

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU

Z DZIAŁALNOŚCI
POLSKIEGO ZWIĄZKU TOWARZYSTW WIOŚLARSKICH
W 2021 ROKU

TOKYO 2020

Spis treści

1.	Wstęp	4
2.	Sprawy organizacyjne Związku	4
	Zarząd Związku.....	4
	Komisja Rewizyjna.....	4
	Biuro Związku.....	5
3.	Praca Zarządu i Prezydium Zarządu	7
4.	Sprawozdania Komisji Zarządu.....	7
	Komisja Lekarska.....	7
	Komisja Wioślarstwa Masters.....	8
	Rada Trenerów.....	10
	Komisja Sportu dla Wszystkich	10
	Komisja Regulaminowa, Dyscypliny i Wyróżnień	11
	Komisja Historyczna	11
	Komisja ds. Licencji i Zmiany Barw Klubowych.....	12
	Kolegium Sędziów	12
	Komisja Organizacji Imprez	13
5.	Sprawozdanie z realizacji wniosków Sejmiku Sprawozdawczo-Wyborczego PZTW.....	14
6.	Sprawozdanie Pionu Szkolenia.....	14
	Seniorzy	18
	Igrzyska Olimpijskie.....	18
	Mistrzostwa świata.....	35
	Mistrzostwa Europy	35
	Młodzieżówka 19-22 lata.....	52
	Mistrzostwa świata.....	52
	Mistrzostwa Europy	68
	Juniorzy	81
	Mistrzostwa świata.....	82
	Mistrzostwa Europy	93
	Puchar Młodzieży – Coupe de la Jeunesse.....	100
	Puchar Bałtyku – Baltic Cup.....	101
	Regaty Nadziei Olimpijskich – Olympic Hopes.....	102
	Szkoły Mistrzostwa Sportowego.....	103
	Szkolenie zawodników z predyspozycjami do uprawiania wioślarstwa.....	104
	Współzawodnictwo sportowe	106
	Szkolenie i Doszkalanie	106
	Wydawnictwa i Promocja.....	106
	Wioślarstwo Niepełnosprawnych.....	106
	Wioślarstwo Akademickie	107
	Akademickie Centra Szkolenia Sportowego.....	107
	Punktacja klubowa PZTW - 2021	108

1. Wstęp

O becny Sejmik jest 101 kolejnym sejmikiem (a zarazem 95 Sejmikiem zwyczajnym) Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Polski Związek Towarzystw Wioślarskich zrzesza 57 członków zwyczajnych: 7 okręgów (w tym 2 zawieszono), 37 klubów i sekcji wioślarskich (w tym 1 zawieszony) oraz 13 UKS (w tym 1 zawieszony). Istnieje 5 Szkół Mistrzostwa Sportowego (Gorzów Wlkp., Płock, Toruń, Wałcz, Poznań).

Dotychczas nadano tytuł Członka Honorowego Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich 121 osobom – zasłużonym działaczom naszego Związku. Ogólna liczba wydanych licencji zawodniczych wynosi 11 155, w roku 2021 liczba czynnych zawodników wynosiła 1 458 osób. Liczba czynnych zarejestrowanych Mastersów to 121 osób. Ogólna liczba wydanych licencji trenera i instruktora wioślarstwa uprawniających do prowadzenia zajęć w zakresie sportu kwalifikowanego w wioślarstwie wynosi 223. Ogólna liczba sędziów wioślarskich wynosiła w 2021 roku 213 osób. Na wymienioną liczbę sędziów składa się: 84 sędziów klasy związkowej, w tym 12 z licencją FISA, 69 sędziów I klasy oraz 60 sędziów II klasy.

2. Sprawy organizacyjne Związku

Rok 2021 z powodu pandemii był w działalności PZTW wyjątkowym nie tylko pod względem sportowym ale, również organizacyjnym. Przełożenie Igrzysk Olimpijskich w Tokio z 2020 na 2021 rok miało bowiem wpływ nie tylko na przedłużenie cyklu olimpijskiego i przygotowań do igrzysk o jeden rok, ale spowodowało także wydłużenie kadencji Zarządu Związku do końca września 2021 roku. W normalnym trybie działania Związku wybory nowych władz odbyłyby się na początku roku, natomiast z wymienionych względów odbyły się 11.09.2021.

Zarząd Związku

do 11.09.2021

- Ryszard Stadniuk - prezes
- Jarosław Wolski - wiceprezes ds. organizacyjnych
- Adam Korol - wiceprezes ds. sportowych
- Marta Marszałek - wiceprezes ds. sędziów i imprez
- Michał Jeliński - skarbnik
- Stefan Janeczek - członek
- Maciej Karczewski - członek
- Jacek Karolak - członek
- Tomasz Kucharski - członek
- Anna Tataruch - członek
- Marcin Wenzel - członek

od 11.09.2021

- Adam Korol - prezes
- Anna Tataruch - wiceprezes ds. organizacyjnych
- Piotr Basta - wiceprezes ds. sportowych
- Przemysław Knigawka - wiceprezes ds. sędziów i imprez
- Michał Jeliński - skarbnik
- Stefan Janeczek - członek
- Franciszek Kamiński - członek
- Błażej Kamola - członek od 19.11.2021
- Andrzej Krzepiński - członek do 29.10.2021
- Tomasz Kucharski - członek
- Paweł Szczepaniak - członek
- Marcin Wenzel - członek

Komisja Rewizyjna

do 11.09.2021

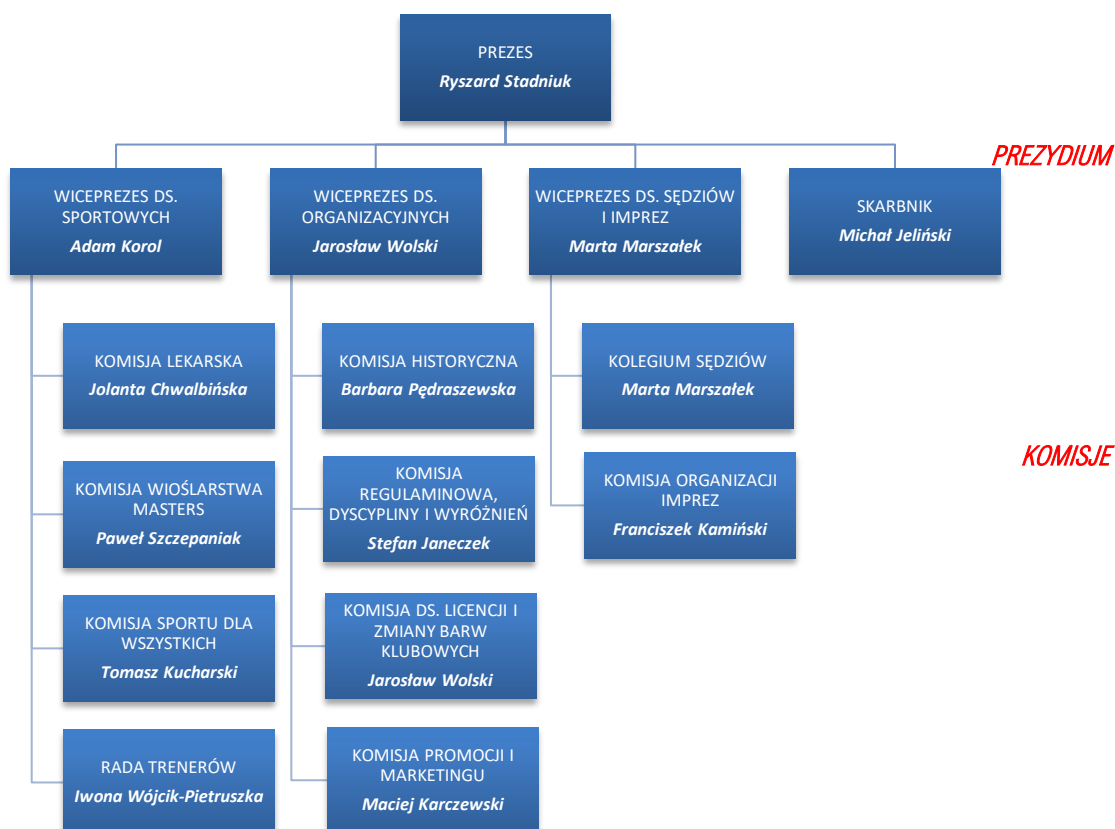
- Lech Burchard - przewodniczący
- Ewa Gancarz - wiceprzewodnicząca
- Łukasz Bruski - członek
- Piotr Kula - członek

- Marek Niedziałkowski - członek
- od 11.09.2021
- Ewa Gancarz - przewodniczący
- Lech Burchard - wiceprzewodniczący
- Sebastian Kosiorek - członek
- Piotr Kula - członek
- Marek Niedziałkowski - członek

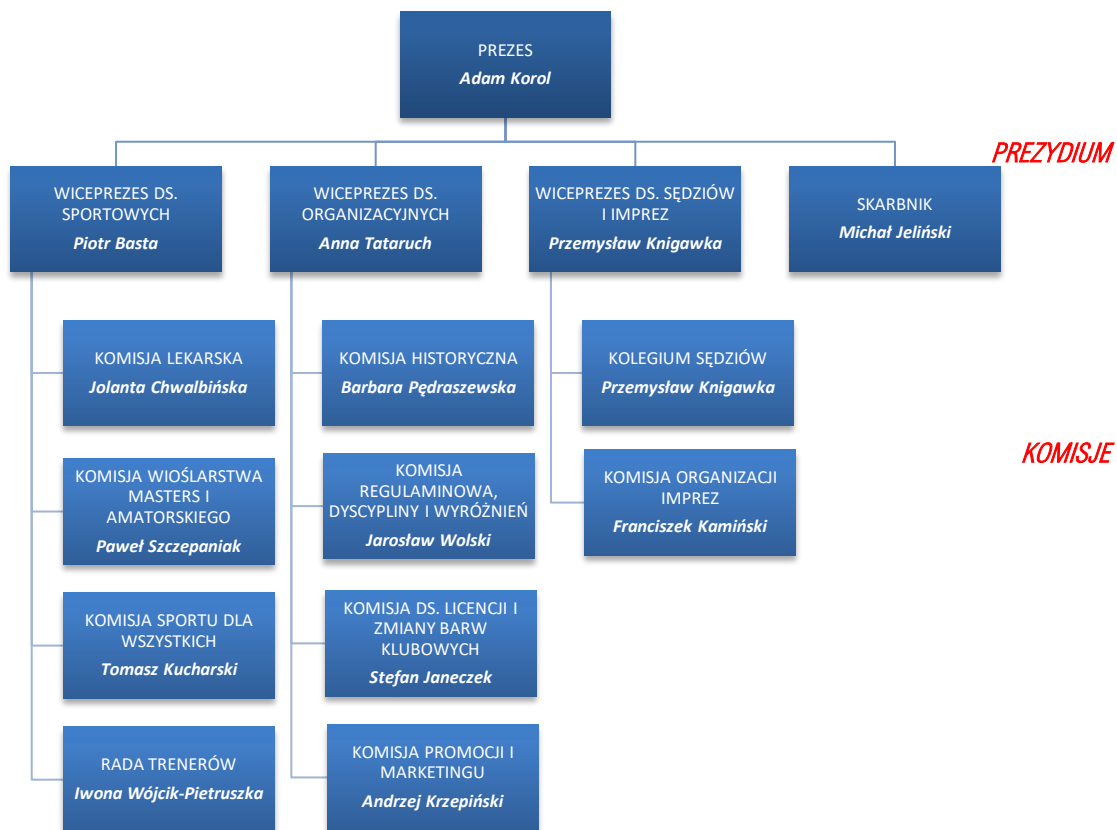
Biuro Związku

- Robert Zaborski *sekretarz generalny* zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.05.2007
- Justyna Bartnik *główna księgową* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.06.2007
- Adam Karaszewski *specjalista ds. organizacji szkolenia* zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.01.2008
- Magdalena Gwiazdowska *specjalista ds. kontaktów międzynarodowych i organizacji imprez* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.09.2010
- Marcin Ksionek *specjalista ds. obsługi administracyjnej i organizacji imprez* zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 1.01.2008
- Magdalena Samoszak *specjalista ds. administracyjno-biurowych* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 2.09.2013
- Joanna Dworzyńska *specjalista ds. administracyjno-biurowych* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 1.10.2016

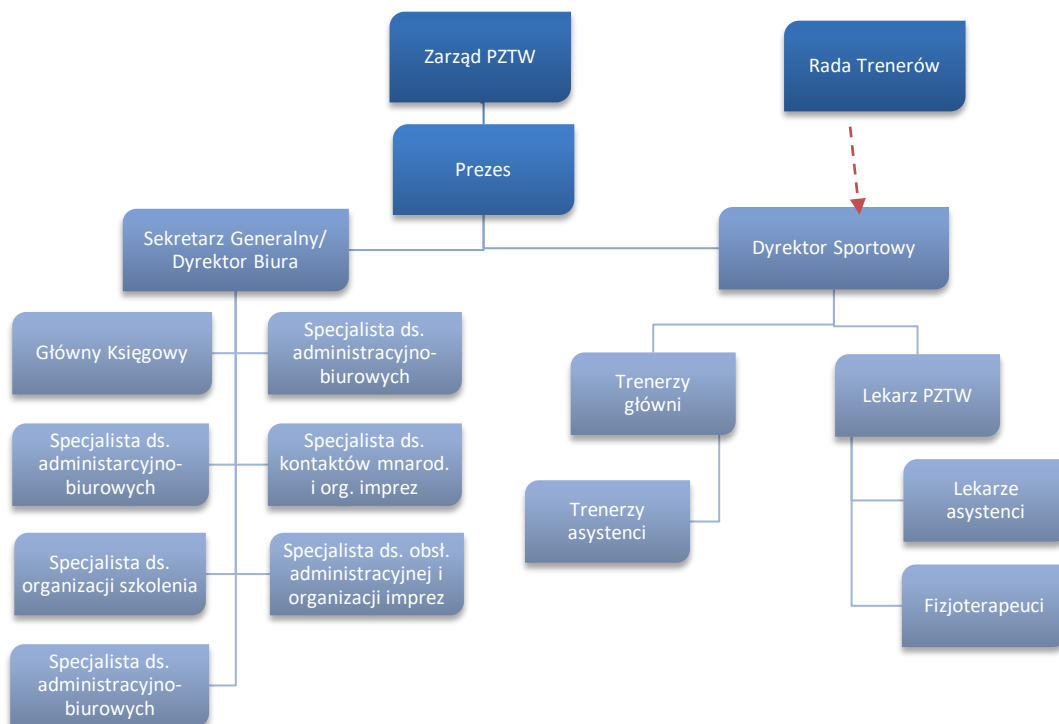
SCHEMAT ORGANIZACYJNY ZARZĄDU PZTW – do 11.09.2021

SCHEMAT ORGANIZACYJNY ZARZĄDU PZTW – od 11.09.2021

SCHEMAT ORGANIZACYJNY BIURA PZTW

3. Praca Zarządu i Prezydium Zarządu

W okresie sprawozdawczym Zarząd spotkał się na zebraniach 11 razy, w tym 5 razy w formie zdalnej, ze względu na panującą pandemię koronawirusa SARS-Cov2 i wynikające z tego ograniczenia sanitarne. Zarząd działał na podstawie ustalonego planu pracy. Tematy ujęte w planie pracy, a także problemy wynikające z bieżącej działalności Związku były przedmiotem obrad Zarządu. Na zebrania Zarządu są każdorazowo zapraszani: Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Związku i Przewodnicząca Komisji Lekarskiej. W zebraniach Zarządu uczestniczą Sekretarz Generalny i Dyrektor Sportowy Związku.

Wprowadzane do porządku obrad problemy i zagadnienia są w większości przypadków uprzednio przygotowywane na piśmie i rozsyłane do członków Zarządu i osób zapraszanych.

Członkowie Prezydium Zarządu spotykali się w pełnym składzie w celu przedyskutowania lub załatwienia pilnych bieżących spraw. Zebrania odbywały się w formie zdalnej. Informacje z pracy Prezydium są każdorazowo przedstawiane na zebraniach Zarządu.

Najważniejsze tematy omawiane na zebraniach Zarządu:

- Sprawy wynikające z dyskusji i wniosków uchwalonych przez delegatów na Sejmik
- Zamierzenia i plany szkoleniowe na rok 2021
- Informacje o realizacji planów szkoleniowych
- Informacje o propozycjach składu kadry narodowej oraz grup szkoleniowych
- Zatwierdzanie wniosków stypendialnych dla zawodników kadry narodowej
- Zatwierdzenie planów finansowych
- Sprawy wynikające z realizacji umów z MSiT
- Sprawy wynikające z realizacji umowy sponsorskiej
- Sprawy dotyczące promocji i marketingu
- Bieżące sprawy sportowe
- Stan zdrowia zawodników kadry
- Zatwierdzanie składu reprezentacji oraz zadań wynikowych na imprezy mistrzowskie poszczególnych grup wiekowych
- Ocena startów reprezentacji w imprezach mistrzowskich poszczególnych grup wiekowych
- Zatwierdzenie Kalendarza sportowego na rok 2021
- Przyznanie odznaczeń związkowych

4. Sprawozdania Komisji Zarządu

Komisja Lekarska

Skład osobowy Komisji do 11.09.2021:

- prof. dr hab. med. Jolanta Chwalbińska - przewodnicząca
- dr med. Krystyna Anioł-Strzyżewska - z-ca przewodniczącej
- dr med. Roman Adamowski
- dr med. Ireneusz Czerniec
- dr med. Małgorzata Dąbrowska-Stańczyk
- dr. med. Jacek Uchański
- dr med. Magdalena Wołowicz

Odnowa biologiczna:

- Rafał Kuczera
- Wojciech Pietraszkiewicz
- Łukasz Ryder

Osoby współpracujące z Komisją:

- dr med. Ryszard Krzykawski
- dr med. Maria Szczypaczewska
- dr med. Anna Wawrzyńczak-Witkowska
- Psychologdy: Martyna Nowak

W sprawach diagnostyki i terapii zawodników kontaktowano się doraźnie z lekarzami Komisji, reprezentującymi różne specjalności wiedzy medycznej.

Informacja o wykonaniu planowanych zadań, zgodnych z regulaminem pracy Komisji:

1. Sprawowanie ogólnej i specjalistycznej opieki zdrowotnej nad zawodnikami kadry, szczególnie w zakresie profilaktyki oraz leczenia schorzeń, urazów i stanów przeciążeń sportowych. Konsultacje specjalistyczne przeprowadzano głównie w placówkach Luxmed (w ramach umowy z PKOL), w COMS (konsultacje kardiologiczne, ortopedyczne i alergologiczne) oraz doraźnie w innych specjalistycznych placówkach.
2. Zabezpieczanie medyczne zgrupowań treningowych i regat – w załączeniu wykaz obsady lekarskiej
3. Prowadzenie przez lekarzy komisji dokumentacji medycznej, obejmującej bieżącą opiekę lekarską oraz ocenę stanu zdrowia i wydolności fizycznej zawodników
4. Współpraca w dziedzinie zagadnień merytorycznych z Instytutem Sportu- konsultowanie metodyki oraz zakresu badań wydolnościowych i badań laboratoryjnych oraz z Centralnym Ośrodkiem Medycyny Sportowej (COMS) –głównie w zakresie orzecznictwa oraz leczenia specjalistycznego.
5. W warunkach epidemii COVID-19 wprowadzono szczegółową procedurę postępowania dla lekarzy PZTW w przypadku podejrzenia zakażenia koronawirusem (SARS-CoV-2) u uczestników zgrupowań i regat krajowych oraz zagranicznych, zgodnie z zaleceniami sanitarno-epidemiologicznymi i wytycznymi dyrekcji COS lub organizatorów regat międzynarodowych (FISA).
6. Koordynowanie wykonywania testów wymazowych RT-PCR we współpracy z COMS i PZTW, w zależności od zapotrzebowania, oraz przeprowadzania kompleksowych badań diagnostycznych w kierunku ewentualnych powikłań po przebytych zakażeniu wirusem SARS-CoV-2 u zawodników kadry i trenerów (COMS i Zakład Kardiologii Sportowej WUM)
7. Monitoring aktualnej sprawności psychofizycznej i psychomotorycznej podczas wybranych zgrupowań treningowych oraz startów w regatach i doraźna opieka psychoterapeutyczna w uzgodnieniu z Dyrektorem Sportowym Związku, w zależności od zapotrzebowania
8. Współpraca z trenerami pionu szkolenia Związku, w szczególności w procesie sterowania treningiem sportowym i kontroli jego efektywności
9. Ustalanie zasad żywienia i podawania witamin oraz preparatów odżywczych zawodnikom kadry PZTW (przy współpracy z dietetykiem). W wybranych okresach rocznego cyklu treningowego przeprowadzano ponadto kontrolne badania morfologiczne oraz biochemiczne krwi, na podstawie których ustalano indywidualne zapotrzebowanie zawodników na preparaty żelaza, witaminy oraz makroelementy i pierwiastki śladowe.
10. Opracowanie zapotrzebowania na leki, witaminy i odżywki:
 - a. całościowe na roczny cykl treningowy
 - b. szczegółowe na poszczególne zgrupowania i regaty.

Prowadzono ponadto dokumentację ich zużycia oraz nadzór nad dystrybucją odżywek.
11. Kontrolowanie stanu sanitarno-higienicznego obiektów, w których organizowane były zgrupowania i zawody sportowe
12. Kontrola orzeczeń zdolności do treningu oraz egzekwowanie zaleceń placówki prowadzącej okresowe badania lekarskie (COMS)
13. W dziedzinie profilaktyki przeprowadzono uodparnianie zawodników: szczepienia COVID19 oraz preparaty doustne wspomagające swoiste i nieswoiste mechanizmy odpornościowe u zawodników kadry (w marcu).

Komisja Wioślarstwa Masters

Skład osobowy komisji:

do 11.09.2021		od 11.09.2021	
• Paweł Szczepaniak	- przewodniczący	• Paweł Szczepaniak	- przewodniczący
• Jacek Karolak	- przedstawiciel w Zarządzie PZTW	• Agata Chrustowska	
		• Marek Wejs	

Członkowie Komisji działającej w nowej kadencji Zarządu od września 2021 podzieliли swoje funkcje ze względu obszary, w których mają działać. Paweł Szczepaniak skupił się na działalności Mastersów, Agata Chrustowska zajęła się pracą związaną z rozwojem wioślarstwa Amatorów, a Marek Wejs turystyką i działalnością około wioślarską dotyczącą Amatorów i Mastersów.

Określenie warunków współzawodnictwa Amatorów i Mastersów wraz opracowanie nowego regulaminu było priorytetem nowej Komisji. Następne działania były ukierunkowane na integrację i rozszerzenie środowiska pod kątem sportowym, ale także dla turystyki i działalności społecznej związanej z wioślarstwem. Komisja powzięła kroki i konsultacje ze środowiskiem by w kolejnych latach zorganizować prawdziwe Mistrzostwa Polski Masters.

W roku 2021 w wioślarstwie Mastersów i Amatorów w Polsce działo się bardzo wiele, bo powstało wiele nowych inicjatyw i zmian. Najbardziej znaczącym zdarzeniem stało się dopuszczenie amatorów do współzawodnictwa wioślarskiego. W wyniku porozumienia międzyklubowego powołano Wioślarską Ligę Amatorów. Natomiast z inicjatywy Komisji Masters powstał pilotażowy ranking Mastersów pod nazwą Wioślarski Puchar Polski Masters 2021.

Polscy Mastersi od lat bardzo aktywnie i licznie uczestniczą w międzynarodowych regatach wioślarskich. Niestety większość zawodów w 2021 roku zostało odwołanych ze względu na obostrzenia związane z pandemią. Na szczęście odbyły się jedne z ważniejszych zawodów sezonu mastersów czyli „2021 Euro Masters Regatta” w Bled (Słowenia), gdzie uczestniczyła duża grupa zawodników z Polski. Najwięcej zawodników wystawił klub TWDW oraz AZS AWF Warszawa, następnie KS Posnania RBW. Polacy byli jedną z najliczniej uczestniczących nacji i osiągnęli wiele dobrych wyników.

Prezentacja pierwszych i drugich miejsc Polskich Masterów w 2021 Euro Masters Regatta w Bled:

- MW 1x, kat. B I miejsce AZS AWF Warszawa Sabrina Staniewska-Szewczyk
II miejsce AZS AWF Warszawa Alicja Szulc
- MW 1x, kat. E I miejsce AZS AWF Warszawa Ulrike Fuhrmann
- MW 2x, kat. A I miejsce AZS AWF Warszawa Anna Listopadzka, Sabrina Staniewska-Szewczyk
II miejsce AZS AWF Warszawa Renata Bulak, Anna Bajorek
- MW 4x, kat B II miejsce AZS AWF Warszawa Alicja Szulc, Anna Bajorek, Renata Bulak, Sabrina Staniewska-Szewczyk
- MW 2x, kat. G I miejsce Posnania RBW Róża Wasilewska, Grażyna Kanoniczak
- MM 1x, kat . B i C II miejsce AZS AWF Warszawa Piotr Łojarczyk
- MM 4x, kat C i D II miejsce Posnania RBW/KW 04 Paweł Szczepaniak, Gerard Bednarek, Mariusz Mikołajczak, Tomasz Wojaczyk
- MM/W 2x, kat. E II miejsce KW 04/Posnania RBW Mariusz Mikołajczak, Grażyna Kanoniczak
- MM/W 2x, kat. G-M I miejsce AZS AWF Warszawa Jacek Dąbrowski, Ulrike Fuhrmann
- MM/W 4x, kat. B II miejsce TWDW Warszawa Patrycja Sasnał, Marta Przybył, Maciej Zieliński, Mikołaj Mundzik
- MM 8+, kat C II miejsce TWDW Warszawa Jacek Ojrzyński, Maciej Zieliński, Rustam Ziganshin, Piotr Bogdanowicz, Piotr Zmelonek, Daniel Cousens, Tadeusz Robinski, Dariusz Sojka, ster. Maria Szumowska
- MM/W 4x, kat. F II miejsce AZS AWF Warszawa Jacek Dąbrowski, Ulrike Fuhrmann, Piotr Łojarczyk, Maryla Gnojek

W 2021 roku przedstawiciele sekcji amatorskich 4 klubów: Bydgoskiego Klubu Wioślarek, Towarzystwa Wisła dla Wioślarzy, Warsaw Rowing Club oraz Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego powołał do życia nowatorskie Porozumienie pn. Wioślarska Liga Amatorów.

Głównym powodem powstania Wioślarskiej Ligi Amatorów były widoczne dla wszystkich ograniczone możliwości rywalizacji dla dorosłych rozpoczynających przygodę z wioślarstwem oraz dla byłych zawodników, którzy traktują tę dyscyplinę amatorsko. Do wypełnienia pozostała przestrzeń pomiędzy profesjonalnymi zmaganiem zawodników oraz zawodami rangi masters.

W trakcie rozmów ustalono, że współpracę rozpoczniemy od organizacji Wioślarskiej Ligi Amatorskiej, która rozszerzać się będzie o kolejne miasta otwierające sekcje amatorskie. Założeniem przedsięwzięcia jest stworzenie społeczności wioślarskiej, która będzie rozszerzać się o kolejne ośrodki przenikając i stwarzając warunki do rywalizacji na dobrym, poziomie dopasowanym do możliwości tej grupy oraz do turystyki wioślarskiej. Pod koniec 2021 roku do Porozumienia dołączył Poznań Rowing Klub.

W 2021 roku odbyły się trzy edycje zawodów. Pierwsza w Bydgoszczy na Torze Regatowym w Brdującym, druga na Kanale Żerańskim w Warszawie oraz Finałowa ponownie w Bydgoszczy. W rywalizacji łącznie brało udział ponad 200 różnych zawodników, z czego większość brała udział we wszystkich trzech odsłonach. Do rywalizacji przystąpiło 20 Klubów Masters i Amatorskich z całej Polski.

Podsumowanie Wioślarskiego Pucharu Polski Masters 2021

Najważniejszym celem Wioślarskiego Pucharu Polski Masters 2021 było sklasyfikowanie najlepszych zawodników Masters w sezonie 2021 pod względem ilościowym oraz jakościowym. Drugim celem było sprawdzenie aktywności poszczególnych Mastersów w ciągu sezonu. Na podstawie punktów zdobywanych na poszczególnych regatach zostali wyłonieni najlepsi zawodnicy w danym sezonie w poszczególnych kategoriach wiekowych. Aby sporządzić tak wszechstronną klasyfikację w punktacji uwzględniono zawody zróżnicowane ze względu na dystans, gdzie ranga zawodów była sprawą drugorzędną.

Dla wyłonienia najwszechstronnejszego wioślarza i wioślarki uwzględniono punktację z czterech zawodów tj. sprint, dystans klasyczny, półmaraton wioślarski i długi dystans na czwórkach.

- Sprint 500 m – Regaty w Płocku w ramach XXXVIII Memoriału Juliusza Kawieckiego w dniu 12.06.2021.
- Regaty Masters w ramach Ogólnopolskich Regat Młodzików 10-11.07.2021 tor Regatowy Malta w Poznaniu dystans 1000 m
- Półmaraton wioślarski dystans 21 km w ramach Posnania Challenge w Poznaniu ul. Wioślarska 72 w dniu 28.08.2021
- Regaty Długodystansowe WRR w Warszawie 16.10.2021 dystans 2600 m na czwórkach podwójnych, Kanał Żerański Przystań AZS Warszawa

Punktacja była prowadzona w kategoriach wiekowych wg FISA. Aby klasyfikacja odbyła się w danej kategorii musiał brać w niej udział minimum 3 zawodników. Jeżeli w danej kategorii nie było sklasyfikowanych więcej niż dwóch zawodników to następowało łączenie kategorii, zawodnicy przechodzili do kategorii młodszej, gdzie była wymagana liczba zawodników.

W regatach na dystansie 500 i 1000 m punktowane były dwie konkurencje w czasie jednych zawodów, a w regatach długodystansowych punktować można było tylko w jednej konkurencji.

W klasyfikacji nie było przeliczników czasowych. W regatach, gdzie były przeliczane czasy zawodników, brano pod uwagę klasyfikację wg kategorii wiekowej. Dla zwycięzcy przewidziano Puchar i symboliczną nagrodę finansową. Za drugie i trzecie miejsce w danej kategorii wręczono medale. Punktacja była ustalona w regulaminie i wg niej była prowadzona klasyfikacja wg miejsca i rodzaju łodzi: 1x 1 miejsce

10 pkt., 2 miejsce 7 pkt., 3 miejsce 5 pkt., 4 miejsce 3pkt., 5 miejsce 2 pkt. itd. wg tabeli. Punktować można w dwóch konkurencjach w ramach jednych zawodów.

	1 miejsce	2 miejsce	3 miejsce	4 miejsce	5 miejsce
1x	10	7	5	3	2
2-	10	7	5	3	2
2x	7	5	3	2	1
4-	5	3	2	1	0
4x	5	3	2	1	0
8+	3	2	1	0	0

Pomysłodawcami tego projektu byli Paweł Szczepaniak i Robert Borys i to oni wzięli na siebie ciężar organizacji i realizacji przedsięwzięcia. Realizację przedsięwzięcia wspierała Komisja Masters przy PZTW oraz organizatorzy regat PTW Płock, AZS Warszawa i KS Posenania RBW. Podsumowanie rywalizacji odbyło się na Przystani klubu Posenania w Poznaniu 23.10.2021 roku, podczas zawodów Ergoduathlon.

Podsumowując pilotażowy projekt pod nazwą Wioślarski Puchar Polski Masters 2021 należy podkreślić, że został on zrealizowany zgodnie z założeniami i ukazał on jak wygląda środowisko Mastersów w Polsce. Liczba zawodników biorących udział w Pucharze odpowiada liczbie aktywnych Mastersów i przedstawia się następująco: ogółem 99 zawodników, w tym 66 mężczyzn i 33 kobiety. Liczba startujących Mastersów nie uwzględnia amatorów, którzy mają swoją osobną klasyfikację w Lidze Amatorów. Liczba około 100 Mastersów jest stanem stałym od 10 lat. Tylko w 2011 roku, gdy w Polsce organizowano Światowe Regaty Masters naliczono wtedy około 200 aktywnych Mastersów. Zwycięzcy klasyfikacji punktowej uwzględniającej wszystkie kategorie:

KOBIETY

1.	Danuta Pribe	kat. J	KS Posenania RBW	37 pkt.
2.	Ulrike Fuhrmann	kat. E	AZS AWF Warszawa	32 pkt.
3.	Małgorzata Bielska-Fabrykiewicz	kat. B	KS Posenania RBW	22 pkt.

MĘŻCZYŹNI

1.	Dariusz Stefanowski	kat. E	AZS Wroclawia	45 pkt.
2.	Mariusz Mikołajczak	kat. D	KW 04 Poznań	35 pkt.
3.	Paweł Szczepaniak	kat. D	KS Posenania RBW	34 pkt.

Podsumowując podjęte w 2021 roku działania można stwierdzić, że wypracowano nowe podejście do wioślarstwa Amatorów i Mastersów, którzy czynnie uczestniczą w życiu wioślarskim w Polsce. Opracowano kierunki działania i rozwoju na kolejne lata. Stworzono strategię na dalsze lata i ustalono priorytety działań. Komisja działała na bieżąco komunikując się za pośrednictwem poczty internetowej i spotkań online.

Rada Trenerów

Skład osobowy rady:

do 28.11.2021

- Iwona Wójcik-Pietruszka - przewodnicząca
- Ewelina Wilk
- Marcin Badziągowski
- Marta Kowalska
- Patrycja Krawicz
- Tomasz Radkowski
- Piotr Sałkowski

od 28.11.2021

- Iwona Wójcik-Pietruszka - przewodnicząca
- Aneta Bełka-Siemion
- Tomasz Bykowski
- Michał Gąszczak
- Sebastian Kosiorek
- Agnieszka Renc
- Szymon Wiśniewski

W roku 2021 Rada Trenerów złożyła następujące wnioski:

- możliwość startu zawodników w kategorii junior młodszy na wioślach typu „siekierki”,
- dopuszczenie do startu w regatach jesiennych zawodników przechodzących w kolejnym sezonie z kategorii młodzik do juniorów młodszych,
- korektę kalendarza imprez krajowych dotyczącą przeniesienia terminu mistrzostw Polski,
- opracowano projekt regulaminu podziału sprzętu, jaki PZTW przekazało klubom wioślarskim,
- Rada Trenerów realizowała, także na bieżąco wnioski zgłaszane przez środowisko wioślarskie podczas regat krajowych.

Zgłaszane wnioski zostały rozpatrzone i przyjęte do realizacji przez Zarząd PZTW.

Komisja Sportu dla Wszystkich

Skład osobowy komisji:

- Tomasz Kucharski - Przewodniczący

- Michał Jeliński
- Łukasz Kaczmarek

Komisja w trakcie ostatniego roku realizowała następujące zadania:

- Prowadziła rozmowy i działania z Zarządem Głównym Akademickiego Związku Sportowego w sprawie organizacji i przygotowań zawodników studentów do startu w Uniwersjadzie Letniej - Chengdu 2022.
- Przedstawiła i zarekomendowała Zarządowi potrzebę powołania Pełnomocnika Zarządu PZTW ds. sportu akademickiego. Do jego zadań należą między innymi: współpraca z ZG AZS, współpraca w organizacji przygotowań i wyłonieniu reprezentacji AZS na AME, AMŚ i Uniwersjady, tworzenie nowych inicjatyw w środowisku sportu akademickiego w Polsce (wioślarstwo) i popularyzowanie wioślarstwa jako sportu akademickiego, koordynowanie działań w zakresie AME, AMŚ wioślarstwie (stworzenie ogólnopolskiej bazy studentów wioślarzy spełniających kryteria akademickie).
- Prowadziła rozmowy z Polskim Związkiem Sportu Niepełnosprawnych Start, dotyczące pozyskania środków na zakup niezbędnego sprzętu i przygotowań do startu w mistrzostwach świata.
- Uczestniczyła w posiedzeniach sejmowej Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki dotyczących sportu osób niepełnosprawnych, turystyki wodnej.

Komisja Regulaminowa, Dyscypliny i Wyróżnień

Skład osobowy komisji:

- Stefan Janeczek - przewodniczący
- Marian Pawlak - wiceprzewodniczący
- Katarzyna Staszak
- Piotr Winczura

W 2021 roku ze względu na epidemię Covid-19 Komisja nie zbierała się na spotkaniach stacjonarnych i komunikowała się w formie zdalnej. Do komisji w 2021 roku nie wpłynęły żadne wnioski w sprawie odznaczeń i wyróżnień.

Komisja Historyczna

Skład osobowy komisji:

- Barbara Pędraszewska-Sołtys - przewodnicząca
- Anna Tataruch – przedstawiciel w Zarządzie PZTW
- Ryszard Kobendza
- Bartłomiej Koc
- Dawid Kalinowski
- Bogusław Kołodziejak
- Artur Kowalczyk
- Roman Kowalewski
- Marek Kowalski
- Henryk Kurzyński
- Wojciech Nowakowski
- Małgorzata Pawlak-Kubasek
- Marian Pawlak
- Michał Plewiński
- Antoni Rosołowicz
- Ignacy Rudziński
- Zbigniew Szafkowski
- Ryszard Stefaniuk
- Rafał Szubert
- Danuta Brenk

W roku 2021 członkowie Komisji Historycznej pracowali następujących kwestiach:

1. Przygotowanie i weryfikacja wyników MP senierek i seniorów w okresie 1920-2020 (w trakcie prac)
2. Przygotowanie erraty do monografii 100-lecia PZTW - pod redakcją Ryszarda Olczuka
3. Realizacja i zakończenie pracy nad wynikami Masters, przekazanie wszystkich materiałów dotyczących wyników regat Mastersów w okresie 2011-2021 - Bartłomiej Koc
4. Sprawy dotyczące porządkowania i katalogowania zbiorów bibliotecznych - Wanda Lewicka, Bogusław Kołodziejak
5. W imieniu Komisji Historycznej PZTW została napisana monografia Klubu Wioślarskiego „Wisła”. Klub działał w Warszawie w latach 1920-1975. Ten historyczny zarys powstał dzięki wielu kolegom i ich różnym formom bezinteresownej pomocy takich jak: wypożyczenie swoich zdjęć do zeskanowania, udzielanie osobistych komentarzy do nich, czy w reaktywowaniu odległych w czasie - koleżeńskich, wioślarskich znajomości. Autorem jest Ignacy Rudziński, który pracował nad książką przy merytorycznym wsparciu: Bogusława Kołodziejaka, Sławomira Smolińskiego, Andrzeja Milewskiego, Kazimierza Czagowca, Tomasza Falkowskiego oraz Kazimierza Rudzińskiego
6. Drh Olczuk opracował tzw. jednodniówkę pt. „Płoccy sportowcy na olimpijskim szlaku”. Jednodniówka została wydana z okazji XX-lecia działalności Płockiego Klubu Olimpijczyka, z uwzględnieniem notek biograficznych 12 wioślarzy - wychowanków Płockiego Towarzystwa Wioślarskiego. Zamieszczał również w mediach społecznościowych informacje dot. wydarzeń związanych z działalnością Płockiego Towarzystwa Wioślarskiego z okazji 140-lecia działalności tego Klubu
7. Drh Barbara Pędraszewska przygotowała recenzję do jednodniówki pt.: „Płoccy sportowcy na olimpijskim szlaku”

8. Drh Roman Kowalewski wraz z Organizacją Środowiskową AZS prowadzi prace związane z przygotowaniem albumu okolicznościowego z lat 1947- 2022 z okazji 75-lecia akademickiego sportu wioślarskiego w Szczecinie
9. Drh Marian Pawlak pracował nad wynikami następujących klubów: z okazji Jubileuszu Gedanii i Unii Tczew wyniki Mistrzostw Polski Seniorów/finały/Gedanii od roku 1952, a Unii od roku 1962. Powyższe wyniki przekazano do tych Klubów. Ponadto drh Pawlak ustalił numerację mistrzostw Polski we wszystkich kategoriach wiekowych (nie było poprawnej numeracji tych zawodów)

Komisja ds. Licencji i Zmiany Barw Klubowych

Skład osobowy komisji:

- Jarosław Wolski - przewodniczący
- Magdalena Gwiazdowska
- Katarzyna Kowalczyk

Komisja podobnie jak w latach poprzednich pracowała kompletując dokumenty dotyczące licencji zawodników, trenerów, instruktorów, a także klubów wioślarskich, w sposób ciągły, nadając licencje zgodnie z obowiązującymi regulaminami.

Jak już wcześniej informowaliśmy, dzięki coraz sprawniejszemu działaniu zainstalowanego, nowego oprogramowania komputerowego oraz coraz sprawniejszych środków łączności, praca Komisji uległa dużemu ułatwieniu i nie było konieczności wielokrotnego spotykania się w biurze Związku dla wymiany opinii, a coroczne przedłużanie ważności licencji zawodników, dzięki pracy pani Magdaleny Gwiazdowskiej w biurze Związku, odbywało się płynnie bez większych zakłóceń.

Szczególny zakres prac, zgodnie z obowiązującym regulaminem, jest związany ze zmianą barw klubowych zawodników w okresie od 1 listopada do 15 marca następnego roku. W takich sytuacjach oprócz badania i analizy dokumentów, niezbędne są kontakty z zawodnikami i przedstawicielami zainteresowanych klubów - macierzystego i przyjmującego zawodnika oraz w pewnych przypadkach pełnienie roli negocjatora przy ewentualnym ustalaniu czy doprecyzowaniu warunków przekazania ekwiwalentu za wyszkolenie zawodnika.

W 2021 roku Komisja, w dalszym ciągu, prawdopodobnie ze względu na przedłużający się okres pandemii, poza odnawianiem licencji i nadawaniem nowych, nie zarejestrowała wyjątkowych sytuacji związanych ze zmianą barw klubowych.

Procedura zmiany barw klubowych jest uruchamiana w tych przypadkach, kiedy do biura Związku wpłynie, w regulaminowym terminie, komplet wymaganych dokumentów, dlatego każda korespondencja dotycząca zmian barw klubowych jest opatrywana datownikiem. Niestety większość spraw wpływa do Komisji w końcowym okresie przewidzianym przez regulaminy na zmiany, co w znacznym stopniu ogranicza możliwość ewentualnych negocjacji pomiędzy zainteresowanymi stronami.

Aktywne licencje zawodnicze w 2021 roku to 1458 osób.

Kolegium Sędziów

Skład osobowy kolegium:

do 30.09.2021		od 1.10.2021	
• Marta Marszałek	- przewodnicząca	• Przemysław Knigawka	- przewodniczący
• Franciszek Kamiński	- wiceprzewodniczący	• Anna Widun	- wiceprzewodnicząca
• Anna Widun	- sekretarz	• Marta Marszałek	- sekretarz
• Przemysław Knigawka	- sekretarz	• Marcin Boczkowski	
• Marcin Boczkowski		• Paweł Bruż	
• Paweł Bruż		• Jerzy Erdman	
• Katarzyna Kowalczyk		• Franciszek Kamiński	
• Monika Kuczma		• Katarzyna Kowalczyk	
• Jadwiga Olkiewicz		• Michał Kowalewski	
• Wojciech Pytlak	do 2.04.2021	• Katarzyna Ohl	

W sezonie 2021 Kolegium Sędziów PZTW liczyło po weryfikacji terminów ważności licencji 213 sędziów wszystkich klas. Licencję związkową w 2021 roku posiadało 84 sędziów, klasę I - 69, a II - 60. W trakcie okresu sprawozdawczego Komisja powołana przez Prezydium Kolegium Sędziów przeprowadziła egzamin, w wyniku którego 4 sędziów klasy I uzyskało klasę związkową. Kolegium powiększyło się o kilkunastu nowych sędziów klasy II w okręgach kujawsko-pomorskim, mazowieckim, małopolskim i wrocławskim.

1. Praca sędziów na regatach krajowych oraz na regatach międzynarodowych organizowanych w Polsce

Kolegium Sędziów zapewniło obsługę sędziowską 11 ogólnopolskich wioślarskich imprez sportowych organizowanych przez PZTW. W każdej z tych imprez wzięło udział od 26 do 30 sędziów. Łącznie w roku obowiązki sędziego pełnione były przez 189 osób. Kolegium zapewniło obsługę regat Młodzieżowych Mistrzostw Europy do 23 lat w Kruszwicy delegując do prac komisji sędziowskich 25 sędziów. Również w regatach organizowanych lokalnie, takich jak Akademickie Mistrzostwa Polski i Wielka Wioślarska o Puchar Brdy w Bydgoszczy uczestniczyli członkowie Kolegium Sędziów z całego kraju.

2. Podnoszenie kwalifikacji sędziowskich

Z uwagi na panującą pandemię koronawirusa organizacja narady szkoleniowej dla sędziów w roku 2021 została przełożona na rok 2022.

3. *Modyfikowano regulamin odbywania regat wioślarskich*

Podczas sezonu sukcesywnie korygowano obowiązujący Wioślarski Regulamin Sportowy oraz regulaminy regat i przepisy ogólne Wioślarskiego Informatora Sportowego.

4. *Posiedzenia Prezydium Kolegium Sędziów*

W roku 2021 odbyło się jedno posiedzenie stacjonarne Prezydium Kolegium Sędziów (w październiku). Ponadto, w ciągu roku Prezydium trzykrotnie obradowało zdalnie wykorzystując oprogramowanie do wideokonferencji. Omawiano na nich bieżące sprawy Kolegium dotyczące organizacji pracy sędziów, zmian w regulaminie, terminów szkoleń i egzaminów, pracy sędziów podczas regat minionego sezonu, oceny poprawności ich działania, przygotowania infrastruktury wioślarskiej do prowadzenia zawodów, relacje z zawodnikami i trenerami oraz kwestie związane z przygotowaniem wyborów przewodniczącego Kolegium Sędziów na kolejną kadencję. Ponadto rozpoczęto pracę nad przygotowaniem aktualizacji Regulaminu Kolegium Sędziów.

5. *Wybory Przewodniczącego Kolegium Sędziów*

Na przełomie lipca i sierpnia 2021 przeprowadzone zostały wybory Przewodniczącego Kolegium Sędziów. Prezydium Kolegium Sędziów przyjęło regulamin wyborów, zatwierdziło kalendarz wyborczy oraz powołało z grona sędziów komisję wyborczą. Wybory przeprowadzono przy użyciu bezpiecznej strony internetowej za pomocą elektronicznych kart wyborczych. Do wyborów zgłoszono dwóch kandydatów. Wybory rozstrzygnięto zwykłą większością głosów w pierwszej turze wyborów.

6. *Elektroniczna baza danych kolegium sędziów*

Uzupełniano elektroniczną bazę danych, zawierającą klasy sędziowskie, dane adresowe i kontaktowe, udział w regatach centralnych.

7. *Udział sędziów związkowych posiadających licencję FISA w regatach międzynarodowych i mistrzowskich*

W roku 2021 dziesięciu sędziów z licencją międzynarodową FISA zostało nominowanych do udziału w imprezach organizowanych przez Międzynarodową Federację Wioślarską FISA. Były to regaty Kwalifikacje Olimpijskie, Puchar Świata, Młodzieżowych Mistrzostw Świata, Akademickich Mistrzostw Świata, Młodzieżowe Mistrzostwa Europy, Mistrzostwa Świata Masters. Podkreślić należy, że polski sędzia został także nominowany do udziału w Igrzyskach Olimpijskich. Nominowanie niemal wszystkich sędziów międzynarodowym w jednym sezonie świadczy o wysokim poziomie wyszkolenia i wysokiej renomie, jaką polscy sędziowie międzynarodowi cieszą się w oczach Komisji Arbitrów FISA.

8. *Egzamin FISA*

W roku 2021 jeden z sędziów związkowych przystąpił do egzaminu na licencję międzynarodową FISA i pomyślnie zdał egzamin. Tym samym Kolegium Sędziów wzbogaciło się o 1 osobę osiągając liczbę 12 osób posiadających licencję międzynarodową.

Komisja Organizacji Imprez

Skład osobowy komisji:

- Franciszek Kamiński - przewodniczący
- Stefan Janeczek
- Anna Widun
- Jerzy Erdman

Do najważniejszych zadań Komisji Organizacji Imprez PZTW w sezonie 2021 należała ścisła współpraca i pomoc Komitetem Organizacyjnym w przygotowaniu Młodzieżowych Mistrzostw Europy w Kruszwicy. Rada Miasta Kruszwica oraz Polski Związek Towarzystw Wioślarskich w celu nadzoru i sprawnej organizacji przygotowań powołały Komitet Organizacyjny, w składzie którego znaleźli się członkowie Komisji Organizacji Imprez PZTW. Ranga tych zawodów wymagała od organizatorów aktywnych działań oraz sporych umiejętności organizacyjnych. W celu zachowania terminowości i łatwiejszej kontroli nad przygotowaniem, został stworzony harmonogram działań, który został przekazany do realizacji między zespoły robocze wspierane przez Komisję Organizacji Imprez PZTW. Nadzór nad całością prac powierzono Prezesowi Klubu Gopło Kruszwica Stefanowi Janeczkiowi. Wszystkie wysiłki włożone w organizację zawodów zaowocowały wysoką oceną przedstawicieli FISA oraz zadowoleniem uczestników, co w rezultacie pozwala zaliczyć Młodzieżowe Mistrzostwa Europy do sukcesów organizacyjnych. Organizacja takich imprez ma na celu nie tylko promocję naszej dyscypliny, czy uczestnictwo w sportowej rywalizacji, ale również promocję miast i regionów organizatorów imprez. Daje to nadzieję na możliwość kandydowania i przyznania praw organizacji następnych imprez o zasięgu światowym.

Regaty międzynarodowe, które zostały zorganizowane w Polsce w ostatnich kilku latach, przyczyniły się do zdobycia doświadczenia przez sędziów krajowych i powiększenia grona naszych sędziów z klasą międzynarodową.

W ramach swoich prac komisja dokonała corocznej oceny imprez centralnych pod względem organizacyjnym oraz popularyzacji naszej dyscypliny. Komisja wyróżniła następujące imprezy:

- Mistrzostwa Polski na Ergometrze Wioślarskim Wrocław
- Mistrzostwa Polski Seniorów w Poznaniu

- Wielka Wioślarska w Bydgoszczy
- Mistrzostwa Polski w Sprintach w Płocku
- Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży w Kruszwicy

Oceniono również jakość wykonywanych usług informatycznych świadczonych podczas imprez centralnych przez Fundację Wielkopolskie Wioślarstwo. Ze sprawozdań i notatek przedstawicieli Komisji wynika, że są one świadczone na bardzo wysokim poziomie, a wszelkie uwagi i propozycje do programu informatycznego są na bieżąco wdrażane. Natomiast podsumowując przebieg poszczególnych imprez wynika, że wszyscy organizatorzy zawodów centralnych w okresie sprawozdawczym osiągnęli wysoki poziom organizacyjny.

5. Sprawozdanie z realizacji wniosków Sejmiku Sprawozdawczo-Wyborczego PZTW

Sprawozdanie z realizacji wniosków zgłoszonych przez kluby, przedyskutowanych i przyjętych przez delegatów na Sejmiku Sprawozdawczo-Wyborczym w dniu 11.09.2021.

Na Sejmiku Sprawozdawczo-Wyborczym 2021 zostały zgłoszone dwa wnioski przez delegatów obecnych na zebraniu. Pierwszy dotyczył przyznania godności Członka Honorowego PZTW kol. Aleksandrowi Danielowi. Drugi dotyczył przyznania godności Honorowego Prezesa PZTW kol. Ryszardowi Stadniukowi Prezesowi Związku w latach 1997-2021. Oba wnioski zostały przyjęte przez Sejmik.

6. Sprawozdanie Pionu Szkolenia

Rok 2021 był wyjątkowo piątym w cyklu przygotowań do przesuniętych Igrzysk XXXII Olimpiady w Tokio. Z uwagi na pandemię koronawirusa po raz pierwszy w historii doszło to zmiany roku rozgrywania najważniejszej imprezy sportowej na świecie.

W roku sprawozdawczym 2021 Pion szkolenia pracował w następującym składzie trenerskim:

- Bogusław Gryczuk Dyrektor Sportowy (do 28.10.2021),
Koordynator Przygotowań Olimpijskich i całości szkolenia wszystkich grup wiekowych
- Andrzej Krzepiński Dyrektor Sportowy (od 1.11.2021),
Koordynator Przygotowań Olimpijskich i całości szkolenia wszystkich grup wiekowych

W kadrze seniorów

- Przemysław Abrahamczyk Trener główny kobiet wagi lekkiej
- Piotr Buliński Trener główny wagi lekkiej mężczyzn
- Jakub Urban Trener główny wagi otwartej kobiet
- Aleksander Wojciechowski Trener główny wiośł krótkich mężczyzn
- Wojciech Jankowski Trener główny wiośł długich mężczyzn
- Michał Kozłowski Trener współpracujący z kadrą kobiet
- Robert Sycz Trener współpracujący z kadrą wiośł krótkich mężczyzn
- Mariusz Szumański Trener współpracujący z kadrą wiośł długich mężczyzn
- Jarosław Szymczyk Trener współpracujący z kadrą wiośł krótkich mężczyzn

W kadrze młodzieżowej

- Przemysław Konecki Trener główny kadry młodzieżowej

Trenerzy współpracujący

- Marcin Badiągowski BTW Bydgoszcz – BW2x, BW4x
- Maciej Kurek Posnania Poznań
- Mariusz Kowal Wisła Grudziądz
- Wojciech Gutorski

W kadrze juniorów

- Artur Jankowiak Trener główny kadry juniorów

Trenerzy klubowi współpracujący i prowadzący osady w mistrzostwach świata i Europy juniorów

- Piotr Abrahamczyk Posnania RBW Poznań
- Aneta Bełka-Siemion Lotto Bydgoscia
- Tomasz Bykowski Drakkar Gdańsk
- Mirosław Rewers KW 04 Poznań
- Szymon Wiśniewski AZS UMK Toruń
- Jacek Błoch UKS Ateny Wałcz
- Błażej Kamola AZS AWF Poznań

Działalność pionu szkolenia obejmowała głównie kierunki:

selekcja, szkolenie i przygotowanie reprezentacji poszczególnych grup wiekowych do imprez głównych sezonu poprzez zgrupowania, badania diagnostyczne i monitoring, starty kontrolne krajowe i zagraniczne.

- Opracowywanie programów regat krajowych oraz merytoryczny nadzór nad współzawodnictwem krajowym we wszystkich kategoriach wiekowych
- Merytoryczny nadzór nad Szkołami Mistrzostwa Sportowego
- Merytoryczny nadzór nad szkoleniem i współzawodnictwem wojewódzkim dzieci i młodzieży
- Doszkalanie specjalistyczne trenerów i instruktorów wioślarstwa
- Współpraca ze wszystkimi ogniwami samorządów terytorialnych prowadzących działalność sportową w zakresie wioślarstwa
- Współpraca ze wszystkimi instytucjami centralnymi w zakresie merytorycznym
- Opracowywanie kalendarza budżetowego Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich
- Opracowywanie Wioślarskiego Informatora Sportowego
- Organizacja całego procesu szkolenia centralnego wszystkich grup

W 2021 rok pomimo panującej jeszcze pandemii i obostrzeń z tym związanych udało się w miarę bez przeszkód rozegrać wszystkie główne zawody wioślarskie. Rozegrane zostały mistrzostwa świata i Europy juniorów i młodzieżowców oraz igrzyska olimpijskie i mistrzostwa Europy seniorów. Odwołane zostały jedynie mistrzostwa świata seniorów, które były planowane w Szanghaju. Dodatkowo nasi zawodnicy startowali w trzech edycjach pucharu świata, regatach Coupe de la Jeunesse, Pucharze Bałtyku i Regatach Nadziei Olimpijskich. Polskie reprezentacje w wioślarstwie zdobyły w 2021 roku w tych imprezach ogółem 37 medali.

LICZBA MEDALI REPREZENTACJI W IMPREZACH POSZCZEGÓLNYCH GRUP SZKOLENIOWYCH

Nazwa imprezy/Rok	Seniorzy	Młodzież 19-22	Juniorzy	Razem
Igrzyska olimpijskie	1	-	-	1
Mistrzostwa świata	-	2	1	3
Mistrzostwa Europy	2	6	2	10
Puchar świata	8	-	-	8
Coupe de la Jeunesse	-	-	3	3
Baltic Cup	-	-	8	8
Olympic Hopes	-	-	4	4
Razem	11	8	18	37

Liczba zdobytych medali i miejsca zajmowane w rankingu przez poszczególne federacje pod względem ilości zdobytych medali w 2021 roku obrazuje poniższe zestawienie. Na czele tej klasyfikacji zdecydowanie Niemcy przed Włochami i Holandią.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W IGRZYSKACH OLIMPIJSKICH (SENIORZY), MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW (wszystkie konkurencje) i MŁODZIEŻOWYCH W 2021 ROKU					
Lp.	Kraj	Igrzyska Olimpijskie	Młodzieżowe Mistrzostwa Świata	Mistrzostwa Świata Juniorów	Ilość medali łącznie
1	Niemcy	2	8	9	19
2	Włochy	3	3	7	13
3	Holandia	5	3	1	9
4	Francja	2	1	5	8
	USA		4	4	8
6	Rumunia	3	1	3	7
7	Wielka Brytania	2	4		6
8	Nowa Zelandia	5			5
	Szwajcaria		3	2	5
10	Australia	4			4
	Irlandia	2	1	1	4
	Kanada	2	1	1	4
	Grecja	1	2	1	4
	Polska	1	2	1	4
15	Chiny	3			3

15	Chorwacja	2	1		3
	Rosja	2		1	3
	Turcja		2	1	3
19	Dania	1	1		2
	Belgia		1	1	2
	Czechy		1	1	2
	Litwa		1	1	2
23	Austria	1			1
	Norwegia	1			1
	RPA		1		1
	Bułgaria		1		1
	Chile			1	1
	Hiszpania			1	1

Łącznie te same imprezy w konkurencjach olimpijskich z wirtualną klasyfikacją medalową, w której nie ilość, a kolor medali decyduje o pozycji danej federacji w rankingu. Polska w 2021 roku znalazła się na 21 miejscu z dwoma srebrnymi i dwoma brązowymi medalami na 28 państw, które zdobywały medale w światowych imprezach mistrzowskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG KLASYFIKACJI MEDALOWEJ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW (wszystkie konkurencje), W IGRZYSKACH OLIMPIJSKICH I MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W 2021 roku					
Lp.	Kraj	Igrzyska Olimpijskie	Młodzieżowe MŚ	MŚ Juniorów	Klasyfikacja medalowa (złote-srebrne-brązowe)
1	Niemcy	0-2-0	2-3-3	2-3-4	4-8-7
2	USA		1-3-0	3-0-1	4-3-1
3	Holandia	1-2-2	1-1-1	1-0-0	3-3-3
4	Rumunia	1-2-0	0-0-1	2-0-1	3-2-2
5	Nowa Zelandia	3-2-0			3-2-0
6	Wielka Brytania	0-1-1	3-0-1		3-1-2
7	Szwajcaria		1-1-1	2-0-0	3-1-1
8	Włochy	1-0-2	0-2-1	1-5-1	2-7-4
9	Francja	1-1-0	0-1-0	1-3-1	2-5-1
10	Australia	2-0-2			2-0-2
10	Grecja	1-0-0	1-0-1	0-0-1	2-0-2
10	Kanada	1-0-1	1-0-0	0-0-1	2-0-2
13	Chorwacja	1-0-1	1-0-0		2-0-1
14	Irlandia	1-0-1	0-1-0	0-0-1	1-1-2
15	Turcja		1-0-1	0-1-0	1-1-1
16	Litwa		0-1-0	1-0-0	1-1-0
17	Chiny	1-0-2			1-0-2
18	Czechy		1-0-0	0-0-1	1-0-1
19	Bułgaria		1-0-0		1-0-0
19	Hiszpania			1-0-0	1-0-0
21	Polska	0-1-0	0-1-1	0-0-1	0-2-2
22	ROC (Rosja)	0-2-0		0-0-1	0-2-1
23	Belgia		0-0-1	0-1-0	0-1-1
24	Norwegia	0-1-0			0-1-0
24	Chile			0-1-0	0-1-0
26	Dania	0-0-1	0-0-1		0-0-2
27	Austria	0-0-1			0-0-1
27	RPA		0-0-1		0-0-1

Natomiast dokonując zestawienia państw w kolejności wg sumy ilości zdobytych punktów w Igrzyskach Olimpijskich, w konkurencjach olimpijskich młodzieżowych mistrzostw świata oraz wszystkich konkurencji mistrzostw świata juniorów Polska znajduje się w czołówce państw na świecie. W 2021 roku zajęliśmy wysokie dziewiąte miejsce, za nami sklasyfikowano takie potęgi jak Chiny, Australia czy Nowa Zelandia, które nie uczestniczyły w MŚ U19 i U23. Ogólnie w rywalizacji międzynarodowej na poziomie mistrzowskim uczestniczyło 80 federacji na 156 zrzeszonych w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, a punktowało na imprezach mistrzowskich 38 reprezentacji.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG KLASYFIKACJI PUNKTOWEJ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW (wszystkie konkurencje), W IGRZYSKACH OLIMPIJSKICH I W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W 2021 roku					
Lp.	Kraj	Igrzyska Olimpijskie	Młodzieżowe Mistrzostwa Świata	Mistrzostwa Świata Juniorów	Liczba punktów
1	Niemcy	21	80	79	180
2	Włochy	31	33	77	141
3	USA	24	31	49	104
4	Rumunia	31	26	42	99
5	Holandia	49	28	18	95
6	Wielka Brytania	47	47		94
7	Francja	17	26	40	83
8	Szwajcaria	10	26	27	63

9	Polska	21	28	9	58
10	Grecja	13	21	23	57
11	ROC (Rosja)	20	16	13	49
12	Kanada	25	14	8	47
13	Nowa Zelandia	43			43
14	Australia	41			41
15	Irlandia	16	12	13	41
16	Czechy	5	20	11	36
17	Chiny	30			30
18	Chorwacja	15	14		29
19	Hiszpania	8	7	14	29
20	Litwa	8	10	10	28
21	Dania	13	8	5	26
22	Białoruś	1	14	9	24
23	Turcja		15	7	22
24	Belgia	4	9	7	20
25	Bułgaria		9	7	16
26	RPA		6	6	12
27	Chile		5	7	12
28	Norwegia	7		4	11
29	Urugwaj	3	2	6	11
30	Austria	6	1		7
31	Węgry		4	3	7
32	Łotwa			5	5
32	Słowenia			5	5
34	Serbia	4			4
35	Estonia	3	1		4
36	Paragwaj			2	2
37	Brazylia		1		1
37	Portugalia		1		1

Poniżej w tabeli przedstawiono osiągnięcia polskich reprezentacji juniorów, młodzieżowej i seniorów w imprezach głównych.

SEZON 2021									
Nazwa imprezy	Termin i miejsce	Liczba medali	Miejsce pod względem liczby medali	KLASYFIKACJA MEDALOWA			Miejsce w klasyfikacji	Liczba punktów	Miejsce w punktacji drużynowej
				złote	srebrne	brązowe			
Igrzyska Olimpijskie	Tokio 23-30.07	1	14-18	-	1	-	15-16	21	10-11
Mistrzostwa Świata Młodzieżowe	Racice 7-11.07	2	7-9	-	1	1	13	28	5-6
Mistrzostwa Świata Juniorów	Płowdiv 11-15.08	1	7-18	-	-	1	10-13	9	14-15
Mistrzostwa Europy Seniorów	Varese 9-11.04	1	8-16	-	-	1	12-16	23	8
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy	Kruszwica 4-5.09	5	2	-	3	2	11	52	2
Mistrzostwa Europy Juniorów	Monachium 9-10.10	2	6-10	1	-	1	6-8	24	8
Razem		12		1	5	6		157	

Omawiany rok sprawozdawczy należy uznać za umiarkowanie udany dla polskiego wioślarstwa. Dzięki ogólnie dobrym wynikom wioślarstwo znajduje się w trójce dyscyplin najwyżej dofinansowanych ze środków budżetu państwa. Dzięki temu znacząco rozszerzone zostało szkolenie centralne, co zwiększa nasze szanse na kolejne sukcesy. Szczególnie cieszą sukcesy kobiety, bo być może spowodują one większy napływ młodych – zdeterminowanych na sukces dziewcząt do wioślarstwa. Podczas Igrzysk Olimpijskich w Tokio zrównoważono liczbę zawodniczek i zawodników. Nasze zawodniczki wykorzystując ten trend, niestety w przeciwieństwie do naszych reprezentantów na trzech kolejnych Igrzyskach zdobyły olimpijski medal. Cieszy również wysoki prestiż jaki zdobyło nasze wioślarstwo zarówno na świecie oraz we władzach Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Prestiż naszego wioślarstwa to nie tylko wyniki zawodników, choć one z pewnością są najważniejsze, ale merytoryczna wiedza trenerów i profesjonalizm osób wspomagających organizacyjnie działalność sportową.

Prezes Ryszard Stadniuk oraz Dyrektor Sportowy Bogusław Gryczuk zakończyli swoją pracę we władzach PZTW, zapisując się w historii jako autorzy bezsprzecznie największych sukcesów polskiego wioślarstwa i trwałego rozwoju naszej dyscypliny. W ostatnim 25-leciu polskie wioślarstwo pod Ich kierownictwem świętowało wielkie sukcesy: m. in. łącznie 35 medali IO i MŚ w konkurencjach olimpijskich, w tym 13 złotych i wiele medali ME Seniorów oraz w konkurencjach młodzieżowych i juniorskich.

Nie należy przy tym zapominać o istniejących problemach, którymi z punktu widzenia pionu szkolenia są głównie wyniki i postępy w szkoleniu grup młodzieżowych. Przyczyny tego są jednak bardzo złożone i nierzadko wykraczają poza zakres wioślarstwa. Istotnym problemem jest praca trenerów w klubach wioślarskich. Brak spokoju w szkoleniu technicznym najmłodszych zawodników ze względu na niedostatek czasu powoduje ogromne ograniczenia w późniejszym treningu. W dzisiejszych czasach polski sport znajduje się wciąż w okresie przejściowym pomiędzy okresem pełnego państwowego dotowania klubów sportowych w poprzednim systemie, a okresem, do którego dąży obecnie sport polski, a więc finansowania działalności klubów wioślarskich przez biznes lub poszczególnych rodziców. Kluby sportowe borykają się z chronicznym brakiem finansów. Wprawdzie działalność klubów mogłyby podtrzymywać samorządy lokalne, ale muszą one również zapewnić wsparcie na różne inne cele społeczne, nieraz bardzo ważne w życiu lokalnej społeczności. Sport został pozostawiony w wielu samorządach na szarym końcu potrzeb. Brak pieniędzy jest powodem bardzo mizernego wynagradzania trenerów w klubach wioślarskich, a to pociąga za sobą brak czasu na zaangażowanie się w pracę, co na tym podstawowym etapie szkolenia jest niezbędne dla prawidłowego rozwoju młodego kandydata na przyszłego „mistrza” wioślarstwa.

Wioślarstwo jest sportem tzw. „późnym”. Wyniki na poziomie medalowym w seniorach przychodzą w większości dopiero w wieku 25-28 lat, a więc od wieku juniora trzeba czekać 7-9 lat. W ciągu tych długich i żmudnych lat treningu wioślarskiego kandydaci na późniejszych mistrzów muszą dodatkowo uporać się z wieloma problemami. W tym okresie jest przecież matura oraz zmiana szkoły średniej na studia i związana z tym zmiana systemu nauki. Do tego dochodzą związane z tym okresem problemy natury osobistej, a przecież dla wielu w wioślarstwie przejście nawet dobrego juniora do grupy seniorów powoduje okresowy, iluzoryczny spadek wyników. Poza tym problemem w polskim wioślarstwie, a może i w innym sporcie, pozostaje cała sfera organizacji treningu, oparta na bardzo wielu zgrupowaniach, szczególnie w grupach seniorskich. Od dłuższego czasu prowadzona jest inna polityka szkoleniowa wobec grupy juniorów. Tak, aby selekcja i prowadzenie zawodników dawało wymierne efekty w najstarszych grupach wiekowych. Monitorowany jest indywidualny postęp w poziomie sportowym zawodnika, a nie doraźne wyniki medalowe i to zarówno w Szkołach Mistrzostwa Sportowego jak i szkoleniu utalentowanych zawodników z grupy tzw. „Żyrafy”. Na kolejnym etapie być może nieuchronna będzie drobna korekta w organizacji szkolenia tej grupy, przechodząc na szkolenie ośrodkowe wyselekcjonowanych, utalentowanych i zmotywowanych zawodniczek i zawodników.

Seniorzy

Celem głównym w sezonie 2021 Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich było przygotowanie reprezentacji do udziału w przełożonych z roku poprzedniego Igrzysk Olimpijskich w Tokio. Polskie osady walczyły także o zdobycie dodatkowych kwalifikacji olimpijskich w majowych regatach w Lucernie, jednak niestety bez sukcesu. O ile Mistrzostwa Europy w poprzednim sezonie wyjątkowo zamykały sezon, tak w 2021 roku wyjątkowo go otwierały.

W 2021 roku rozegrano następujące regaty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy 9-11.04 Varese (Włochy)
- Igrzyska Olimpijskie 23-30.07 Tokio (Japonia)

Igrzyska Olimpijskie

Tegoroczne Igrzyska Olimpijskie XXXII Olimpiady rozegrane w Tokio były drugimi igrzyskami rozegranymi w stolicy Japonii. Pierwsze odbyły się w 1964 roku i były to XVIII z kolei letnie Igrzyska Olimpijskie. W tym roku w Igrzyskach w Tokio brało udział 11326 zawodniczek i zawodników z 205 narodowych reprezentacji oraz grupa zawodniczek i zawodników pod flagą olimpijską w 34 dyscyplinach sportowych 339 konkurencjach, a Polskę reprezentowało łącznie 210 osób.

Olimpijskie regaty wioślarskie rozgrywane były w dniach 23 – 30 lipca na torze SEA FOREST WATERWAY sąsiadującym bezpośrednio z Pacyfikiem.

W wyniku przeprowadzonych kwalifikacji w Igrzyskach Olimpijskich w Tokio wzięło udział 80 narodowych federacji wioślarskich ze 156 zrzeszonych w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA.

Kwalifikacje do Igrzysk Olimpijskich w Tokio w wioślarstwie przeprowadzono dwustopniowo, a dla jedynek i dwójek podwójnych wagi lekkiej – trzystopniowo. Pierwszą i główną kwalifikacją otwartą dla wszystkich federacji były Mistrzostwa Świata Seniorów 2019 roku rozegrane w dniach 25 sierpnia – 1 września w austriackim Linz, a właściwie na torze wioślarskim położonym w sąsiedzkim miasteczku Ottensheim oddalonym od centrum Linz 12 kilometrów. Drugim stopniem były kwalifikacje kontynentalne, które rozgrywane były tylko w jedynekach i dwójkach podwójnych wagi lekkiej i zostały rozegrane kolejno:

- 10-12.10.2019 r. w Tunisie dla federacji wioślarskich z Afryki.
- 4-6.03.2021 r. w Rio de Janeiro dla federacji obu kontynentów Ameryki.
- 5-8.04.2021 r. we włoskim Varese dla federacji europejskich.
- 5-7.05.2021 r. w Tokio dla federacji azjatyckich i Oceanii.

Trzecim stopniem były finałowe regaty kwalifikacyjne, które rozegrane zostały w szwajcarskiej Lucernie w dniach 15-17 maja tego roku. Z nich do igrzysk w każdej konkurencji kwalifikowały się po dwie osady, choć w dwójce podwójnej wagi lekkiej kobiet ostatecznie zakwalifikowano trzy dwójki w wyniku niewykorzystania jednego miejsca w kwalifikacjach amerykańskich.

W wyniku specyficznie ustawionych kwalifikacji liczba państw uczestniczących w olimpijskich regatach wioślarskich w Tokio była rekordowa od kiedy wprowadzono kwalifikacje olimpijskie czyli od Igrzysk 1996 roku w Atlancie. Startujące 80 państw w wioślarskich Igrzyskach Olimpijskich państwa reprezentowały sześć kontynentów świata w następującej liczbie:

1. Europa - 28 państw
2. Azja - 17
3. Afryka - 14
4. Ameryka Północna - 10
5. Ameryka Południowa - 7
6. Australia i Oceania - 4

Wioślarstwo było trzecią z kolei dyscypliną na Igrzyskach pod względem ilości startujących zawodników po lekkoatletyce i pływaniu. Startowało 526 zawodniczek i zawodników, co stanowiło 4.7% wszystkich biorących udział w rywalizacji.

W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio w wyniku nacisku Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego po raz pierwszy wprowadzono równowagę ilości startujących zawodniczek i zawodników. W Igrzyskach Olimpijskich rozgrywanych jest czternaście konkurencji wioślarskich. Obecnie po siedem tych samych męskich (w tym jedna wagi lekkiej) i kobiecych. Łącznie wystartowało w Tokio 206 osad, po 103 kobiece i męskie.

Konkurencje żeńskie:

- W1x - jedynka
- W2x - dwójka podwójna
- W2- - dwójka bez sterniczki
- W4- - czwórka bez sterniczki
- W4x - czwórka podwójna
- W8+ - ósemka
- LW2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- M1x - jedynka
- M2x - dwójka podwójna
- M2- - dwójka bez sternika
- M4- - czwórka bez sternika
- M4x - czwórka podwójna
- M8+ - ósemka
- LM2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

Międzynarodowy Komitet Olimpijski wymusza konieczność w igrzyskach co najmniej dwóch startów (eliminacje – finał). W wioślarstwie w finale rywalizuje sześć osad, dlatego dopiero przy siedmiu załogach konieczne są eliminacje. Stąd w ósemkach dopuszczana jest już minimalna ilość załóg.

Kolejność państw pod względem liczby zdobytych medali - łączna

Lp.	Kraj	Liczba medali
1-2	Holandia, Nowa Zelandia	5
3	Australia	4
4-6	Chiny, Rumunia, Włochy	3
7-13	Chorwacja, Francja, Irlandia, Kanada, Niemcy, ROC (Rosja), Wielka Brytania	2
14-18	Austria, Dania, Grecja, Norwegia, Polska	1

42 medale olimpijskie w wioślarstwie rozdzieliło pomiędzy siebie 18 reprezentacji (w Rio de Janeiro było 21 reprezentacji) co stanowi 22.5% wszystkich startujących. Ponad połowę medali (54.8%) zdobyło pierwszych sześć w rankingu reprezentacji. Najwięcej zdobyli Holendrzy i Nowozelandczycy po pięć medali. Co ciekawe w Rio de Janeiro na czele podobnej tabeli byli Brytyjczycy także z pięcioma medalami.

Polska z jednym medalem znalazła się w piątej grupie państw na czternastym miejscu, natomiast pięć lat temu w Rio de Janeiro z dwoma medalami nasza reprezentacja była w trzeciej grupie państw na szóstym miejscu. Warto zwrócić uwagę, że tylko jeden medal więcej od naszej reprezentacji zdobyły takie potęgi światowego wioślarstwa jak Wielka Brytania czy Niemcy.

Natomiast z niedowierzaniem należy przyjąć całkowity brak medali reprezentantów Stanów Zjednoczonych w tak uniwersyteckim sporcie jakim jest wioślarstwo.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Nowa Zelandia	4
2	Holandia	3
3-6	Australia, Chiny, Kanada, ROC (Rosja)	2
7-12	Austria, Francja, Irlandia, Polska , Rumunia, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-7	Australia, Chorwacja, Holandia, Niemcy, Rumunia, Wielka Brytania, Włochy	2
8-14	Chiny, Dania, Francja, Grecja, Irlandia, Norwegia, Nowa Zelandia	1

21 medali w konkurencjach kobiecych rozdzieliło pomiędzy siebie 12 reprezentacji. W Rio de Janeiro pięć lat temu było podobnie z tą tylko różnicą, że rozgrywano sześć konkurencji kobiecych. Natomiast 21 medali w konkurencjach męskich rozdano przedstawicielom 14 reprezentacji, a w ostatnich Igrzyskach w Rio de Janeiro 24 medale w ośmiu konkurencjach rozdzielono 16 federacjom. W kobietach najwięcej, cztery medale zdobyły Nowozelandki, kiedy w 2016 roku w Rio de Janeiro były to Brytyjki, ale tylko z trzema medalami.

W konkurencjach męskich i w Tokio i w Rio de Janeiro połowa reprezentacji zdobywająca medale miała ich po dwa, a druga połowa po jednym. W konkurencjach kobiecych była dominacja reprezentacji Nowej Zelandii i Holandii, których osady zdobyły 1/3 medali.

KLASYFIKACJA MEDALOWA IGRZYSK OLIMPIJSKICH W TOKIO

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Nowa Zelandia	3 - 2 - 0
2	Australia	2 - 0 - 2
3	Holandia	1 - 2 - 2
4	Rumunia	1 - 2 - 0
5	Francja	1 - 1 - 0
6-7	Chiny	1 - 0 - 2
	Włochy	
8-10	Chorwacja	1 - 0 - 1
	Irlandia	
	Kanada	
11	Grecja	1 - 0 - 0
12-13	Niemcy	0 - 2 - 0
	ROC (Rosja)	
14	Wielka Brytania	0 - 1 - 1
15-16	Norwegia	0 - 1 - 0
	Polska	
17-18	Austria	0 - 0 - 1
	Dania	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Nowa Zelandia	2 - 2 - 0
2-4	Australia	1 - 0 - 1
	Chiny	
	Kanada	
5-6	Rumunia	1 - 0 - 0
	Włochy	
7	ROC (Rosja)	0 - 2 - 0
8	Holandia	0 - 1 - 2
9-10	Francja	0 - 1 - 0
	Polska	
11-12	Austria	0 - 0 - 1
	Irlandia	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Holandia	1 - 1 - 0
2-3	Australia	1 - 0 - 1
	Chorwacja	
4-5	Niemcy	0 - 2 - 0
	Rumunia	
6-9	Francja	1 - 0 - 0
	Grecja	
	Irlandia	
	Nowa Zelandia	
10	Wielka Brytania	0 - 1 - 1
11	Norwegia	0 - 1 - 0
12	Włochy	0 - 0 - 2
13-14	Chiny	0 - 0 - 1
	Dania	

W klasyfikacji medalowej najważniejsze są złote medale, które promują każdą reprezentację nawet z jednym medalem.

Po raz pierwszy klasyfikację medalową Igrzysk Olimpijskich wygrała Nowa Zelandia przed Australią i tylko te dwie reprezentacje zdobyły więcej niż jeden złoty medal. W konkurencjach kobiecych klasyfikację medalową również wygrała Nowa Zelandia, która także jako jedyna zdobyła w nich dwa złote medale. W konkurencjach męskich na czele klasyfikacji medalowej znaleźli się Holendrzy. Wśród mężczyzn każdą konkurencję wygrała inna reprezentacja. Zarówno w kobietach i w mężczyznach na drugich miejscach uplasował się drugi przedstawiciel Antypodów – Australia.

Na podium klasyfikacji medalowej Igrzysk Olimpijskich w stosunku do Rio de Janeiro pozostała tylko jedna nacja – Nowa Zelandia. Warto zwrócić uwagę, że zajmująca pierwsze miejsce w klasyfikacji medalowej reprezentacja w obu Igrzyskach w klasyfikacji medalowej zdobyła identyczne medale jakościowo i ilościowo.

Polska olimpijska reprezentacja wioślarska od czasu wprowadzenia kwalifikacji olimpijskich tzn. od Igrzysk 1996 roku w Atlancie zajmowała w wioślarstwie w klasyfikacji medalowej kolejno miejsca:

MIEJSCE POLSKIEJ REPREZENTACJI WIOŚLARSKIEJ W KLASYFIKACJI MEDALOWEJ IGRZYSK OLIMPIJSKICH	
ROK I MIEJSCE IGRZYSK	MIEJSCE W KLASYFIKACJI OGÓLNEJ
1996 Atlanta	Nie sklasyfikowani
2000 Sydney	VI
2004 Ateny	VII
2008 Pekin	V
2012 Londyn	XV
2016 Rio de Janeiro	VIII
2021 Tokio	XV-XVI

Piętnaste miejsce w klasyfikacji medalowej polskiej reprezentacji jest podobne do Igrzysk Olimpijskich 2012 roku w Londynie, gdzie jedyny medal (brązowy) zdobyła dwójka podwójna kobiet – Michalska/Fularczyk. Polskie wioślarstwo historycznie we wszystkich Igrzyskach Olimpijskich zdobyło razem 19 medali z następującym podziałem: 4 złote, 4 srebrne i 11 brązowych medali.

Z dziewiętnastoma medalami wioślarstwo znajduje się obecnie na siódmym miejscu w historii polskiego sportu pod względem ilości zdobytych medali.

LICZBA MEDALI		
MIEJSCE	DYSCYPLINA	ILOŚĆ
1	Lekkoatletyka	66
2	Boks	43
3	Podnoszenie ciężarów	32
4	Zapasy	27
5	Szermierka	23
6	Kajakarstwo	22
7	Wioślarstwo	19
8	Strzelectwo	12
9	Kolarstwo	11
10	Judo	8

Natomiast w historycznej klasyfikacji medalowej polskich dyscyplin olimpijskich wioślarstwo nadal zajmuje szóste miejsce.

KLASYFIKACJA MEDALOWA		
MIEJSCE	DYSCYPLINA	ZŁOTE-SREBRNE-BRĄZOWE
1	Lekkoatletyka	28 – 21 – 17
2	Boks	8 – 9 – 26
3	Zapasy	5 – 9 – 13
4	Szermierka	5 – 9 – 9
5	Podnoszenie ciężarów	5 – 6 – 21
6	Wioślarstwo	4 – 4 – 11
7	Strzelectwo	4 – 3 – 5
8	Judo	3 – 3 – 2
9	Pięciobój nowoczesny	3 – 0 – 1
10-11	Jeździectwo	1 – 3 – 2
	Pływanie	

Odzwiedleniem potencjału reprezentacji startujących w Igrzyskach Olimpijskich jest tak zwana punktacja „olimpijska” za miejsca I-VIII, w których punkty przyznawane są kolejno 9–7–6–5–4–3–2–1. Przy czternastu rozgrywanych konkurencjach łącznie do rozdelenia jest 516 punktów, po 258 w konkurencjach kobiecych i męskich. Z tym, że w jednej konkurencji jest do rozdelenia 37 punktów, a jedna reprezentacja wygrywając wszystkie konkurencje mogłaby teoretycznie maksymalnie zdobyć 126 punktów. Nie ma tu wliczonych dwóch punktów za ósme miejsca w obu ósemkach, gdyż w wyniku kwalifikacji do startu w Igrzyskach Olimpijskich dopuszczonych jest po siedem osad w tych dwóch konkurencjach.

PUNKTACJA IGRZYSK OLIMPIJSKICH W TOKIO

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Holandia	49
2	Wielka Brytania	47
3	Nowa Zelandia	43
4	Australia	41
5-6	Rumunia, Włochy	31
7	Chiny	30
8	Kanada	25
9	USA	24
10-11	Niemcy, Polska	21
12	ROC (Rosja)	20
13	Francja	17
14	Irlandia	16
15	Chorwacja	15
16-17	Dania, Grecja	13
18	Szwajcaria	10
19-20	Hiszpania, Litwa	8
21	Norwegia	7
22	Austria	6
23	Czechy	5
24-25	Belgia, Serbia	4
26-27	Estonia, Urugwaj	3
28	Białoruś	1

Punktację drużynową olimpijskich regat wioślarskich w Tokio wygrali Holendrzy, chociaż z najmniejszą ilością punktów od kilku Igrzysk i tylko z dwupunktową przewagą nad dotychczas wielokrotnymi zwycięzcami punktacji drużynowej – Brytyjczykami. Zdobywając 49 punktów wykorzystali 38.9% maksymalnych możliwości.

W trzech poprzednich Igrzyskach Olimpijskich na czele punktacji drużynowej byli Brytyjczycy z następującą ilością punktów: Pekin 2008 – 59, Londyn 2012 – 83 i Rio de Janeiro – 58. Sześć pierwszych w punktacji drużynowej reprezentacji łącznie zdobyło 46.9% wszystkich punktów. Polska reprezentacja z dziesięcioma punktami mniej niż w 2016 roku spadła z bardzo wysokiego piątego miejsca na dziesiąte, wykorzystując 16.7% maksymalnych możliwości.

KOBIEТЫ

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Nowa Zelandia	33
2-3	Holandia, Wielka Brytania	24
4	Australia	23
5	Chiny	22
6	Kanada	19
7-8	Rumunia, USA	15
9-10	ROC (Rosja), Włochy	14
11	Polska	10
12	Francja	8
13	Irlandia	7
14-15	Austria, Szwajcaria	6
16	Litwa	5
17-18	Grecja, Niemcy	4
19	Hiszpania	3
20	Dania	2

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Holandia	25
2	Wielka Brytania	23
3	Australia	18
4-5	Niemcy, Włochy	17
6	Rumunia	16
7	Chorwacja	15
8-9	Dania, Polska	11
10	Nowa Zelandia	10
11-14	Francja, Grecja, Irlandia, USA	9
15	Chiny	8
16	Norwegia	7
17-18	Kanada, ROC (Rosja)	6
19-20	Czechy, Hiszpania	5
21-23	Belgia, Serbia, Szwajcaria	4
24-26	Estonia, Litwa, Urugwaj	3
27	Białoruś	1

Punktację w konkurencjach kobiecych wygrała dość pewnie Nowa Zelandia z przewagą dziewięciu punktów Holandią i Wielką Brytanią, wykorzystując 52.4% maksymalnych możliwości przypadających na jedną reprezentację. Natomiast zwycięzynie podobnej punktacji w Rio de Janeiro – Amerykanki spadły aż na siódme miejsce.

Pierwszych sześć reprezentacji w konkurencjach kobiecych zdobyło łącznie 56.2% możliwych do zdobycia punktów w tych siedmiu konkurencjach. Nasza kobieca część reprezentacji z siedmioma punktami mniej niż w Rio również spadła z piątego na jedenaste miejsce. W konkurencjach męskich dwoma punktami nad zwycięzcami podobnej punktacji w Rio de Janeiro Brytyjczykami wygrali Holendrzy, wykorzystując 39.7% maksymalnych możliwości. Pierwszych sześć reprezentacji w konkurencjach męskich zdobyło łącznie 45% możliwych do zdobycia punktów. Natomiast Polska w męskich konkurencjach z trzema punktami mniej niż w 2016 roku zajmuje 8-9 miejsce (w Rio de Janeiro – 9 miejsce).

Największy progres ilości zdobytych punktów w stosunku do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro zanotowała Rumunia oraz Rosja, która w ogóle nie punktowała na poprzednich Igrzyskach. Taką samą ilość punktów jak w 2016 roku powtórzyła jedynie Dania. Oprócz Rosji w tym zestawieniu znalazła się jeszcze Serbia i Urugwaj, które nie zdobyły żadnych punktów w Rio de Janeiro. Natomiast w Tokio punktów nie zdobyły Meksyk, Kuba, Południowa Afryka i Ukraina, z tych, którzy je na poprzednich Igrzyskach mieli. Połowa federacji, które zdobyły punkty w Tokio zaliczyła progres w stosunku do Igrzysk w Rio de Janeiro.

Z uwagi na ilość zdobywanych punktów start polskiej reprezentacji w Tokio był czwartym z kolei, a od czasu wprowadzenia kwalifikacji olimpijskich trzecim jej wynikiem w historii Igrzysk Olimpijskich.

Na punkty zdobywane w ostatnich sześciu startach olimpijskich tzn. od kiedy wprowadzono kwalifikacje olimpijskie składały się odpowiednie miejsca w trzech przedziałach.

Rok i miejsce Igrzysk	ILOŚĆ MIEJSC ZAJMOWANYCH W PRZEDZIAŁACH		
	I-III	IV-VIII	Poniżej VIII
1996 Atlanta	-	1	3
2000 Sydney	1	4	2
2004 Ateny	1	4	1
2008 Pekin	2	2	1
2012 Londyn	1	3	3
2016 Rio de Janeiro	2	5	1
2021 Tokio	1	5	-

Jak widać po raz pierwszy od czasu wprowadzenia kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich pierwszy raz się zdarzyło, że wszystkie polskie osady zajęły miejsca punktowane. Reprezentacja wioślarska w Igrzyskach olimpijskich w omawianym okresie od Igrzysk Olimpijskich w Atlancie kolejno zajmowała wśród wioślarzy następujące miejsca w punktacjach drużynowych.

MIEJSCA POLSKIEJ REPREZENTACJI W PUNKTACJI DRUŻYNOWEJ IGRZYSK OLIMPIJSKICH			
Rok i miejsce Igrzysk	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI	OGÓŁEM
1996 Atlanta	niesklasyfikowane	20-23	26
2000 Sydney	18-19	9	15
2004 Ateny	14	4	10
2008 Pekin	15-16	6	9
2012 Londyn	13	16-19	13-14
2016 Rio de Janeiro	5-6	9	5
2021 Tokio	11	8-9	10-11

Porównując miejsca w punktacji drużynowej Igrzysk Olimpijskich od czasu wprowadzenia kwalifikacji dziesiąte miejsce było trzecim z kolei po 2016 i 2008 roku podobne do tego w 2004 roku w Atenach. Było drugim z kolei w konkurencjach kobiecych i trzecim w konkurencjach męskich.

LICZBA ZDOBYTYCH PUNKTÓW POSZCZEGÓLNYCH POLSKICH DYSCYPLIN SPORTU NA IGRZYSKACH OLIMPIJSKICH W TOKIO

Lp.	Dyscyplina	Ilość punktów w Tokio	Ilość punktów w Rio de Janeiro
1	Lekkoatletyka	78	46
2	Kajakarstwo	29	17
3	Wioślarstwo	21	31
4	Pływanie	11	
5	Żeglarstwo	10	6
6	Zapasy	9.5	7.5
7	Kolarstwo	7	24
8	Wspinaczka	5	---
9-10	Podnoszenie ciężarów Siatkówka	4	2 2.5
11	Taekwondo	3.5	3.5
12-13	Judo Szermierka	3	4
14	Tenis	2.5	
15	Koszykówka	2	
16	Strzelectwo	1	

Polskie wioślarstwo miało w Igrzyskach Olimpijskich w Tokio dwie osady mniej niż w 2016 roku, ale za to wszystkie zajęły miejsca punktowane. Wioślarstwo znalazło się na trzecim miejscu w polskim sporcie pod względem ilości zdobytych punktów. To jest wprawdzie spadek o jedno miejsce w stosunku do Igrzysk w Rio de Janeiro, natomiast razem z lekkoatletyką ciągle utrzymuje się na podium. Wioślarstwo w sześciu ostatnich Igrzyskach Olimpijskich, od Sydney 2000 pod względem liczby zdobytych punktów zawsze znajdowało miejsce w pierwszej czwórce polskich dyscyplin.

Olimpijskie regaty wioślarskie w Tokio odbyły się na torze wioślarskim SEE FOREST WATERWAY. Obiekt został zbudowany specjalnie na Letnie Igrzyska Olimpijskie. Budowa rozpoczęła się w 2016 roku, a oficjalne otwarcie nastąpiło w czerwcu 2019 roku. Został zbudowany przez władze miejskie Tokio na nabrzeżu i jest jedynym miejscem wioślarskim w Japonii, które spełnia najwyższe międzynarodowe standardy. Pierwszą międzynarodową imprezą, która odbyła się na tym obiekcie, były Mistrzostwa Świata Juniorów w wioślarstwie w 2019. Japońska Federacja Wioślarska chciałaby organizować duże imprezy na tym torze również po igrzyskach olimpijskich. Tor wioślarski See Forest Waterway znajduje się pomiędzy dwoma sztucznymi wyspami. Obie wyspy łączy szeroka czteropasmowa autostrada o nazwie Tokyo Port Seaside Road z mostem Tokyo Gate Bridge, który łączy tę drogę nad Zatoką Tokijską. Tokyo Gate Bridge stanowi tło dla toru wioślarskiego, patrząc od startu do mety. Niestety z toru wioślarskiego nie ma dostępu do środka transportu publicznego, a do najbliższej

stacji metra — Tokyo Teleport Station jest około 7 kilometrów (4,3 mil). Tor regatowy jest oddzielony od Zatoki Tokijskiej zaporami na każdym końcu toru, które utrzymują wodę na stałej głębokości około 6 metrów (20 stóp). Całość ma 2335 metrów (7661 stóp) długości i 198 metrów (650 stóp) szerokości. Jest osiem pasm wody, a każdy tor ma szerokość 12,5 metra (41 stóp). Obiekt ma stałą trybunę na 2000 miejsc, a także tymczasową trybunę dla 14 000 więcej widzów na Igrzyska Olimpijskie. Pontony startowe znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie i na północny wschód od mostu Chubu-

Ohashi. Na 700 metrów (2300 stóp) po starcie ponad torem przechodzi most Umi – Ohashi. W bliskiej odległości na południe od toru regatowego znajduje się lotnisko Tokio Haneda. W związku z nim nad torem Sea Forest nisko przelatają samoloty podchodzące do lądowania. Przed samymi igrzyskami w styczniu 2021 roku organizatorzy mieli ogromny kłopot, bowiem do pływaków używanych do tłumienia fal w obiekcie przyczepiły się ostrygi, co skutkowało kosztami ich usunięcia 140 milionów jenów (1,3 miliona USD). Na mecie toru regatowego są dwa stałe budynki i stała wieża sędziowska. W jednym budynku są stałe trybuny oraz zaplecze administracyjno-biurowe, a w drugim hangary na łodzie, laboratorium medyczne, zaplecze socjalne (szatnie, prysznice), sala konferencyjna, sala z ergometrami oraz jadalnia. Dodatkowo na czas Igrzysk wybudowano z połączenia kontenerów dwa budynki na cele socjalne dla poszczególnych ekip. Wszystkie pomieszczenia były klimatyzowane. Polska reprezentacja zaliczana do tych większych miała do swojej dyspozycji jedno duże pomieszczenie w części tzw. „kontenerowej” oraz namiot 5x5 metrów. W namiocie we własnym zakresie zabezpieczyliśmy dużą zamrażarkę na zamrażanie kamizelek lodowych i przetrzymywanie kostkowanego lodu zabezpieczonego przez organizatorów, dwa trenerzy rowerowe typu Concept2, stoły i krzesła ogrodowe, wentylatory, korkowe tablice informacyjne, cały ekspresowy zestaw do przygotowania herbaty i kawy oraz duże termosy na kółkach w celu dostarczania zawodniczkom i zawodnikom kamizelek lodowych do pomostów dojazdowych po treningach i startach. Jedynym mankamentem był zakaz ze względów sanitarno-epidemiologicznych uruchomienia na torze wioślarskim basenów lodowych co przy panujących w Tokio temperaturach miało ogromne znaczenie.

Olimpijska Reprezentacja polskich wioślarzy 6 lipca po ostatnim zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz, uroczystej wewnętrznej nominacji i pożegnaniu w sobotę 3 lipca rozjechali się do swoich domów. Wylot do Tokio zaplanowano na 8 lipca tak, aby po uwzględnieniu przesunięcia czasowego pozostało jeszcze dwa tygodnie do pierwszych startów. W przeddzień wylotu odbyła się jeszcze oficjalna nominacja olimpijczyków w Centrum Olimpijskim w Warszawie. Wioślarze po wylądowaniu na lotnisku Narita ok. 75 km. od Tokio przeszli bardzo czasochłonne i skomplikowane obowiązujące procedury covidowe. Po ich wypełnieniu dwoma autokarami przemieścili się ok. 450 km. na północny-wschód do miasta Tome w prefekturze Miyagi. Miejsce do treningu i klimatyzacji zostało wybrane wcześniej z kilku propozycji przez kierownictwo związku w czasie pobytu przed igrzyskami, wiosną 2019 roku.

Na zgrupowaniu było łącznie 36 osób: 9 zawodniczek, 13 zawodników, 6 trenerów, lekarz, 3 fizjoterapeutów, psycholog, Prezes PZTW, Dyrektor sportowy PZTW i wynajęty przez władze miasta Tome Polak mieszkający od lat na stałe w Tokio, a pochodzący z sąsiedniego obok Wałcza – Czaplina, Krzysztof Berczyński, pełniący funkcję tłumacza, opiekuna, zaopatrzeniowca i organizatora. Osoba Krzysztofa Berczyńskiego w tych trudnych „Covidowych” czasach jest ogromnie ważna. Nikt nie miał problemów z porozumiewaniem się z mówiącymi wyłącznie w swoim języku gospodarzami oraz jedynie on, jako stały mieszkaniec Japonii mógł pojechać do sklepu po jakiegokolwiek zakupy. Członkom naszej reprezentacji ze względu na zagrożenie covidowe tego nie było wolno robić.

W Tome reprezentacja była do poniedziałku 19 lipca, kiedy to rano po uroczystym pożegnaniu ponownie dwoma autokarami przeniosła się do Olympic Village w Tokio. A od wtorku 20 lipca trenowała już na torze olimpijskim Sea Forest Waterway. Olympic Village, czyli olimpijska wioska to kilkanaście wysokich – szesnastopiętrowych budynków wzdłuż jednej ulicy z jednopiętrową dużych rozmiarów stołówką. Całość otoczona tradycyjnie wysokimi płotami z zasiekami i pilnie strzeżona. Pomieszczenia sypialne jak w większości przypadków – olimpijskie czyli spartańskie. Duże pomieszczenie podzielone ściankami kartonowo – gipsowymi na cztery mniejsze pomieszczenia dwuosobowe i dwie małe łazienki z umywalką, wanienką z prysznicem i toaletą. Na wyposażeniu w „pokoju” każdy miał kartonową prycze, otwartą, wąską szafę, przyłóżkową tzw. nocną szafkę i składane krzesło oraz biurową lampkę. Do pokoi i łazienek wchodziło się z większego pomieszczenia w którym stał większy okrągły stół i kilka składanych krzeseł. Na stołówce ze względu na zagrożenie covidowe stoły zostały poroździelane na stanowiska jednoosobowe za pomocą ścianek z przezroczystej plexi. Jedzenie można było sobie wybrać z szerokiej gamy potraw, ale z naciskiem na azjatyckie.

Pomiędzy wioską, a torem wioślarskim kursowały autokary według rozpisanego rozkładu jazdy z interwałem pół- i jednogodzinnym w zależności od pory dnia. Ze względu na stosunkowo niewielką odległość przejazd trwał około 18-25 minut.

Na wodzie ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo z Pacyfikiem w większości panowały ciężkie warunki wietrzne. Wiatr był kręcący od 2 m/s na początku po przybyciu do Tokio, do 8-9 m/s – w większości południowy, co oznaczało, że dla rywalizujących w torze był boczny. Temperatura powietrza wynosiła od 29 do 33 stopni Celsjusza co przy ogromnej wilgotności było w większości trudne do zniesienia. Cały czas wydawano specjalne ostrzeżenia hypotermiczne. Po wyścigach niestety część zawodników musiała korzystać z pomocy służb ratunkowych i ambulatorium medycznego.

W pierwszej połowie tygodnia regatowego, na wtorek 27 lipca zapowiadano uderzenie zbliżającego się do Japonii tajfunu, dlatego tak zmodyfikowano program regat, żeby ten dzień pozostał wolny od wyścigów, ale nie treningów.

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk

Prezes

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Jolanta Chwałbińska

Lekarz

Martyna Nowak

Psycholog

Rafał Kuczerza

Fizjoterapeuta

Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta

Łukasz Ryder

Fizjoterapeuta

Piotr Bulliński

Trener wagi lekkiej
mężczyzn

Wojciech Jankowski

Trener główny wiośel
długich mężczyzn

Jakub Urban

Trener główny wagi
otwartej kobiet

Aleksander Wojciechowski

Trener główny wiośel
krótkich mężczyzn

Michał Kozłowski

Trener asystent
kobiety waga otwarta

Robert Sycz

Trener asystent
wiośla krótkie mężczyzn

I. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC W4x

Kobus-Zawojcka Agnieszka	31 lat	AZS AWF Warszawa
Sajdak Maria	30 lat	AZS AWF Kraków
Wieliczko Marta	27 lat	Wisła Grudziądz
Zillmann Katarzyna	26 lat	AZS UMK Toruń

Agnieszka Kobus

Maria Springwald

Marta Wieliczko

Katarzyna Zillmann

Trenerzy klubowi:

- Adam Skwarski – AZS AWF Warszawa
- Jakub Urban – Wisła Grudziądz
- Iwona Wójcik-Pietruszka – AZS AWF Kraków
- Mariusz Szumański – AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

- Jakub Urban – trener główny
- Michał Kozłowski – trener asystent

Ostateczny wynik: **srebrny medal**

Czwórka podwójna kobiet ma krótką historię uczestniczenia w programie Igrzysk Olimpijskich. W ogóle konkurencje kobiece rozgrywane są na Igrzyskach Olimpijskich dopiero od 1976 roku (Igrzyska Olimpijskie w Montrealu). Jednak do roku 1984 do Igrzysk w Los Angeles rozgrywano czwórkę podwójną ze sterniczką i dopiero w 1988 roku w Seulu wycofano sterniczkę, zmieniając konkurencję na czwórkę podwójną bez sterniczki. W ostatnich przed wprowadzeniem kwalifikacji olimpijskich Igrzyskach otwartych dla zgłaszających Narodowych

Komitetów Olimpijskich w 1992 roku w Barcelonie wystartowało dziewięć czwórek, a od 1996 roku ograniczono limit startujących w tej konkurencji osad właśnie do dziewięciu, choć w dodatkowych finałowych kwalifikacjach przed Atlantą w wyniku uwolnienia się miejsc w ogólnym limicie startujących wioślarek i dużego zainteresowania tą konkurencją dokooptowano jeszcze jedną osadę. Następnie od Igrzysk 2004 roku w Atenach zmniejszono ilość startujących czwórek do ośmiu, a w Rio de Janeiro dopuszczono tylko siedem czwórek. W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio rywalizowało już dziesięć czwórek podwójnych kobiet. Jest to wynikiem zmiany ram kwalifikacyjnych w związku ze wyrównaniem procentowego udziału w igrzyskach liczby kobiet i mężczyzn.

Polska w Igrzyskach Olimpijskich w tej konkurencji miała w Tokio po raz trzeci swoją osadę. Polska czwórka podwójna kobiet startowała w Tokio broniąc medalu brązowego z Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 roku.

- Mistrzyniami olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemki przed Holenderkami i Polkami.
- Ostatnimi mistrzyniami świata z 2019 roku w tej konkurencji są Chinki przed Polkami i Holenderkami.
- Mistrzyniami Europy w tym roku w Varese w tej konkurencji zostały Holenderki przed Brytyjkami i Niemkami.

Reprezentantki Polski w tej konkurencji to bardzo utytułowane zawodniczki. Wspólnie srebrne i złote medalistki Mistrzostw Świata Seniorów, odpowiednio w 2017, 2018 i 2019 roku, Mistrzyni Europy z 2018 roku. Natomiast indywidualnie M. Sajdak i A. Kobus-Zawojska to brązowe medalistki Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 r. w tej konkurencji i dwukrotne brązowe medalistki Mistrzostw Europy Seniorek w 2015 i 2016 r. K. Zillmann i M. Wieliczko to dwukrotne Młodzieżowe Mistrzyni Świata w tej konkurencji w latach 2015-2016, a M. Wieliczko pływała jeszcze w srebrnej czwórce Młodzieżowych Mistrzostw Świata w latach 2013 i 2014.

W wyniku pandemii i kontuzji nasza czwórka podwójna kobiet po mistrzostwach świata w 2019 roku w Linzu w pełnym swoim „mistrzowskim” składzie wystartowały w tym roku w drugiej edycji pucharu świata w szwajcarskiej Lucernie dopiero po dwudziestu miesiącach.

W 2020 roku rozegrano jedynie mistrzostwa Europy i to po pięciomiesięcznym przesunięciu pierwotnego terminu. Niestety w tych mistrzostwach ze względu na chorobę nie wystartowała Maria Sajdak. W pierwszych regatach 2021 roku, którymi były także mistrzostwa Europy w czwórce nie wystartowała Agnieszka Kobus-Zawojska ze względu na stwierdzenie bezpośrednio przed wyjazdem zachorowania na SARS-Cov2. Natomiast start w pierwszym pucharze świata w Zagrzebiu został ominięty, aby osada miała czas na trochę dłuższy wspólny trening.

W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio w wyniku dwustopniowych kwalifikacji startowało dziesięć czwórek podwójnych kobiet. Przy takiej ilości startujących załóg najpierw rozegrano dwa przedbiegi w których startowało po pięć osad. Z każdego przedbiegu po dwie pierwsze czwórki bezpośrednio awansowały do finału A. Następnie z jednego repasażu także dwie pierwsze załogi uzupełniły sześciuosadową stawkę finałową walczących o zwycięstwo i medale. Pozostałe osady w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-10.

W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio polska czwórka w tej konkurencji wystartowała dwukrotnie; w przedbiegu i finale A, zajmując dwukrotnie drugie miejsce.

Przed rozpoczęciem regat Igrzysk Olimpijskich w Tokio specjalna komisja „Seeding Commission” na podstawie startów poprzedzających igrzyska, wspomagając się także wynikami ostatnich mistrzostw świata zaproponowała ustawienie czołowych osad w każdej konkurencji. Niestety Polki nie były rozstawione, natomiast były dołosowywane. W jego wyniku w przedbiegu trafiły na ustawione na pierwszym miejscu Chinki i czwarty Włoszki.

W przedbiegu od startu do mety w tym wyścigu pewnie prowadziły Chinki, kontrolując sytuację w torze. Również od startu do mety na drugim miejscu płynęły Polki, odpierając ataki Włozek. Czwarte w wyścigu Australijki od półmetka „odpuściły” walkę o awans. Na mecie nasza czwórka uległa Chinkom o 4.30 sek. i pokonała następne Włoszki o 1.83 sek. Uzyskały trzeci rezultat obu przedbiegów, tylko 0.4 sek. słabszy od czwórki Niemek. Bezpośredni awans do finału pozwolił zawodniczkom upewnić się o pełnej możliwości walki o jeden z medali, tym bardziej, że omijają jeden dodatkowy bieg repasażowy.

W finale pewne znaczenie miało miejsce na poszczególnych pasmach wody. Ponownie od startu do mety niezagrożone płynęły aktualne mistrzyni świata Chinki, a na drugim miejscu ponad 1900 metrów płynęły Niemki. Polki rozpoczęły finał na czwartym miejscu, tracąc po 500 metrach do Chinek 1.86 sek. i do Niemek 1.15 sek., na półmetku do Chinek 4.69 sek. i Niemek 2.72 sek. Na 500 metrów przed metą nasze zawodniczki przesunęły się na trzecią pozycję tracąc do Chinek 6.63 sek. i Niemek 2.56 sek. Za Polkami dokładnie w tym momencie 1 sek. znajdowały się Australijki. Nasza osada miała zadanie zdecydowanie zaatakować w drugiej części toru. Posiada ona dużą skuteczność finiszową, co potwierdzały w dotychczasowych startach gdzie trzecia i czwarta pięćsetka była w ich wykonaniu najszybsza z całej stawki. Tego dnia regat warunki w torze panowały bardzo trudne. Była jak dla wioślarzy dość wysoka fala i spory wiatr. I kiedy wydawało się, że ten finał zakończy się w takiej kolejności to w ostatniej strefie 100 metrów jedna z zawodniczek niemieckich popełniła kolosalny błąd techniczny. W jego wyniku niemiecka czwórka niemal stanęła w torze pod kątem na kilkadziesiąt metrów przed metą. Natomiast rozpedzone Polki, Australijki, a nawet kolejne Włoszki minęły zrozpaczone Niemki. Na metę bardzo pewnie na pierwszym miejscu wpłynęły Chinki z przewagą 6.23 sek. nad Polkami, które z kolei wyprzedziły Australijki o 0.72 sek.

Porównując ostateczne wyniki ostatnich mistrzostw świata w 2019 roku, które były główną kwalifikacją do igrzysk, z tymi w Tokio należy zauważyć ogromny postęp Chinek, Australijek oraz Włozek. Jedynie Chińska i Polska czwórka nie zmieniły swojego składu osobowego, a jednak różnica z 1.94 sek. w 2019 roku zwiększyła się do 6.23 w tym roku. Niemcy i Holendrzy wymienili po jednej zawodniczce, a pozostałe dwie czwórki startujące w olimpijskim finale w Tokio to całkiem nowe osady. Australijczycy z dziesiątej w mistrzostwach świata 2019 roku swojej czwórki pozostawili tylko jedną zawodniczkę, ale za to wsadzili młodzieżową mistrzynię świata z 2019 roku w jedynce i srebrną

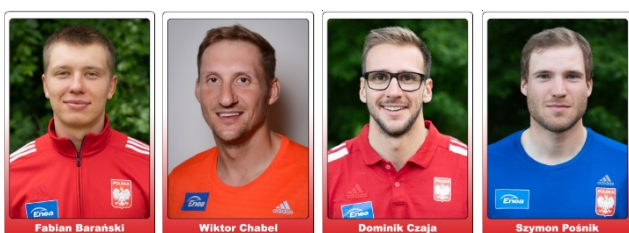
medalistkę w dwójce podwójnej tych samych mistrzostw. Całkowitej mieszaniny zawodniczek dokonali Włosi. Podobierali zawodniczki z różnych osad i to wcale nie z górnych pótek poszczególnych konkurencji krótko i długowiosłowych.

Srebrny medal to ogromny sukces czwórki podwójnej i postęp osady w tej konkurencji o jedną pozycję w stosunku do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro. W tej i tamtej czwórce startowały dwie te same zawodniczki – Maria Springwald-Sajdak i Agnieszka Kobus-Zawojcka, które przechodzą do historycznej piątki w historii wioślarstwa, która zdobyła po dwa medale olimpijskie po Robercie Syczu, Tomaszu Kucharskim i Magdalenie Fularczyk-Kozłowskiej.

Nasza czwórka pokazała w tegorocznym całym sezonie ogromną wiarę w sukces, konsekwencję i determinację, pomimo nerwowości w ostatnim czasie przed wyjazdem do Japonii wskutek wielu problemów i przeciwności. Po zgrupowaniu klimatyzacyjnym w japońskim Tome i przenosinach do wioski olimpijskiej oraz na olimpijski tor regatowy z treningu na trening osada zyskiwała świeżość i chęć rywalizacji. Była pewna siebie i swoich możliwości.

II. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M4x

Barański Fabian	22 lata	WTW Włocławek
Chabel Wiktor	36 lat	Posnania Poznań
Czaja Dominik	26 lat	AZS AWF Warszawa
Pośnik Szymon	28 lat	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Gabryelewicz	– WTW Włocławek
Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa
Maciej Hoffman	– Posnania Poznań

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	– trener główny
Robert Sycz	– trener asystent

Ostateczny wynik: 4 miejsce

W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio, podobnie jak w Rio de Janeiro tej konkurencji dziesięć załóg. Dotychczas od Igrzysk 2000 roku w Sydney startowało 13 czwórek. W pierwszych Igrzyskach Olimpijskich z kwalifikacjami olimpijskimi w 1996 roku w Atlancie – było 14 czwórek, a w ostatnich Igrzyskach, w których ilość startujących była dowolna i zależała jedynie od kwalifikacji wewnętrznych poszczególnych Narodowych Komitetów Olimpijskich w 1992 roku w Barcelonie zgłoszono 15 czwórek podwójnych.

Polska we wszystkich Igrzyskach Olimpijskich od czasu wprowadzenia tej konkurencji do olimpijskiego programu tzn. od 1976 roku w Montrealu zawsze miała w niej swoich reprezentantów. Najlepszy wynik to oczywiście złoty medal w Igrzyskach 2008 roku w Pekinie, a kolejne to czwarte miejsce w 2004 roku w Atenach, Rio de Janeiro i Tokio oraz szóste w 2012 roku w Londynie.

Cwórka podwójna jest taką konkurencją, że rzadko kiedy czterech najlepszych skifistów potrafi ze sobą w niej współpracować i dlatego trzeba ogromnego doświadczenia aby do niej dobrać odpowiednich zawodników osobowo. W trakcie całego kończącego się cyklu olimpijskiego w selekcji do obecnej czwórki uczestniczyło aż dziewięciu zawodników (Wicenciak, Radosz, Czaja, Chabel, Barański, Pośnik, Zawojcki, Ziętarski, Biskup).

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemcy przed Australijczykami i Estończykami.
- Ostatnimi Mistrzami Świata z 2019 roku w tej konkurencji są Holendrzy przed Polakami i Włochami.
- Mistrzami Europy w tym roku w Varese w tej konkurencji zostali Włosi przed Holendrami i Estończykami.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio w wyniku dwustopniowych kwalifikacji wystartowało dziesięć męskich czwórek bez sternika. Zgodnie z systemem eliminacji FISA, najpierw rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze czwórki awansowały bezpośrednio do finału A, a następnie jeden repasaż, z którego także dwie pierwsze załogi uzupełniły sześciuosadową stawkę finału A walczących o medale. Pozostałe czwórki rywalizowały w finale B o podział miejsc 7-10.

Polska czwórka w tej konkurencji wystartowała dwukrotnie; w przedbiegu i finale A, zajmując odpowiednio pierwsze i czwarte miejsce.

Na podstawie tegorocznych wyników w sezonie startowym, cztery osady zostały rozstawione. Do pierwszego przedbiegu Holandia i Wielka Brytania, a do drugiego Włochy i Estonia.

Nasza czwórka została dołosowana do drugiego przedbiegu do Włochów, Estończyków, Norwegów i Niemców. Znalazły się w nim nacje, które mają duże tradycje w tej konkurencji. Jednak zaciętą walka o dwa pierwsze miejsca dające bezpośrednią kwalifikację do finału rozegrali pomiędzy sobą Polacy i Włosi. Włosi prowadzili na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach z przewagą 0.53 sek. nad Polakami. Na kolejnych punktach kontrolnych prowadziła już polska czwórka, ale z przewagą kolejno: 0.25 sek. i 0.70 sek., aby na mecie wygrać jedynie 0.03 sek. Pozostałe czwórki nie liczyły się w tej walce. Uzyskany na mecie rezultat był najlepszym w całej konkurencji na tym etapie rywalizacji, ale trzy najlepsze zmieściły się w przedziale 0.55 sek. Dlatego wszystko przed finałami było możliwe i otwarte.

W finale olimpijskim tej konkurencji tylko Estońcy; najwidoczniej wypaleni pierwszą częścią sezonu, do której byli świetnie przygotowani, ale ta osada, aby rywalizować w Tokio musiała najpierw zdobyć kwalifikacje w tegorocznych Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych. Pozostałe czwórki różnie rozgrywały taktycznie walkę o medale. Od startu wszystko na jedną kartę postawili Brytyjczycy i taka taktyka w tym dniu i na tym torze przyniosła im olimpijski medal. Przewodzili stawce ponad pół dystansu, choć z analizy czasów poszczególnych pięćsetek widać, że słabli z upływem dystansu. Ogólni faworyci tej konkurencji – Holendrzy po nieco słabszym początku systematycznie odrabiali straty i to oni mieli najlepsze czasy drugiej, trzeciej i czwartej pięćsetki. Dobrze na początku płynęli Włosi, ale oni nie wytrzymali chyba na pięciu i próby sił. Po drugim miejscu po pierwszych pięćset metrach spadli na piątą pozycję i tak już na niej pozostali. Natomiast polska czwórka cały tor toczyła walkę z osadą Australii, a różnice pomiędzy tymi dwoma załogami na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów wynosiły kolejno: 0.22 sek. na korzyść Polaków - 0.46 sek. na korzyść Australijczyków – 0.15 sek. na korzyść Polaków i 0.30 sek. na korzyść Australijczyków na mecie.

Na mecie w ogóle różnice pomiędzy drugą, trzecią i czwartą czwórką były niewielkie. O ile Holendrzy nad drugimi Brytyjczykami uzyskali finalnie przewagę 1.72 sek. to Brytyjczycy nad trzecimi Australijczykami 0.22 sek., a ci z kolei nad czwartymi Polakami 0.30 sek. Dopiero piąci Włosi stracili do Polski 3.02 sek., a przecież w przedbiegu dla przypomnienia różnica pomiędzy tymi czwórkami wyniosła zaledwie 0.03 sek.

Czwarte miejsce naszej czwórki to najgorsze z punktu widzenia każdego sportowca, tym bardziej z tak niewielką stratą. Było to już trzecie czwarte miejsce polskiej czwórki podwójnej mężczyzn w Igrzyskach Olimpijskich i to pod przywództwem tego samego trenera. W 2004 roku w Atenach do brązowego medalu zabrakło 0.07 sek., w Rio de Janeiro odpowiednio – 1.44 sek. i w Tokio 0.30 sek.

Przy tak małych odległościach trudno nawet „gdybać” w którym momencie polska czwórka popełniła błąd. Teoretycznie wydawałoby się, że nie można było pozwolić na uciekanie Brytyjczykom, ale to było maksymalnie raptem tylko 1.12 sek., a przecież z nimi polska czwórka w tym sezonie startów kontrolnych przegrała aż czterokrotnie i tylko raz ich pokonała. Brytyjczycy płynęli na teoretycznie tego dnia najkorzystniejszym pierwszym torze, ale Polacy niedaleko na trzecim, a na drugim wspomniani Włosi, którzy całkowicie wyłączyli się z walki na finiszu. Australijska czwórka miała lepszy od polskiej osady finisz, ale to było zaledwie o 0.45 sek. Jednak przy tak niewielkich różnicach pomiędzy osadami to wystarczyło na wyprzedzenie zrozpaczonych i bezradnych Polaków. Notabene Australijczycy w tej konkurencji trzecie igrzyska z rzędu zajmują miejsce na medalowym podium, a więc mają doświadczenie jak się do nich przygotować. Poza tym obie nacje z Antypodów w tym ciężkim okresie pandemii koronawirusa zostały odcięte od reszty Świata i w ogóle od siebie nie wyjeżdżały, a przecież zachorowania były sporadyczne w całej populacji. Polskiej czwórce kwalifikacje olimpijskie z mistrzostw świata 2019 roku zapewniła pozycja medalowa. Niestety następne okresy przedolimpijskie to walka z pandemią i wiele obostrzeń z nią związanych. Wielokrotnie zmiany terminów regat międzynarodowych i ostateczna ich wersja w latach 2020–2021 sprawiała sporo kłopotów w realizacji programów treningowych. Efektywnym stał się dopiero okres Bezpośredniego Przygotowania Startowego, który objął treningi w Zakopanem i obóz klimatyczny w japońskim Tome. Był to powrót do normalnego cyklu stosowanego zawsze przed główną imprezą. Mimo przeciwności należy ocenić, że przygotowanie czwórki do głównej imprezy pięciolecia wypadło może nie imponująco (bo zabrakło olimpijskiego medalu), ale ogólnie bardzo dobrze.

III. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Biskup Mateusz	27 lat	Lotto Bydgoscia
Ziętarski Mirosław	28 lat	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Robert Sycz	– Lotto Bydgoscia
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	– trener główny
Robert Sycz	– trener asystent

Ostateczny wynik: 6 miejsce

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Chorwaci przed Litwinami i Norwegami.
- Mistrzami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostali Chińczycy przed Irlandczykami i Polakami.
- Mistrzami Europy w Varese w tej konkurencji zostali Francuzi przed Holendrami i Brytyjczykami.

W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio w wyniku dwustopniowych kwalifikacji wystartowało 13 dwójek podwójnych. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Ostatnia w tym repasażu osada zakończyła swoje olimpijskie starty automatycznie zajmując ostatecznie trzynaste miejsce. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostałe w finale B o miejsca 7–12.

Na podstawie tegorocznych wyników w sezonie startowym sześć osady zostało rozstawione. Do pierwszego przedbiegu Chiny i Francja, do drugiego Irlandia i Szwajcaria, a do trzeciego Holandia i Wielka Brytania.

W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio polska dwójka w tej konkurencji wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując odpowiednio pierwsze, trzecie i szóste miejsce. Na pierwszym etapie eliminacji Polacy zostali dołosowani do drugiego przedbiegu, czyli do rozstawionych Szwajcarii i Irlandii. Do tego wyścigu dołosowano Nową Zelandię. Teoretycznie, przyglądając się personaliom poszczególnych zawodników był to bardzo mocny przedbieg, bo przecież Irlandczycy w ostatnich Mistrzostwach Świata Seniorów w 2019 roku zdobyli srebrny medal w tej konkurencji i byli tuż przed Polakami, a w osadzie Nowej Zelandii wioślował Mistrz Świata Seniorów z 2017 roku (także tuż przed Polakami) i Młodzieżowy V-ce Mistrz Świata w tej konkurencji z 2019 roku i dobrze znana naszym zawodnikom dwójka Szwajcarów, medalistów Mistrzostw Europy i Świata dysponująca bardzo mocnym i skutecznym finiszem. Jednak to polska dwójka płynęła z minimalną przewagą na czele stawki tego wyścigu od 700 metrów po starcie. Na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach prowadzili wprawdzie Nowozelandczycy, ale z przewagą nad Polakami tylko 0.17 sek. Na dwóch kolejnych punktach kontrolnych nasza dwójka wyrobiła sobie wprawdzie niewielką przewagę kolejno: 1.16 sek. i 1.44 sek. nad płynącymi na drugim miejscu osadami Nowej Zelandii i Szwajcarii, ale na finiszu ci drudzy włączyli swój największy atut, czyli finisz. Ostatecznie polska dwójka wygrała z przewagą 0.02 sek. i uzyskała trzeci rezultat wśród wszystkich trzech przedbiegów. Jednak trzeba zauważyć, że pomiędzy trzecim, a piątym rezultatem różnica wynosiła zaledwie 0.33 sek.

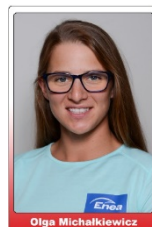
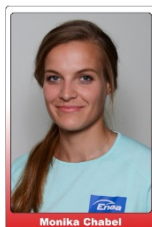
W półfinale polska dwójka ponownie za przeciwników miała Irlandczyków i Nowozelandczyków oraz późniejszych Mistrzów Olimpijskich – Francuzów i czwartych w finale Brytyjczyków. Zdając sobie sprawę z wartości przeciwników nasi zawodnicy ostro wystartowali, prowadząc ponad połowę dystansu, mając przy tym najlepsze czasy obu pierwszych pięćsetek. Za półmetkiem w wyniku tak mocnego rozpoczęcia rywalizacji trochę chyba naszych zawodników „przytknęło” i efektem były kolejne straty pozycji. Trzeci i czwarty czas w stawce spowodowały, że Polacy skończyli rywalizację na trzecim miejscu z piątym rezultatem obu półfinałów, ale pewnym awansem do finału.

Efekt trzeciego miejsca był skrajny tor w finałowej walce o medale. W tym miejscu należy jeszcze opisać warunki atmosferyczne na torze olimpijskim. Ułożenie obiektu tuż nad oceanem sprawiło, że bardzo zmienna pogoda nie zawsze była obiektywna dla wszystkich torów. Warunki wodne zmusiły nawet organizatorów do przesuwania dni regatowych. Niestety start polskiej dwójki w olimpijskim finale nie miał wielkiej historii. Polacy tak jak wskazywała kolejność rezultatów rywalizacji półfinałowej przez ponad ¾ dystansu płynęli na piątym miejscu mając 2.35 sek. straty do brązowego medalu na półmetku i 3.82 sek. na 500 metrów przed metą. Na finiszu nieco zrezygnowanych minęli jeszcze „po swojemu” finiszujący Szwajcarzy. Natomiast także finiszem złoty medal w tej konkurencji zdobyli Francuzi o 0.20 sek. przed Holendrami.

W przekroju całorocznych występów nasz debel przeszedł etapy podobne do czwórki podwójnej z przypadkami covidu i wszystkimi stąd wynikającymi obostrzeniami. Prezentował wysoki poziom w Pucharach Świata i pomimo, że start w finale olimpijskim polskiej osady w tej konkurencji po dwudziestu jeden latach (ostatni start to szóste miejsce w 2000 roku w Sydney dwójki: Kolbowicz-Korol) należy uznać za sukces, to jednak po wynikach tej osady w całym cyklu olimpijskim pozostaje spory niedosyt. Wydaje się, że tej osadzie na Igrzyskach brakowało świeżości startowej. W tej konkurencji w Tokio było 6-7 osad, które miały prawo realnie myśleć o jednym z medali. Jednak żeby go zdobyć to oprócz solidnego przygotowania fizycznego trzeba dołożyć jeszcze coś więcej, a tego naszej dwójce chyba zabrakło. Sami zawodnicy ambicjonalnie o tym medalu marzyli, ale finalnie nie potrafili nawiązać o niego walki. Analizując przebieg całego tegorocznego sezonu ze startem olimpijskim włącznie z osadami Francji i Holandii nasza dwójka przegrała wszystkie bezpośrednio rywalizacje, a w Tokio nawet porównanie czasów bezwzględnych na poszczególnych etapach rywalizacji wypadło na korzyść przeciwników. Niemal podobnie z Chińczykami, choć w tym przypadku jedynie na etapie przedbiegów Polacy uzyskali minimalnie (o 0.33 sek.) lepszy rezultat, ale na Mistrzostwach Świata w 2019 roku w Linzu to właśnie Chińczycy pokazali ogromną moc w finale. Natomiast z dwójkami Brytyjczyków i Szwajcarów pojedynki w tym sezonie były bardzo wyrównane, a końcowy efekt remisowy. Stąd wniosek potwierdzający tezę, że gdyby była odpowiednia świeżość i ten odpowiedni błysk nasza dwójka miała prawo myśleć o czwartej pozycji i ewentualnej walce o brązowy medal.

IV. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET W4-

Chabel Monika	29 lat	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	29 lat	Lotto Bydgoscia
Michałkiewicz Olga	27 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	26 lat	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

- Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
- Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

- Jakub Urban - trener główny
- Michał Kozłowski - trener asystent

Ostateczny wynik: 6 miejsce

Czwórka bez sterniczki kobiet, decyzją Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, od Igrzysk 2020 roku w Tokio jest rozgrywana w ramach programu olimpijskiego. Nie jest całkiem nową konkurencją olimpijską, bo została, wprawdzie jedynie raz, rozegrana podczas Igrzysk Olimpijskich 1992 roku w Barcelonie. Wioślarskie konkurencje żeńskie istnieją w programie Igrzysk od Igrzysk 1976 roku w Montrealu. W Igrzyskach 1976-1988 rozgrywana była czwórka ze sterniczką. W programie Igrzysk w Barcelonie zamieniono czwórkę ze sterniczką na

czwórkę bez sterniczki, a następnie od 1996 roku w ogóle wycofano tę konkurencję. W Igrzyskach w Barcelonie startowało dziewięć czwórek, a złoty medal zdobyły Kanadyjki. Jednak czwórka bez sterniczki kobiet cały czas była rozgrywana w ramach mistrzostw świata.

- Ostatnimi Mistrzyniami Świata z 2019 roku w tej konkurencji są Australijki przed Holenderkami i Dunkami.
- Mistrzyniami Europy w tym roku w Varese w tej konkurencji zostały Holenderki przed Irlandkami i Brytyjkami.
- Na Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 roku tej konkurencji nie rozgrywano.

W 2017 roku w polskiej reprezentacji w konsekwencji zmian w programie olimpijskim postanowiono zbudować osadę w tej konkurencji na miarę olimpijskiego finału w Igrzyskach 2020 roku w Tokio w oparciu o zdecydowanie najlepszą wtedy polską dwójkę bez sterniczki siostr Wierzbowskich, które swój start na Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro zakończyły na dziesiątym miejscu, co nikogo, ani zawodniczek, ani trenera, ani Związku nie zadowalało. Do siostr dołączyła szlakowa brązowej czwórki podwójnej na Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro – Monika Ciaciuch oraz wielokrotnie wcześniej próbowana w pierwszoplanowych osadach kobiecych – Joanna Dittmann. Niestety już w okresie Bezpośredniego Przygotowania Startowego w wyniku bardzo poważnego w skutkach wypadku na treningu na rowerze Anny Wierzbowskiej załoga musiała zostać przebudowana. Annę Wierzbowską zastąpiła pozostająca wtedy w rezerwie Olga Michałkiewicz – dwukrotna Młodzieżowa Mistrzyni Świata w poprzednich dwóch latach, ale w czwórce podwójnej, ale była też w 2012 roku medalistką Mistrzostw Europy Junierek w dwójce bez sterniczki. Tak powstała polska czwórka bez sterniczki reprezentowała nasze wioślarstwo przez całe ostatnie pięć lat.

W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio rywalizowało dziesięć czwórek bez sterniczki kobiet. Przy takiej ilości startujących załóg najpierw rozegrano dwa przedbiegi w których startowało po pięć osad. Z każdego przedbiegu po dwie pierwsze czwórki bezpośrednio awansowały do finału A. Następnie z jednego repasażu także dwie pierwsze załogi uzupełniły sześciuosadową stawkę finałową walczących o zwycięstwo i medale. Pozostałe osady w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-10.

Przed rozpoczęciem regat Igrzysk Olimpijskich w Tokio na podstawie startów poprzedzających igrzyska, wspomagając się także wynikami ostatnich mistrzostw świata rozstawiono czołowe cztery osady do dwóch przedbiegów. W pierwszym Holenderki i Brytyjki, a w drugim Irlandki i Australijki. Niestety Polki nie były rozstawione, natomiast dołozowywano je wraz z Kanadyjkami i Chinkami do Holenderek i Brytyjek.

Polska czwórka w tej konkurencji wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale A, zajmując odpowiednio piąte, drugie i szóste miejsce. W przedbiegu od startu do mety dość pewnie prowadziły V-ce Mistrzyni Świata – Holenderki, a drugie premiowane bezpośrednim awansem do finału miejsce zajęły Chinki - tegoroczne „kwalifikantki”. Polki niestety tylko 600 metrów płynęły w liczącej się w walce o awans stawce. Podczas wyścigu systematycznie traciły do prowadzących osad, a na mecie różnice były bardzo duże i ten bieg trzeba ocenić bardzo negatywnie. Rezultat uzyskany przez polską czwórkę na mecie był dopiero dziewiątym obu przedbiegów. W wyniku tego o pozostałe dwa miejsca w olimpijskim finale trzeba było walczyć w dodatkowym repasażu. Teoretycznie sytuacja po tak słabym starcie w przedbiegu wydawała się niemal beznadziejna, tym bardziej, że do pokonania zostały osady Brytyjek i Rumunek z którymi Polki w tym roku nie wygrały oraz Dunek. Dunki w prawdzie w przedbiegu popłynęły jeszcze słabiej niż nasze zawodniczki, ale w ostatnich dwóch Mistrzostwach Świata zawsze były przed Polkami.

Po wspólnej z trenerem ocenie startu w przedbiegu osada skorygowała błędy i do repasażu podeszła z nową wiarą we własne siły i umiejętności. Wyścig repasażowy był zdecydowanie najlepszym startem polskiej czwórki bez sterniczki kobiet w Igrzyskach Olimpijskich w Tokio. Zawodniczki ruszyły brawurowo i zdecydowanie ze startu, przewodząc stawkę ponad 700 metrów. Od tego momentu musiały wprawdzie uznać nieznaczną wyższość faworyzowanych Brytyjek, ale do mety odpierały kolejne ataki Rumunek, a końcowy i skuteczny finisz przypieczętował zasłużony awans do finału. O walce na finiszu mogą świadczyć różnice pomiędzy tymi trzema osadami na mecie. Polki

uległy Brytyjkom o 0.37 sek. i wygrały z Rumunkami o 0.81 sek. Nasze zawodniczki miały najlepszy czas ostatniej pięćsetki, a Brytyjki i Rumunki identyczny słabszy od Polek o 0.5 sek. Wygrana z wyżej notowanymi w ostatnich startach polskimi i Dunkami oraz zawsze groźnymi w długich wioślach osadami USA i Kanady, połączona z pierwszym w historii awansem polskiej czwórki w tej konkurencji do olimpijskiego finału jest swego rodzaju sukcesem.

Niestety w finale pomimo wielkich chęci, po tak dużym obciążeniu psychicznym i fizycznym (jeden dodatkowy wyścig) polska czwórka nie odegrała żadnej roli. Polki od startu do mety płynęły na ostatnim – szóstym miejscu, zwiększając jedynie z upływem dystansu stratę do przeciwniczek. Zabrakło takiego rytmu i wiary w swoje możliwości jak w repasażu. Ostatecznie przegrane z różnicą 14.58 sek. do złotych medalistek, 9.49 sek. do brązowych medalistek i 4.82 sek. do poprzedzających naszą czwórkę Chinek nie pozostawiały żadnych złudzeń.

W olimpijskim finale w tej konkurencji znalazły się obie czwórki kwalifikujące się w tegorocznych Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych w maju w Lucernie. Szczególny podziw należy się walecznym Irlandkom, które tak świetnie przygotowały się do tego sezonu. Zmieniając tylko jedną zawodniczkę z dziesiątego miejsca w 2019 roku przesunęły się na pozycję medalową.

Dla Polek obecny sezon był kolejnym, w którym załoga pływa w takim samym składzie. Jednak głównym zadaniem było poszukanie jak najszybszego ustawienia w łodzi w odniesieniu do zajmowanych pozycji przez zawodniczki. Jako szlakowa wypróbowana była Maria Wierzbowska (w poprzednich latach siedziała na tej pozycji) oraz Joanna Dittmann, która miała wnieść coś nowego w rytmie wiosłowania. Podczas zawodów kontrolnych osada nieźle się prezentowała, jednak nie potrafiła wygrać z poszczególnymi czwórkami, z którymi wcześniej także przegrywała.

Wyjeżdżając na Igrzyska Olimpijskie w Tokio głównym celem polskiej osady w tej konkurencji był awans do finału i ten cel został realizowany, a przecież z przebiegu sezonu było wiadomo, że jest kilka osad z którymi Polki nie wygrały. Należy także zaznaczyć, że osady Australii i USA ze względu na pandemiczne pojawiły się dopiero na samych Igrzyskach Olimpijskich.

V. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M4-

Brzeziński Marcin	37 lat	WTW Warszawa
Burda Mikołaj	39 lat	Lotto Bydgoscia
Szpakowski Michał	32 lata	Zawisza Bydgoszcz
Wilangowski Mateusz	30 lat	Wisła Grudziądz

Trenerzy klubowi:

Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia
Przemysław Konecki – Zawisza Bydgoszcz
Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Ostateczny wynik: 7 miejsce

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Brytyjczycy przed Australią i Włochami.
- Ostatnimi mistrzami świata z 2019 roku w tej konkurencji są Polacy przed Rumunią i Wielką Brytanią.
- Mistrzami Europy w tym roku w Varese w tej konkurencji zostali Brytyjczycy przed Rumunią i Włochami.

Skład polskiej reprezentacyjnej czwórki bez sternika jest oparty na zawodnikach, którzy wiele lat wiosłowali w ósemce i zdobyli w niej między innymi brązowy medal Mistrzostw Świata Seniorów w 2014 roku. Polska ósemka kwalifikowała się do czterech pod rząd Igrzysk Olimpijskich począwszy od 2004 roku. Niestety po Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro coś negatywnego zaczęło się dziać wewnątrz tej ósemki, a szczytem był rok 2018, kiedy to polska ósemka we wszystkich startach w kolejnych Pucharach Świata i na końcu w Mistrzostwach Europy przypląwała na końcu stawki. Postanowiono zakończyć starty międzynarodowe ósemki i wśród jej zawodników przeprowadzić dodatkową selekcję, aby wyłonić najszybciej pływający skład osobowy pod kątem ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów w Plovdiv. Po niespełna dwutygodniowym wspólnym treningu tak wyłoniony skład miał ogromne szanse na wejście do finału, ale ostatecznie niewiele zabrakło i osada wygrała finał B. W okresie przygotowawczym do 2019 roku z przyczyn osobistych zmienił się jeszcze jeden z zawodników w składzie czwórki, co jeszcze bardziej wzmocniło siłowo osadę. Polska czwórka bez sternika w 2019 roku zdobyła pierwszy w historii polskiego wioślarstwa złoty medal w tej konkurencji.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio w wyniku dwustopniowych kwalifikacji wystartowało dziesięć męskich czwórek bez sternika. Zgodnie z systemem eliminacji FISA, najpierw rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze czwórki awansowały bezpośrednio do finału A, a następnie jeden repasaż, z którego także dwie pierwsze załogi uzupełniły sześciuosadową stawkę finału A walczących o medale. Pozostałe czwórki rywalizowały w finale B o podział miejsc 7-10.

Polska czwórka w tej konkurencji wystartowała w Tokio trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując odpowiednio: dwa razy trzecie i pierwsze miejsce. Na podstawie tegorocznych wyników w sezonie startowym, cztery osady zostały rozstawione. Do pierwszego przedbiegu Południowa Afryka i Rumunia, a do drugiego Wielka Brytania i Włochy. Nasza czwórka została dołosowana do drugiego przedbiegu razem ze Szwajcarią i Kanadą. W przedbiegu od startu do mety prowadzili Brytyjczycy, a przed półmetkiem na drugie miejsce wysunęli się Włosi. Polska czwórka pomimo kilku bezpośrednich rywalizacji w tym sezonie przed Igrzyskami Olimpijskimi jeszcze z tymi osadami nie wygrała. Niestety i tym razem pomimo ambitnej walki do półmetka na metę ze sporą stratą przypląnęli na trzecim miejscu. Uzyskali dopiero szósty rezultat z obu przedbiegów, ale niepokój budził siódmy czas Rumunów, który był tylko 0.13 sek. gorszy.

W repasażu obawy okazały się niestety uzasadnione, gdyż zarówno Holendrzy jak i Rumuni, których również w tym sezonie nie udało się Polakom pokonać, okazali się także na torze olimpijskim w Tokio dla naszych zawodników za mocni. Wprawdzie Polacy mieli najlepszy z

całej stawki czas drugiej i czwartej pięćsetki to jednak straty z pierwszej, a szczególnie z trzeciej pięćsetki okazały się nie do odrobienia. Zabrakło im 1.30 sek. do olimpijskiego finału, co było dla wszystkich zaskoczeniem i tragedią dla samych zawodników.

W Finale B nasi zawodnicy rywalizowali już ze słabszymi od siebie osadami. I to oni prowadzili od startu do mety. Wygrali, ale na finiszu musieli rozpaczliwie odpierać ataki ostro atakujących ambitnych Kanadyjczyków. Australijczycy to srebrni medalisci poprzednich Igrzysk w Rio de Janeiro, a przez cały obecny cykl olimpijski 2017-2021 przegrali tylko jeden wyścig, którym był finał mistrzostw świata w 2019 roku, a wygrali go Polacy (Australia zajęła szóste-ostatnie miejsce w finale). Od 2019 roku upłynęły dwa lata kiedy nasi zawodnicy zostali Mistrzami Świata i jeszcze w 2020 roku brązowymi medalistami Mistrzostw Europy w Poznaniu. Ale w Poznaniu nie było Brytyjczyków, Australijczyków i Amerykanów, czyli trzech czwórek z olimpijskiego finału oraz Kanady i Południowej Afryki.

Przesunięcie Igrzysk Olimpijskich o jeden rok dla niektórych okazał się zbawienny. Młodszy zawodnicy, jak Rumuni czy niektórzy w osadzie USA mieli jeszcze dodatkowy rok na okrzepnięcie w grupie seniorów i nabranie niezbędnej rutyny, a inni mogli wyleczyć kontuzje. Natomiast dla tak doświadczonych i zaawansowanych wiekowo to każdy dodatkowy rok był ryzykiem utraty części dyspozycji i skuteczności.

Poza tym niestety, od grudniowego zgrupowania 2020 roku w Portugalii, gdzie zawodnicy chorowali na Covid 19 wszystkie parametry wydolnościowe były na niższym poziomie. W pandemii zawodnicy trenowali indywidualnie w domu na ergometrach, nabrali niekorzystnych odruchów, które trudno było wyeliminować na wodzie. Ze względu na stratę kilometrów zaplanowanych na Portugalie zmieniono miejsce

zgrupowania. Zamiast planowanych treningów na nartach biegowych w górach w Livignio, czy chociażby w Jakuszycach grupa wiosł krótkich pojechała na trening specjalistyczny na wodzie w Wałcu.

Poza tym przez styczeń i luty trener osady Wojciech Jankowski miał bardzo poważne kłopoty zdrowotne po przebytej chorobie covidowej (zatory żylne w nodze).

Jakby tych nieszczęść było za mało to w kwietniu Marcin Brzeziński podczas zgrupowania w Portugalii przewrócił się na rowerze. Skutki upadku wyeliminowały go przez miesiąc z treningu. Wszystko to niekorzystnie wpłynęło na jakość wiosłowania czwórki w sezonie. Rozpoczęły się nerwowe poszukiwania i zmiany szlakowego w celu powrotu do swobodnej, szybkiej jazdy na wodzie jaką ta załoga miała w 2019 roku. Wkradła się również w relacje w zespole nerwowa atmosfera. Niestety te wszystkie negatywne skutki odbiły się na wyniku w trakcie sezonu, jak i na Igrzyskach Olimpijskich, gdzie wszyscy chcieli zdobyć medal, mając świadomość, że to może być już ostatnia szansa dla niektórych zawodników. Potwierdziła się zasada, że aby liczyć się w sezonie trzeba w niego wejść na jak najwyższym poziomie. Wtedy można spokojnie realizować założony plan treningowy, a w tej sytuacji w przypadku tej osady to były poszukiwania powrotu do wiosłowania technicznego z sezonu 2019.

Siódme miejsce w Igrzyskach nie cieszyło nikogo, ale taki jest sport. Sprawdzała się brutalna teza, że aby walczyć o medale trzeba się znaleźć w odpowiednim miejscu w odpowiednim czasie.

VI. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2x

Mikołajczewski Artur	31 lat	Gopło Kruszwica
Kowalski Jerzy	33 lata	Gopło Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Ostateczny wynik: 8 miejsce

Konkurencje wagi lekkiej wprowadzono do programu Igrzysk Olimpijskich od 1996 roku - Igrzysk w Atlancie. W tej konkurencji Polska przeżywała ogromne sukcesy za sprawą dwójki Robert Sycz-Tomasz Kucharski, którzy sięgnęli po złote medale w Sydney w 2000 roku i

Atenach w 2004 roku. Nikomu więcej w tej konkurencji nie udało się powtórzyć sukcesu w kolejnych Igrzyskach. Jest to konkurencja, która jest zawsze obok jedynki męskiej najbardziej obsadzona w Mistrzostwach Świata Seniorów. Z tych między innymi względów obok mistrzostw świata w roku poprzedzającym Igrzyska kwalifikacje odbywają się na poszczególnych kontynentach. Łącznie we wszystkich kwalifikacjach do Igrzysk Olimpijskich w Rio wystartowało 57 dwójek. W dotychczas rozegranych Igrzyskach w wyniku kwalifikacji do startu dopuszczano: w 1996 roku w Atlancie 17 osad, w 2000 r. w Sydney – 19, w 2004 w Atenach – 21. Od 2008 r. w Pekinie, Londynie i Rio de Janeiro było po 20. W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio rywalizowało już po 18 dwójek podwójnych kobiet i mężczyzn. Jest to wynikiem zmiany ram kwalifikacyjnych w związku ze wyrównaniem procentowego udziału w igrzyskach liczby kobiet i mężczyzn.

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Francuzi przed Irlandią i Norwegią.
- Ostatnimi Mistrzami Świata z 2019 roku w tej konkurencji są Irlandczycy przed Włochami i Niemcami.
- Mistrzami Europy w tym roku w Varese w tej konkurencji zostali Irlandczycy przed Niemcami i Włochami.

Nasza federacja do dotychczasowych Igrzysk zdołała zakwalifikować osadę w tej konkurencji czterokrotnie. Do Igrzysk w Atlancie Robert Sycz z Grzegorzem Wdowiakiem (zajęli VII miejsce) i dwukrotnie wspomniani Robert Sycz z Tomaszem Kucharskim (zdobyli dwukrotnie złoty medal). Potem kolejne próby polskich osad do Igrzysk w Pekinie i Londynie niestety zakończyły się niepowodzeniem. W Rio de Janeiro reprezentujący Polskę debel Jankowski-Mikołajczewski w olimpijskim finale zajęli szóste miejsce.

Obecnie reprezentująca Polskę osada pływa ze sobą od 2019 roku, chociaż mają za sobą wspólne starty w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, a obaj zawodnicy pochodzą z jednego klubu Gopło Kruszwica. Osada zakwalifikowała się do startu w Igrzyskach Olimpijskich podczas mistrzostw świata w Linz w 2019 roku, gdzie zajęła szóste miejsce. Od tego momentu do rozpoczęcia Igrzysk dwójka podwójna w tym zestawieniu wystartowała tylko raz, podczas Mistrzostw Europy w Poznaniu w 2020 roku. Powodem była pandemia w 2020 roku i brak rozgrywania innych zawodów i kontuzja Jerzego Kowalskiego w 2021 roku.

W Igrzyskach Olimpijskich polska dwójka wagi lekkiej mężczyzn w tej konkurencji wystartowała czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B, zajmując odpowiednio kolejne miejsca: trzecie, pierwsze, czwarte i drugie. Przed rozpoczęciem regat Igrzysk Olimpijskich w Tokio na podstawie startów poprzedzających igrzyska, wspomagając się także wynikami ostatnich mistrzostw świata zaproponowano rozstawienie sześciu czołowych osad w każdej konkurencji do poszczególnych przedbiegów. W pierwszym przedbiegu rozstawiono Niemców i Włochów, w drugim Irlandczyków i Polaków, a w trzecim Norwegów i Belgów. Start polskiej dwójki w przedbiegu nie należy zaliczyć do udanych. Był to słaby występ głównie ze względu na złe samopoczucie szlakowego osady, któremu jak twierdził zabrakło kilku dni do pełnej adaptacji do temperatur panujących w Japonii. Przed tym pierwszym startem wydawało się, że miejsce w pierwszej dwójce obok zdecydowanych faworytów – Irlandczyków, dające bezpośrednie kwalifikacje do półfinalu powinno być raczej pewne. Chociaż rozsądek podpowiadał, aby uważać na Czechów, z którymi w historii mieliśmy różne niespodziewane rozstrzygnięcia. Ale z drugiej strony polska dwójka przyleciała do Tokio walczyć o najwyższe cele, a Czesi byli tegorocznymi „kwalifikantami” i to z drugiego miejsca z Finałowych Olimpijskich Regat Kwalifikacyjnych z połowy maja w Lucernie. Do półmetka wydawało się, że nasza dwójka rozpoczęła ten wyścig z oczekiwaną nadzieją na bezpośredni awans do półfinalów. Na punkcie kontrolnym pomiaru czasu po 1000 metrów zajmowali drugą pozycję, a strata do poprzedzających ich Irlandczyków wynosiła zaledwie 1.02 sek. Jednak niemal na równi z nimi płynęli Czesi ze stratą 0.4 sek. i niespodziewanie rewelacyjni Urugwajczycy ze stratą 0.59 sek. Niestety w drugiej części dystansu z panującymi w torze warunkami najlepiej poradzili sobie Czesi i to oni ominęli dodatkowy wyścig w repasażu, co w tych temperaturach szczególnie dla zawodników wagi lekkiej miało ogromne znaczenie. Osiągnięty przez polską dwójkę na mecie rezultat był ósmym wśród wszystkich trzech przedbiegów. Jednak z boku wydawało się, że nasi zawodnicy na ostatnich metrach nie widząc szans bezpośredniego awansu nieco „odpuścili”.

Start Polaków w repasażu to z kolei bardzo dobry wyścig. Osada w pełni zrealizowała założenia taktyczne i odniosła pewne zwycięstwo. Pokonała w nim Hiszpanów, którzy przecież na Mistrzostwach Świata 2019 roku zajęli miejsce bezpośrednio przed nimi. Nasza dwójka przewodziła rywalizującej stawce od 750 metrów po starcie, mając przy tym najlepsze czasy trzech pięćsetek, a uzyskany na mecie rezultat był najlepszym na tym etapie eliminacji. Pokonali drugich na mecie Hiszpanów o 2.27 sek. Niepokój jednak budziła zrucająca się w oczy nieumiejętność radzenia sobie na dużej bocznej fali jaka panowała niemal przez cały czas rozgrywania wioślarskich regat olimpijskich.

W półfinale, patrząc na wyniki przedbiegów nasi reprezentanci nie byli faworytami do awansu. Ale fizycznie i mentalnie czuli się bardzo mocni, zdeterminowani. To dawało nadzieję na finał. I rzeczywiście wszystko układało się po myśli naszych reprezentantów. Od startu do mety pewnie w tym wyścigu prowadzili Niemcy. Na 500 metrów przed metą Polacy znajdowali się na trzecim miejscu dającym awans do finału z niewielką stratą do Norwegów (1.87 sek.). Niepokój jednak mogły budzić dwie kolejne osady Czechów i Urugwajczyków, których straty do polskiej dwójki w tym momencie także były niewielkie, wynoszące odpowiednio: 0.69 i 2.5 sek. Jednak to co się działo w tym wyścigu na ostatnich 500 metrach można z pewnością porównać do horroru. Nasza osada zbliżała się wprawdzie do Norwegów i już wydawało się, że awans ma zapewniony, a nawet możliwe, że z drugiego miejsca. Niestety zwiększająca się boczna fala powodowała coraz większe kłopoty techniczne polskiej dwójki. Natomiast Czesi i Urugwaj, wykorzystując nieco zasłonięcie na swoich torach przez linię boi tzw. „wygaszaczy fal” zaczęli zbliżać się niebezpiecznie. Zrobiło się bardzo nerwowo. W tym momencie wyrwała się bardzo utytułowana osada norweska dwójka, która nie poradziła sobie z bocznym podmuchem wiatru. Niestety nawet ten incydent nie pomógł naszym zawodnikom. Tracili prędkość nie radząc sobie z podmuchami wiatru i falą. Ostatecznie zajęli czwarte miejsce, przegrywając na finiszu 1.31 sek. z rewelacyjnym Urugwajem i 0.91 sek. z Czechami. Osiągnięty na mecie rezultat był wprawdzie szóstym z obu półfinalów, ale zabrakło awansu do finału i to w takich okolicznościach.

Przed finałem B i walką już tylko o siódme miejsce teoretycznie nasi zawodnicy byli faworytami, ale przystąpili do niego rozbici psychicznie po niepowodzeniu w półfinale, co budziło pewne obawy czy zrealizują zadanie. Jednak w nim od startu do mety minimalnie prowadzili

Hiszpanie. Polacy rozpoczęli wyścig zgodnie z planem, płynąc w stawce przegrywając z Hiszpanami kolejno: 0.79 - 0.34 - 0.15 sek. na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów oraz 0.58 sek. na mecie. Jak widać taki stan utrzymał się w całym dystansie do samej mety. Zabrakło chyba pełnej determinacji i przyspieszenia w drugiej części dystansu. Nasza osada płynęła zbyt zachowawczo, czekając aż osłabną przeciwnicy. Niestety do tego nie doszło. Ostatecznie Polska skończyła finał B na drugiej pozycji, zajmując w Igrzyskach Olimpijskich ósme miejsce.

Na podium w tej konkurencji stanęły te same osady co na ostatnich Mistrzostwach Świata w 2019 roku w Linzu. Nasza reprezentacyjna dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn wystartowała w tym składzie tylko trzykrotnie od momentu kiedy została zestawiona. Z powodu braku startów kontrolnych trudno było określić możliwości tej osady, a kontuzja Jerzego Kowalskiego wpłynęła też na przygotowanie fizyczne i techniczne. Do kontuzji doszło podczas zgrupowania w Wałczu w kwietniu – zmęczeniowe pęknięcie żebra. Kontuzja uniemożliwiła udział tego zawodnika w regatach, treningach specjalistycznych do końca maja br. Do treningów wrócił z początkiem czerwca na zgrupowaniu w Zakopanem nadal odczuwając ból żebra, a trening specjalistyczny wznowiono dopiero w połowie czerwca.

Drugi zawodnik w pierwszym okresie startował na jedyne w Mistrzostwach Europy w Varese, zdobywając brązowy medal oraz na dwójce podwójnej w Lucernie z zawodnikiem rezerwowym - Łukaszem Piaseckim.

Mimo wieku są to nadal zdecydowanie najmocniejsi zawodnicy w tej kategorii w Polsce i wciąż z dużym potencjałem fizycznym na tle najlepszych osad świata. Może potrzeba im więcej startów razem, a może wystarczy impuls w postaci zmiany trenera i tym samym zmiana bodźców treningowych i w końcu może te zmiany spowodują, że będziemy się jeszcze cieszyć z medalowych startów tej osady. A trzeba przypomnieć, że Igrzyska w Tokio miały być ostatnimi, w których programie istnieje waga lekka. Jednak ze względu na pandemię i problemy organizacyjne przedłużono rozgrywanie tej konkurencji do kolejnych Igrzysk Olimpijskich w Paryżu. Tak więc stwarza się ogromna szansa na rewanż i rehabilitację dla samych zawodników i nowego trenera.

VII. ZAWODNICZY REZERWOWI

Boruch Katarzyna	23 lata	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Posyłajka Łukasz	25 lat	AZS Szczecin

Katarzyna Boruch

Łukasz Posyłajka

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
Piotr Kula – AZS Szczecin

Zawodnicy rezerwowi przydzielani są poszczególnym federacjom przez Międzynarodową Federację Wioślarską w zależności od ilości zakwalifikowanych czwórek podwójnych i czwórek bez sternika lub ósemek.

Polska miała prawo zabrać do Tokio dwie zawodniczki i dwóch zawodników. Na wniosek trenerów zostały nominowane wymienione osoby.

Polscy zawodnicy rezerwowie startowali w przeddzień rozpoczęcia olimpijskich regat wioślarskich w wyścigach rezerwowych rozgrywanych w systemie: najpierw tzw. "trial", czyli przejazd indywidualny na czas i po dwóch godzinach wyścigi równorzędne „side by side”. Jednak obydwa systemy w ogóle nie były od siebie zależne i dlatego poszczególne zawodniczki i zawodnicy różnie je potraktowali, a wyniki niewiele miały wspólnego z rzeczywistością. W związku z tym nie miały większej wartości.

Mistrzostwa świata

Mistrzostwa Świata Seniorów zostały odwołane z powodu pandemii koronawirusa SARS-COV-2 i obostrzeń obowiązujących w Chinach.

Mistrzostwa Europy

Mistrzostwa Europy Seniorów rozegrane w włoskim Varese były piętnastymi mistrzostwami od ich wznowienia po 34-letniej przerwie. Wystartowało w sumie 35 reprezentacji, co było drugim wynikiem od 2007 roku. Tegoroczne Mistrzostwa rozegrane zostały w bardzo nietypowym terminie jako pierwsze regaty po półrocznej przerwie po poprzednich ME, w październiku 2020 r. w Poznaniu. Bez żadnych po drodze startów kontrolnych i wypełniony głównie treningami ogólnymi i przygotowaniem wytrzymałości podstawowej. Ponadto większość członów reprezentacji przeszła zakażenie koronawirusem podczas zgrupowania grudniowego w Portugalii.

Obecnie w programie rozgrywane jest czternaście konkurencji olimpijskich (siedem kobiecych i siedem tych samych męskich) i cztery konkurencje wagi lekkiej nie objęte programem Igrzysk olimpijskich (3 żeńskie i 3 takie same męskie).

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

- W1x – jedynka kobiet
- W2x – dwójka podwójna kobiet
- W2- – dwójka bez sterniczki kobiet
- W4- – czwórka bez sterniczki kobiet
- W4x – czwórka podwójna kobiet
- W8+ – ósemka kobiet
- LW2x – dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
- M1x – jedynka mężczyzn
- M2x – dwójka podwójna mężczyzn
- M2- – dwójka bez sternika mężczyzn
- M4- – czwórka bez sternika mężczyzn
- M4x – czwórka podwójna mężczyzn
- M8+ – ósemka mężczyzn
- LM2x – dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

- LW1x – jedynka wagi lekkiej kobiet
- LW4x – czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
- LM1x – jedynka wagi lekkiej mężczyzn
- LM4x – czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

W tym roku w Varese na starcie stanęło 209 osad (o dwie więcej niż w ubiegłym roku w Poznaniu) i jest to piąta z kolei ilość rozegranych po wznowieniu Mistrzostw Europy Seniorów. Najwięcej osad było w 2014 roku w Belgradzie. W Varese wystartowało 59,3% osad męskich i 40,7% osad kobiecych. Największy dotychczasowy procentowy udział osad kobiecych był w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu i wynosił 43%.

LICZBA POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2021

Rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Ogółem	11	11	8	14	10	9	8	10	14	11	11	12	11	11	9
Kobiety	3	4	3	5	4	3	3	3	6	4	5	6	4	4	4
Mężczyźni	8	7	5	9	6	6	5	7	8	7	6	6	7	7	5

Polska w tegorocznych mistrzostwach Europy miała podobnie jak w 2012 roku 9 osad. Nasza federacja dwukrotnie zgłaszała do mistrzostw Europy seniorów po 14 osad. Średnio od 2007 roku Polska zgłaszała 10 – 11 osad, w tym 4 kobiece i 6 – 7 męskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba
1	Wielka Brytania	9
2-3	Holandia, Włochy	8
4	Rumunia	6
5-6	Francja, Niemcy	3
7-10	Irlandia, Polska, Rosja, Węgry	2
11-19	Białoruś, Chorwacja, Dania, Estonia, Hiszpania, Litwa, Mołdawia, Serbia, Szwajcaria	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba
1	Wielka Brytania	6
2-3	Holandia, Rumunia	4
4	Rosja	2
5-12	Białoruś, Francja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Niemcy, Szwajcaria, Włochy	1

MĘCZYŻNI

Lp.	Kraj	Liczba
1	Włochy	7
2	Holandia	4
3	Wielka Brytania	3
4-8	Francja, Niemcy, Polska, Rumunia, Węgry	2
9-14	Chorwacja, Dania, Estonia, Irlandia, Mołdawia, Serbia	1

19 z 35 federacji (54,3%) zdobyło co najmniej jeden medal w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów. Wielka Brytania zdobyła największą liczbę medali przed Włochami i Holendrami, którzy mieli po jednym medalu mniej. W konkurencjach kobiecych w walce o medale dominowała Wielka Brytania, a w konkurencjach męskich Włochy. W konkurencjach kobiecych połowa federacji, które zgłosiły do nich swoje osady miały co najmniej jeden medal, a w konkurencjach męskich odpowiednio 42,5%. Na tym tle nasza reprezentacja wygląda raczej słabo bez medalu w konkurencjach kobiecych i dwoma medalami (w tym jednym w konkurencjach nieolimpijskich) i siódme miejsce

z trzema innymi federacjami w klasyfikacji ogólnej oraz czwarte w konkurencjach męskich nie może zamazać słabszego występu naszych reprezentantów.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY MEDALI

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba
1	Wielka Brytania	9
2	Holandia	7
3-4	Rumunia, Włochy	5
5	Niemcy	3
6-7	Irlandia, Rosja	2
8-16	Chorwacja, Dania, Estonia, Francja, Hiszpania, Litwa, Polska, Serbia, Szwajcaria	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba
1	Wielka Brytania	6
2	Holandia	4
3	Rumunia	3
4	Rosja	2
5-10	Hiszpania, Irlandia, Litwa, Niemcy, Szwajcaria, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

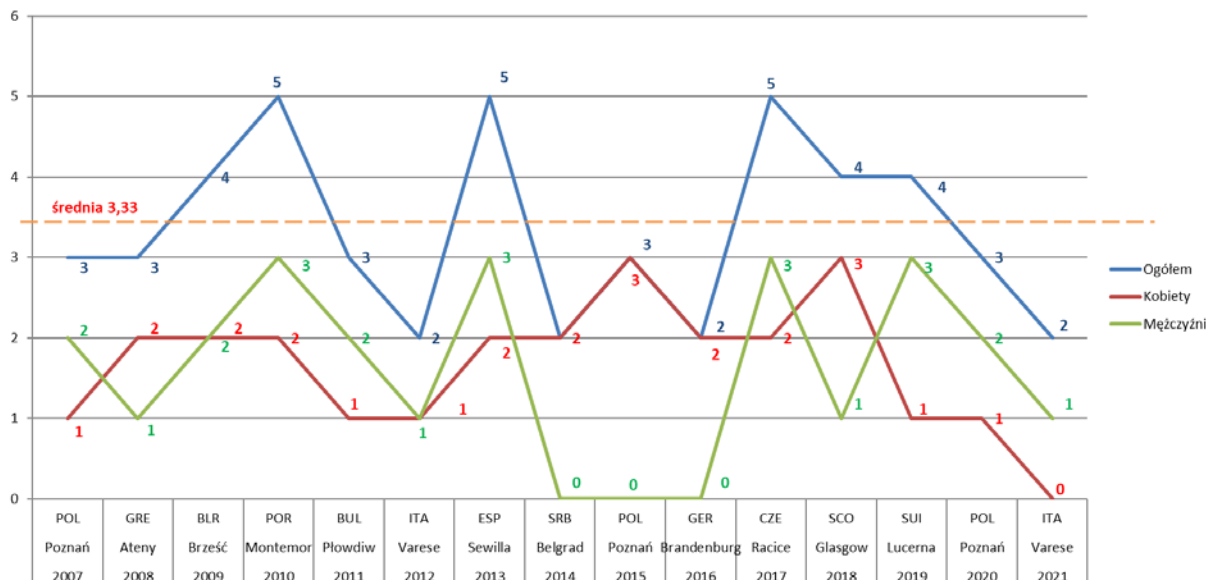
Lp.	Kraj	Liczba
1	Włochy	4
2-3	Holandia, Wielka Brytania	3
4-5	Niemcy, Rumunia	2
6-12	Chorwacja, Dania, Estonia, Francja, Irlandia, Polska, Serbia	1

W konkurencjach kobiet 21 medali rozdzieliło pomiędzy siebie 10 federacji, z czego tylko cztery zdobyły jeden medal. W konkurencjach kobiet najwięcej medali zdobyły Brytyjki, które zdobyły sześć w siedmiu konkurencjach. W olimpijskich konkurencjach mężczyzn 21 medali rozdzieliło pomiędzy siebie 12 federacji, z czego aż siedem federacji (w tym Polska) zdobyło tylko jeden medal. Najwięcej medali zdobyli Włosi, których osady po medale sięgnęły w ponad połowie konkurencji.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Liczba
1	Włochy	3
2	Holandia	2
3-6	Francja, Niemcy, Polska, Węgry	1

LICZBA MEDALI ZDOBYTYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY W LATACH 2007-2021

- Na piętnaście rozegranych Mistrzostw Europy średnia wynosi obecnie 3,33 medali, czyli można stwierdzić, że tegoroczny start był niestety poniżej średniej, a spowodowane to było jak już wspomniano wcześniej szeregiem kontuzji w ostatniej fazie przygotowań i dokonanych z tym związanych zmian w poszczególnych osadach. Po części kontuzje spowodowane były zmęczeniem psychicznym ciągłym treningiem bez startów.
- Trzykrotnie w najnowszej historii Mistrzostw Europy Seniorów zdobywaliśmy po pięć medali, trzykrotnie także po cztery medale, pięciokrotnie po trzy medale i trzykrotnie po dwa medale.

Każdej klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	3 – 3 – 3
2	Włochy	3 – 3 – 2
3	Rumunia	2 – 4 – 0
4	Holandia	2 – 3 – 3
5	Węgry	2 – 0 – 0
6-7	Niemcy	1 – 1 – 1
	Francja	
8	Irlandia	1 – 1 – 0
9	Rosja	1 – 0 – 1
10-11	Białoruś	1 – 0 – 0
	Chorwacja	
12-13	Dania	0 – 1 – 0
	Litwa	
14	Polska	0 – 0 – 2
15-19	Estonia	0 – 0 – 1
	Hiszpania	
	Mołdawia	
	Serbia	
	Szwajcaria	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	2 – 2 – 0
2	Holandia	2 – 1 – 1
3	Wielka Brytania	1 – 3 – 2
4	Rosja	1 – 0 – 1
5-6	Białoruś	1 – 0 – 0
	Włochy	
7-8	Irlandia	0 – 1 – 0
	Litwa	
9-12	Francja	0 – 0 – 1
	Hiszpania	
	Niemcy	
	Szwajcaria	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2 – 3 – 2
2-3	Węgry	2 – 0 – 0
	Wielka Brytania	
4-5	Francja	1 – 1 – 0
	Niemcy	
6-7	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Irlandia	
8	Holandia	0 – 2 – 2
9	Rumunia	0 – 2 – 0
10	Dania	0 – 1 – 0
11	Polska	0 – 0 – 2
12-14	Estonia	0 – 0 – 1
	Mołdawia	
	Serbia	

Na pierwszym miejscu ogólnej klasyfikacji medalowej wszystkich konkurencji znaleźli się Brytyjczycy, których w ubiegłorocznych mistrzostwach ze względu na pandemię w ogóle nie było. Ubiegłoroczni liderzy tej klasyfikacji – Holendrzy uplasowali się w tym roku dopiero na czwartym miejscu. W konkurencjach kobiecych podobnie jak w roku ubiegłym tylko Rumunki i Holenderki zdobyły więcej niż jeden złoty medal, ale tym razem na czele klasyfikacji medalowej znalazły się Rumunki. W konkurencjach męskich na czele klasyfikacji medalowej znaleźli się Włosi i tylko oni oraz Brytyjczycy i Węgrzy (tylko w konkurencjach nieolimpijskich) zdobyli po dwa złote medale. Polska reprezentacja bez złotego i srebrnego medalu w tym roku zajęła w klasyfikacji medalowej ogólnej dopiero czternaste miejsce i jedenaste w klasyfikacji męskich konkurencji. Niestety po raz pierwszy zabrakło nas w klasyfikacji medalowej konkurencji kobiet.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	3 – 3 – 3
2	Holandia	2 – 3 – 2
3	Rumunia	2 – 3 – 0
4	Włochy	2 – 1 – 2
5	Niemcy	1 – 1 – 1
6	Irlandia	1 – 1 – 0
7	Rosja	1 – 0 – 1
8-9	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Francja	
10-11	Dania	0 – 1 – 0
	Litwa	
12-16	Estonia	0 – 0 – 1
	Hiszpania	
	Polska	
	Serbia	
	Szwajcaria	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Holandia	2 – 1 – 1
2	Rumunia	2 – 1 – 0
3	Wielka Brytania	1 – 3 – 2
4	Rosja	1 – 0 – 1
5	Włochy	1 – 0 – 0
6-7	Irlandia	0 – 1 – 0
	Litwa	
8-10	Hiszpania	0 – 0 – 1
	Niemcy	
	Szwajcaria	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	2 – 0 – 1
2	Włochy	1 – 1 – 2
3	Niemcy	1 – 1 – 0
4-6	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Francja	
	Irlandia	
7	Holandia	0 – 2 – 1
8	Rumunia	0 – 2 – 0
9	Dania	0 – 1 – 0
10-12	Estonia	0 – 0 – 1
	Polska	
	Serbia	

W ogólnej klasyfikacji medalowej konkurencji olimpijskich na czele znaleźli się Brytyjczycy przed ubiegłorocznymi zwycięzcami – Holendrami. Dziewięć reprezentacji zdobyło złote medale w czternastu konkurencjach olimpijskich. Wśród kobiet w siedmiu konkurencjach złote medale zdobyło pięć reprezentacji, a wśród siedmiu konkurencji męskich sześć reprezentacji. Tylko Brytyjczycy wśród mężczyzn zdobyli więcej niż jeden złoty medal.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Węgry	2 – 0 – 0
2	Włochy	1 – 2 – 0
3	Białoruś	1 – 0 – 0
4	Francja	0 – 1 – 1
5	Rumunia	0 – 1 – 0
6-8	Holandia	0 – 0 – 1
	Polska	
	Moldawia	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Białoruś	1 – 0 – 0
2	Rumunia	0 – 1 – 0
3	Francja	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Węgry	2 – 0 – 0
2	Włochy	1 – 2 – 0
3	Francja	0 – 1 – 0
4-6	Holandia	0 – 0 – 1
	Moldawia	
	Polska	

Polscy wioślarze w całej historii zdobyli 80 medali w Mistrzostwach Europy Seniorów, z czego większość bo 50 medali zdobyli po wznowieniu ich rozgrywania.

Wykładnikiem potencjału sportowego poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje szkoleniowe i organizacyjne w poszczególnych reprezentacjach. Punktacja obejmuje miejsca 1-8, a kolejnym miejscem przyporządkowana jest następująca ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1. W każdej konkurencji jest do zdobycia łącznie 37 punktów, co daje łącznie 666 punktów przy rozgrywaniu w Varese 18 konkurencji. W wioślarstwie każda federacja do mistrzostw może zgłosić w poszczególnych konkurencjach po jednej osadzie. Tak, więc w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów przy pełnej reprezentacji maksymalnie mogłyby zdobyć 162 punkty. W Varese z uwagi na mniejszą niż osiem ilość zgłoszeń w czterech konkurencjach rozdzielono ostatecznie 636 punktów (293 w kobietach i 343 w mężczyznach).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba pkt.
1	Holandia	82
2	Wielka Brytania	81
3	Włochy	77
4	Rumunia	63
5	Niemcy	42
6	Irlandia	33
7-8	Francja, Polska	31
9	Rosja	30
10	Węgry	18
11	Chorwacja	17
12-13	Białoruś, Szwajcaria	16
14	Ukraina	12

15-17	Dania, Grecja, Hiszpania	11
18	Litwa	10
19	Norwegia	8
20-23	Czechy, Estonia, Mołdawia, Serbia	6
24	Austria	5
25	Turcja	4
26	Słowenia	2
27	Belgia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba
1	Wielka Brytania	51
2	Holandia	47
3	Rumunia	42
4	Rosja	22
5	Włochy	21
6-7	Irlandia, Niemcy	17
8	Białoruś	15
9	Francja	10
10	Ukraina	8
11	Litwa	7
12-15	Grecja, Hiszpania, Polska, Szwajcaria	6
16	Norwegia	5
17	Chorwacja	4
18	Dania	2
19	Czechy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba
1	Włochy	56
2	Holandia	35
3	Wielka Brytania	30
4-5	Niemcy, Polska	25
6-7	Francja, Rumunia	21
8	Węgry	18
9	Irlandia	16
10	Chorwacja	13
11	Szwajcaria	10
12	Dania	9
13	Rosja	8
14-16	Estonia, Mołdawia, Serbia	6
17-20	Austria, Czechy, Grecja, Hiszpania	5
21-22	Turcja, Ukraina	4
23-24	Litwa, Norwegia	3
25	Słowenia	2
26-27	Belgia, Białoruś	1

Punktowało łącznie 27 federacji co stanowi łącznie 77,14% wszystkich biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy. W ubiegłym roku było to 77,5%. Drużynowo tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów, podobnie jak w dwóch ostatnich latach wygrali Holendrzy, zdobywając tym razem 82 punkty (w ubiegłym roku 91 punktów) wyprzedzając jednym punktem Wielką Brytanię i pięcioma Włochów. Należy zauważyć, że różnice pomiędzy tymi reprezentacjami były w tym roku wyjątkowo małe. Pięć pierwszych w punktacji reprezentacji zdobyło 54,2% wszystkich punktów. W konkurencjach kobiecych widać wyraźnie, że dominowały reprezentacje Wielkiej Brytanii, Holandii i Rumunii, które wspólnie miały 48% wszystkich możliwych do zdobycia punktów. Natomiast w konkurencjach męskich 50% wszystkich punktów zdobyło pięć pierwszych w klasyfikacji reprezentacji (w tym Polska). Polska reprezentacja z najmniejszą historycznie ilością punktów znalazła się wspólnie z Francją na siódmym miejscu, oraz z trzema innymi federacjami na dwunastym miejscu w konkurencjach kobiecych i wspólnie z Niemcami – potęgą wiosłarstwa na czwartym miejscu w konkurencjach męskich.

W konkurencjach olimpijskich do rozdzielenia jest 518 punktów, po 259 wśród kobiet i mężczyzn, a jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 126 punktów, po 63 w konkurencjach żeńskich i męskich. W wyniku braku w tym roku ośmiu żeńskich i męskich ósemek, w Varese do zdobycia było 509 punkty w konkurencjach olimpijskich (256 w konkurencjach kobiecych i 253 w męskich).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba pkt.
1	Wielka Brytania	77
2	Holandia	71
3	Rumunia	56
4	Włochy	54
5	Niemcy	37
6	Rosja	30
7	Irlandia	25
8	Polska	23
9	Francja	18
10	Chorwacja	17
11	Szwajcaria	16
12	Ukraina	12
13-14	Dania, Grecja	11
15	Litwa	10
16-17	Hiszpania, Norwegia	8
18	Białoruś	7
19-21	Czechy, Estonia, Serbia	6

Punktowało łącznie 21 federacji co stanowi łącznie 61,8% wszystkich biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy w konkurencjach olimpijskich. Na czele punktacji drużynowej w konkurencjach olimpijskich w tym roku była niestartująca z powodu pandemii w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy – Wielka Brytania wyprzedzając o 6 punktów ubiegłorocznych zwycięzców – Holendrów, którzy w 2020 roku w Poznaniu wygrali zdecydowanie o 24 punkty przewagi przed Włochami i Rumunami. Dla porównania w 2019 roku wygrali

Niemcy jednym punktem przed Holandią i czterema przed Rumunią. Pierwsze cztery reprezentacje miały łącznie ponad połowę punktów (58,2%). Polska reprezentacja w tym roku z najmniejszą historycznie ilością punktów w Mistrzostwach Europy Seniorów (o 15 punktów mniej niż w ubiegłym roku), co dało jej i tak miejsce w pierwszej ósemce uczestniczących federacji.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba
1	Wielka Brytania	47
2	Holandia	42
3	Rumunia	35
4	Rosja	22
5	Włochy	21
6	Niemcy	16
7	Irlandia	14
8	Ukraina	8
9	Litwa	7
10-13	Białoruś, Grecja, Hiszpania, Szwajcaria	6
14	Norwegia	5
15-17	Chorwacja, Francja, Polska	4
18	Dania	2
19	Czechy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba
1	Włochy	33
2	Wielka Brytania	30
3	Holandia	29
4-5	Niemcy, Rumunia	21
6	Polska	19
7	Francja	14
8	Chorwacja	13
9	Irlandia	11
10	Szwajcaria	10
11	Dania	9
12	Rosja	8
13-14	Estonia, Serbia	6
15-16	Czechy, Grecja	5
17	Ukraina	4
18-19	Litwa, Norwegia	3
20	Hiszpania	2
21	Białoruś	1

W kobiecych konkurencjach olimpijskich punkty zdobyło 19 federacji czyli 79,2% mających w nich swoje osady, a odpowiednio w męskich konkurencjach olimpijskich punktowało 21 federacji, co stanowi 63,6%. W polskiej reprezentacji słaby występ osad kobiecych natychmiast odbił się na ich pozycji w rankingu. Należy zauważyć z roku na rok od 2018 roku coraz niższą pozycję reprezentacji w kobiecych konkurencjach olimpijskich (2018 – 5 miejsce, 2019 – 8 miejsce, 2020 – 9 miejsce i w 2021 – 15 miejsce). W męskich konkurencjach olimpijskich szóste miejsce może nie jest historycznie najwyższym, ale niewiele różni się od ustanowionej normy.

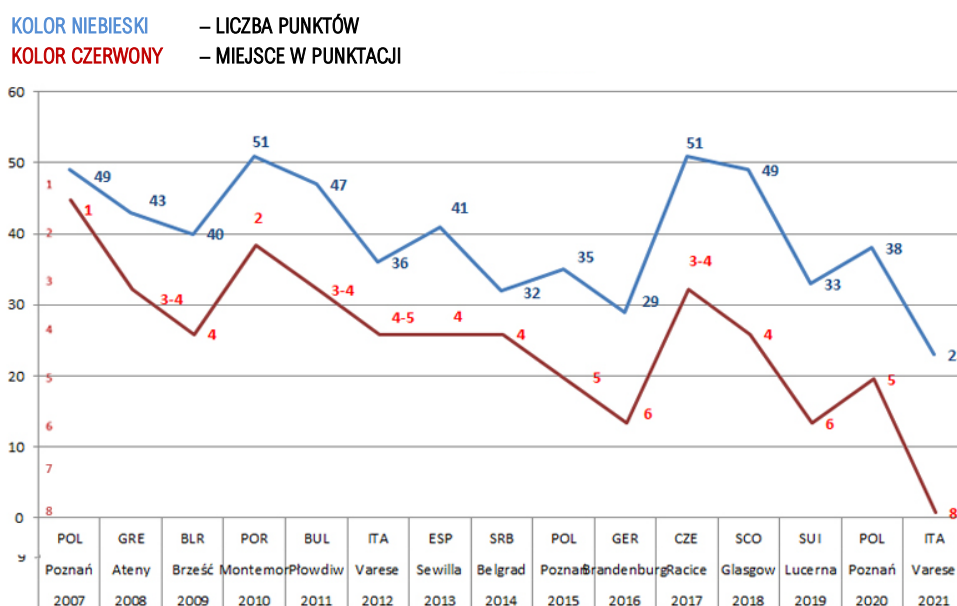
Poniżej zestawiono miejsca naszej reprezentacji ogółem oraz kobiet i mężczyzn w Mistrzostwach Europy Seniorów od 2007 roku, czyli od wznowienia ich rozgrywania po 34 letniej przerwie. Jak widać każdorazowo zajmowaliśmy lepsze miejsca drużynowo. Najwyższe pozycje nasza reprezentacja zajęła w pierwszych mistrzostwach w 2007 roku w Poznaniu, ale wtedy należy pamiętać była stosunkowo mała frekwencja, a niektóre czołowe europejskie federacje w ogóle nie wystartowały, oraz w Portugalii w 2010 roku, kiedy to ze względu na miejsce i termin rozgrywania mistrzostw świata w Nowej Zelandii większość najlepszych osad naszej reprezentacji potraktowała te Mistrzostwa Europy jako imprezę główną kończącą sezon.

MIEJSCA W PUNKTACJI KONKURENCJI OLIMPIJSKICH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2021

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	1	4	1
2008 Ateny	3-4	3	6
2009 Brześć	4	6	4
2010 Montemor-o-Velho	2	2-3	2
2011 Płowdiw	3-4	7	2
2012 Varese	4-5	6-7	4
2013 Sewilla	4	4	5
2014 Belgrad	4	4-5	8-9
2015 Poznań	5	4	11
2016 Brandenburg	6	5	10
2017 Racice	5	5	3
2018 Glasgow	4	3	5
2019 Lucerna	6	8	5
2020 Poznań	5	9	4
2021 Varese	8	15-17	6

Poniżej na jednym diagramie umieszczono dwa wykresy obrazujące miejsca oraz ilości punktów zdobywanych przez polską reprezentację w Mistrzostwach Europy Seniorów w poszczególnych latach w okresie ich rozgrywania po wznowieniu od 2007 roku.

MIEJSCA I LICZBA PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĘ W LATACH 2007-2021 W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

Niestety faktem jest, że start naszej reprezentacji w Varese jako całości był najsłabszym w całym analizowanym – piętnastoletnim okresie. Zdobyliśmy najmniejszą ilość punktów i zajęliśmy najniższe miejsce w punktacji drużynowej i jest to głównie efekt słabego startu osad kobiecych. Nie należy zapominać, że w długofalowych planach szkoleniowych na początku kończącego się cyklu olimpijskiego mieliśmy starty także: dwójki bez sterniczki kobiet, dwójki podwójnej kobiet, jedynki kobiet oraz dwójki bez sternika mężczyzn. Trzeba się zastanowić jakie przeciwności, czy zbieg okoliczności nastąpił, że tych osad obecnie na tym poziomie nie ma.

W konkurencjach „nieolimpijskich” do rozdzielenia w Mistrzostwach Europy Seniorów jest 222 punkty, po 111 wśród kobiet i mężczyzn, a jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 54 punktów, po 27 w konkurencjach żeńskich i męskich. W wyniku braku zgłoszeń w tym roku do dwójek bez sterniczki wagi lekkiej kobiet i czwórek podwójnych wagi lekkiej kobiet oraz ośmiu męskich dwójek bez sternika wagi lekkiej i męskich czwórek podwójnych wagi lekkiej, w Varese do zdobycia było 127 punkty w tych konkurencjach (37 w konkurencjach kobiecych i 90 w męskich).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba pkt.
1	Włochy	23
2	Węgry	18
3	Francja	13
4	Holandia	11
5	Białoruś	9
6-7	Irlandia, Polska	8
8	Rumunia	7
9	Moldawia	6
10-11	Austria, Niemcy	5
12-13	Turcja, Wielka Brytania	4
14	Hiszpania	3
15	Słowenia	2
16	Belgia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba
1	Białoruś	9
2	Rumunia	7
3	Francja	6
4	Holandia	5
5	Wielka Brytania	4
6	Irlandia	3
7	Polska	2
8	Niemcy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba
1	Włochy	23
2	Węgry	18
3	Francja	7
4-6	Holandia, Moldawia, Polska	6
7-8	Austria, Irlandia	5
9-10	Niemcy, Turcja	4
11	Hiszpania	3
12	Słowenia	2
13	Belgia	1

W ramach konkurencji nieolimpijskich rozgrywane są obecnie wyłącznie konkurencje wagi lekkiej. W tej kategorii na wszystkich imprezach mistrzowskich prym wiodą Włosi, którzy zawsze obsadzają komplet osad. Włosi, którzy mają rozległe wioślarstwo w swoim kraju i bardzo dużo młodzieży stosunkowo niewysokiej, „krępej” i szybko dojrzewającej nie mających większych problemów z regulaminową masą ciała i dlatego w tegorocznych Mistrzostwach, podobnie jak w wielu poprzednich na czele punktacji drużynowej konkurencji nieolimpijskich znaleźli się właśnie Włosi.

Punkty zdobyło 16 z 19 federacji, które miały swoje osady w tych konkurencjach, co stanowi 84,2%. W konkurencjach kobiecych 80%, a w męskich 86,7%. Cztery pierwsze w rankingu federacje zdobyły ponad połowę wszystkich możliwych do zdobycia punktów. Polska reprezentacja z dwoma tym razem jedynekami wagi lekkiej zajęła szóste miejsce. W naszej reprezentacji sporadycznie są zgłaszane inne osady wagi lekkiej, a wynika to z systemu finansowania polskiego sportu, gdzie rozdzielane są konkurencje i sporty olimpijskie i nieolimpijskie.

KIEROWNICTWO EKIPY

Prezes

Dyrektor Sportowy

Lekarz

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

Trener LW2x, LW1x

Trener LM2x

Trener główny wiośeł długich mężczyzn

Trener główny wagi otwartej kobiet

Trener główny wiośeł krótkich mężczyzn

Trener asystent kobiety waga otwarta

Trener asystent wiośła krótkie mężczyzn

Trener M1x

I. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIEC LW1x

Deresz Weronika

36 lat

Posnania Poznań

Trener prowadzący w klubie i w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Ostateczny wynik: 7 miejsce

- Mistrzynią Świata w 2019 roku w tej konkurencji została Niemka Maria-Louisa Draeger przed Japonką Chiaki Tomitą i Brytyjką Madeleine Arlett.
- Mistrzynią Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji została Holenderka Martine Veldhuis, przed Szwajcarką Sofią Meakin i Włoszką Paolą Piazzolla .

Do tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Varese w tej konkurencji zgłoszono 10 skifetek. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, a następnie jednego uzupełniającego repasażu. Przy czym z każdego z tych wyścigów dwie pierwsze zawodniczki zdobywały prawo startu w finale A w walce o medale. Pozostałe osady walczyły w finale B o podział miejsc 7 – 10.

Na starcie stanęły między innymi dwie pierwsze skifistki ubiegłorocznych – jesiennych Mistrzostw Europy i brązowa medalistka ostatnich mistrzostw świata w tej konkurencji, ale tym razem wszystkie pozostały bez medali, a na podium stanęły zawodniczki z czwartej, piątej i szóstej dwójki podwójnej wagi lekkiej ostatnich mistrzostw świata w Linz w 2019 roku.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji w Varese wystartowała Weronika Deresz dotychczas etatowa zawodniczka reprezentacyjnej dwójki podwójnej wagi lekkiej. Niestety w pierwszy dzień pierwszego w tym roku zgrupowania w Jakuszytach doznała poważnej kontuzji na treningu na nartach biegowych i dopiero miesiąc przed Mistrzostwami Europy rozpoczęła ponownie treningi na wodzie. Weronika Deresz stanęła na starcie w Varese trzykrotnie: w przedbiegu, w repasażu i w finale B, zajmując kolejno dwa razy trzecie i pierwsze miejsce.

W przedbiegu mistrzostw Europy w Varese trafiła na zawodniczki Irlandii, Francji, Wielkiej Brytanii i Niemiec. Teoretycznie, w normalnej dyspozycji

Polka powinna walczyć o miejsce w premiowanej dwójce z Francuzką i Brytyjką. Takie też było założenie taktyczne na ten bieg. Niestety na starcie zaskoczyła wszystkich zawodniczka Irlandii, prowadząc od startu do mety. Strata czasowa polskiej skifistki na pierwszych 500 m pomimo coraz skuteczniejszej jazdy i zmniejszającym się dystansie do prowadzącej oraz zajmującej drugą pozycję Francuzki okazała się nie do odrobienia. Ostatecznie zajęła 3 miejsce przegrywając do pierwszej zawodniczki 1,15 sek. i drugiej 0,9 sek. Tak więc bezpośrednio do finału awansowały skifistki Irlandii i Francji, ale ten start Polki, w którym uzyskała na mecie piąty rezultat obu przedbiegów należało ocenić pozytywnie. W repasażu nasza zawodniczka trafiła na aż trzy medalistki ostatnich mistrzostw świata i Europy tj. Brytyjkę, Holenderkę i Szwajcarkę. Sytuacja powtórzyła się podobnie jak w przedbiegu. Zbyt duża strata czasowa do prowadzących w pierwszej połowie dystansu, pomimo ambitnego skutecznego finiszu nie dała Polce awansu do finału A o 3,22 sek. za Holenderką i 0,34 sek. za Brytyjką. Finał B to głównie walka o zwycięstwo, Polki z wicemistrzynią jesiennych mistrzostw Europy w Poznaniu, ostatecznie zakończona sukcesem.

- Mistrzynią Europy w Varese w tej konkurencji została Białorusinka Alena Furman przed Rumunką Eleną-Gianiną Belegą i Francuzką Claire Bove.

Oceniając start Weroniki Deresz należy wziąć pod uwagę, że był on po odniesionej w styczniu tego roku kontuzji i okresie rekonwalescencji, a poziom sportowy zawodniczek, o czym napisano wcześniej w tych mistrzostwach był wysoki. Nie bez wpływu na wynik był też stres związany z awarią łodzi w przeddzień startu.

II. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW2x

Kalinowska Wiktoria
Stelmaszyk Jaclyn

19 lat
35 lat

SMS/Posnania Poznań
Posnania Poznań

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Ostateczny wynik: 7 miejsce

- Mistrzyniami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Holenderki przed Holenderkami i Brytyjkami.
- Mistrzyniami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji były Nowo Zelandki przed Amerykankami i Holenderkami.
- Mistrzami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostały Holenderki przed Włoszkami i Rumunkami.

Do tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Varese w tej konkurencji zgłoszono 13 osad. Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze dwójki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałistów, ostatnia odpadała z dalszej rywalizacji. Po trzy pierwsze dwójki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

W Varese wystartowały cztery z siedmiu dwójek posiadających już kwalifikacje olimpijskie, z których Rumunki w połowie zmienionym składzie.

Polska dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet była przygotowywana do Finałowych Regat Kwalifikacyjnych do Igrzysk Olimpijskich. W ostatnich Mistrzostwach Świata Seniorek w 2019 roku Polki w składzie: Weronika Deresz – Katarzyna Wełna zajęły piętnaste miejsce, a

wśród dwójek europejskich były ósmą osadą. Natomiast w ubiegłorocznych – październikowych Europie w Poznaniu polska osada w tej konkurencji w składzie Weronika Deresz – Jaclyn Halko Stelmaszyk zajęła szóste miejsce, ulegając jedynie osadom posiadającym już kwalifikacje olimpijskie. Wszystkie te dwójki wystartowały w tych samych co na Mistrzostwach Świata w 2019 roku zestawieniach. Niestety tegoroczne przygotowania do sezonu nieszczęśliwie rozpoczęła podstawowa dotychczas zawodniczka tej osady Weronika Deresz i obecnie po przejazdach selekcyjnych na zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz zastąpiła ją na mistrzostwach Europy młoda zawodniczka, ubiegłoroczna wicemistrzyni Europy Juniorek w jedynce – Wiktoria Kalinowska.

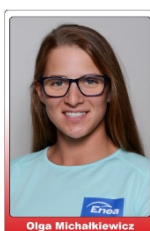
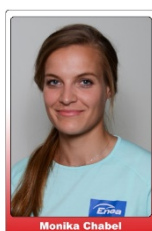
Polska dwójka podwójna wagi lekkiej wystartowała w Varese trzykrotnie: w przedbiegu, w półfinale i finale B, zajmując kolejno: trzecie, czwarte i pierwsze miejsce. W przedbiegu Polki trafiły na brązowe medalistki w tej konkurencji ostatnich mistrzostw świata w 2019 roku – Brytyjki oraz Dunki i Łotyszki. Zadaniem było podjęcie walki o jak najwyższe miejsce, zapewniające lepsze rozstawienie w dalszej fazie regat. Dunki to 10 osada, a Łotwa 11 osada Mistrzostw Europy 2020 roku. W tej sytuacji awans do półfinalu, który dawało miejsce w pierwszej trójce wydawał się nie zagrożony. Nasza osada po nieznacznym prowadzeniu po 500 metrach utrzymywała dalej przez ponad 1000 metrów drugą pozycję. Jednak na końcu zawodniczki nieco osłabły, a widząc brak zagrożenia ze strony czwartych Łotyszek całkiem niepotrzebnie spuściły z tonu na finiszu dając się wyprzedzić do końca walczącym Dunkom. Polki na mecie uzyskały dopiero dziewiąty rezultat wszystkich trzech przedbiegów. W wyścigu półfinałowym Polki stoczyły bardzo zaciętą i wyrównaną walkę o miejsce premiowane awansem do finału. Od startu do mety w tym biegu prowadziły Brytyjki, ale już o kolejne miejsca walczyły Holenderki Polki i Rumunki. Nasza dwójka rozpoczęła od drugiego miejsca po pierwszych 500 metrach, ale niestety skończyła na czwartym, będąc jeszcze 250 metrów przed metą na trzecim miejscu, ulegając finiszującym Rumunkom o zaledwie 0,34 sek. Różnica pomiędzy tymi trzema osadami na pierwszych trzech punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów wynosiła kolejno: 0,29-0,07 i 1,44 sek. Widać było, że Polki na końcu osłabły i zabrakło sił na odparcie finiszowego ataku Rumunek. Uzyskały przy tym piąty rezultat obu półfinałów. W biegu finałowym polska dwójka prowadziła od startu do mety i miała najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Czas czwartej był dopiero trzecim z kolei, co wskazywało by kolejny raz na braki w wytrzymałości. Wchodząca do osady najmłodsza zawodniczka Wiktoria Kalinowska wykazywała się wielką ambicją, zaangażowaniem i wolą walki, ale we wszystkich biegach uwidaczniało się u niej silne zmęczenie.

- Mistrzyniami Europy w Varese w tej konkurencji zostały Włoszki przed Brytyjkami i Holenderkami.

Analizując ranking państw pod kątem regat kwalifikacyjnych do Igrzysk Olimpijskich, to na tych mistrzostwach Europy Polki były drugą dwójką za Irlandią z osad nie mających jeszcze zapewnionego startu w Tokio.

III. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIEC W4-

Chabel Monika	29 lat	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	29 lat	Lotto Bydgoscia
Michałkiewicz Olga	27 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	26 lat	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski – Lotto Bydgoscia
Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban – trener główny
Michał Kozłowski – trener asystent
Ostateczny wynik: 9 miejsce

- Mistrzyniami świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostały Australijki przed Holenderkami i Dunkami.
- Mistrzyniami Europy w ubiegłym 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostały Holenderki przed Włoszkami i Irlandkami.

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Varese zgłoszono 12 czwórek.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzynie zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze osady uzupełniały sześciuosadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12.

Z osad, które posiadają już kwalifikacje olimpijskie na starcie tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów stanęła czwórka Holenderek, V-ce Mistrzyni Świata z 2019 roku w tym samym zestawieniu; brązowe medalistki tamtych mistrzostw – Dunki, ze zmianą jednej zawodniczki; czwarte Polki w tym samym zestawieniu; piąte Rumunki, ale w całkiem innym składzie oraz siódme Brytyjki także w całkiem innym zestawieniu niż w 2019 roku.

Posiadająca kwalifikacje olimpijskie polska osada wystartowała w najmocniejszym swoim składzie. W ubiegłorocznych mistrzostwach Europy w Poznaniu zamiast kontuzjowanej Joanny Dittmann do osady wsiadła młoda zawodniczka Paulina Grzella. Niestety ustawienie osady z debutantką w roli szlakowej nie przyniosło spodziewanych efektów i ostatecznie zawodniczki zakończyły mistrzostwa w finale B. Nasza osada w poprzednich trzech mistrzostwach Europy w latach 2017-2019 plasowała się na pozycji medalowej.

Polki wystartowały w Varese trzykrotnie: w przedbiegu, repasażu i niestety w finale B, zajmując kolejno – piąte, czwarte i trzecie miejsce.

W przedbiegu, w którym znalazły się wszystkie wymienione osady posiadające kwalifikacje olimpijskie od startu do mety prowadziły Holenderki, mając przy tym najlepsze rezultaty trzech pierwszych pięćsetek. Nasze zawodniczki od startu nie nawiązały walki o jedno premiowane awansem do finału A miejsce. Popłynęły bardzo pasywnie, zajmując z wyjątkiem początku dystansu piąte miejsce. Ostatecznie pokonały jedynie młode Hiszpanki, a ulegając wszystkim europejskim osadom mającym kwalifikacje olimpijskie. Polki uzyskały piąty rezultat obu przedbiegów. W repasażu o dwa premiowane awansem do finału miejsca walkę stoczyły czwórki Rosjanek i Włosek przygotowujące się do Finałowych Kwalifikacji Olimpijskich, które mają się odbyć w Lucernie za dwa tygodnie. Polki ponownie nie włączyły się do walki o awans i od startu do mety niezagrożone płynęły na czwartym miejscu jedynie przed słabymi Niemkami. Uzyskały tym razem siódmy rezultat obu repasaży, co jednoznacznie określało ich miejsce w rankingu końcowym tych mistrzostw. Wyścig repasażowy był praktycznie kopią przedbiegu, nie dającym żadnej nadziei na walkę o lepszą pozycję w finale B. W finale B Polki bez większej historii i walki zajęły trzecie miejsce, czyli łącznie dziewiąte w tych mistrzostwach, co było ich najgorszym w startach mistrzowskich.

Jedynym wytłumaczeniem tak słabego startu może być przeciągająca się kontuzja podstawowej zawodniczki tej osady Joanny Dittmann, przez co całkowita dezorganizacja szkolenia.

- Mistrzyniami Europy w Varese w tej konkurencji zostały Holenderki przed Irlandkami i Brytyjkami.

Co ciekawe, że drugie w finale Irlandki, które uległy na mecie V-ce Mistrzyniom Świata z 2019 roku tylko 0,45 sek. także przygotowują się do finałowych kwalifikacji olimpijskich.

IV. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIET W4x

Boruch Katarzyna	23 lata	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wieliczko Marta	27 lat	Wisła Grudziądz
Sajdak Maria	30 lat	AZS AWF Kraków
Zillmann Katarzyna	26 lat	AZS UMK Toruń

Katarzyna Boruch

Marta Wieliczko

Maria Springwald

Katarzyna Zillmann

Trenerzy klubowi:

- Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
- Jakub Urban – Wisła Grudziądz
- Iwona Wójcik-Pietruszka – AZS AWF Kraków
- Mariusz Szumański – AZS-UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

- Jakub Urban – trener główny
- Michał Kozłowski – trener asystent

Ostateczny wynik:

7 miejsce

- Mistrzyniami olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemki przed Holenderkami i Polkami.
- Mistrzyniami świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostały Chinki przed Polkami i Holenderkami.
- Mistrzyniami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostały Holenderki przed Niemkami i Polkami.

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Varese zgłoszono 11 żeńskich czwórek podwójnych. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwyciężczynie zdobywały

bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze czwórki uzupełniały sześć-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-11. Na starcie stanęły wszystkie europejskie czwórki (pięć osad) posiadające kwalifikacje olimpijskie. W osadzie Polek - srebrnych medalistek ostatnich mistrzostw świata z 2019 roku zmieniono jedną zawodniczkę; w osadzie brązowych medalistek – Holenderek także jedną zawodniczkę; podobnie jak czwartych w tamtych mistrzostwach – Niemek. Połowę osady wymienili Brytyjczycy, których czwórka w 2019 roku zajęła szóste miejsce, a w ósmej

osadzie Włoszek wymieniono aż trzy zawodniczki.

Polska osada w tej konkurencji posiadająca kwalifikacje olimpijskie w ostatnich czterech latach zawsze stawała na podium imprezy głównej kolejnego sezonu. W Mistrzostwach Europy Seniorów od 2014 roku tylko dwukrotnie znalazła się poza medalową trójką. W tegorocznych mistrzostwach Europy zabrakło w osadzie (z powodu stwierdzenia Covid-19) najbardziej doświadczonej Agnieszki Kobus-Zawojskiej. Podobnie jak w październikowych mistrzostwach Europy w Poznaniu i tym razem do osady weszła rezerwowa zawodniczka - Katarzyna Boruch, która z powodzeniem zastępowała wówczas kontuzjowaną Marię Sajdak.

Polki w Varese wystartowały trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując kolejno: drugie, trzecie i pierwsze miejsce. W przedbiegu nasze zawodniczki za najgroźniejsze przeciwniczki miały Niemki prowadzone od czterech lat przez poprzedniego trenera naszej kadry kobiet Marcina Witkowskiego. W ostatnich trzech mistrzostwach świata niemiecka czwórka przyływała na metę zawsze za Polkami, ale niestety w tym sezonie jest odwrotnie i to Niemki są lepsze. Tak było także w tym przedbiegu. Podopieczne trenera Witkowskiego prowadziły od startu do mety, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Natomiast polska czwórka od startu do mety płynęła na drugim miejscu. Na mecie nasze zawodniczki uległy Niemkom 4,45 sek, uzyskując przy tym dopiero piąty rezultat obu przedbiegów. W wyniku tego awansu do finałowej rozgrywki trzeba było szukać w repasażu i chyba nikt w tym momencie nie dopuszczał myśli, że z tym mogą być jakiegokolwiek problemy. Początek wyścigu repasażowego Polki rozpoczęły z dużym rozmachem i już na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu uzyskały 1,63 sek. przewagi nad drugimi Włoszkami. Jednak od tego momentu w naszej osadzie zaczęło się dziać coś niedobrego, gdyż czas drugiej pięćsetki był dopiero trzecim z całej stawki pomimo, że Polki przewodziły jeszcze całemu wyścigowi. Być może był to efekt zbyt ostrego rozpoczęcia rywalizacji, a przeciw osada płynęła z zawodniczką rezerwową i chyba nie do końca w najlepszej dyspozycji, leczącą od dłuższego czasu kontuzję szlankową. O drugiej połowie dystansu, a szczególnie ostatnich pięćset metrach same chyba zawodniczki chciałyby jak najszybciej zapomnieć. Po wyprzedzeniu Polek przez Włoszki i Norweżki, z którymi dotychczas nigdy nie przegrały całkowicie spasowały, a straty na mecie 7,42 sek. do Włoszek i 5,73 sek. do Norweżek mówią same za siebie. Nasza czwórka na mecie osiągnęła dopiero piąty rezultat obu repasaży.

W wyniku braku awansu do finału przyszło polskiej osadzie w tej konkurencji po raz pierwszy od pięciu lat startować w imprezie mistrzowskiej w finale B. W nim nasze zawodniczki rywalizując z najsłabszymi czwórkami w tegorocznych mistrzostwach prowadziły już od startu do mety, choć na finiszu musiały odpiąć ataki finiszujących Francuzek. Ostatecznie zajęły siódme miejsce.

- Mistrzyniami Europy w Varese w tej konkurencji zostały Holenderki przed Brytyjkami i Niemkami

Był to niestety najsłabsze miejsce nasze kobiecej czwórki podwójnej w całym cyklu i być może wynikało to z problemów zdrowotnych zawodniczek, a być może innych problemów, z którymi osada wraz z trenerem musi sobie poradzić, bo czas do Igrzysk Olimpijskich upływa bardzo szybko.

V. JEDYNKA MĘŻCZYZN M1x

Węgrzycki-Szymczyk Natan

26 lat

AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

Ostateczny wynik: brązowy medal

- Mistrzem olimpijskim z Rio de Janeiro w tej konkurencji jest Nowozelandczyk Mahe Drysdale przed Chorwatem Damirem Martinem i Czechem Ondrejem Synkiem.
- Mistrzem świata ostatnich rozegranych w 2019 roku mistrzostw w tej konkurencji został Niemiec Oliver Zeidler przed Duńczykiem Sverri Nielsenem i Norwegiem Kjetil Borchem.
- Mistrzem Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji został Duńczyk Sverri Nielsen przed Natanem Węgrzyckim-Szymczykiem i Norwegiem Kjetil Borchem.

Do konkurencji jedynek mężczyzn zgłoszono 23 skifistów. Rozegrano cztery przedbiegi, z których tylko zwycięzcy bezpośrednio awansowali bezpośrednio do półfinałów A/B. Pozostali musieli szukać swoich szans w czterech repasażach, z których po dwóch pierwszych uzupełniło dwunastoosadową stawkę półfinałów A/B. Reszta osad wystartowała w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale (finał A) i miejsca 13-18 (finał C). Pozostali stanęli do walki o podział miejsc 7-12 (finał B) 19-23 (finał D).

Na starcie tegorocznych mistrzostw Europy stanęło czterech skifistów, którzy zdobyli już kwalifikacje olimpijskie podczas mistrzostw świata 2019 roku (Niemiec, Duńczyk, Norweg i Chorwat). W czterech innych reprezentacjach, które także mają kwalifikacje w konkurencji męskich jedynek wystąpili inni zawodnicy (Litwa, Holandia, Czechy i Włochy). Dodatkowo kwalifikacje olimpijskie w przeddzień rozpoczęcia mistrzostw Europy zdobył Grek wygrywając Europejskie Kwalifikacyjne Regaty Kontynentalne.

Nasz reprezentant w tej konkurencji na październikowych mistrzostwach Europy osiągnął najlepszy rezultat w swojej karierze. Niestety nie ma jeszcze kwalifikacji olimpijskich i obecnie to jest największym jego celem, a Mistrzostwa Europy powinny być jakby po drodze. Trzeba też dodać, że tegoroczne mistrzostwa dla wielu skifistów miały inny status niż poprzednie w Poznaniu.

Natan Węgrzycki-Szymczyk wystartował w Varese trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: pierwsze i dwa razy trzecie miejsce.

W przedbiegu nasz skifista trafił między innymi na V-ce Mistrza Olimpijskiego z Rio de Janeiro, przeżywającego jednak w ostatnim czteroleciu wyraźny kryzys - Chorwata Damira Martina, Młodzieżowego Mistrza Świata z 2015 roku i brązowego medalisty Mistrzostw Europy Seniorów z 2019 roku w jedyńce - Białorusina Pilipa Pavukou. Polak przewodził w tym wyścigu od startu do mety, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Na 500 metrów przed metą osiągnął dużą przewagę 7,81 sek. i mógł sobie pozwolić na „wypuszczenie” finiszu. Ostatecznie na mecie wyprzedził drugiego na mecie - młodego Rumuna o 5,02 sek. Końcowy rezultat Natana Węgrzyckiego-Szymczyka okazał się najlepszy wśród wszystkich przedbiegów. W półfinale przeciwnikami naszego zawodnika był złoty i srebrny medalista ostatnich mistrzostw świata z 2019 roku oraz Włoch, Hiszpan i wspomniany wcześniej Białorusin. Tym razem Polak ruszył ze startu mniej dynamicznie. Po 500 metrach zajmował dopiero piąte miejsce i tracił do prowadzącego od startu do mety Mistrza Świata - Niemca Olivera Zeidlera 3,20 sek. Jednak środkową część dystansu miał najlepszą z całej stawki co pozwoliło mu się przesunąć na trzecie premiiowane awansem trzecie miejsce i uzyskać bezpieczną przewagę nad trzema pozostałymi zawodnikami. Ostatecznie wyścig ukończył na trzecim miejscu ze stratą 8,90 sek. do Niemca i 7,99 sek. do drugiego Duńczyka, a rezultat uzyskany na mecie był siódmym z całej stawki półfinalistów. W finale Natan Węgrzycki-Szymczyk znalazł się wśród zawodników posiadających już kwalifikacje olimpijskie. Od startu do mety prowadził Mistrz Świata z 2019 roku - Niemiec Oliver Zeidler, a o drugie miejsce walczył V-ce Mistrz Świata Duńczyk Sverri Nielsen z będącym w wysokiej dyspozycji z uwagi na kwalifikacje kontynentalne Grekiem Stefanosem Ntouskosem. Polak ponownie zaczął mało dynamicznie, zajmując po 500 metrach piąte miejsce i na dwóch kolejnych punktach kontrolnych pomiaru czasu czwarte miejsca. Jednak skuteczny finisz pozwolił mu na nawiązanie wyrównanej walki ze słabnącym Grekiem. Ostatecznie wygrał z broniącym się Grekiem o 0,49 sek, a do pierwszego Niemca zabrakło 2,99 sek. i do drugiego Duńczyka 1,88 sek. Natomiast całkowicie na całym dystansie w walce nie brali udziału utytułowani Chorwat i Norweg.

- Mistrzem Europy w Varese w tej konkurencji został Niemiec Oliver Zeidler przed Duńczykiem Sverri Nielsenem i Polakiem Natanem Węgrzyckim-Szymczykiem.

To był dobry wyścig naszego zawodnika i brązowy medal jest jego drugim seniorskim podium w karierze po ubiegłorocznym srebrnym medalu podczas mistrzostw Europy w Poznaniu. Do tego jeszcze w 2018 roku w Mistrzostwach Europy Seniorów w Glasgow zajął czwarte miejsce. Jednak zawodnik zbyt dużo traci do najlepszych zawodników w pierwszej części dystansu i pomimo bardzo skutecznego finiszu nie ma już możliwości ich odrobienia.

VI. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Biskup Mateusz	27 lat	Lotto Bydgoscia
Ziętarski Mirosław	28 lat	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Robert Sycz – Lotto Bydgoscia
 Mariusz Szumański – AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski – trener główny
 Robert Sycz – trener asystent

Ostateczny wynik: 5 miejsce

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Chorwaci przed Litwinami i Norwegami.
- Mistrzami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostali Chińczycy przed Irlandczykami i Polakami.
- Mistrzami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Szwajcarami i Irlandczykami.

W konkurencji dwójki podwójnej zgłoszono 24 osady. Rozegrano cztery przedbiegi, z których tylko zwycięzcy bezpośrednio awansowali do półfinałów A/B. Pozostali musieli szukać swoich szans w czterech repasażach, z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałów A/B. Reszta osad wystartowała w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale (finał A) i miejsca 13-18 (finał C). Pozostali stanęli do walki o podział miejsc 7-12 (finał B) 19-24 (finał D).

Z jedenastu osad, które mają już kwalifikacje olimpijskie na starcie ze zrozumiałych względów zabrakło jedynie mistrzów świata – Chińczyków i ósmych na mistrzostwach świata – Nowozelandczyków. Natomiast dwójka holenderska wystąpiła w innym niż na mistrzostwach świata składzie, ale w tym zestawieniu zdobyli złoty medal w ubiegłorocznych październikowych mistrzostwach Europy w Poznaniu, a Litwini zmienili połowę składu. Notabene wrócili do zestawienia, w którym zdobyli srebrny medal Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro. Doszli za to wielokrotni medaliści mistrzostw świata w deblu wagi lekkiej – Norwegowie.

Polska osada w tej konkurencji to brązowi medaliści ostatnich Mistrzostw Świata Seniorów i posiadająca kwalifikacje olimpijskie do Igrzysk Olimpijskich. W przeszłości byli także wicemistrzami świata i Europy w 2017 roku. W 2019 roku M. Ziętarski z innym partnerem (F. Barańskim) zdobył w tej konkurencji złoty medal mistrzostw Europy. Po ubiegłorocznych - październikowych mistrzostwach Europy i niezbyt udanym w nich wyścigu finałowym polski debel chciał się zrewanżować.

Polacy w tej konkurencji w Varese wystartowali czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale A, zajmując kolejno trzy razy drugie i piąte miejsce.

W przedbiegu najgroźniejszymi przeciwnikami naszej dwójki była czwarta osada ostatnich mistrzostw świata w Linzu – Brytyjczycy i oni też w Varese prowadzili od startu do mety, choć walka była bardzo wyrównana o czym mogą świadczyć różnice na poszczególnych kontrolnych punktach pomiaru czasu co 500 metrów: 0,49 – 0,16 – 1,38 i 1,76 sek. na mecie. Trzecia na mecie czeska dwójka w składzie, której płynął wielokrotny medalista igrzysk olimpijskich i mistrzostw świata – Ondrej Synek zanotowała stratę 23,74 sek. do zwycięskich Brytyjczyków.

Polska dwójka uzyskała na mecie piąty rezultat wszystkich czterech przedbiegów, a niespodzianką była przegrana w trzecim przedbiegu wicemistrzów świata – Irlandczyków z 25 osadą ostatnich mistrzostw świata – Rosjanami, którzy uzyskali najlepszy czas końcowy na mecie przedbiegów. Należy jednak dodać, że dwójka rosyjska startowała w nowym zestawieniu i która przygotowuje się do Finałowych Regat Kwalifikacyjnych mających się odbyć za pięć tygodni w Lucernie.

W repasażu nasza dwójka objęła prowadzenie od startu, ale w stawce podjęli walkę Rumuni i nieoczekiwanie Belgowie. Przez cały dystans różnica pomiędzy tymi trzema osadami nie przekroczyła 2 sek. Polacy płynęli na czele stawki przez ponad ¾ dystansu, ale na finiszu ulegli atakującym Rumunom (szósta osada ostatnich mistrzostw świata) o 0,95 sek, natomiast pokonali ambitnych Belgów zaledwie o 0,91 sek. Na mecie okazało się, że był to najszybszy wyścig repasażowy i nasza dwójka uzyskała drugi rezultat wszystkich czterech biegów.

W półfinale los zestawiał Polaków z Holendrami - ubiegłorocznymi mistrzami Europy, wspomnianymi, najszybszymi w przedbiegach – Rosjanami i bardzo mocnymi Niemcami oraz ponownie Czechami. Od startu do mety w tym wyścigu prowadzili Holendrzy, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Nasza dwójka zaczęła rywalizację od czwartego miejsca po pierwszych 500 metrach, sukcesywnie w walce przesuując się na drugie miejsce w drugiej połowie dystansu. Ostatecznie na mecie ulegli o 1,72 sek. Holendrom, a pokonali rewelacyjnych Rosjan o 0,25 sek. i Niemców o 1,19 sek. Polska dwójka na mecie uzyskała piąty rezultat obu półfinałów.

Wyścig finałowy był bardzo wyrównany przez ¾ dystansu. Polacy po pierwszych 500 metrach, na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu byli wprawdzie na szóstym miejscu, ale ich strata do prowadzących wówczas Francuzów i Rosjan wynosiła 0,88 sek. Na półmetku cała stawka sześciu walczących dwójek zamykała się w 0,80 sek, a nasza dwójka będąc na czwartym miejscu tracili do prowadzących w tym momencie Holendrów 0,39 sek. W drugiej połowie dystansu, na 500 metrów przed metą cała stawka walczących osad wpłynęła w odległości czasowej 2,10 sek. i wszystko rozegrało się na finiszu. Tu kto zachował najwięcej świeżości i potrafił zaprezentować skuteczność finiszową stanął na podium tegorocznych mistrzostw Europy. Wygrali Francuzi z przewagą 2,25 sek. nad Holendrami, a jeszcze 500 metrów przed metą nad polską dwójką mieli 0,06 sek. przewagi. Nasi zawodnicy niestety nie wytrzymali do końca trudów tego wyścigu i chociażby od Francuzów mieli słabszy ten odcinek o 3,65 sek. Zajęli ostatecznie piąte miejsce, a do strefy medalowej zabrakło ostatecznie 1,35 sek. Trudów tego wyścigu nie wytrzymali także rewelacyjni w fazie eliminacyjnej – Rosjanie. Zajęli ostatecznie szóste – ostatnie miejsce w tym finale ze stratą 2,93 sek. do piątych Polaków.

- Mistrzami Europy w Varese w tej konkurencji zostali Francuzi przed Holendrami i Brytyjczykami.

Nasza dwójka ze startu na start wypadła coraz lepiej, a finał w dwójkach podwójnych mężczyzn był bardzo wyrównany. W startach dwójki podwójnej daje się zauważyć jeszcze brak skutecznego finiszu, ale to są braki wynikające jeszcze z poprzedniego sezonu. Główne role w tych regatach odgrywały tradycyjnie mocne i utytułowane w poprzednich latach osady tej konkurencji.

VII. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M4x

Barański Fabian	22 lata	WTW Włocławek
Chabel Wiktor	36 lat	Posnania Poznań
Czaja Dominik	26 lat	AZS AWF Warszawa
Pośnik Szymon	28 lat	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Gabryelewicz	– WTW Włocławek
Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa
Maciej Hoffman	– Posnania Poznań

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	– trener główny
Robert Sycz	– trener asystent

Ostateczny wynik: 4 miejsce

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemcy przed Australijczykami, Estończykami i Polakami.
- Mistrzami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Polakami i Włochami.
- Mistrzami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostali także Holendrzy przed Włochami i Litwinami.

Do tegorocznych mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono 14 osad, natomiast na starcie ostatecznie stanęło 14 czwórek. Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze czwórki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinalistów. Ostatnie dwie czwórki rywalizowały w finale C o podział miejsc 13-14. Po trzy pierwsze czwórki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

W Varese wystartowało pięć z ośmiu czwórek, które mają już kwalifikacje olimpijskie. Zabrakło ze zrozumiałych względów Australii (IV miejsce w 2019 roku) i Chin (VI miejsce) oraz Niemców (V miejsce). Wśród startujących czwórek w tych samych zestawieniach osobowych jak na mistrzostwach świata w 2019 roku wystartowali: Holendrzy (I miejsce w 2019 roku), Polacy (II miejsce) i Norwegowie (VII miejsce). Włosi (III miejsce w 2019) zmienili jednego zawodnika, a Brytyjczycy (VIII miejsce) dwóch zawodników.

Polacy to aktualni wicemistrzowie świata, posiadający kwalifikacje olimpijskie. W ostatnich – październikowych mistrzostwach Europy w Poznaniu wystartowali z rezerwowym „szlakowym”. Zmiany dokonano w ostatniej chwili, już na samych mistrzostwach co musiało odbić się na końcowym wyniku. Obecnie osada już trenuje i startuje w swoim medalowym składzie.

Polska osada w tej konkurencji na mistrzostwach Europy w Varese wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: dwa razy trzecie i czwarte miejsce. W przedbiegu najgroźniejszymi przeciwnikami Polaków wydawali się być Włosi i Brytyjczycy. Od startu do mety w tym wyścigu pewnie prowadzili Włosi, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Podobnie jak na drugim miejscu płynęli Polacy, mając drugie rezultaty trzech pierwszych pięćsetek, ale już z mniejszą przewagą nad Brytyjczykami, którzy

ostro i ambitnie finiszując minęli naszą osadę na kilku ostatnich pociągnięciach. Nie miało to żadnych konsekwencji bo i tak bezpośrednio do półfinałów awansowały trzy pierwsze załogi. Polacy uzyskali na mecie piąty rezultat bezwzględny wszystkich trzech przedbiegów.

W półfinale najgroźniejszymi przeciwnikami naszych zawodników byli ponownie Brytyjczycy i mistrzowie świata z 2019 roku – Holendrzy. Wystartowali w nim także zawsze groźni Rosjanie, Ukraińcy i Francuzi. Jednak te trzy osady tym razem nie były zagrożeniem dla osad walczących o awans do finału A. Pewny awans polskiej czwórki do finału A, wprawdzie z trzeciego miejsca z szóstym rezultatem bezwzględnym obu półfinałowych wyścigów, pozwalał mieć nadzieję na walkę w nim przynajmniej o brązowy medal. Niestety brak na tym etapie możliwości finiszowych z uwagi na prowadzony dotychczas trening nie pozwolił na ostatnich metrach odeprzeć ataku czwórki Estonii przygotowującej się do Finałowych Olimpijskich Regat Kwalifikacyjnych, a więc będących na innym etapie treningowym. Ostatecznie Polska zajęła czwarte miejsce ze stratą 0,74 sek. do strefy medalowej.

Czwarte miejsce jest potwierdzeniem prawidłowej selekcji z 2019 roku i odzyskiwaniem pozycji w stosunku do dominujących załóg Holandii i Włoch. Mimo perturbacji w poprzednim sezonie czwórka zaprezentowała niezłe przygotowanie o czym świadczą niewielkie narzuty czasowe na poszczególnych odcinkach pomiarowych. Mistrzostwa Europy odbyły się w nietypowym kwietniowym terminie i stanowiły dla polskich osad pierwszy start bieżącego roku. W związku z tym przygotowania do sezonu startowego zostały okrojone w znaczny sposób. Wszyscy zawodnicy męskiej czwórki podwójnej przeszli zakażenie COVID -19 oraz kwarantannę i obostrzenia sanitarne, co w znacznym stopniu utrudniało spokojną realizację planów treningowych.

- Mistrzami Europy w Varese w tej konkurencji zostali Włosi przed Holendrami i Estończykami.

VIII. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M4-

Posyłajka Łukasz	25 lat	AZS Szczecin
Burda Mikołaj	39 lat	Lotto Bydgoscia
Szpakowski Michał	32 lata	Zawisza Bydgoszcz
Wilangowski Mateusz	30 lat	Wisła Grudziądz

Trenerzy klubowi:

Piotr Kula – AZS Szczecin
Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia
Andrzej Naglewicz – Zawisza Bydgoszcz
Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Ostateczny wynik: 5 miejsce

- Mistrzami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali Brytyjczycy przed Australijczykami i Włochami.
- Mistrzami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostali Polacy przed Rumunami i Brytyjczykami.
- Mistrzami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Włochami i Polakami.

Do Mistrzostw Europy w Varese w tej konkurencji zgłoszono 13 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Ostatnia osada odpadała, zajmując tym samym trzynaste miejsce. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali w finale B walczący o miejsca 7-12.

Z ośmiu osad, które mają już zapewnione kwalifikacje olimpijskie dwie są poza europejskie (USA - IV miejsce w mistrzostwach Świata w 2019 roku i Australia – VI miejsce). Trzy federacje (Rumunia, Wielka Brytania i Włosi) utrzymały w swoich czwórkach te same składy osobowe. Natomiast trzy inne (Polska, Holandia i Szwajcaria) z różnych przyczyn zmieniły po jednym zawodniku. Czwórki, które zajęły kolejne poza kwalifikującymi się podczas mistrzostw świata w 2019 roku (Francja i Niemcy) wymieniły połowę składu.

Niestety nasza czwórka osada aktualnych mistrzów świata ma obecnie kłopoty zdrowotne. Marcin Brzeziński na ostatnim zgrupowaniu w Lago Azul w Portugalii uległ wypadkowi na rowerze, a w dodatku po powrocie do kraju ma obecnie pozytywny wynik badania na zakażenie koronawirusem. W tej sytuacji do osady wsiadł jeden z rezerwowych, trenujący cały czas z osadą – Łukasz Posyłajka. Załoga w tym zestawieniu jeszcze nigdy nie startowała na regatach i jej poziom mogły określić jedynie testy trenerskie na zgrupowaniu.

Polska czwórka w tej konkurencji na mistrzostwach Europy w Varese wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: drugie, trzecie i piąte miejsce. W przedbiegu, w którym na starcie stanęły cztery osady należało wyprzedzić jedną osadę, a najgroźniejszymi przeciwnikami byli brązowi medalisci ostatnich mistrzostw świata – Brytyjczycy. Ten wyścig rozegrany został praktycznie bez historii. Od startu do mety prowadzili Brytyjczycy, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Podobnie polska czwórka cały czas płynęła na drugiej pozycji, mając drugie czasy trzech pierwszych pięćsetek. Jedynie o trzecie - premiowane bezpośrednim awansem do półfinałów miejsce cały tor trwała ostra walka i o awansie Rosjan zdecydowała na mecie 0,01 sek. przewagi nad Chorwatami. Nasza czwórka uzyskała łącznie szósty rezultat wszystkich trzech przedbiegów. W półfinale, w którym startowała nasza osada znalazły się cztery czwórki, które mają już zapewniony start na igrzyskach olimpijskich i te cztery osady stoczyły pomiędzy sobą twardą i zacięłą,

szczególnie na finiszu walkę. Różnica pomiędzy pierwszą, a czwartą osadą na mecie wyniosła 0,53 sek, a Polacy zajmując trzecie miejsce wyprzedzili czwartych Szwajcarów o 0,04 sek. W finale A niestety zabrakło już chyba sił na nawiązanie walki o jeden z medali. Nasza czwórka tylko na początku dystansu próbowała nawiązać walkę o pozycję medalową, ale ani przez moment na niej nie była. Na szóstej - ostatniej pozycji przez cały dystans płynęli Rosjanie. Pozostałe cztery czwórki Brytyjczyków, Rumunów, Włochów i Holendrów zmieniały swoje pozycje w zależności od przepłyniętego dystansu. Polacy na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów do ostatniej pozycji medalowej notowali następujące straty czasowe: 1,26 – 2,26 – 3,11 i 4,26 sek. Natomiast nasza czwórka czasy poszczególnych pięćsetek miała kolejno: czwartą – szóstą – piątą i czwartą. Ostatecznie polska czwórka mistrzów świata z 2019 roku z rezerwowym zawodnikiem zajęła piąte miejsce w tegorocznych mistrzostwach Europy.

- Mistrzami Europy w Varese w tej konkurencji zostali Brytyjczycy przed Rumunami i Włochami.

Niestety obecny stan przygotowań naszej męskiej czwórki bez sternika jest niezadowolający i jest to wynikiem dezorganizacji procesu treningowego przez zachorowania na COVID – 19 (trzech zawodników) i wypadek na rowerze jednego z zawodników. Trzeba mieć nadzieję, że dalsze przygotowania będą przebiegać bez zakłóceń, a doświadczenie zawodników pozwoli osiągnąć szczyt formy na czas regat olimpijskich.

IX. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM1x

Mikołajczewski Artur

31 lat

Gopło Kruszwica

Trener klubowy:

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Ostateczny wynik: brązowy medal

- Mistrzem Świata w 2019 roku w tej konkurencji został Włoch Martino Goretti przed Węgrem i Australijczykiem.
- Mistrzem Europy w ubiegłym roku w Poznaniu w tej konkurencji był Norweg Kristoffer Brun przed Włochem Nielsem Torre i Irlandczykiem Fintanem McCarthy.

W tej neolimpijskiej konkurencji do tegorocznych mistrzostw Europy w Varese zgłoszono 10 skifistów wagi lekkiej. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, a następnie jednego uzupełniającego repasażu. Przy czym z każdego z tych wyścigów dwóch pierwszych skifistów zdobywało prawo startu w finale A w walce o medale. Pozostałe osady walczyły w finale B o podział miejsc 7 – 10.

Polskę tym razem reprezentował Artur Mikołajczewski, który jest obecnie najmocniejszym skifistą w Polsce w wadze lekkiej mężczyzn.

Artur Mikołajczewski z Jerzym Kowalskim tworzą w reprezentacji Polski dwójkę podwójną wagi lekkiej mężczyzn. Z uwagi na kontuzję partnera z osady Artur został zgłoszony w jedynce wagi lekkiej mężczyzn. Artur już dwukrotnie startował w ME w tej konkurencji i w 2019 roku zdobył srebrny medal. Należało się spodziewać i tym razem, że nasz reprezentant będzie należał do grona faworytów.

Polak w tej konkurencji na mistrzostwach Europy w Varese wystartował trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale A, zajmując odpowiednio kolejno: piąte, pierwsze i trzecie miejsce. W przedbiegu faworytem wyścigu był Węgier Peter Galambos, z którym Artur Mikołajczewski między innymi przegrał walkę o złoty medal w mistrzostwach Europy 2019 roku – medalista najważniejszych imprez światowych w tej konkurencji. Pierwsze dwie osady kwalifikowały się bezpośrednio do finału. Niestety Polak zajął w tym wyścigu ostatnie miejsce. Przed wyścigiem uskarżał się na ból głowy i ogólne osłabienie. Walczył do 1750m zajmując w tym momencie trzecie miejsce, lecz okupione to było na tyle dużym wysiłkiem, że musiał wypuścić końcówkę tego biegu. Na mecie uzyskał w wyniku tego najsłabszy rezultat obu przedbiegów.

Przed wyścigiem repasażowym zawodnik zasygnalizował, że czuje się wyraźnie lepiej, co dawało nadzieję na awans do finału A. A zapowiadał się bardzo ciężki wyścig. O dwa premiowane wejściem do finału miejsca Musiał stoczyć walkę głównie z Hiszpanem i Belgiem. Obydwaj na co dzień są liderami w swoich reprezentacyjnych dwójkach podwójnych wagi lekkiej. Walka trwała przez większą część dystansu. Jeszcze na 500 metrów przed metą wszyscy trzej skifisci płynęli w odległości 0,80 sek. Jednak na finiszu trudów wyścigu nie wytrzymał Belg i całkowicie skapitulował, przegrywając do zwycięskiego Polaka aż 7,15 sek.

Po wyścigach eliminacyjnych nasz reprezentant nie był zaliczany do grona faworytów do medali. Ale dobry trening popołudniowy poprzedniego dnia i rozgrzewka przed startem dawały nadzieję, że wróciła mu wysoka dyspozycja startowa. Wyścig finałowy potwierdził odczucia samego zawodnika. Od początku nie został z tyłu i walczył przez całą długość toru o drugie - trzecie miejsce. Od startu do mety prowadził Węgier Peter Galambos. Artur Mikołajczewski najlepszy miał środek dystansu. Niestety, po pasjonującej walce na finiszu z włoskim reprezentantem na mecie musiał uznać jego wyższość. Na 500 metrów przed metą Polak miał nad Włochem minimalną przewagę 0,13 sek, a na mecie różnica wynosiła 0,20 sek. na korzyść włoskiego skifisty.

- Mistrzem Europy w Varese w tej konkurencji został Węgier Peter Galambos przed Włochem Gabrielem Soaresem i Polakiem Arturem Mikołajczewskim.

Wynik finałowy naszego zawodnika to na pewno jego duży sukces. Tym bardziej medal cieszy, bo Artur Mikołajczewski przed wyjazdem na Mistrzostwa Europy zdążył zrealizować na jedyne tylko 3 treningi na wodzie, a dobry występ i medal dobrze rokuje w konkurencji olimpijskiej czyli dwójce podwójnej wagi lekkiej. Jest to potwierdzenie dobrego przygotowania fizycznego i braku problemów technicznych.

Młodzieżówka 19-22 lata

Mistrzostwa świata

Tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozegrane zostały po raz drugi w siedemnastoletniej historii rozgrywania ich pod tą nazwą na torze regatowym w czeskich Racicach. Z tym, że w ubiegłym roku ze względu na pandemię Covid-19 mistrzostwa odwołano. Geneza powołania Młodzieżowych mistrzostw świata sięga roku 1976. W latach 1976-1991 jako pierwsza rozgrywana była impreza pod nazwą Mecz Seniorów, w której uczestniczyły młodzieżowe reprezentacje państw dawnego bloku gospodarczego Europy Zachodniej, który funkcjonował pod nazwą Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (w skrócie EWG). Potem w 1992 roku dawny Mecz Seniorów zmienił nazwę na Puchar Narodów i został otwarty także dla państw spoza EWG pod warunkiem, że zostali członkiem organizacji o tej samej co regaty nazwie. Od 2001 roku nadzór merytoryczny nad imprezą przejęła Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA, nazywając ją początkowo Światowymi Regatami do lat 23. Od 2005 roku rozgrywane są już oficjalnie Młodzieżowe Mistrzostwa Świata poniżej 23 lat.

W przeciągu tych siedemnastu lat najwięcej, bo 63 federacje wioślarskie wystartowały w 2011 roku w Amsterdamie. W bieżącym roku wystartowały 54 państwa, czyli powyżej średniej uczestniczących państw wszystkich rozegranych dotąd Młodzieżowych Mistrzostw Świata, która wynosi 53,4 co oznacza, że ilość czynnych federacji uczestniczących w rywalizacji międzynarodowej w tej grupie wiekowej ustabilizowała się na poziomie 52-54.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

- W1x – jedynka kobiet
- W2x - dwójka podwójna kobiet
- W2- - dwójka bez sterniczki kobiet
- W4- - czwórka bez sterniczki kobiet
- W4x – czwórka podwójna kobiet
- W8+ - ósemka kobiet
- LW2x – dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
- M1x – jedynka mężczyzn
- M2x - dwójka podwójna mężczyzn
- M2- - dwójka bez sternika mężczyzn
- M4- - czwórka bez sternika mężczyzn
- M4x – czwórka podwójna mężczyzn
- M8+ - ósemka mężczyzn
- LM2x – dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

W ramach konkurencji nie objętych obecnie programem Igrzysk Olimpijskich rozgrywane są po cztery takie same konkurencje żeńskie i męskie, w tym po trzy wagi lekkiej i po jednej wagi otwartej.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

- LW1x - jedynka wagi lekkiej kobiet
- LW2- -dwójka bez sterniczki wagi lekkiej kobiet
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
- W4+ - czwórka ze sterniczką kobiet
- LM1x- jedynka wagi lekkiej mężczyzn
- LM2- - dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn
- LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn
- M4+ - czwórka ze sternikiem mężczyzn

Łączna ilość uczestniczących zawodniczek nie była poniżej średniej wszystkich dotychczas rozegranych mistrzostw, która wynosi 293,9. Mniejsza ilość osób startowała jedynie w pierwszych trzech i ostatnich mistrzostwach. Polskim standardem w tej kategorii wiekowej to 6-8 osad przy założeniu, że staramy się zgłaszać jedynie załogi mające przynajmniej teoretyczne szanse na ostateczną rywalizację w pierwszej ósemce startujących osad w danej konkurencji.

LICZBA POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2021

Rok	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2021
Ogółem	8	8	8	6	6	5	7	7	7	7	7	9	7	6	2	7
Kobiety	3	3	4	3	3	2	2	3	3	3	3	4	3	2	1	3
Mężczyźni	5	5	4	3	3	3	5	4	4	4	4	5	4	4	1	4

Dwukrotnie ze względu na poziom polska reprezentacja zgłosiła mniejszą od standardu liczbę osad. W 2010 roku w białoruskim Brześciu i 2019 roku w amerykańskiej Sarasocie i tylko raz powyżej ośmiu w 2016 roku w Rotterdamie. Czterokrotnie mieliśmy w reprezentacji taką samą ilość osad kobiecych i męskich, a w pozostałych startach w większości były osady męskie.

W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Racicach najwięcej osad wystartowało w męskich jedynek wagi otwartej. Niepełny finał, bo tylko trzy załogi zgłoszono w jednej z konkurencji nieolimpijskich - czwórce podwójnej wagi lekkiej kobiet. Natomiast należy zauważyć tendencję, że w dziesięciu najmniej liczebnie obsadzonych konkurencjach są z wyjątkiem jedynek wagi lekkiej kobiet i mężczyzn wszystkie pozostałe konkurencje nieolimpijskie oraz wszystkie trzy kobiece konkurencje „długowiosłowe” – ósemka, czwórka bez sterniczki i dwójka bez sterniczki, co jest wynikiem systemu szkolenia w grupach młodzieżowych wielu federacji.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Niemcy	12
2	Włochy	11
3	USA	7
4-5	Grecja, Wielka Brytania	4
6-7	Holandia, Szwajcaria	3
8-13	Bułgaria, Francja, Irlandia, Polska , Rumunia, Turcja	2
14-23	Belgia, Chile, Chorwacja, Czechy, Dania, Kanada, Litwa, Południowa Afryka, Rosja, Uzbekistan	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Niemcy	8
2	Włochy	6
3	USA	5
4-7	Grecja, Holandia, Rumunia, Szwajcaria	2
8-13	Chorwacja, Polska , Południowa Afryka, Rosja, Turcja, Wielka Brytania	1

MĘSCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Włochy	5
2	Niemcy	4
3	Wielka Brytania	3
4-8	Bułgaria, Francja, Grecja, Irlandia, USA	2
9-19	Belgia, Chile, Czechy, Dania, Holandia, Kanada, Litwa, Polska , Szwajcaria, Uzbekistan, Turcja	1

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata medale zdobyli przedstawiciele 23 federacji, co stanowi 42,6% wszystkich uczestniczących w rywalizacji. Najwięcej medali tym razem zdobyli Niemcy przed triumfatorami w podobnym zestawieniu w ostatnich dwóch mistrzostwach – Włochami. Trzy pierwsze w tym zestawieniu reprezentacje zdobyły niemal połowę wszystkich medali (45,5%). Aż dziesięć federacji z tych co miały medale zdobyły tylko po jednym (43,5%). Słaby występ medalowo zanotowała w tym roku reprezentacja Rumunii, która niemal w każdych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata plasowała się w pierwszej trójce tego zestawienia. Polska reprezentacja z sześcioma innymi federacjami, z dwoma medalami znalazła się na ósmym miejscu. W rozbięciu na konkurencje kobiece i męskie także na czele znajdują się reprezentacje Niemiec i Włoch. Polska w obu zestawieniach znajduje się w grupie państw z jednym medalem na ostatnich miejscach.

Polska młodzieżowa reprezentacja wioślarska w ciągu siedemnastu lat rozgrywania oficjalnych młodzieżowych mistrzostw świata łącznie zdobyła 26 medali z wyszczególnieniem w poszczególnych latach:

LICZBA MEDALI REPREZENTACJI POLSKI W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA

2005	Amsterdam	2 medale	2013	Linz	2 medale
2006	Hazewinkel	3 medale	2014	Varese	2 medale
2007	Strathclyde	4 medale	2015	Płowdiw	2 medale
2008	Brandenburg	2 medale	2016	Rotterdam	2 medale
2009	Racice	2 medale	2017	Płowdiw	1 medal
2010	Brześć	Bez medalu	2018	Poznań	1 medal
2011	Amsterdam	Bez medalu	2019	Sarasota	Bez medalu
2012	Troki	1 medal	2021	Racice	2 medale

Najwięcej – jeden raz Polska zdobyła cztery medale w 2008 roku w szkockim Strathclyde w trzecich z kolei Młodzieżowych Mistrzostwach Świata. Jeden raz również nasza reprezentacja zdobyła trzy medale. Osiem razy zdobywała po dwa medale. Trzy razy po jednym medalu. Trzy razy wracała polska reprezentacja młodzieżowa bez medalu.

Klasyfikacji medalowej prymat nadają medale złote i to kraje, które zdobywają ich najwięcej zawsze są na czele takiego rankingu.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	4 – 4 – 3
2	Niemcy	3 – 6 – 3
3	Wielka Brytania	3 – 0 – 1

4	Grecja	2 – 1 – 1
5	USA	1 – 3 – 3
6-7	Holandia	1 – 1 – 1
	Szwajcaria	
8-10	Bułgaria	1 – 0 – 1
	Rumunia	
	Turcja	
11-14	Chile	1 – 0 – 0
	Chorwacja	
	Czechy	
	Kanada	
15-16	Francja	0 – 2 – 0
	Irlandia	
17	Polska	0 – 1 – 1
18	Litwa	0 – 1 – 0
19-23	Belgia	0 – 0 – 1
	Dania	
	Południowa Afryka	
	Rosja	
	Uzbekistan	

Tym razem ogólną klasyfikację medalową Młodzieżowych Mistrzostw Świata wygrali Włosi, którzy zdobyli cztery złote medale, przed Niemcami i Brytyjczykami, którzy mieli po trzy złote medale. Na czwartym miejscu uplasowali się zawsze dobrze przygotowani i waleczni Grecy z dwoma złotymi medalami, którzy w tej klasyfikacji wyprzedzili wielkie potęgi światowego wioślarstwa jak USA, Holandię czy Rumunię. 22 złote medale rozdzieliło pomiędzy siebie czternaście federacji. W ostatnich Młodzieżowych Mistrzostwach Świata złote medale zdobyły załogi dziewięciu państw. 22 srebrne medale zdobyli przedstawiciele dziesięciu federacji. W ostatnich mistrzostwach w 2019 roku dwunastu federacji. 22 brązowe medale zdobyły osady szesnastu państw, a w ostatnich mistrzostwach dziewięciu.

Można stwierdzić, że w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w stosunku do ostatnich mistrzostw nastąpiło nieznaczne spłaszczenie klasyfikacji medalowej. Wśród złotych medalistów nie ma jednego zdecydowanego lidera, gdyż ostatecznie odgrywano hymny narodowe aż czternastu państw. Między innymi z tego też wynika dalekie – siedemnaste miejsce polskiej reprezentacji pomimo dwóch zdobytych medali, ale braku medalu złotego. W konkurencjach kobiecych na czele klasyfikacji medalowej znalazły się Włoszki, głównie dzięki zwycięstwom w konkurencjach nieolimpijskich. W konkurencjach męskich na czele klasyfikacji medalowej uplasowali się Niemcy przed Brytyjczykami i Grekami z tą samą ilością dwóch złotych medali.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	3 – 1 – 2
2	Niemcy	1 – 5 – 2
3	USA	1 – 2 – 2
4-5	Holandia	1 – 1 – 0
	Szwajcaria	
6	Rumunia	1 – 0 – 1
7-9	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Turcja	
	Wielka Brytania	
10	Grecja	0 – 1 – 1
11-13	Polska	0 – 0 – 1
	Południowa Afryka	
	Rosja	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	2 – 1 – 2
2	Wielka Brytania	2 – 0 – 1
3	Grecja	2 – 0 – 0
4	Włochy	1 – 3 – 1
5	Bułgaria	1 – 0 – 1
6-8	Chile	1 – 0 – 0
	Czechy	
	Kanada	
9-10	Francja	0 – 2 – 0
	Irlandia	
11	USA	0 – 1 – 1
12-13	Litwa	0 – 1 – 0
	Polska	
14-19	Belgia	0 – 0 – 1
	Dania	
	Holandia	
	Szwajcaria	
	Turcja	
	Uzbekistan	

W czternastu konkurencjach olimpijskich złote medale rozdzieliło pomiędzy siebie jedenaście federacji, a w ostatnich mistrzostwach w 2019 roku złote medale rozdzieliło osiem państw. Ponownie liderem zostali Brytyjczycy, którzy tym razem wygrali trzy konkurencje. W ostatnich mistrzostwach, dwa lata temu wygrali pięć konkurencji. Tylko Brytyjczycy i Niemcy zdobyli więcej niż jeden złoty medal. Dziewięć państw zdobyło medale srebrne i dwanaście państw zdobyło medale brązowe.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Wielka Brytania	3 – 0 – 1
2	Niemcy	2 – 3 – 3

3	USA	1 – 3 – 0
4-5	Holandia	1 – 1 – 1
	Szwajcaria	
6-7	Grecja	1 – 0 – 1
	Turcja	
8-11	Bułgaria	1 – 0 – 0
	Chorwacja	
	Czechy	
	Kanada	
12	Włochy	0 – 2 – 1
13	Polska	0 – 1 – 1
14-16	Francja	0 – 1 – 0
	Irlandia	
	Litwa	
17-20	Belgia	0 – 0 – 1
	Dania	
	Południowa Afryka	
	Rumunia	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	1 – 2 – 2
2	USA	1 – 2 – 0
3-4	Holandia	1 – 1 – 0
	Szwajcaria	
5-7	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Turcja	
	Wielka Brytania	
8	Włochy	0 – 1 – 1
9-11	Grecja	0 – 0 – 1
	Polska	
	Południowa Afryka	
	Rumunia	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Wielka Brytania	2 – 0 – 1
2	Niemcy	1 – 1 – 1
3-6	Bułgaria	1 – 0 – 0
	Czechy	
	Grecja	
	Kanada	
7-12	Francja	0 – 1 – 0
	Irlandia	
	Litwa	
	Polska	
	USA	
	Włochy	
13-17	Belgia	0 – 0 – 1
	Dania	
	Holandia	
	Szwajcaria	
	Turcja	

W kobiecych konkurencjach olimpijskich na czele klasyfikacji medalowej znalazły się Niemki przed Amerykankami. A złote medale w każdej konkurencji zdobywała inna nacja. Srebrne medale zdobyły osady pięciu państw, a brązowe sześciu. W męskich konkurencjach olimpijskich na czele klasyfikacji medalowej uplasowali się Brytyjczycy i tylko oni wygrali dwie konkurencje. W pozostałych pięciu konkurencjach wygrywały różne reprezentacje. Srebrne medale zdobyły osady siedmiu państw i brązowe także siedmiu. Liderem klasyfikacji medalowej w konkurencjach nieolimpijskich ponownie zostali Włosi, którzy wygrali aż cztery z ośmiu rozgrywanych konkurencji. Złote medale w ośmiu konkurencjach nieolimpijskich zdobyły łącznie osady pięciu federacji, podobnie jak srebrne i brązowe.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	4 – 2 – 2
2	Niemcy	1 – 3 – 0
3	Grecja	1 – 1 – 0
4-5	Chile	1 – 0 – 0
	Rumunia	
6-7	Francja	0 – 1 – 0
	Irlandia	
8	USA	0 – 0 – 3
9-11	Bułgaria	0 – 0 – 1
	Rosja	
	Uzbekistan	

Niespodzianką można uznać pierwszy medal dla Uzbekistanu (brązowy) w męskiej dwójce bez sternika wagi lekkiej. Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy, zajmując miejsca tuż za strefą medalową.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	123
2	Włochy	95
3	USA	63
4	Wielka Brytania	47
5	Grecja	37
6	Francja	36
7	Rumunia	35
8-9	Holandia, Szwajcaria	33
10	Polska	28
11	Czechy	27
12-14	Irlandia, Rosja, Turcja	24
15	Bułgaria	15
16-19	Białoruś, Chile, Chorwacja, Kanada	14
20	Hiszpania	12
21	Dania	11
22	Litwa	10
23	Belgia	9
24-25	Ukraina, Węgry	7
26-27	Południowa Afryka, Uzbekistan	6
28	Austria	5
29-31	Argentyna, Estonia, Peru	4
32	Urugwaj	2
33-34	Brazylia, Portugalia	1

W tegorocznych mistrzostwach świata w 22 konkurencjach było do rozdzielenia 790 punktów z tym, że jedna reprezentacja maksymalnie może zdobyć 198 punktów. W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata punkty zdobyły 34 federacje z 54 uczestniczących co stanowi 63%. Z tego pierwszych w punktacji sześć reprezentacji zdobyło łącznie 50,8% wszystkich punktów. Zwycięzcą punktacji drużynowej w tym roku ponownie zostali bezapelacyjnie Niemcy zdobywając 62,2% maksymalnej ilości punktów, przed Włochami oraz Amerykanami i Brytyjczykami. W ostatnich Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w 2019 roku niemiecka reprezentacja mając 100 punktów wyprzedziła drugich w tabeli Włochów o 15 punktów, a w tym roku tych samych Włochów o 28 punktów. Dla przypomnienia zwycięzcami punktacji drużynowej w 2017 i 2018 roku byli Włosi. Polska zajęła w punktacji drużynowej dziesiąte miejsce zdobywając 14,2% maksymalnej ilości punktów (13,2% w konkurencjach kobiecych i 15,2% w konkurencjach męskich) i przed nią znalazły się reprezentacje o większym potencjale swojego wioślarstwa niż nasze oraz Grecja i Szwajcaria.

KOBIECY

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	69
2	Włochy	48
3	USA	39
4	Rumunia	26
5-6	Holandia, Szwajcaria	19
7	Wielka Brytania	18
8	Grecja	16
9	Czechy	15
10-11	Francja, Turcja	14
12-13	Polska, Rosja	13
14	Chorwacja	9
15-16	Południowa Afryka, Ukraina	6
17-20	Chile, Hiszpania, Irlandia, Kanada	5
21-22	Peru, Węgry	4
23-25	Austria, Białoruś, Litwa	3
26	Dania	2
27-28	Brazylia, Estonia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	54
2	Włochy	47
3	Wielka Brytania	29
4	USA	24
5	Francja	22
6	Grecja	21
7	Irlandia	19
8-9	Bułgaria, Polska	15
10-11	Holandia, Szwajcaria	14
12	Czechy	12
13-14	Białoruś, Rosja	11
15	Turcja	10
16-20	Belgia, Chile, Dania, Kanada, Rumunia	9
21-22	Hiszpania, Litwa	7
23	Uzbekistan	6
24	Chorwacja	5
25	Argentyna	4
26-27	Estonia, Węgry	3
28-29	Austria, Urugwaj	2
30-31	Portugalia, Ukraina	1

W konkurencjach kobiecych kolejność pierwszych trzech federacji była identyczna do ogólnej, natomiast w konkurencjach męskich na trzecim miejscu Brytyjczycy wyprzedzili Amerykanów. Niemcy zwyciężając w konkurencjach kobiecych z 69 punktami zdobyli 69,7% maksymalnej ilości, natomiast w konkurencjach męskich z 54 punktami zdobyli 54,6% maksymalnej ilości. W konkurencjach kobiecych punkty zdobyło 73,7%, a w konkurencjach męskich 62% federacji wśród tych, które miały w nich swoich przedstawicieli. W punktacji konkurencji męskich na uwagę zasługuje fakt bardzo niskiej tym razem pozycji reprezentantów Rumunii. Polska reprezentacja, która miała

tylko załogi w konkurencjach olimpijskich zdobyła porównywalną do siebie ilością punktów w konkurencjach kobiecych i męskich. Niestety pozwoliło to na zajęcie miejsc na przelomie pierwszej i drugiej dziesiątki punktujących państw.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	80
2	Wielka Brytania	47
3	Włochy	33
4	USA	31
5-6	Holandia, Polska	28
7-9	Francja, Rumunia, Szwajcaria	26
10	Grecja	21
11	Czechy	20
12	Rosja	16
13	Turcja	15
14-16	Białoruś, Chorwacja, Kanada	14
17	Irlandia	12
18	Litwa	10
19-20	Belgia, Bułgaria	9
21	Dania	8
22	Hiszpania	7
23	Południowa Afryka	6
24	Chile	5
25	Węgry	4
26	Urugwaj	2
27-30	Austria, Brazylia, Estonia, Portugalia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	44
2	USA	23
3-4	Holandia, Wielka Brytania	18
5-6	Rumunia, Szwajcaria	17
7	Włochy	15
8	Francja	14
9	Polska	13
10-12	Chorwacja, Grecja, Turcja	9
13	Czechy	8
14	Rosja	7
15	Południowa Afryka	6
16-18	Chile, Hiszpania, Kanada	5
19	Węgry	4
20-21	Białoruś, Litwa	3
22	Dania	2
23-24	Brazylia, Estonia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	36
2	Wielka Brytania	29
3	Włochy	18
4	Polska	15
5-8	Czechy, Francja, Grecja, Irlandia	12
9	Białoruś	11
10	Holandia	10
11-16	Belgia, Bułgaria, Kanada, Rosja, Rumunia, Szwajcaria	9
17	USA	8
18	Litwa	7
19-20	Dania, Turcja	6
21	Chorwacja	5
22-23	Hiszpania, Urugwaj	2
24-25	Austria, Portugalia	1

W konkurencjach olimpijskich do rozdzielania w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata było 515 punktów (256 w konkurencjach kobiecych i 259 w konkurencjach męskich), a jedna reprezentacja maksymalnie mogła zdobyć 126 punktów (po 63 dla kobiet i mężczyzn). Punkty zdobyło 63,9% wszystkich reprezentacji biorących udział w tej rywalizacji, 70,6% w konkurencjach kobiecych i 56,9% w konkurencjach męskich. Pięć pierwszych reprezentacji zdobyło łącznie 48% wszystkich punktów. Będący na czele wszystkich zestawień Niemcy zdobyli 63,5% swoich maksymalnych ilości punktów ogółem w konkurencjach olimpijskich (69,9% w kobietach i 67,2% w mężczyznach). Polska reprezentacja zdobyła odpowiednio 22,3% ogółem (20,7% w kobietach i 23,8% w mężczyznach). Stąd widać, że nasze wykorzystanie maksymalnego potencjału w konkurencjach olimpijskich jest około trzykrotnie mniejsze niż reprezentacji niemieckiej.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Włochy	62
2	Niemcy	43
3	USA	32
4	Grecja	16
5	Irlandia	12
6	Francja	10
7-9	Chile, Rumunia, Turcja	9
10	Rosja	8
11-13	Czechy, Szwajcaria, Ukraina	7
14-15	Bułgaria, Uzbekistan	6

16-17	Hiszpania, Holandia	5
18-20	Argentyna, Austria, Peru	4
21-23	Dania, Estonia, Węgry	3

W konkurencjach nieolimpijskich w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata do rozdzielenia łącznie było 267 punktów. Punkty zdobyło 67,7% reprezentacji mających w tej rywalizacji swoje osady. Pierwsze trzy w zestawieniu reprezentacje zdobyły łącznie 51,4% wszystkich punktów. Zwycięzcy w konkurencjach nieolimpijskich Włosi wykorzystali 86,2% swoich maksymalnych możliwości. Była to zdecydowana dominacja tej reprezentacji w tych konkurencjach.

LICZBA PUNKTÓW ZDOBYTYCH I MIEJSCE W PUNKTACJI DRUŻYNOWEJ KOBIET I MĘŻCZYŹN W LATACH 2015 – 2021 W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

	2015		2016		2017		2018		2019		2021	
	Liczba pkt.	miejsce	Liczba pkt.	miejsce	Liczba pkt.	miejsce	Liczba pkt.	miejsce	Liczba pkt.	miejsce	Liczba pkt.	miejsce
Kobiety	12	VII-VIII	11	VIII-IX	0	-	2	XIX-XXII	0	-	13	IX
Mężczyźni	11	XIII	17	IV	9	XVII-XVIII	6	XIV-XV	0	-	15	IV

Jak widać był to najlepszy występ od pięciu lat naszej reprezentacji w konkurencjach kobiecych i porównywalny do tego z przed pięciu lat w konkurencjach męskich. Poniżej dla porównania zestawiono punktacje ogólną i w konkurencjach olimpijskich wszystkich oficjalnych Młodzieżowych Mistrzostw Świata od 2005 roku.

ZESTAWIENIE MIEJSC W PUNKTACJI OGÓLNEJ ORAZ W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2021

ROK	MIEJSCE	LICZBA OSAD			PUNKTACJA OGÓLNA		PUNKTACJA OLIMPIJSKA	
		Razem	Kobiecych	Nieolimpijskich	Liczba punktów	Miejsce	Liczba punktów	Miejsce
2005	Amsterdam	8	3	2	21	9-12	20	5
2006	Hazewinkel	8	3	2	28	13	22	9-10
2007	Strathclyde	8	4	0	36	6-7	36	3-4
2008	Brandenburg	6	3	0	25	11-12	25	5-7
2009	Racice	6	3	0	17	16	17	13
2010	Brześć	5	2	0	13	17	13	14
2011	Amsterdam	7	2	2	17	14	14	12-16
2012	Troki	7	3	0	22	13	22	8
2013	Linz	7	3	1	21	13	18	11
2014	Varese	7	3	0	20	14	20	10
2015	Płowdiw	7	3	0	23	11	23	8-10
2016	Rotterdam	9	4	1	28	9-10	28	5
2017	Płowdiw	7	3	0	9	25-26	9	20-22
2018	Poznań	6	2	0	8	23-24	8	17-19
2019	Sarasota	2	1	0	0	-	0	-
2021	Racice	7	3	0	28	10	28	5-6

Z tego zestawienia widać, że tegoroczny start polskiej reprezentacji w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata był statystycznie jednym z lepszych w historii rozgrywania imprezy głównej pod tą nazwą. Tylko raz w 2007 roku Polska zajęła wyższą pozycję w punktacji ogólnej konkurencji olimpijskiej. Natomiast trzykrotnie, w 2005, 2008 i 2016 roku zajmowała podobną pozycję. Tylko raz w 2007 roku Polska reprezentacja młodzieżowa zdobyła w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata większą niż w tym roku ilość punktów, natomiast dwukrotnie: w 2006 i 2016 taką samą ilość. Należy jednak niezapominać, że ze względu na pandemię COVID-19 do Racic w ogóle nie przyjechały trzy mocne reprezentacje Nowej Zelandii, Chin i Australii, stąd ostateczna ocena miejsca naszej reprezentacji może być nieprecyzyjna.

Tegoroczne mistrzostwa świata odbywały się na torze regatowym Labeň Arena w czeskich Racicach oddalonych 60 km od stolicy Czech - Pragi. Tor regatowy w Racicach został wybudowany w 1986 roku na terenie byłej kopalni żwiru w sąsiedztwie rzeki Łaby. Tor spełnia wszystkie normy Światowej Federacji Wioślarskiej FISA. Posiada prostokątny akwen główny o szerokości 130 metrów i długości 2500 metrów oraz oddzielny kanał dopływowy od pomostów usytuowanych na końcu akwenu za metą do pomostów startowych. Niestety ze względu na niski poziom wody kanał opływowy od lat jest nieużywany.

Tor wioślarski w Racicach został ukończony w 1986 roku i został wybudowany na terenie dawnego kamieniołomu piasku. Wymiary kursu są następujące: Całkowita długość: 2350 m Szerokość Kanalu Głównego: 130 m Tor może pomieścić wyścigi do 2000 m i jest wyposażony w system Albano posiadający łącznie 8 torów. Oprócz głównych torów wyścigu, tor ma również osobny „pas powrotny” o szerokości 30 m od mety do linii startu. Trasa otoczona jest drogą o długości 5 km, a cała arena ma łącznie 73 hektary, w tym wieża dla sędziów wyścigowych, hangar dla łodzi, hotel i biura administracyjne, duży parking, hangar dla łodzi, szatnie dla zawodników i może pomieścić 5000 widzów.

W trakcie mistrzostw panowały zmienne warunki atmosferyczne, a temperatura powietrza wahała się w granicach 20-25 stopni C. Podczas środowych i czwartkowych przedbiegów wiał lekki przeciwny wiatr z prędkością 2-5m/sek. W piątek i sobotę wiatr zmienił się na lekko boczny sprzyjający. W niedzielę od rana w miarę upływu czasu warunki poprawiały się i podczas finałów A były optymalnie sprzyjające.

W wiosce wioślarskiej znajdującej się tuż za metą zabezpieczono odpowiednią ilość stelaży dla łodzi. Polska reprezentacja dysponowała namiotem w którym zawodnicy wypoczywali i oczekiwali na starty czy odjazdy autobusem do hotelu. Do dyspozycji zawodników były szatnie z prysznicami oraz namiot z rowerami i ergometrami do rozgrzewki.

Polska reprezentacja po zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz do Racic udała się autokarem trzy dni przed rozpoczęciem mistrzostw, po rannym treningu i wcześniejszym obiedzie. Mimo wymaganych przed wyjazdem z Polski testów covidowych, w których cała ekipa uzyskała negatywne wyniki po przyjeździe do Czech, drugiego dnia pobytu cała reprezentacja była ponownie poddana obowiązkowym płatnym testom na Covid-19. Polska reprezentacja zamieszkała w hotelu Roosevelt w oddalonych o ok. 30-35 minut jazdy autobusem od toru Litomicach. Zawodników zakwaterowano w dwuosobowych pokojach bez klimatyzacji. Wyżywienie było zapewnione w hotelowej restauracji. Śniadania serwowane w postaci szwedzkiego stołu, a obiadowe dania główne były wydawane. Natomiast surówki i desery pozostawały do wyboru. Podobnie było z kolacjami serwowanymi w postaci dania na ciepło i dodatków do wyboru. Osoby, które nie mogły ze względów organizacyjnych spożyć posiłku w hotelu miały możliwość zjeść na torze po wcześniejszym zgłoszeniu. Hotelowa restauracja podczas posiłków zapewniała również butelkowaną wodę w dowolnych ilościach.

KIEROWNICTWO EKIPY

Dyrektor Sportowy

Lekarz

Fizjoterapeuta

Trener główny kadry młodzieżowej
Trener BM 1x, BLM2x i BM4x

Trener współpracujący
BW8+

Trener współpracujący
Trener BLW2x

Trener
Współpracujący BM8+

Trener
Współpracujący BM8+

I. JEDYNKA MĘŻCZYŹN BM1x

Płomiński Piotr 20 lat WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Kaliński - WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wyniku: 5-7 miejsce

Zadanie wynikowe: do 6 miejsca

Zajęte miejsce: srebrny medal

Do tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata zgłoszono 29 skifistów i była to największa ilość osad w tej konkurencji, podobnie jak w 2014 roku w ostatnich dwunastu latach.

Wśród startujących skifistów najwyżej notowani dotychczas byli: Belg - dwukrotny medalista Mistrzostw Świata Juniorów w tej konkurencji w latach 2018-2019, Duńczyk - czwarty zawodnik Mistrzostw Świata Juniorów w 2017 roku i który w tym roku w trzecim Pucharze Świata Seniorów w Sabaudii uplasował się na siódmym miejscu, tuż przed Piotrem Płomińskim. Reprezentujący Białoruś skifista to srebrny medalista Mistrzostw Świata Juniorów z 2017 roku w dwójce podwójnej, a w 2020 roku w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy zajął piąte miejsce w czwórce podwójnej. Bułgar Emil Neykov (syn multimedalistki - złotej medalistki olimpijskiej w skifie kobiet i do dnia dzisiejszego posiadaczki najlepszego rezultatu w tej konkurencji na świecie) startował w ostatnich Mistrzostwach Świata Juniorów w 2017 roku gdzie na jedyne zajął V miejsce wyprzedzając bezpośrednio szóstego wtedy na mecie Piotra Płomińskiego o 4,32 sekundy.

Reprezentujący Polskę w tej konkurencji Piotr Płomiński jest najlepszym polskim skifistą w kategorii młodzieżowej, chociaż w tym sezonie ze względu na organizację przygotowań olimpijskich, w których był zawodnikiem rezerwowym w krajowych kwalifikacjach wewnętrznych nie brał udziału. Zawodnik większość sezonu realizował szkolenie z grupą seniorów i uczestniczył między innymi w zgrupowaniach klimatycznych w Jakuszycach i Portugalii. W 2019 roku zajął szóste miejsce w jedyne w Mistrzostwach Świata Juniorów. W tym sezonie ze względu na szkolenie w seniorach wystartował dwa razy w jedyne w Pucharach Świata Seniorów W pierwszym w Zagrzebiu zajął

dziewiąte miejsce wśród 20 startujących skifistów. Uzyskał czas 7:03,63 i był najlepszym wśród zawodników młodzieżowych W ubiegłym specyficznym sezonie ze względu na pandemię koronawirusa, w którym odbyły się tylko Młodzieżowe Mistrzostwa Europy startował w czwórce podwójnej która uplasowała się w tej imprezie na jedenastym miejscu. Start w tej konkurencji z dużo słabszymi kolegami okazał się błędem, jednak zawodnik miał możliwość podnieść swój poziom techniczny i taktyczny oraz zdobył doświadczenie w pierwszym roku swoich startów w starszej kategorii wiekowej. Jeszcze wiosną tego roku podjęto próbę

sprawdzenia tego zawodnika w dwójce podwójnej z drugim także obiecującym zawodnikiem młodzieżowym Cezarym Litką. Niestety mimo ogromnego potencjału obu zawodników zestawiona z nich dwójka tylko nieznacznie wygrywała z innymi osadami młodzieżowymi podczas przejazdów kontrolnych w Wałczu.

Polski skifista wystartował w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata czterokrotnie; w przedbiegu, w ćwierćfinale, w półfinale i finale A, zajmując odpowiednio kolejno: drugie, dwa razy pierwsze i drugie miejsce.

W przedbiegu z którego do ćwierćfinałów awansowało po czterech pierwszych zawodników Polak spotkał się między innymi z dwukrotnym medalistą Mistrzostw Świata Juniorów - Belgiem. Po mocnym starcie i wysunięciu się na czoło wyścigu pierwszą połowę dystansu pewnie prowadził. Jednak konsekwentnie płynący za nim Belg nie dawał za wygraną i cały czas naciskał na naszego zawodnika. Po ok. 1300 metrach Belg wyszedł na prowadzenie, a polski skifista zadowolili się awansem do dalszych eliminacji z drugiego miejsca, uzyskując przy tym na mecie dopiero ósmy rezultat wszystkich pięciu przedbiegów.

W ćwierćfinale i półfinale taktyczny schemat rozgrywania wyścigów przez naszego zawodnika był niemal identyczny. Bardzo szybko obejmował prowadzenie i do mety kontrolował wyścig utrzymując ok. długość łodzi przewagi. Obydwa te biegi pewnie wygrał uzyskując najlepsze czasy, a wynik uzyskany w ćwierćfinale (6:48,65) okazał się najlepszym w jego dotychczasowej karierze. Z tego półfinału awans do finału uzyskali jeszcze Białorusin Żalaty i wspomniany wcześniej Belg Vandenbussche. Drugi półfinał z czasem o 1,22sek. gorszym wygrał Bułgar Neykov przed Duńczykiem Sechrerem i Niemcem Gelsenem. Tak więc po półfinałach było dwóch głównych kandydatów do zwycięstwa w tej konkurencji - Polak i Bułgar.

Wyścig finałowy polski skifista rozpoczął podobnie jak w biegach eliminacyjnych. Szybko objął prowadzenie i z przewagą długości łodzi przewodził stawce finalistów. Zupełnie inną taktykę przyjął Bułgar, który po 500 metrach zajmował czwartą pozycję. W połowie wyścigu Piotr Płomiński prowadził nad płynącym na drugim miejscu Duńczykiem 2,39 sekundy. Na ostatnie 500 metrów wpływał z przewagą 3,16 sek. nad trzecim w tym momencie Bułgarem. Jednak to Bułgar Emil Neykov lepiej rozłożył siły na dystansie i popłynął najszybciej ostatni odcinek dystansu. Piotr prowadził ponad 1850 metrów, ale nie miał już sił by odeprzeć atak Bułgara i ostatecznie zajął drugie miejsce. Zasadnicza była różnica w rozkładzie sił na dystansie między dwoma pierwszymi zawodnikami. Piotr Płomiński na pierwszych 500 metrach uzyskał czas 1:40,16, a na ostatnich 1:45,20. Natomiast Bułgar Neykov pierwszy odcinek popłynął w czasie 1:42,37, a ostatni 1:40,29. Zostawiając więcej sił na finisz Bułgar mimo straty 3,16 sek. na 1500 m wygrał jeszcze z Polakiem 1,75 sek., łącznie 4,91 sek.

- Młodzieżowym mistrzem świata w tej konkurencji został: Bułgar Emil Neykov przed Piotrem Płomińskim i Duńczykiem Bastianem Secherem.

Start Piotra Płomińskiego w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata należy ocenić jako bardzo dobry. Niestety podstawowym mankamentem zawodnika jest brak umiejętności rozkładania sił na całym dystansie startowym. Należy mieć nadzieję, że sam zawodnik wyciągnie

odpowiednie wnioski dotyczące rozkładu sił na dystansie i w przyszłości nie będzie tak „szarżował” na starcie nie mając potem sił na finiszu na odparcie ataków przeciwników, a doświadczenie jakie zdobył w tegorocznym sezonie zaowocuje w przyszłości i kolejne jego starty przyniosą nam jeszcze wiele radości.

II. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET BLW2x

Jasińska Zuzanna	21 lat	Pegaz Wrocław
Kalinowska Wiktoria	19 lat	SMS/Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

Michał Gąszczak - Pegaz Wrocław
Mariola Abrahamczyk - Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Kowal
Prognoza wyniku: 6-8 miejsce
Zadanie wynikowe: do szóstego miejsca
Zajęte miejsce: brązowy medal

Do tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Racicach w tej konkurencji zgłoszono 10 dwójek i była to, podobnie jak w 2019 roku najmniejsza ilość zgłoszonych osad w tej konkurencji od 2010 roku.

Do tegorocznych mistrzostw zgłoszono same nowe osady. Wśród startujących dwójek z dziesięciu federacji, aż siedem nie miało swoich reprezentantek w tej konkurencji w ostatnich rozegranych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w 2019 roku (Turcja, Włochy, Polska,

Węgry, Grecja, Francja i Kanada), natomiast trzy pozostałe państwa zgłosiły tym razem w swoich składach całkiem inne zawodniczki. W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Duisburgu zgłoszono tylko cztery dwójki i w tym samym zestawieniu co w Racicach wystartowały w nich Szwajcarki zajmując tam ostatnie miejsce. Wśród poszczególnych zawodniczek mającymi w swojej karierze bardziej znaczące wyniki w innych konkurencjach to: Włoszka Bianca Saffirio – złoty i brązowy medal Mistrzostw Świata Juniorek w 2019 roku w czwórce ze sterniczką i ósemce w wadze otwartej, Niemka Pauline Sauter – srebrny medal Młodzieżowych

Mistrzostw Świata 2019 roku w czwórce podwójnej wagi lekkiej i Szwajcarka Olivia Nacht – piąta w jedynce wagi lekkiej Młodzieżowych Mistrzostw Świata 2019 roku.

Polska osada w tej konkurencji zbudowana została na miesiąc przed mistrzostwami świata na podstawie zawodniczki Wiktorii Kalinowskiej, która uczestniczyła w szkoleniu reprezentacji seniorskiej oraz startowała w Mistrzostwach Europy Seniorek w dwójce podwójnej wagi lekkiej zajmując siódme miejsce. Do dwójki młodzieżowej dokończona została Zuzanna Jasińska, która wygrała Regaty Centralne w Poznaniu w kategorii jedynki wagi lekkiej oraz przeszła przez liczne testy na ergometrze wiosłarskim. Wyniki z tych testów pokazują duży potencjał osady, a średnia ergometru wynosi 7:15,0 sek. co na wagę lekką daje bardzo mocny punkt wyjściowy. Warunkiem startu w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata było pokonanie limitu czasu wynoszącego 7:10. Zawodniczki uzyskały czas 7:02.6 co było bardzo dobrym wynikiem, biorąc pod uwagę krótki czas wspólnego pływania. Rezultat, który trzeba jednak zaznaczyć, że natrafiły na bardzo dobre warunki pogodowe w dniu przejazdu. Rezultat, który dawał osadzie szansę walki o wysoką lokatę w finale mistrzostw świata.

Osada przepracowała cały okres przygotowawczy bez większych problemów oraz kontuzji, co pozwoliło w pełni zrealizować założony plan. Polki wystartowały w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata dwukrotnie; w przedbiegu i w finale A, zajmując odpowiednio kolejno: drugie i trzecie miejsce. W przedbiegu nasza osada trafiła na Szwajcarki, Włoszki, Turczynki oraz Amerykanki. Podobnie jak podczas przejazdów na zgrupowaniu w Wałczu, założeniem na start było spokojne rozpoczęcie wyścigu, by po pierwszych 500m stopniowo przyspieszać. W połowie dystansu Polki zajmowały trzecie miejsce, a na trzeciej pięćsetce zdecydowanie zaatakowały, przesuując się na drugie premiowane bezpośrednim awansem do finału miejsce. Miały najlepszy z całej walczącej stawki osad czas trzeciej pięćsetki. Natomiast na mecie osiągnęły trzeci rezultat obu przedbiegów. Jednak finalnie wszystkie medale zdobyły dwójki właśnie z tego przedbiegu, a późniejsze złote medalistki Turczynki przypiły w nim na czwartej pozycji.

W finale A założeniem na pierwsze 500 metrów było trzymanie się pozostałych osad jak najmniejszym kosztem, aby znowu po półmetku zdecydowanie zaatakować. Do 1000m polska osada płynęła na ostatniej - szóstej pozycji, jednak ze stratą na półmetku tylko 1.46 sek. do

trzecich w tym momencie Greczynek. Pomimo tego zawodniczki zachowały spokój, mając na uwadze analizę poprzednich biegów, która wskazywała, że pozostałe osady w drugiej części wyścigu słabną i płyną wolniej. Taka taktyka okazała się trafna. Znaczne przyspieszenie w środkowej i drugiej części dystansu pozwoliło na bardzo szybkie przesunięcie się na pewną, trzecią pozycję, utrzymaną aż do mety. Do samej mety Polki atakowały wyższą medalową pozycję, jednak ostatecznie przegrały srebrny medal o 1,21sek. Na uwagę zasługuje fakt, że nasza dwójka jako jedyna w finałowej stawce osada popłynęła drugie 1000 metrów o 2 sekundy szybciej, mimo trudnych warunków w torze.

- Młodzieżowymi Mistrzyniami Świata w tej konkurencji zostały: Turczynki przed Włoszkami i Polkami.

Wynik, który uzyskała dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet należy uznać za bardzo dobry. Do atutów osady należały przejazdy, w których drugie odcinki były pokonywane w tym samym czasie, co poprzednie, a często nawet szybciej. Zuzanna Jasińska nie wstępowała wcześniej na imprezie międzynarodowej tak dużej rangi, mimo tego świetnie poradziła sobie ze stresem, nie ulegając presji. Po zaledwie miesiącu od utworzenia, osada stanęła na podium mistrzostw świata i to może być dużym potencjałem na kolejne lata.

III. ÓSEMKA Kobiet **BW8+**

Pankratiew Klaudia	22 lata	Lotto Bydgoscia
Strybel Małgorzata	21 lat	Lotto Bydgoscia
Lesner Zuzanna	22 lata	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Ludwiczak Weronika	19 lat	KTW Kalisz
Sobocińska Jessika	20 lat	Posnania Poznań
Każmierczak Weronika	21 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Potrzuska Anna	20 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Pawlak Izabela	21 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Pawelczak Katarzyna – Stern.	22 lata	BTW Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Waldemar Nowakowski	- Lotto Bydgoscia
Piotr Basta	- AZS AWF Gorzów Wlkp.
Paweł Rakowski	- KTW Kalisz
Mariola Abrahamczyk	- Posnania Poznań
Michał Rychlicki	- AZS AWFIS Gdańsk
Marcin Badziągowski	- BTW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Badziągowski

Prognoza wyniku: 4-6 miejsce

Zadanie wynikowe: do piątego miejsca

Zajęte miejsce: czwarte miejsce

Do Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Racicach zgłoszono sześć kobiecych ósemek. Podobna ilość zgłoszeń w tej konkurencji jest standardem, a od 2010 roku tylko raz zgłoszono dziewięć, dwa razy osiem i dwa razy po siedem osad.

W stosunku do ostatnich Młodzieżowych Mistrzostw Świata z 2019 roku gdzie w tej konkurencji wystartowało pięć osad w Racicach zabrakło jedynie Brytyjek, a doszły za to Polki i Francuzki. W strefie medalowej utrzymały się Amerykanki i Holenderki. W stosunku do ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy zabrakło w Racicach Rosjank i Czeszek.

Wszystkie ósemki były personalnie pozmieniane w stosunku do zeszłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy czy ostatnich Młodzieżowych Mistrzostw Świata.

Polska osada została zbudowana na podstawie trzonu osady z zeszłego roku, która zajęła czwarte miejsce na Mistrzostwach Europy w Duisburgu. Zawodniczki przeszły liczne testy na ergometrze wiosłarskim oraz uczestniczyły w Wiosennych Centralnych Regatach Otwarcia Sezonu na początku maja w Poznaniu. Po tych regatach uczestniczyły w zgrupowaniach w Wałczu gdzie inicjowane były zawody ze względu na fakt, że wszystkie tegoroczne regaty międzynarodowe zostały odwołane i dyspozycja osady sprawdzana była na miejscu. Ósemka płynąc w warunkach niesprzyjających uzyskała czas 6:27 sek. czyli porównując do testu przed rokiem w podobnych warunkach czas lepszy o 5

sekund. Średnia osady z ergometru znacznie się poprawiła i obecnie wynosi 7:04,1 sek. i jest ona lepsza od osady z poprzedniego roku aż o 10,9 sekundy.

Polki wystartowały w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata dwukrotnie; w wyścigu o tory i w finale A, zajmując odpowiednio kolejno: piąte i czwarte miejsce.

W biegu o tory niestety Polki zjadła przysłowiowa trema startowa, gdyż dla większości był to pierwszy międzynarodowy start tej osady. Nasza ósemka o startu zajmowała czwartą pozycję tracąc mniej więcej długość łodzi do poprzedzających je Holenderek, a na finiszu przegrały jeszcze z ambitnie wiosłującymi Rumunkami. Ten bieg pokazał już, że złoty medal jest zarezerwowany dla Amerykanek które pewnie go wygrały.

W biegu finałowym Polki, wystartowały znacznie ambitniej utrzymując do półmetka kontakt z trzecimi W tym momencie Holenderkami. W drugiej połowie dystansu Holenderki ostro zaatakowały płynące przed nimi i słabnące Niemki co spowodowało powiększenie straty naszej ósemki do strefy medalowej. Polki broniąc się jeszcze na finiszu przed atakami z piątej pozycji Francuzek delikatnie odrobiły stratę do Niemek, ale niestety na mecie nie zmieniło to ich pozycji. Na poszczególnych kontrolnych punktach pomiaru czasu straty naszej osady do brązowego medalu wynosiły 0.46 – 1.96 – 4.09 – 3.73 sek.

- Młodzieżowymi Mistrzyniami Świata w tej konkurencji zostały: Amerykanki przed Holenderkami i Niemkami.

Osada ta pokazała charakter, gdzie po pierwszym nie udanym starcie wydawało się że mogą być nawet ostatnie, pokazały że potrafią powalczyć i to zrobiły. Wiadomo że dużo jeszcze brakuje, ale ciągle zawodniczki robią postępy. W czasie przygotowań uwidoczniły się u niektórych zawodniczek problemy zdrowotne i na przyszłość trzeba się zastanowić nad sensem takich rwanych przygotowań, bo gdyby nie zawodniczki rezerwowe to osada nie zrealizowałaby całego cyklu Bezpośredniego Przygotowania Startowego.

IV. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN BLM2x

Byczek Jakub	21 lat	AZS Szczecin
Piasecki Łukasz	20 lat	AZS Szczecin

Trenerzy klubowi:

Piotr Kula - AZS Szczecin

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wyniku: 5-8 miejsce

Zadanie wynikowe: do ósmego miejsca

Zajęte miejsce: 5 miejsce

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Racicach w tej konkurencji wystartowało 13 osad i była to, podobnie jak w 2019 roku najmniejsza ilość zgłoszonych osad w tej konkurencji od 2010 roku.

Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze dwójki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistów, ostatnia odpadała z dalszej rywalizacji. Po trzy pierwsze dwójki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

Wśród zgłoszonych dwójek najbardziej rozpoznawalnych zawodników miały osady Francji z aktualnymi wicemistrzami Europy seniorów w czwórce podwójnej wagi lekkiej, Belgii z finalistami tegorocznego Pucharu Świata w Lucernie, Irlandii, w której wiosłował brązowy medalista ostatnich Młodzieżowych Mistrzostw Świata w 2019 roku w czwórce podwójnej wagi lekkiej oraz dwójka Szwajcarii, która w tym roku zajęła w Pucharach Świata w Zagrzebiu czwarte miejsce i w Lucernie dziesiąte miejsce.

W polskiej dwójce wiosłowali dwaj pierwsi zawodnicy z rankingu po Wiosennych Centralnych Regatach Kwalifikacyjnych Otwarcia Sezonu w Poznaniu w wadze lekkiej. Drugiego dnia regat w Poznaniu na dwójce podwójnej 19 sek. wygrali z pozostałymi osadami. W 2019 roku Łukasz Piasecki w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Joaninie z K. Kuleckim zajęł V miejsce. Natomiast w ubiegłym roku dwójka wagi lekkiej J.Byczek/K. Kulecki w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy zajęła odległe trzynaste miejsce. W tym sezonie ze względu na kontuzję zawodnika dwójki olimpijskiej J. Kowalskiego na drugą edycję Pucharu Świata do Lucerny pojechał Ł. Piasecki. W konkurencji szesnastu

osad zajął z A. Mikołajczewskim ósme miejsce. W stosunku do ubiegłego roku obydwaj zawodnicy odnotowali progres w teście na ergometrze. Jakub Byczek 6 sek., a Łukasz Piasecki 5 sek., uzyskując średnią 6:22,5.

Polska dwójka wystartowała w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata trzykrotnie; w przedbiegu, w półfinale i finale A, zajmując odpowiednio dwa razy trzecie i piąte miejsce.

W pierwszym starcie eliminacyjnym polska dwójka spotkała się z faworyzowaną osadą Francji oraz Austrii i Słowacji. Nasza osada wyścig rozpoczęła mocno od drugiego miejsca na pierwszych 500 metrach ustępując tylko Francuzom. Mimo, że trzy pierwsze miejsca dawały bezpośredni awans do półfinałów i zdecydowanie odstającej od pierwszych trzech dwójek osadzie Słowacji. W

drugiej części dystansu Austriacy bardzo mocno zaatakowali naszą osadę chcąc zająć jak najwyższe miejsce w tej fazie eliminacji. Polacy im niestety ulegli i ostatecznie przyplynie na ostatnim miejscu dającym bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Na mecie polska dwójka osiągnęła piąty rezultat wszystkich trzech przedbiegów.

W półfinale Polacy ponownie trafili na dwójkę Francji oraz Włoch, Szwajcarii, USA i Niderlandów. Ze startu nieoczekiwanie najszybciej wyszli Włosi przewodząc walczącą stawkę do półmetka. Za nimi płynęły osady Francji, Szwajcarii i Polski, a dwójki NED i USA nie nawiązywały w tym wyścigu większej walki o finał. Mocno szarżujący Włosi prowadzili ponad 1300 metrów, ale zdecydowanie przeliczyli się ze swoimi możliwościami i drastycznie w końcówce opadli z sił. Wyprzedzili ich najpierw Francuzi, a na finiszu kolejno jeszcze dwójki Szwajcarii i Polski, awansując tym samym do finału A. Z drugiego półfinału do decydującego o medalach wyścigu weszły osady Niemiec, Irlandii i Belgii. Polacy uzyskali na mecie siódmy rezultat obu wyścigów półfinałowych, czyli najslabszy z dwójek, które zdołały zakwalifikować się do ostatecznej rozgrywki o medale.

W finale od startu do mety prowadzili Niemcy kontrolując sytuację na całym dystansie, za nimi walkę o pozostałe miejsca medalowe, płynąc równo ławą prowadziły cztery dwójki FRA, BEL, IRL i SUI, a dalej odstająca o długość łodzi nasza osada. Ostatecznie finał wygrali Niemcy, a z pozostałych walczących o medale dwójek najskuteczniej finiszowali Francuzi i Belgowie czwarte miejsce zajęli Irlandczycy, a Szwajcarów zbyt dużo kosztowało utrzymanie się w stawce walczącej o medale tak że w końcówce wyraźnie osłabli i zostali wyprzedzeni także przez naszą dwójkę, która ostatecznie zajęła piąte miejsce ze stratą do zwycięzców 9,33sek. i 5,77sek. do brązowego medalu.

- Młodzieżowymi Mistrzami Świata w tej konkurencji zostali: Niemcy przed Francuzami i Belgami.

Polscy zawodnicy spełnili zadanie wynikowe i mogą ten start zaliczyć do udanych. Obydwaj są młodzi i mogą jeszcze w przyszłym roku wystartować w kategorii młodzieżowej. Jeżeli będą dalej tak pracować jak do tej pory i systematycznie podnosić swój indywidualny poziom sportowy to jest duża szansa, że w przyszłym roku włączą się do walki o medale Młodzieżowych Mistrzostw Świata.

V. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN BM4x

Kasperek Krzysztof	21 lat	Posnania Poznań
Domański Konrad	19 lat	WTW Warszawa
Bartkowski Bartosz	21 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Litka Cezary	19 lat	SMS/AZS AWF Poznań

Trenerzy klubowi:

- Maciej Kurek - Posnania Poznań
- Krzysztof Kaliński - WTW Warszawa
- Michał Rychlicki - AZS AWFIS Gdańsk
- Błażej Kamola - AZS AWF Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wyniku: 6-8 miejsce
Zadanie wynikowe : do ósmego miejsca
Zajęte miejsce: 5 miejsce

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w tej konkurencji wystartowało 13 osad i była to, podobnie jak w 2019 roku najmniejsza ilość zgłoszonych osad w tej konkurencji od 2010 roku.

Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze czwórki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistów, ostatnia odpadła z dalszej rywalizacji. Po trzy pierwsze czwórki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12. Teoretycznie faworytami w tej konkurencji były osady Czech z dwoma mistrzami Europy z ubiegłego roku, Włoch z medalistami Mistrzostw Świata Juniorów z 2019 roku w dwójce i czwórce podwójnej, czwórka Niderlandów, w której startowało dwóch brązowych medalistów w ósemce ze sternikiem Młodzieżowych Mistrzostw Świata z 2019 roku i osada Rumunii, która podczas ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy w Duisburgu zajęła szóste miejsce.

W składzie polskiej czwórki podwójnej wiosłowało dwóch ubiegłorocznych reprezentantów z Młodzieżowych Mistrzostw Europy w Duisburgu, gdzie czwórka zajęła XI miejsce oraz dwóch ubiegłorocznych juniorów, którzy startowali w jedynej dla tej grupy wiekowej imprezie rangi mistrzowskiej w 2020 roku jaką były Mistrzostwa Europy Juniorów. Cezary Litka w konkurencji dwójki podwójnej zdobył srebrny medal, a Konrad Domański w czwórce podwójnej zajął V miejsce. Zawodnicy w rankingu po regatach kwalifikacyjnych w Poznaniu zajęli pierwsze cztery miejsca (najlepszy polski skifista w grupie młodzieżowej Piotr Płomiński startował w tym czasie w Pucharze Świata Seniorów w Zagrzebiu). Średnia osady w teście 2000m na ergometrze wynosiła 6:07,9,

a średnia moc PPA 335W. Przejazdy kontrolne w Wałczu przeprowadzane częściej niż dotychczas ze względu na brak możliwości startowania w regatach międzynarodowych w Duisburgu i Ratzeburgu wykazywały, że najsłabszą stroną osady był start i pierwsze 500 metrów dystansu.

W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Racicach polska męska czwórka podwójna wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując odpowiednio: drugie, trzecie i piąte miejsce. W czteroosadowym przedbiegu, z którego do półfinału awansowały pierwsze trzy czwórki Polacy trafili na głównych faworytów tej konkurencji – Czechów i najsłabszą osadę – Amerykanów. Nasi zawodnicy od startu do mety pewnie płynęli na drugiej pozycji. Zgodnie z przewidywaniami zajęli drugie miejsce uzyskując przy tym na mecie ósmy rezultat wszystkich trzech wyścigów eliminacyjnych.

W półfinale Polacy spotkali się z czwórkami Niderlandów, Niemiec, Rumunii, Rosji i Chile, z których aż cztery z nich uzyskały na mecie przedbiegów lepszy czas od naszej osady. Ze startu zdecydowanie najszybciej wyszli Holendrzy, a nasza osada po 500 metrach zajmowała piąte miejsce. Jednak zdecydowaną i konsekwentną jazdą systematycznie przesuwała się do przodu. Na półmetku zajmowała czwartą pozycję, by na 1500 metrów do zajmujących w tym momencie drugie miejsce Rumunów tracić 0,18sek, a trzecich Niemców 0,03sek. O tym jakie osady wywalczą miejsce w finale miał zdecydować finisz. Ostatecznie ten wyścig pewnie wygrali Holendrzy, a z trzech pozostałych czwórek liczących się w decydującej rozgrywce najwięcej sił na końcówkę zachowali Niemcy i Polacy, którzy zajęli drugie i trzecie miejsce premiowane awansem do finału. Z drugiego półfinału awans uzyskali, ale z gorszymi czasami niż nasza czwórka: Włosi, Czesi i Francuzi.

Finał bardzo mocno rozpoczęły osady Niderlandów, Niemiec i Czech, które płynęły na czele stawki do 900 metrów. Na półmetku osada Niemiec nieco została, a do prowadzących Czechów zbliżyli się Włosi nieznacznie wyprzedzając trzecich w tym momencie Holendrów i taka kolejność mimo wielu akcji poszczególnych osad pozostała do mety. Nasza osada nie nawiązała walki o medale i po słabym starcie na półmetku była ostatnia, 3,67sek. za prowadzącymi Holendrami i cały dystans goniła pozostałe osady. Jednak mimo niezłej jazdy w drugiej części dystansu udało się jej wyprzedzić tylko Francuzów. Zajęła ostatecznie piąte miejsce realizując tym samym postawione przed nią zadanie wynikowe.

- Młodzieżowymi Mistrzami Świata w tej konkurencji zostali: Czesi przed Włochami i Holendrami.

Start czwórki podwójnej w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata należy ocenić jako dobry prognostyk na przyszłość. Mankamentem, który w przypadku tej osady należy poprawić jest słaby start. Cwórka potrafi płynąć szybko i równo na dystansie jednak nie posiada jeszcze umiejętności szybkiego uzyskania jak najwyższej prędkości łodzi na starcie. Powoduje to, że przy bardziej wymagających przeciwnikach zostaje na początku dystansu i musi gonić rywali co z kolei wymaga od zawodników dużej determinacji i odporności psychicznej zwłaszcza w drugiej połowie dystansu. Wszyscy zawodnicy z czwórki mogą wystartować jeszcze w przyszłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, a dwóch z nich (C. Litka i K. Domański) to ubiegłoroczni juniorzy i wystartowali po raz pierwszy w kategorii młodzieżowej, mając przed sobą jeszcze trzy lata startów.

VI. CZWÓRKA PODWÓJNA Kobiet BW4x

Jęchorek Barbara	20 lat	Posnania Poznań
Duda Katarzyna	21 lat	AZS Szczecin
Chrzanowska Paulina	21 lat	Lotto Bydgoscia
Streng Barbara	21 lat	BTW Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Mariola Abrahamczyk	- Posnania Poznań
Piotr Kula	- AZS Szczecin
Waldemar Nowakowski	- Lotto Bydgoscia
Tomasz Ormiński	- BTW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Badziągowski

Prognoza wyniku:	6-8 miejsce
Zadanie wynikowe:	do 6 miejsca
Zajęte miejsce:	7 miejsce

W tej konkurencji wystartowało 13 osad i w tym przypadku była to największa liczba czwórek w porównywanym okresie od 2010 roku. Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze czwórki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistów, ostatnia odpadła z dalszej rywalizacji. Po trzy pierwsze czwórki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

W stosunku do ostatnich Młodzieżowych Mistrzostw Świata z 2019 roku w Racicach zabrakło czwórek Wielkiej Brytanii, Nowej Zelandii i Chin. Doszło za to kilka nowych osad z Włoch, Rosji, Estonii, Ukrainy i Danii. W stosunku do ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy w Duisburgu na starcie w Racicach nie stanęły osady pozaeuropejskie oraz Brytyjki, Litwinki i Węgierki. W poszczególnych czwórkach w grupie młodzieżowej następują z roku na rok naturalne zmiany z uwagi na wiek oraz poszukiwania trenerów optymalnych aktualnie składów. Trudno więc porównywać składy osad w porównaniu do poprzednich mistrzostw z przed dwóch lat, ale osady europejskie można porównać do Młodzieżowych Mistrzostw Europy z ubiegłego roku, które były obsadzone przez najlepsze zestawy z poszczególnych federacji. Tak więc kolejno, zgodnie z rankingiem: Szwajcarki to te same zawodniczki, które w Duisburgu zajęły czwarte miejsce bezpośrednio przed Polkami; Holenderki, Rumunki i Włoszki to całkiem nowe zawodniczki; w rosyjskiej czwórce nastąpiły dwie zmiany, a w niemieckiej i polskiej pozostała tylko jedna zawodniczka.

Skład polskiej osady został wybrany na podstawie testów przeprowadzanych na ergometrze w sezonie 2021 oraz Wiosennych Centralnych Regat Seniorów na początku maja w Poznaniu. W osadzie z ubiegłego sezonu została tylko Barbara Streng, a pozostałe zawodniczki przeszły do grupy senierek i młodzieżowa czwórka podwójna była budowana od nowa. Do osady dołączyły Barbara Jęchorek oraz Paulina Chrzanowska z ubiegłorocznej ósemki, która w zeszłym sezonie zajęła czwarte miejsce w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy. Zawodniczki fizycznie prezentowały podobny poziom do osady z ubiegłego roku, która zajęła 5 miejsce w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Duisburgu.

Średnia czasu na ergometrze obecnej osady wynosi 6:56,6 sek. i jest to jedna z lepszych średnich ostatnich lat, co pozwala myśleć

optymistycznie o przyszłych występach polskiej osady młodzieżowej w tej konkurencji.

Cwórka w tym składzie wystartowała w III Pucharze Świata Seniorów we włoskiej Sabaudii, zajmując niestety w nim ostatnie miejsce. Bardzo widoczny był tam brak startów osady w tym sezonie, ponieważ wszystkie regaty młodzieżowe z powodu epidemii zostały odwołane. Natomiast w każdym starcie znacznie poprawiały styl jazdy i odrabiały z biegu na bieg stratę czasową. Ostatecznie do jedynej startującej tam młodzieżowej osady - Czeszek zabrakło dwóch sekund straconych w drugiej połowie dystansu.

Należy zwrócić uwagę, iż czas uzyskiwany przez osady z miejsc 7-8 jest czasem lepszym od czasu z miejsca 6 i jest to wynikiem tego, że finał B jest rozgrywany w godzinach porannych przed finałem, a wtedy z reguły jest spokojna woda oraz na końcu finału na finiszu nie ma już tej walki o przedostatnie miejsce jaka wyzwała się o zwycięstwo, wprawdzie w finale B, ale to zawsze zwycięstwo. Dodatkowo na czerwono

zaznaczono zdecydowanie słabsze rezultaty w całym regatach wynikające z tego, że finały w tych latach rozgrywane były w warunkach przeciwnego wiatru. Tak więc, aby znaleźć się w gronie ośmiu osad zajmujących punktowane miejsca należało pokonywać dystans 2000m. regularnie poniżej 6:40 sek. w warunkach sprzyjających. Polska czwórka w tym roku uzyskała już czas na poziomie 6:34 sek. co dawało realną szansę walki o miejsce w finale A mistrzostw świata, gdyż etap Bezpośredniego Przygotowania Startowego został przez tą osadę solidnie przepracowany i bez większych kontuzji.

W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Racicach polska czwórka podwójna kobiet wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując odpowiednio: drugie, czwarte i pierwsze miejsce.

W przedbiegu Polki trafiły na Szwajcarki, Czeszki i Holenderki. Po dobrym starcie objęły prowadzenie, które utrzymywały ponad 1000 metrów. Jednak w drugiej części dystansu Szwajcarki okazały się mocniejsze wygrywając z naszą osadą o 3,48 sekundy. Polki zajęły drugie miejsce pokonując Czeszki i Holenderki bezpośrednio awansując do półfinału. Na mecie uzyskały czwarty rezultat wszystkich trzech przedbiegów. W półfinale nasza czwórka trafiła na zwycięskie osady z pozostałych dwóch przedbiegów: Włoszki i Niemki oraz Rumunki, Holenderki i Ukrainki. Z porównania czasów z przedbiegów wynikało, że Polki powinny zakwalifikować się z trzeciego miejsca do finału A. Walka pomiędzy czterema pierwszymi osadami była bardzo wyrównana na całym dystansie. Niestety Polki miały najślabszą czwartą pięćsetkę i ostatecznie zajęły czwarte miejsce, ulegając Niemkom 2,75 sekundy, Włoszkom 0,85 sekundy i Rumunkom 0.63 sekundy. Z drugiego półfinału z trzeciej pozycji awansowały Czeszki, które w przedbiegu przegrały bezpośrednio z Polkami. Nasza osada na mecie uzyskała łącznie szósty rezultat obu półfinałów. W finale B nasze zawodniczki pewnie wygrały, prowadząc od startu do mety.

- Młodzieżowymi Mistrzyniami Świata w tej konkurencji zostały: Szwajcarki przed Niemkami i Włoszkami.

Osada złożona w tym roku na nowo z trudnymi charakterami, nieźla fizycznie ale co najważniejsze otwarta na uwagi i zmiany. Bardzo dużo tej osadzie dał start na Pucharze Świata, gdzie ze startu na start były wyciągane wnioski i poprawiane błędy, dzięki czemu już pierwszy start był dobry mimo, że uległy w tym biegu jak się okazało późniejszym Mistrzyniom Świata. Jest to osada która w tym składzie może w przyszłym roku walczyć w kolejnych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

VII. ÓSEMKA MĘŻCZYZN BM8+

Wojtalak Patryk	20 lat	Posnania Poznań
Jackowiak Emil	21 lat	Posnania Poznań
Wanat Przemysław	21 lat	AZS AWF Poznań
Głonek Dominik	21 lat	Posnania Poznań
Januszewski Mikołaj	21 lat	Posnania Poznań
Streich Oskar	20 lat	AZS UMK Toruń
Kaczmarek Jerzy	20 lat	Posnania Poznań
Józefowicz Damian	21 lat	Posnania Poznań
Skurzyński Tomasz ster.	19 lat	SMS/AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Maciej Kurek	- Posnania Poznań
Błażej Kamola	- AZS AWF Poznań
Sławomir Kruszkowski	- AZS UMK Toruń
Mariusz Szumański	- SMS Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Maciej Kurek
Mariusz Szumański

Prognoza wynikowa:	5-8 miejsce
Zadanie wynikowe:	do 7 miejsca
Zajęte miejsce:	11 miejsce

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w konkurencji męskich ósemek wystartowało 12 osad i była standardowa ilość startujących osad w tej konkurencji. Od 2010 roku tylko dwukrotnie zgłoszono więcej niż 12 ósemek. W 2010 roku – 15 i w 2016 – 13 załóg. Przy takiej ilości osad system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, dwóch repasaży oraz finałów A i B. Z przedbiegów zwycięzcy bezpośrednio zdobywają awans do finału A, w którym sześć osad staje do walki o podział medali. Z repasaży po dwie pierwsze osady uzupełniają stawkę finału A. Pozostałe walczą w finale B o podział miejsc 7-12.

Wśród startujących ósemek zgłoszeni zostali wszyscy ubiegłorocznymi finaliści Młodzieżowych Mistrzostw Europy z Duisburga. Z tym, że Niemcy - złoci medaliści wymienili dwóch zawodników, brązowi - Włosi aż sześciu, a czwarcy - Holendrzy pięciu. W osadzie Rumuni wystartowało w Racicach czterech zawodników, którzy w 2019 roku zajęli w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata czwarte miejsce. Ponadto w osadzie Wielkiej Brytanii wystartowało dwóch zawodników, którzy w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w 2019 roku zdobyli brązowy medal i do nich dołączyli finaliści i medaliści Mistrzostw Świata Juniorów z 2019 roku. Do startu w Racicach zgłoszono także ósemkę USA. W wystawionej w tym roku amerykańskiej osadzie oprócz dwóch zawodników i sterniczki, którzy wcześniej w Mistrzostwach Świata Juniorów zdobyli medale w czwórce ze sternikiem i ósemce. Dla pozostałych zawodników był to pierwszy start w imprezie rangi mistrzowskiej.

W skład polskiej ósemki weszli zawodnicy, którzy w rankingu po regatach kwalifikacyjnych w Poznaniu zajęli czołowe miejsca w wioślach długich oraz Dominik Glonek, który ze względu na chorobę partnera (covid-19) Mikołaja Januszewskiego wystartował w nich w jedyńce i Damian Józefowicz, który nie startował w Poznaniu. Natomiast od listopada 2020r. uczestniczył w szkoleniu grupy olimpijskiej wioślarzy długich, będąc rezerwowym dla aktualnych mistrzów świata w czwórce bez sternika. Po wygraniu razem z Łukaszem Posyłąjką rywalizacji wewnętrznej w kraju w dwójce bez sternika otrzymał szansę startu w kwalifikacjach olimpijskich w Lucernie. Ostatecznie do Tokio nie zakwalifikował się zajmując VI miejsce na 13 startujących osad. Po kwalifikacjach wioślował z Jerzym Kaczmarkiem w dwójce bez sternika, który w 2020 roku w kategorii młodzieżowej nie wystartował ponieważ w trakcie przygotowań po zgrupowaniu w Zakopanem wystąpiła u niego zakrzepica i nie mógł kontynuować treningów. W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Europy czterech zawodników z tegorocznego składu ósemki zajęło VI miejsce w czwórce bez sternika, a trzech wygrało finał „B” w ósemce. Średnia osady na ergometrze wynosiła 6:05,2 natomiast średnia moc PPA 361W. Regularne przejazdy kontrolne przed tegorocznymi Młodzieżowymi Mistrzostwami Świata były poszukiwaniami optymalnego zestawienia, najlepszego szlakowego oraz indywidualnego ustawienia zawodników na pozycjach w łodzi. Wszystkie sprawdziany przy braku międzynarodowych wykazywały, że realne było uzyskanie czasu w przedziale 5:35-5:40 oczywiście przy sprzyjającym wietrze.

Ósemka wystartowała w Racicach trzy razy. W przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując kolejno: czwarte, trzecie i piąte miejsce. W przedbiegu - pierwszym swoim wyścigu polska ósemka spotkała się z reprezentacjami Wielkiej Brytanii, Niderlandów, Niemiec, Austrii i Ukrainy. Niestety ze startu wyszła na czwartej pozycji prowadząc tylko z osadami Austrii i Ukrainy. Walkę o pierwsze miejsce dające awans do finału toczyły trzy osady, z których zwycięsko wyszli zawodnicy Wielkiej Brytanii przed Holendrami i Niemcami. Nasza ósemka przypłynęła na czwartym miejscu ze stratą 11,17sek. do zwycięzców i przewagą 2,55sek. nad piątą Austrią nie nawiązując ani przez moment walki o wyższe miejsce. Uzyskała przy tym na mecie dopiero dziewiąty rezultat obu przedbiegów.

Repeaż był dla naszych zawodników decydującym wyścigiem. Zajęcie w nim przynajmniej drugiego miejsca dawało awans do finału i realizację zadania wynikowego. Od startu na czoło wysunęły się osady NED, FRA i CZE. Nasza osada ponownie płynęła od startu na czwartym miejscu. Po półmetku zaczęli stopniowo zbliżać się do słabnących Francuzów, których ostatecznie na 1500 metrach wyprzedzili. Jednak mimo dobrego finiszu nie zdołali dogonić dwóch pierwszych osad. Przypłynęli ostatecznie na trzecim miejscu ze stratą 3,30sek. do drugiego miejsca dającego awans do finału i 2,66sek przed czwartymi Francuzami. Brak awansu do finału zawodnicy bardzo przeżyli, szczególnie szlakowy D. Józefowicz, który nie ukrywał rozczarowania poziomem osady. W sumie polska ósemka uzyskała piąty rezultat obu repesaży i najlepszy spośród tych wszystkich, które nie weszły do finału i miały się ścigać o miejsca 7-12. Dawało to nadzieję, że jest realna szansa na zajęcie miejsca punktowanego w pierwszej ósemce mistrzostw.

W finale B jednak o wszystkim decydowała psychika i odporność zawodników. Spotkania z zawodnikami ósemki jak i indywidualne ze szlakowym trenerów prowadzących przed małym finałem były nastawione na motywację i uświadomienie, że jest realna walka o wygraną w tym wyścigu. Wszystko zależy od tego co poukładają sobie w głowach, czy podniosą się po porażce w repesażu i podejmą z pełną determinacją do ostatniego chwytu walkę. Niestety w finale B walkę podjęli tylko na pierwszych pięciuset metrach, po których przewodzili stawce. Nie reagowali gdy do 1000m odjeżdżały im ósemki Rumunii i Austrii. Gdy w drugiej połowie dystansu zaczęły mocno naciskać osady Francji i Ukrainy ich reakcje na te ataki także były anemiczne bez wiary w powodzenie.

Ostatecznie zajęli jedenaste miejsce na dwanaście rywalizujących osad w tych mistrzostwach, co trzeba uznać za zdecydowanie poniżej potencjału i oczekiwań wobec tej załogi. Brak atmosfery w grupie, niezadowolenie szlakowego w trakcie przygotowań do startu w Racicach oraz porażka w repesażu miały niewątpliwie wpływ na to, że w decydującym wyścigu nie podjęli walki i popłynęli poniżej swoich aktualnych możliwości przegrywając z ósemkami, z którymi zarówno w przedbiegu jak i repesażu pewnie wygrywali.

- Młodzieżowymi Mistrzami Świata w tej konkurencji zostali: Brytyjczycy przed Amerykanami i Niemcami.

Mistrzostwa Europy

W 2021 roku Młodzieżowe Mistrzostwa Europy po raz drugi po czterech latach rozegrane zostały na torze regatowym na jeziorze Gopło w Kruszwicy. Młodzieżowe Mistrzostwa Europy po tak krótkiej przerwie zostały przyznane Polsce przez European Rowing Board w uznaniu dla jej przewodniczącego i zarazem Prezesa Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich Ryszarda Stadniuka ze względu na zakończenie jego działalności w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej World Rowing. Młodzieżowe Mistrzostwa Europy zgodnie z pierwotnym międzynarodowym kalendarzem miały być ostatnimi mistrzostwami, które miał zakończyć prezes Stadniuk. Niestety czas pandemii spowodował, że wbrew planom po Mistrzostwach w Kruszwicy odbyły się jeszcze na początku października Mistrzostwa Europy Juniorów w Monachium przełożone z maja tego roku.

Wszystkie młodzieżowe mistrzostwa rozgrywane były w podobnym terminie, czyli w pierwszej dekadzie września. Wśród czternastu konkurencji objętych programem Igrzysk Olimpijskich jest siedem kobiecych w tym jedna wagi lekkiej i podobnie siedem męskich w tym także jedna wagi lekkiej.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencje kobiece:

- jedynka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sterniczki
- czwórka bez sterniczki
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- jedynka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sternika
- czwórka bez sternika
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej

W ramach konkurencji nieobjętych obecnie programem Igrzysk Olimpijskich rozgrywane są po cztery takie same konkurencje żeńskie i męskie, w tym po trzy wagi lekkiej i po jednej wagi otwartej.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencje kobiece:

- jedynka wagi lekkiej
- dwójka bez sterniczki wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka ze sterniczką

Konkurencje męskie:

- jedynka wagi lekkiej
- dwójka bez sternika wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka ze sternikiem

Tylko w jednej konkurencji – męskiej jedynce, ze względu na większą ilość zgłoszeń trzeba było rozgrywać półfinały. Ponad połowa najliczniej obsadzonych konkurencji to konkurencje olimpijskie, a pomiędzy nimi są tylko obie jedynki wagi lekkiej, które z reguły stanowią zaplecze dla olimpijskich konkurencji – dwójek podwójnych wagi lekkiej.

LICZBA MEDALI ZOBYTYCH W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH EUROPY W LATACH 2017-2021

Rok i miejsce mistrzostw	MEDALE			
	złote	srebrne	brązowe	RAZEM
2017 Kruszwica	1	1	-	2
2018 Brześć	-	2	1	3
2019 Joanina	-	1	-	1
2020 Duisburg	-	-	-	0
2021 Kruszwica	-	3	3	6
RAZEM	1	7	4	12

Niestety wśród dwunastu medali Polska zdobyła tylko jeden złoty medal męskiej czwórki podwójnej w pierwszych mistrzostwach w 2017 roku także w Kruszwicy. Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, a niestety w polskiej reprezentacji brak jest ich już czwarte mistrzostwa. Całkowicie drugorzędną sprawą pozostaje ilość medali.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	10
2	Włochy	9
3-4	Niemcy, Polska	6
5	Wielka Brytania	5
6-7	Szwajcaria, Turcja	4
8-9	Białoruś, Grecja	3
10-12	Bułgaria, Czechy, Litwa	2
13-19	Austria, Belgia, Chorwacja, Norwegia, Rosja, Ukraina, Węgry	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Rumunia	8
2	Polska	5
3	Szwajcaria	4
4-6	Białoruś, Wielka Brytania, Włochy	3
7-11	Czechy, Grecja, Litwa, Niemcy, Turcja	2
12-16	Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Rosja, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Rumunia	5
2	Polska	3
3	Szwajcaria	2
4-13	Chorwacja, Czechy, Grecja, Litwa, Niemcy, Rosja, Turcja, Ukraina, Włochy, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-2	Białoruś, Rumunia	3
3-6	Polska, Szwajcaria, Włochy, Wielka Brytania	2
7-13	Belgia, Bułgaria, Czechy, Grecja, Litwa, Niemcy, Turcja	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	6
2	Niemcy	4
3-5	Rumunia, Turcja, Wielka Brytania	2
6-11	Austria, Bułgaria, Grecja, Norwegia, Polska, Węgry	1

Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	5 – 5 – 0
2	Włochy	3 – 2 – 3
3	Wielka Brytania	2 – 1 – 2
4	Bułgaria	2 – 0 – 0
5	Turcja	1 – 3 – 0
6	Grecja	1 – 1 – 1
7	Niemcy	1 – 1 – 4
8-9	Czechy Litwa	1 – 0 – 1
10-13	Austria Belgia Chorwacja Rosja	1 – 0 – 0
14	Polska	0 – 3 – 3
15	Szwajcaria	0 – 3 – 1
16	Białoruś	0 – 1 – 2
17	Norwegia	0 – 1 – 0
18-19	Ukraina Węgry	0 – 0 – 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	4 – 2 – 0
2	Włochy	2 – 1 – 1
3	Turcja	1 – 1 – 0
4	Grecja	1 – 0 – 1
5-7	Austria Chorwacja Rosja	1 – 0 – 0
8	Polska	0 – 2 – 2
9	Szwajcaria	0 – 2 – 0
10-11	Niemcy Wielka Brytania	0 – 1 – 0
12-14	Czechy Litwa Ukraina	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	2 – 1 – 2
2	Wielka Brytania	2 – 0 – 1
3	Bułgaria	2 – 0 – 0
4	Rumunia	1 – 3 – 0
5	Niemcy	1 – 0 – 3
6-8	Belgia Czechy Litwa	1 – 0 – 0
9	Turcja	0 – 2 – 0
10	Białoruś	0 – 1 – 2
11-12	Polska Szwajcaria	0 – 1 – 1
13-14	Grecja Norwegia	0 – 1 – 0
15	Węgry	0 – 0 – 1

Na czele klasyfikacji medalowej tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy pewnie znaleźli się Rumuni przed Włochami i Brytyjczykami. Tylko cztery federacje zdobyły więcej niż jeden złoty medal. W 22 konkurencjach złote medale zdobyło 13 reprezentacji. 10 reprezentacji srebrne medale i 10 brązowe. Polska znalazła się na czternastym miejscu w pierwszej kolejności za reprezentacjami ze złotymi medalami.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	4 – 4 – 0
2	Wielka Brytania	2 – 0 – 1
3-4	Grecja	1 – 1 – 0
	Turcja	
5-6	Czechy	1 – 0 – 1
	Litwa	
7-10	Belgia	1 – 0 – 0
	Bulgaria	
	Chorwacja	
	Rosja	
11	Polska	0 – 3 – 2
12	Szwajcaria	0 – 3 – 1
13	Białoruś	0 – 1 – 2
14	Niemcy	0 – 1 – 1
15	Włochy	0 – 0 – 3
16	Ukraina	0 – 0 – 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	3 – 2 – 0
2-5	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Grecja	
	Rosja	
	Turcja	
6	Polska	0 – 2 – 1
7	Szwajcaria	0 – 2 – 0
8	Niemcy	0 – 1 – 0
9-13	Czechy	0 – 0 – 1
	Litwa	
	Ukraina	
	Wielka Brytania	
	Włochy	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Wielka Brytania	2 – 0 – 0
2	Rumunia	1 – 2 – 0
3-6	Belgia	1 – 0 – 0
	Bulgaria	
	Czechy	
	Litwa	
7	Białoruś	0 – 1 – 2
8-9	Polska	0 – 1 – 1
	Szwajcaria	
10-11	Grecja	0 – 1 – 0
	Turcja	
12	Włochy	0 – 0 – 2
13	Niemcy	0 – 0 – 1

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje szkoleniowe i organizacyjne w poszczególnych reprezentacjach.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	89
2	Rumunia	87
3	Niemcy	68
4	Polska	63
5	Wielka Brytania	47
6	Szwajcaria	44
7	Turcja	34
8	Grecja	33
9	Czechy	28
10	Węgry	27
11	Ukraina	26
12	Rosja	23
13	Białoruś	22
14	Litwa	19
15	Bulgaria	18
16	Austria	16
17	Belgia	13
18	Moldawia	12
19	Dania	10
20	Chorwacja	9

21	Norwegia	8
22	Szwecja	6
23-24	Hiszpania, Słowenia	5
25	Portugalia	4
26-27	Estonia, Izrael	2

KOBIECY

MĘCZYŻNY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Rumunia	55
2	Włochy	39
3	Polska	32
4	Niemcy	31
5	Szwajcaria	24
6	Grecja	20
7	Rosja	19
8	Ukraina	17
9	Turcja	16
10	Wielka Brytania	15
11	Czechy	14
12-13	Austria, Węgry	12
14	Chorwacja	9
15	Litwa	6
16	Hiszpania	5
17	Belgia	4
18-19	Białoruś, Szwecja	3
20	Dania	2
21	Norwegia	1

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	50
2	Niemcy	37
3-4	Rumunia, Wielka Brytania	32
5	Polska	31
6	Szwajcaria	20
7	Białoruś	19
8-9	Bułgaria, Turcja	18
10	Węgry	15
11	Czechy	14
12-13	Grecja, Litwa	13
14	Mołdawia	12
15-16	Belgia, Ukraina	9
17	Dania	8
18	Norwegia	7
19	Słowenia	5
20-22	Austria, Portugalia, Rosja	4
23	Szwecja	3
24-25	Estonia, Izrael	2

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Rumunia	71
2	Polska	52
3	Szwajcaria	39
4-5	Wielka Brytania, Włochy	34
6	Niemcy	28
7	Grecja	27
8	Czechy	24
9	Rosja	23
10	Białoruś	22
11	Turcja	20
12	Litwa	19
13	Belgia	13
14	Węgry	12
15	Ukraina	11
16-17	Bułgaria, Chorwacja	9
18	Mołdawia	8
19	Dania	6
20-21	Hiszpania, Słowenia	5
22-23	Austria, Portugalia	4
24	Estonia	2

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

KOBIECY

MĘCZYŻNY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Rumunia	46
2	Polska	26
3-4	Rosja, Szwajcaria	19
5	Niemcy	16
6-7	Grecja, Włochy	14
8	Czechy	10
9-10	Chorwacja, Turcja	9
11-12	Węgry, Wielka Brytania	8
13	Ukraina	7
14	Litwa	6
15	Hiszpania	5
16	Belgia	4
17-18	Austria, Białoruś	3

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1-2	Polska, Wielka Brytania	26
3	Rumunia	25
4-5	Szwajcaria, Włochy	20
6	Białoruś	19
7	Czechy	14
8-9	Grecja, Litwa	13
10	Niemcy	12
11	Turcja	11
12-13	Belgia, Bułgaria	9
14	Mołdawia	8
15	Słowenia	5
16-20	Dania, Portugalia, Rosja, Ukraina, Węgry	4

19	Dania	2
----	-------	---

21	Estonia	2
22	Austria	1

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	55
2	Niemcy	40
3	Rumunia	16
4-5	Ukraina, Węgry	15
6	Turcja	14
7	Wielka Brytania	13
8	Austria	12
9	Polska	11
10	Bułgaria	9
11	Norwegia	8
12-13	Grecja, Szwecja	6
14	Szwajcaria	5
15-17	Czechy, Dania, Mołdawia	4
18	Izrael	2

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	25
2	Niemcy	15
3	Ukraina	10
4-5	Austria, Rumunia	9
6-7	Turcja, Wielka Brytania	7
8-9	Grecja, Polska	6
10	Szwajcaria	5
11-12	Czechy, Węgry	4
13	Szwecja	3
14	Norwegia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1-2	Polska, Wielka Brytania	26
3	Rumunia	25
4-5	Szwajcaria, Włochy	20
6	Białoruś	19
7	Czechy	14
8-9	Grecja, Litwa	13
10	Niemcy	12
11	Turcja	11
12-13	Belgia, Bułgaria	9
14	Mołdawia	8
15	Słowenia	5
16-20	Dania, Portugalia, Rosja, Ukraina, Węgry	4
21	Estonia	2
22	Austria	1

Tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Europy po raz drugi zorganizowane zostały na torze regatowym położonym na jeziorze Gopło w Kruszwicy w oparciu o bazę wioślarskiego klubu sportowego o tej samej nazwie. Na tym samym torze dziesięć lat temu rozegrano także po raz pierwszy Mistrzostwa Europy Juniorów i cztery lata temu pierwsze Młodzieżowe Mistrzostwa Europy. Odbywały się także w latach

poprzednich inne imprezy międzynarodowe, jak Mistrzostwa Europy Szkół Wyższych, Puchar Bałtyku czy Regaty Nadziei Olimpijskich OLYMPIC HOPES. Jest to drugi tor wioślarski w naszym kraju nadający się do rozgrywania regat na wyższym szczeblu sportowym po poznańskiej Malcie. Każdego roku odbywa się na nim także cały cykl mistrzowskich zawodów młodzieżowych. Poza tym na co dzień w sezonie wioślarskim służy klubom do organizacji zgrupowań sportowych. Zawsze na czele komitetu organizacyjnego stoi doświadczony i oddany wioślarstwu Prezes miejscowego klubu Stefan Janeczek, co ma ogromne znaczenie dla jakości organizacji poszczególnych imprez. Gopło jest jeziorem rynnowym, pochodzenia polodowcowego, a jego nazwa wiązana jest ze słowiańskim plemieniem Goplan oraz z legendami o Popielu i Goplanie. Przez Gopło przepływa rzeka Noteć, a Kruszwica leży nad jego północnym brzegiem. Jest połączone Kanałem Ślesińskim z rzeką Wartą. Natomiast Noteć zapewnia połączenie wodne z Wisłą i Odrą. Jest to dziewiąte pod względem wielkości jezioro w Polsce.

Na potrzeby Mistrzostw Europy, ze względu na stosunkowo skromną bazę klubową postawiono kilka hal namiotowych, w których znajdowało się całe zaplecze socjalne niezbędne dla uczestników, w tym także miejsca do wypoczynku, czy do rozgrzewki na ergometrach wioślarskich.

Większość uczestników mistrzostw została zakwaterowana w Inowrocławiu w większości w hotelach uzdrowiskowych. Pomiedzy torem regatowym w Kruszwicy, a hotelami w Inowrocławiu kursowały zgodnie z uzgodnionym rozkładem jazdy autobusy zapewnione przez

organizatora. Śniadania i kolacje zapewniono w poszczególnych hotelach, natomiast obiady dla wszystkich w restauracji przy torze wioślarskim.

Polska reprezentacja po zgrupowaniu w COS OPO w Wałczu została zakwaterowana w pokojach jedno i dwuosobowych niestety w trzech miejscach w Inowrocławiu – Hostel Lew, Pensjonacie Vanessa i Willi Pod Różami. Ale na śniadanie i kolację zawodniczki i zawodnicy musieli dochodzić do jeszcze innego hotelu PARK. Na torze regatowym nasza reprezentacja miała rozstawiony własny namiot wyposażony w stoły i krzesła ogrodowe oraz korkowe tablice informacyjne. Pogoda w trakcie rozgrywania mistrzostw była stabilna. Było słonecznie, a temperatura oscylowała w okolicy 20 stopni Celsjusza. Kierunek wiatru o stosunkowo małej sile nieco kręcił, ale w przeważającej ilości był sprzyjający co pozwalało uzyskiwać w rywalizacji dobre rezultaty.

KIEROWNICTWO EKIPY

Dyrektor Sportowy

Lekarz

Fizjoterapeuta

Trener główny kadry młodzieżowej
Trener BM1x, BLM2x i BM4x

Trener współpracujący
BW4x, BW4-

Trener współpracujący
Trener BLW2x

Trener współpracujący
Trener BM4-

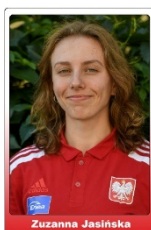
Trener współpracujący
Trener BM2-

Trener współpracujący
BW8+

I. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET BLW2x

Jasińska Zuzanna	21 lat	Pegaz Wrocław
Kalinowska Wiktoria	19 lat	SMS/Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

Michał Gąszczak - Pegaz Wrocław
Mariola Abrahamczyk - Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Kowal
Prognoza wyniku: 1-3 miejsce
Zajęte miejsce: srebrny medal

W konkurencji dwójek podwójnych wagi lekkiej kobiet zgłoszonych zostało pięć osad. W przypadku zgłoszenia w imprezie mistrzowskiej sześciu lub mniejszej ilości osad najpierw rozgrywany jest Preliminary Race, czyli wyścig o ustalenie osad na poszczególnych torach w ostatecznej walce o podział medali.

Pomimo, że konkurencja w Kruszewicy nie była licznie obsadzona to jednak zgłoszone osady teoretycznie były mocne. Wystartowały Turczynki - złote medalistki z tegorocznych Mistrzostw Świata U23 oraz brązowe medalistki – Polki i piąte w nich Węgierki. Dwójka Rosjanek złożona została z trzeciej skiffistki wagi lekkiej i szóstej w czwórce bez sterniczki w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata. Natomiast obie Włoszki startowały w Racicach także w czwórce podwójnej wagi lekkiej, która zdobyła złoty medal.

Polska osada w tej konkurencji zbudowana została na miesiąc przed Młodzieżowymi Mistrzostwami Świata w oparciu o Wiktorię Kalinowską, która uczestniczyła w szkoleniu reprezentacji seniorskiej oraz startowała w tym roku w Mistrzostwach Europy Senierek w dwójce podwójnej wagi lekkiej zajmując siódme miejsce. Do dwójki młodzieżowej dokooptowana została Zuzanna Jasińska, która wygrała Regaty Centralne w Poznaniu w kategorii jedynki wagi lekkiej. Zgrupowanie przed Młodzieżowymi Mistrzostwami Europy zawodniczki rozpoczęły zaraz po dwóch krajowych imprezach mistrzowskich – Mistrzostwach Polski Seniorów i Młodzieżowych, przez co w pierwszym tygodniu trzeba było dać trochę zawodniczkom odpocząć i zacząć od spokojniejszych treningów, aby dopiero potem móc realizować plan przygotowany pod

mistrzostwa w Kruszwicy. Podczas zgrupowania występowały pewne problemy zdrowotne, jednak największym zmartwieniem był trudny do uzyskania limit wagi. Z pewnością nie pomogło to w pełnym skupieniu się na treningach i dodatkowo odbierało siły.

Polki wystartowały w Kruszwicy dwukrotnie; w obowiązkowym wyścigu o tory (preliminary race) i w finale A.

Bieg o tory zawodniczki popłynęły bardzo asekuracyjnie i ukończyły go na czwartej pozycji ulegając zwyciężkim Turczynkom 10.21 sek., a wygrały jedynie z Węgierkami. Przez ciągłe w ostatnim czasie problemy z uzyskaniem limitu wagowego celowym założeniem było oszczędzenie jak największej ilości sił na mający się odbyć następnego dnia finał A.

Wyścig finałowy zawodniczki rozpoczęły już pewnie i zgodnie z założeniami taktycznymi od początku utrzymując się w czołówce. Po pierwszych 500 metrach rywalizacji Polki zajmowały trzecią pozycję, ale już przed połową dystansu przesunęły się na drugie miejsce, które utrzymały już do samej mety. Finał pewnie wygrały prowadzące przez ponad połowę dystansu – Turczynki z przewagą 5.31 sek. nad Polkami. Natomiast nasza dwójka pokonała na mecie Włoszki 2.87 sek. i Rosjanki 7.7 sek.

- Młodzieżowymi Mistrzyniami Europy w tej konkurencji w Kruszwicy zostały więc Turczynki przed Polkami i Włoszkami.

Występ polskiej dwójki należy uznać za bardzo udany, szczególnie mając na uwadze wszystkie niesprzyjające okoliczności. Zawodniczki udowodniły, że są osadą z dużym potencjałem i wolą walki. Potrafią zachować spokój i skupić się na jak najlepszym wykonaniu swojego zadania, co świadczy o ich sportowej dojrzałości. Czasy uzyskane podczas przejazdów na zgrupowaniu były zbliżone do czasu na zawodach, w podobnych warunkach pogodowych.

II. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIET **BW4x**

Jęchorek Barbara	20 lat	Posnania Poznań
Duda Katarzyna	21 lat	AZS Szczecin
Chrzanowska Paulina	21 lat	Lotto Bydgoszcz
Streng Barbara	21 lat	BTW Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Mariola Abrahamczyk	- Posnania Poznań
Piotr Kula	- AZS Szczecin
Waldemar Nowakowski	- Lotto Bydgoszcz
Tomasz Ormiński	- BTW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Badziągowski

Prognoza wyniku: 3-6 miejsce

Zajęte miejsce: brązowy medal

W konkurencji czwórek podwójnych kobiet zgłoszonych zostało siedem osad. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywają bezpośredni awans do finału A. Następnie z jednego repasażu cztery pierwsze czwórki uzupełniają sześciuosadową stawkę walczących o medale, a ostatnia odpada z rywalizacji.

W Kruszwicy wystartowała niemal cała czołówka tej konkurencji z lipcowych Młodzieżowych Mistrzostw Świata z Racic. Mistrzyni świata – Szwajcarki, czwarte – Czeszki (ze zmianą jednej zawodniczki), piąte – Rosjanki (także ze zmianą jednej zawodniczki), szóste – Rumunki i siódme – Polki. Białorusini zbudowali nową czwórkę opartą na szóstym deblu z Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Racicach.

Skład polskiej osady w tej konkurencji został wyselekcjonowany do startu w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Racicach na podstawie testów przeprowadzanych na ergometrze w sezonie 2021 oraz Regat Centralnych Seniorów na przełomie kwietnia i maja w Poznaniu. Z ubiegłego sezonu w młodzieżowej czwórce podwójnej pozostała tylko jedna zawodniczka Barbara Streng gdyż pozostałe zawodniczki przeszły do senierek. Do osady dołączyły dwie zawodniczki z zeszłorocznej ósemki - Barbara Jęchorek oraz Paulina Chrzanowska, która w zeszłym sezonie zajęła czwarte miejsce na Mistrzostwach Europy oraz całkowicie nowa zawodniczka - Katarzyna Duda, robiąca olbrzymie postępy fizyczne i techniczne.

Polki wystartowały w Kruszwicy trzykrotnie: w przedbiegu, repasażu i finale A; zajmując kolejno odpowiednio miejsca: trzecie, drugie i trzecie. W przedbiegu nasza osada trafiła na Szwajcarki, Czeszki i Rumunki. Po dobrym starcie Polki ambitnie przewodziły stawce ponad 1000 metrów. Niestety Szwajcarki - aktualne Mistrzyni Świata w tej konkurencji okazały się za mocne i to one w drugiej części dystansu wyszły pewnie na prowadzenie, a nasze zawodniczki niestety musiały jeszcze „zapłacić” za ambicję i uległy dodatkowo ostro finiszującym Rumunkom. Ostatecznie trzecie miejsce w tym przedbiegu i łącznie czwarty rezultat obu wyścigów eliminacyjnych. Wygrały Szwajcarki 5.14 sek. przed Rumunkami i 9.08 sek. przed Polkami. W jednym repasażu, z którego do finału nie kwalifikowała się tylko jedna czwórka, Polki prowadziły od startu przez ponad ¾ dystansu. Niestety i tym razem na ostatnich metrach skutecznym finiszem popisały się młode Rumunki pokonując nasze zawodniczki 1.68 sek.

W finale A nasza osada w założeniach taktycznych za zadanie miała uzyskać w torze jak największą przewagę nad osadą Rumuńską, aby te nie zdążyły ich wyprzedzić na finiszu jak to miało miejsce w dwóch wcześniejszych wyścigach. Jednak w tym biegu najmocniejsze okazały się, prowadzące od startu do mety Rosjanki. Polki natomiast wykonały swoje zadanie z „nawiązką”, gdyż nie dość, że nie dopuściły do

bezpośredniej walki na finiszu z Rumunkami to same przez ¾ dystansu walczyły z faworyzowanymi Szwajcarkami. Ostatecznie zajęły trzecie miejsce ze stratą 7.00 sek. do złotych medalistek – Rosjanek i 2.39 sek. do drugich Szwajcerek, ale 2.96 sek. na czwartymi Rumunkami. Można więc stwierdzić, że to był dobry i skuteczny wyścig polskiej czwórki z pełną realizacją założeń taktycznych.

- Młodzieżowymi Mistrzyniami Europy w tej konkurencji w Kruszwicy zostały Rosjanki przed Szwajcarkami i Polkami.

III. ÓSEMKA KOBIET **BW8+**

Krzemińska Iga	19 lat	Drakkar Gdańsk
Strybel Małgorzata	21 lat	Lotto Bydgoscia
Jankowska Martyna	19 lat	SMS/AZS AWF Gorzów Wlkp.
Ludwiczak Weronika	19 lat	KTW Kalisz
Sobocińska Jessika	20 lat	Posnania Poznań
Janiak Ewelina	20 lat	KTW Kalisz
Paszowska Ada	19 lat	SMS/AZS UMK Toruń
Weiwier Julia	19 lat	SMS/AZS UMK Toruń
Pawelczak Katarzyna Stern.	22 lata	BTW Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Tomasz Bykowski	- Drakkar Gdańsk
Waldemar Nowakowski	- Lotto Bydgoscia
Piotr Basta	- AZS AWF Gorzów Wlkp.
Paweł Rakowski	- KTW Kalisz
Mariola Abrahamczyk	- Posnania Poznań
Szymon Wiśniewski	- AZS UMK Toruń

Marcin Badiągowski - BTW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Gutorski

Prognoza wyniku: 1-3 miejsce

Zajęte miejsce: trzecie miejsce

W konkurencji kobiecych ósemek wystartowały tylko trzy ósemki. Podobnie jak w dwójkach podwójnych wagi lekkiej i czwórk bez sterniczki kobiet, w przypadku zgłoszenia w imprezie mistrzowskiej sześciu lub mniejszej ilości osad najpierw rozgrywany jest Preliminary Race, czyli wyścig o ustawienie osad na poszczególnych torach w ostatecznej walce o podział medali.

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata startowało sześć ósemek, a zgłoszone do Kruszwicy osady zajęły w nich odpowiednio: Niemki były drugie, Polki – czwarte i Rumunki szóste. Z czego załoga niemiecka to całkiem inny skład osobowy, a w ósemkach Polski i Rumunii pozostawiono po trzy zawodniczki. Z tym, że w polskiej osadzie cztery zawodniczki wsiadły do czwórki bez sterniczki, a w ich miejsce dokooptowane zostały inne młode zawodniczki, natomiast Rumuni swoją osadę wyraźnie wzmocnili. Do ich reprezentacyjnej doszła Mistrzyni Olimpijska z Tokio w dwójce podwójnej, która oprócz tego w Kruszwicy zdobyła także złoty medal w jedyńce oraz dwie olimpijki z szóstej ósemki. Należy podkreślić, że dwie zawodniczki z rumuńskiej ósemki zdobyły także w Kruszwicy złoty medal w czwórce bez sterniczki, a jeszcze inna srebrny medal w dwójce bez sterniczki. Polki w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata pokonały Rumunki o 3.15 sek., a w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy po tych wszystkich przetasowaniach przegrały z nimi 14.75 sek.

W Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Kruszwicy Polki w tej konkurencji wystartowały dwukrotnie; w wyścigu o tory i finale A, zajmując kolejno drugie i trzecie miejsce. W wyścigu o tory nasza osada popłynęła bardzo ambitnie na całym dystansie. Wprawdzie do półmetka płynęły na trzeciej pozycji, to jednak w drugiej połowie dystansu zaatakowały rozluźnione już Niemki, pokonując je na mecie o 4.07 sek. Dało to im nadzieję, że jest szansa na srebrny medal na tych regatach. W finale, podobnie jak w wyścigu o tory od startu do mety pewnie prowadziła osada Rumunii. Niestety od startu do mety w finale na drugiej pozycji płynęły Niemki. Polska ósemka na samym starcie popełniła błędy które nie powinny się przydarzyć, osada została za Niemkami, co spowodowało konieczność pogoni za rywalkami. Niestety była ona mało skuteczna i ostatecznie Polki zakończyły start na trzecim miejscu. Z tej porażki zapewne najcenniejsza może być lekcja, którą zawodniczkom zafundował stres, co nie zmienia faktu, że te zawody i doświadczenie które zdobyły mogą zaowocować w przyszłości.

- Młodzieżowymi Mistrzyniami Europy w tej konkurencji w Kruszwicy zostały Rumunki przed Niemkami i Polkami.

IV. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET BW4-

Lesner Zuzanna	20 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Kaźmierczak Weronika	21 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Potrzuska Anna	21 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Pawlak Izabela	21 lat	AZS AWFIS Gdańsk

Trenerzy klubowi:

Michał Rychlicki - AZS AWF Gdańsk
Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Badziągowski

Prognoza wyniku: 3-5 miejsce

Zajęte miejsce: srebrny medal

W konkurencji czwórek bez sterniczki kobiet zgłoszonych wystartowało sześć osad. Podobnie jak w dwójkach podwójnych wagi lekkiej i ósemce kobiet, w przypadku zgłoszenia w imprezie mistrzowskiej sześciu lub mniejszej ilości osad najpierw rozgrywany jest Preliminary Race, czyli wyścig o ustawienie osad na poszczególnych torach w ostatecznej walce o podział medali.

Z federacji, które miały swoje osady w tej konkurencji w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w czeskich Racicach do Kruszwicy czwórki także zgłosili: Brytyjczycy (złoty medal w Racicach, ale w Kruszwicy całkiem inny, nieznanymi osobowo skład); Niemcy (piąte miejsce w Racicach, a w Kruszwicy, podobnie jak Brytyjczycy, całkiem inny i nieznanymi osobowo skład); Rosjanie (szóste miejsce w Racicach, a w Kruszwicy wymienili jedną zawodniczkę) oraz Rumuni (trzecie miejsce w Racicach, ale wsadzili dwie nowe zawodniczki, które startowały w szóstej ósemce tegorocznych Igrzysk Olimpijskich w Tokio. Z tym, że dwie zawodniczki z tej czwórki startowały w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Kruszwicy także w ósemce).

Polska czwórka została złożona z dwóch najlepszych

dwójek bez sterniczki w tym sezonie. Zawodniczki potwierdziły to podczas Centralnych Regat na przełomie kwietnia i maja w Poznaniu oraz w Młodzieżowych Mistrzostwach Polski, gdzie zajęły dwa pierwsze miejsca. W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w obecnym sezonie startowały w ósemce i zajęły czwarte miejsce.

Historia rywalizacji na pierwszych trzech pozycjach obu wyścigów była niemal identyczna. Od startu do mety na czele prowadziły faworyzowane Rumunki. Za nimi także od startu do mety płynęły Polki, podobnie jak na trzeciej pozycji Brytyjki. Polki uległy Rumunkom 9.86 i 6.35 sek, natomiast wygrały z Brytyjkami 4.74 i 3.46 sek. W ocenie startu naszej czwórki w tych mistrzostwach należy podkreślić dobry start na tle startujących osad. Słaby natomiast start zanotowały – szóste w Racicach Rosjanki, które jednak miały w składzie jedną całkiem nową i nieznaną zawodniczkę oraz dokonały zmiany w układzie osady z pozycją szlakowej włącznie.

- Młodzieżowymi Mistrzyniami Europy w tej konkurencji w Kruszwicy zostały Rumunki przed Polkami i Brytyjkami.

V. JEDYNKA MĘŻCZYZN BM1x

Płomiński Piotr 20 lat WTW Warszawa

Trener klubowy:

Krzysztof Kaliński - WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wyniku: 1-4 miejsce

Zajęte miejsce: brązowy medal

W jedynce mężczyzn w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Kruszwicy wystartowało 20 zawodników. Przy takiej ilości zgłoszeń w ramach eliminacji rozegrano cztery przedbiegi, z których bezpośrednio do półfinałów A/B awansowało po dwóch skifistów. Następnie dwa repesaze, z których także po dwóch pierwszych uzupełniało półfinały A/B, a pozostali walczyli w półfinałach C/D. Z dwóch półfinałów A/B i dwóch C/D po trzech pierwszych zawodników startowało odpowiednio w finałach A (miejsca 1-6) i C (miejsca 13-18), a pozostali w finałach B (miejsca 7-12) i D (miejsca 19-20).

Spośród startujących w Kruszwicy skifistów głównymi kandydatami do medali byli Emil Neykov z Bułgarii aktualny Młodzieżowy Mistrz Świata w tej konkurencji i Piotr Płomiński tegoroczny Młodzieżowy Wicemistrz Świata. W Kruszwicy wystartował także Szwajcar - tegoroczny brązowy medalista Młodzieżowych Mistrzostw Świata w dwójce podwójnej. Ponadto wystartowali również Węgier, który w Racicach zajął na jedynce IX miejsce i Niemiec srebrny medalista Młodzieżowych Mistrzostw Świata z 2019 roku w czwórce podwójnej.

Nasz zawodnik większość sezonu odbywał szkolenie w grupie seniorów. Uczestniczył między innymi w zgrupowaniach klimatycznych w Portugalii jako rezerwowi w wioślach krótkich. W przedbiegu z którego dalej awansowało dwóch pierwszych zawodników Polak pewnie wygrał uzyskując najlepszy czas (6:52,16) tej fazy eliminacji. Swoje przedbiegi zgodnie z oczekiwaniami wygrali Bułgar (6:56,96) i Szwajcar (6:54,28), a czwarty przedbieg z najsłabszym czasem (7:02,42) wygrał piętnasty skifista tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata - Estończyk. W półfinale od startu zdecydowanie na czoło stawki wysunęli się trzej zawodnicy Polak, Bułgar i Turek, a pozostała trójka nie nawiązywała walki o miejsce premiowane awansem do finału. Nasz zawodnik prowadził wyścig do półmetka i nie zareagował na przyspieszenie Bułgara i Turka utrzymując w dalszej części dystansu pewne trzecie miejsce dające awans do finału oraz mając na uwadze fakt, że za trzy i pół godziny rozegrany będzie finał tej konkurencji.

W finale Piotr zgodnie ze swoim zwyczajem szybko objął prowadzenie i płynął na czele stawki niemal do 1500 metrów, kiedy to uległ pod naporem najpierw Bułgara, a nieco później również Szwajcara i ostatecznie zdobył brązowy medal. Słabszą dyspozycję w końcówce tłumaczył dolegliwościami żołądkowymi, które zaczął odczuwać w drugiej połowie dystansu.

- Młodzieżowym Mistrzem Europy w tej konkurencji w Kruszwicy został Bułgar Emil Neykov przed Szwajcarem Kai Schaeztle i Polakiem Piotrem Płomińskim

Pomimo, że wcześniej Piotr Płomiński zapowiadał rewanż za finał w Racicach i zażartą walkę o zwycięstwo z Bułgarem niestety nie udało się mu tego zrealizować to jednak utrzymał się w czołówce młodzieżowych skifistów zdobywając medal. Następnym zawodnikiem za Polakiem przyplłynął już ponad 9 sekund za nim. Wypełnił zadanie wynikowe i pomimo startu nieco poniżej zarówno jego jak i trenera oczekiwania trzeba mieć na uwadze, że jest to młody zawodnik, który dopiero rozpoczyna swoją karierę i każdy start w imprezie tej rangi będzie dla niego kolejnym doświadczeniem, które zaowocuje w przyszłości.

VI. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN BLM2x

Byczek Jakub	21 lat	AZS Szczecin
Piasecki Łukasz	20 lat	AZS Szczecin

Trener klubowy:

Piotr Kula - AZS Szczecin

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wyniku: 3-5 miejsce

Zajęte miejsce: 4 miejsce

W dwójce podwójnej wagi lekkiej w Kruszwicy wystartowało 11 osad. Przy tej ilości osad system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, dwóch repasaży oraz finałów A i B. Z przedbiegów zwycięzcy bezpośrednio zdobywają awans do finału A, w którym sześć osad staje do walki o podział medali. Z repasaży po dwie pierwsze dwójki uzupełniają stawkę finału A. Pozostałe walczą w finale B o podział miejsc 7-11.

Teoretycznie najmocniejszymi spośród zgłoszonych dwójek prezentowały się osady Belgii z aktualnymi brązowymi medalistami Młodzieżowych Mistrzostw Świata z Racic, Szwajcarów finalistów tej samej imprezy (VI miejsce), Włochów brązowych medalistów oraz Turków piątych z Racic w czwórce podwójnej wagi lekkiej. W składzie osady polskiej wioślowali zawodnicy, którzy zajęli w Racicach V miejsce w tej konkurencji.

W pierwszym starcie eliminacyjnym nasza dwójka spotkała się z osadami Turcji, Grecji oraz Czech, Niemiec i Danii. Awans do finału dawało tylko zwycięstwo w tym wyścigu. Od startu na czoło stawki wysunęli się Turcy, którzy kontrolowali wyścig, a nasza osada po minięciu półmetka próbowała jeszcze zbliżyć się do prowadzącej dwójki. Jednak zmiana była minimalna i nasi zawodnicy zrezygnowali z dalszej walki o bezpośredni awans do finału mając w perspektywie start w repasażu za cztery i pół godziny. Po szybkim starcie w repasażu nasza dwójka wysunęła się na czoło stawki i cały dystans prowadziła pilnując by stale naciskający Włosi nie wyprzedzili jej. W finale tylko pierwsze 500 metrów nasza dwójka płynęła na pozycji medalowej. W połowie dystansu trzy osady Belgii, Turcji i Szwajcarii wysunęły się na czoło i prowadziły walkę o medale. Nasza osada została nieco z tyłu i gonila płynące na medalowych pozycjach dwójki. Dopiero na finiszu zdołała wyraźnie przesunąć się do przodu jednak nie na tyle by wysunąć się na medalową pozycję. W konkurencji odnotowano

bardzo wysoki poziom sportowy gdyż pierwsi Belgowie uzyskali czas (6:17,42) tylko 3,80 sek. wolniejszy od najlepszego młodzieżowego czasu, a nasi zawodnicy ze stratą do zwycięzcy 5,56sek. byli tylko 9,36 sek. gorsi od najlepszego wyniku.

- Młodzieżowymi Mistrzami Europy w tej konkurencji w Kruszwicy zostali Belgowie przed Turkami i Szwajcarami.

Zawodnicy naszej dwójki systematycznie podnoszą poziom sportowy, są konsekwentni w pracy i potrafią dobrze rozkładać siły na dystansie. Należy mieć nadzieje, że doświadczenia zdobyte w tym roku podczas startów w finałach głównych imprez rangi mistrzowskiej w perspektywie przyszłorocznych startów tej dwójki zaowocuje wyższymi lokatami nie wyłączając także medalowych. Dwójka spełniła zadanie wynikowe i może ten start zaliczyć do udanych.

VII. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN BM4x

Kasperek Krzysztof	21 lat	Posnania Poznań
Domański Konrad	19 lat	WTW Warszawa
Bartkowski Bartosz	21 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Litka Cezary	19 lat	SMS/AZS AWF Poznań

Trenerzy klubowi:

Maciej Kurek	- Posnania Poznań
Krzysztof Kaliński	- WTW Warszawa
Michał Rychlicki	- AZS AWFIS Gdańsk
Błażej Kamola	- AZS AWF Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Prognoza wyniku: 3-5 miejsce

Zajęte miejsce: 4 miejsce

W czwórkach podwójnych mężczyzn w Kruszwicy zgłoszono jedenaście osad jednak czwórka Estonii została wycofana i ostatecznie wystartowało 10 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego również dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-10.

Kandydatami do medalu były osady Czech aktualni mistrzowie świata w tej konkurencji, Włoch z dwoma srebrnymi medalistami mistrzostw świata w czwórce podwójnej oraz dwoma finalistami w dwójce podwójnej (VI miejsce), czwórka Białorusi, która w Racicach sklasyfikowana na XII miejscu została wzmocniona przez piątego jedynkarza. W osadzie Niemiec wiosłowało dwóch mistrzów świata juniorów z lat 2018-2019. Rosjanie wystawili siódmą czwórkę podwójną z Racic z jedną zmianą. Rumuni to ósma czwórka ostatnich mistrzostw świata. Nasza czwórka podwójna w tym składzie podczas tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Racicach zajęła V miejsce. Zawodnicy z czwórki w rankingu po regatach kwalifikacyjnych w Poznaniu zajęli pierwsze cztery miejsca.

W Kruszwicy przy 10 startujących osadach nasza czwórka wystartowała trzy razy. W przedbiegu trafiła na aktualnych mistrzów świata Czechów oraz osady Białorusi, Rumunii i Niemiec. Po starcie zgodnie z przewidywaniami na czoło wysunęli się Czesi za nimi płynęli Białorusini, a na trzeciej pozycji Polacy ze stratą 1,66 sek. na pięciuset metrach. Po mocnej akcji przed półmetkiem nasi zawodnicy wyszli na drugą pozycję dającą bezpośredni awans do finału. Jednak w dalszej części dystansu Białorusini wyraźnie wzmocnili, a nasza czwórka nie była w stanie skutecznie odpowiedzieć na ten atak i przytłoczona na trzeciej pozycji z wizją nieodległego startu w repesażu. W drugim starcie eliminacyjnym Polacy wystartowali spokojniej i lepiej rozłożyli siły co pozwoliło im na 1500 metrach wyjść na prowadzenie, którego już do mety nie oddali wygrywając repesaż. W finale zgodnie z oczekiwaniami od startu prowadzili Czesi za nimi na drugiej pozycji płynęli Białorusini, a o brązowy medal walczyły czwórki Polski i Włoch. Ponad 1700 metrów nasi zawodnicy płynęli na trzeciej pozycji, prowadzili walkę z zaciekle atakującymi Włochami skutecznie odpierając ich ataki do ostatecznej rywalizacji na finiszu kiedy to mimo mocnego zrywu w końcówce Włosi przełamali naszą osadę zdobywając brązowy medal.

Cwórka zasługuje na pochwałę za piękną i emocjonującą walkę. Zajęli „najgorsze” czwarte miejsce przegrywając 0,26 sek. medal. Poprawili mankamenty z mistrzostw świata i w Mistrzostwach Europy zajęli wyższe miejsce spełniając zadanie wynikowe. Pozostał niedosyt wynikający z braku medalu, który byłby budującym zwieńczeniem całorocznej pracy zawodników i trenera. Jednak wszyscy są młodymi zawodnikami i będą mogli jeszcze w przyszłym roku wystartować w kategorii młodzieżowej i poprawić tegoroczny wynik. Oczywiście przy założeniu, że systematyczna pracą podniosą swój indywidualny poziom sportowy.

- Młodzieżowymi Mistrzami Europy w tej konkurencji w Kruszwicy zostali Czesi przed Białorusinami i Włochami.

VIII. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN BM4-

Jackowiak Emilian	21 lat	Posnania Poznań
Streich Oskar	20 lat	AZS UMK Toruń
Wanat Przemysław	21 lat	AZS AWF Poznań

Wojtalak Patryk

20 lat

Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

Maciej Kurek - Posnania Poznań

Mariusz Szumański - AZS UMK Toruń

Błażej Kamola - AZS AWF Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Maciej Kurek

Prognoza wyniku: 6-8 miejsce

Zajęte miejsce: srebrny medal

W konkurencji czwórki bez sternika wystartowało jedenaście osad. Przy tej ilości osad system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, dwóch repasaży oraz finałów A i B. Z przedbiegów zwycięzcy bezpośrednio zdobywają awans do finału A, w którym sześć osad staje do walki o podział medali. Z repasaży po dwie pierwsze dwójki uzupełniają stawkę finału A. Pozostałe walczą w finale B o podział miejsc 7-11.

Wśród nich czwórka Rumunii ze srebrnym medalistą z Tokio w czwórce bez sternika i dwoma uczestnikami igrzysk olimpijskich w ósemce. Czwórki Rosjan i Białorusinów zajęły w finale mistrzostw świata odpowiednio czwarte i szóste miejsce. Osada Włoch z finalistami tegorocznych mistrzostw świata w ósemce (IV miejsce) i dwoma zawodnikami z ósmego miejsca w czwórce bez sternika. Szwajcarzy to dziewiąta osada, a dziesiąta w Racicach czwórka Greków została wzmocniona zawodnikami z finałowej dwójki bez sternika (VI miejsce). Skład osady polskiej został wyłoniony na zgrupowaniu w Walczu przed MME w Kruszwicy. W selekcji udział wzięło sześciu zawodników

z jedenastej w Racicach ósemki i dwóch dobranych na podstawie wcześniejszych testów i akcji szkoleniowych. Spośród ośmiu zawodników na podstawie przejazdów kontrolnych na dystansie 1500m wyłoniono najszybszy skład i w konfrontacji z innymi osadami zakwalifikowanymi na MME zweryfikowano jej poziom sportowy. Okazało się, że nowa czwórka bez sternika nie odbiega poziomem od osad, które walczyły w finałach tegorocznych mistrzostw świata i dzięki temu została zaproponowana do startu w Kruszwicy. Ze składu czwórki w ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Europy jeden zawodnik (P. Wanat) zajął VI miejsce w czwórce bez sternika, a dwóch (O. Streich i P. Wojtalak) wygrało finał „B” w ósemce ze sternikiem.

W Kruszwicy zawodnicy wystartowali trzy razy. W przedbiegu, z którego bezpośrednio do finału awansowała tylko jedna osada trafili na faworyzowanych Rumunów. Po bardzo mocnym starcie objęli prowadzenie, jednak już przed półmetkiem wyprzedzili ich Rumuni, którzy zrobili przewagę pozwalającą kontrolować wyścig. Polacy nie widząc możliwości wygrania wyścigu spokojnie dopłynęli na drugim miejscu z czwartym czasem eliminacji. Z repasażu, w którym spotkali się z osadami Włoch, Rosji, Litwy i Czech do finału awansowały dwie pierwsze. Od początku Polacy płynęli na drugim miejscu z wyraźną przewagą nad trzecimi Rosjanami. Po półmetku płynąc dalej swoim rytmem nieoczekiwanie wyszli na czoło stawki przed prowadzących do tej pory Włochów i pewnie wygrali repasaż wchodząc do finału. W decydującej finałowej rozgrywce od startu prowadzili Rumuni, za nimi walkę o medale srebrny i brązowy podjęły czwórki Białorusi i Polski pozostałe trzy osady nie liczyły się w tej rozgrywce. Do tysiąca metrów nasza czwórka płynęła czujnie na trzecim miejscu oszczędzając siły na decydującą o medalach końcówkę wyścigu. Po półmetku stopniowo rozpędzając się Polacy wyprzedzili Białorusinów i mimo ich mocnego finiszu odparli atak zdobywając srebrny medal. Ulegli Rumunom 2,25 sek. i wyprzedzili czwórkę Białorusi o 0,96 sek., a czwartych Włochów o 3,37 sek.

- Młodzieżowymi Mistrzami Europy w tej konkurencji w Kruszwicy zostali Rumuni przed Polakami i Białorusinami.

Po nieudanym starcie młodzieżowych wioseł długich w Racicach z jedenastej ósemki do startu w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy zaproponowano dwie osady dwójkę i czwórkę bez sternika. Nieoczekiwanie medal zdobyła ta „teoretycznie” słabsza osada wyłoniona po żmudnej selekcji. O wyniku tej osady zadecydowały nie moc i siła lecz technika wiosłowania, odpowiedni rytm oraz ekonomia i płynność ruchu wiosłujących. Nie bez znaczenia były też spokój, opanowanie i odporność na stres szlakowego jak i całej czwórki. Zawodnikom należą się słowa uznania za konsekwencję w dążeniu do wyznaczonego celu i emocjonującą walkę podczas wyścigów. Wszyscy pozostają jeszcze w kategorii młodzieżowej co dobrze rokuje w perspektywie przyszłorocznych startów w imprezie głównej.

IX. DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN BM2-

Kaczmarek Jerzy

20 lat

Posnania Poznań

Józefowicz Damian

21 lat

Posnania Poznań

Trener klubowy:

Maciej Kurek

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Szumański

Prognoza wyniku: 3-6 miejsce

Zajęte miejsce: 6 miejsce

W Kruszwicy wystartowało dziesięć dwójek bez sternika mężczyzn. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego również dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-10.

Głównymi kandydatami do medali były osady aktualnych wicemistrzów świata Litwinów i mistrzów świata sprzed 2 lat z Sarasoty Rumunów, którzy w ubiegłym roku wygrali Młodzieżowe Mistrzostwa Europy w Duisburgu, a w tym roku jeden z nich startował w Tokio w konkurencji ósemki gdzie zajął VII miejsce. Dwójka Chorwatów zajęła IV miejsce w ostatnich Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, ponadto Włosi to zawodnicy, którzy w Racicach zajęli IV miejsce w ósemce, a jeden z Brytyjczyków zdobył brązowy medal w czwórce bez sternika. Zawodnicy naszej osady w tym roku w lipcowych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata startowali w konkurencji ósemki ze sternikiem zajmując XI miejsce. Dwójka została stworzona na bazie Damiana Józefowicza, który od listopada 2020 r. uczestniczył w szkoleniu grupy olimpijskiej wiosł długich. Po wygraniu razem z Łukaszem Posyłająką krajowej rywalizacji wewnętrznej w dwójce bez sternika otrzymał szansę startu w kwalifikacjach olimpijskich. Ostatecznie do Tokio nie zakwalifikował się, zajmując VI miejsce na 13 startujących osad. W ubiegłym roku szlakował czwórkę bez sternika, która w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy zajęła VI miejsce. Drugi z zawodników dwójki Jerzy Kaczmarek w 2020 roku w kategorii młodzieżowej nie wystartował ze względu na zakrzepicę, przez którą nie mógł kontynuować treningów.

W Kruszwicy nasza dwójka bez sternika wystartowała dwa razy. W przedbiegu spotkali renomowaną osadę Rumunii oraz Duńczyków, Greków i Czechów. Po dobrym starcie do 1000 metrów prowadziła wyrównaną walkę o drugie miejsce z Duńczykami za pewnie prowadzącymi Rumunami. Po przyśpieszeniu na trzecich pięciuset metrach wyszli zdecydowanie przed Duńczyków na drugie miejsce premiowane awansem. Duńczycy nie kontynuowali walki i nasza dwójka mogła spokojnie dopłynąć do mety bezpośrednio z przedbiegu awansując do finału z czwartym czasem tego etapu eliminacji co dobrze rokowało przed niedzielą walką o medale. Niestety finał nasza dwójka popłynęła poniżej swoich możliwości zupełnie inaczej niż sobotni skuteczny przedbieg. Tylko 500 metrów nawiązała walkę płynąc w czołowej stawce na czwartej pozycji. Dalej mimo prób było tylko gorzej, a drugą połowę dystansu popłynęła najwolniej ze wszystkich osad, kończąc wyścig na ostatniej pozycji. Dla Damiana Józefowicza szlakowego dwójki był to kolejny start w finale imprezy mistrzowskiej poniżej oczekiwań. Podobnie było w ubiegłorocznym finale MME w Duisburgu (VI miejsce) i tegorocznych regatach kwalifikacyjnych na Igrzyska Olimpijskie w Lucernie (VI miejsce). W Kruszwicy w zbliżonych warunkach wietrznych w przedbiegu płynąc ostatnie 500 metrów spokojnie na pozycji dającej awans do finału osiąga czas 6:36,32, a w finale przy pełnej mobilizacji 6:42,67. Prawdopodobnie zawodnik ma względem siebie i wyniku końcowego zbyt duże oczekiwania i problem z wytrzymaniem presji jaką te oczekiwania wywołują. Powoduje to, że mimo dobrych startów w eliminacjach rokujących zadowalający wynik nie wytrzymuje emocjonalnie, usztywnia się i początek wyścigu finałowego realizuje zbyt dużym kosztem sił, co eliminuje osadę przez niego prowadzoną ze skutecznej walki w dalszej części dystansu. Niezbędne jest wyciągnięcie z tej sytuacji wniosków i praca z zawodnikiem nad tym mankamentem, bo nie można mu odebrać ambicji, woli walki i chęci rywalizacji popartej ciężką pracą.

- Młodzieżowymi Mistrzami Europy w tej konkurencji w Kruszwicy zostali Litwini przed Rumunami i Włochami.

Juniorzy

Ta grupa wiekowa ma każdego roku pięć imprez, do których przygotowywana i zgłaszana jest reprezentacja narodowa. W tych imprezach startują trzy grupy wiekowe ograniczane do góry. W 2021 roku juniorzy startowali:

- Reprezentacja do lat 18
 - Mistrzostwa Świata Juniorów 11-15.08.2021 - Plovdiv (Bułgaria)
 - Mistrzostwa Europy Juniorów 10-11.10.2021 - Essen (Niemcy)
- Reprezentacja do lat 17
 - Puchar Młodzieży „Coupe de la Jeunesse” 6-8.08.2021 - Linz (Austria)
 - Puchar Bałtyku „Baltic Cup” 25-26.09.2021 - Troki (Litwa)
- Reprezentacja do lat 16
 - Regaty Nadziei Olimpijskich „Olympic Hopes” 20.08.2021 - Treboń (Czechy)

Mistrzostwa świata

Rozegrane w tym roku od 11 do 15 sierpnia mistrzostwa były trzecimi Mistrzostwami Świata Juniorów rozegranymi na torze regatowym w Płowdiv. W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów ze względu na pandemię COVID-19 wystartowała najmniejsza ilość reprezentacji w analizowanym okresie 22 lat. Zdecydowanie najwięcej narodowych reprezentacji uczestniczyło dotychczas w mistrzostwach 2009 roku we francuskim Brive la Gaillarde bo aż 66 federacji i to było o 7 więcej niż w następnych pod tym względem Mistrzostwach Świata 2016 roku w Rotterdamie i 24 więcej niż w tym roku w Płowdiv. W Płowdiv w tym roku wystartowało dziewięć reprezentacji mniej niż w ostatnich w 2019 roku w Tokio, a zabrakło przede wszystkim Australijczyków, Nowozelandczyków, Chińczyków i Brytyjczyków, którzy wielokrotnie mieli swoje załogi w walce o medale.

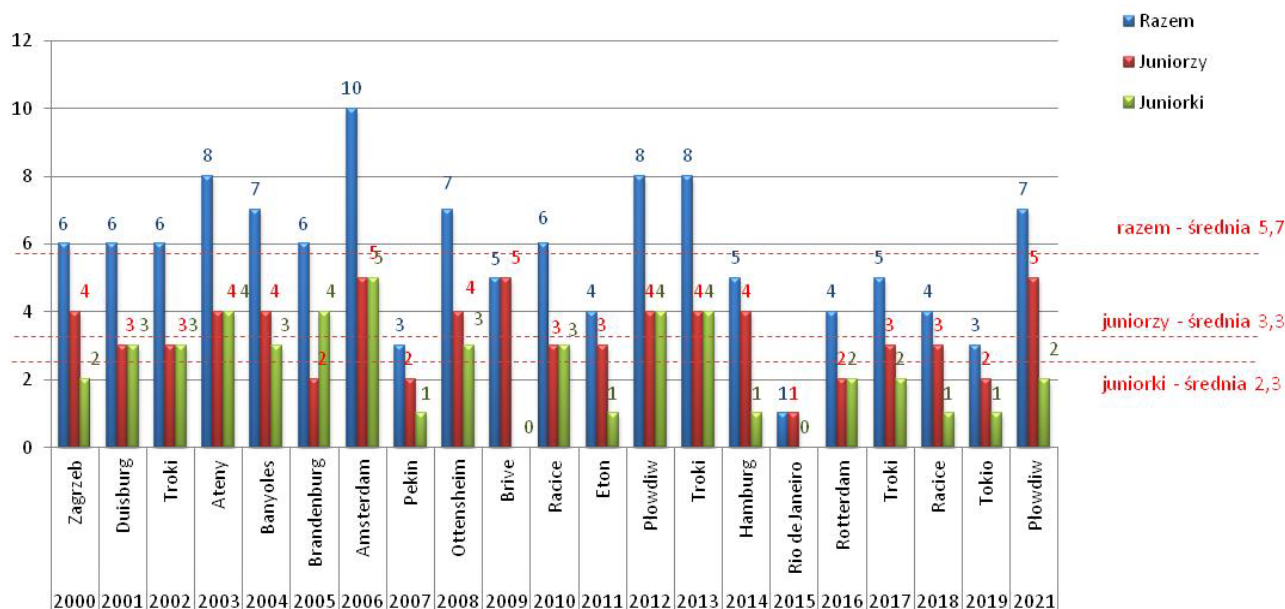
W tegorocznych Mistrzostwa Świata Juniorów podobnie jak w ostatnich rozegrano czternaście konkurencji. Po siedem tych samych kobiecych i męskich. W każdej grupie rozgrywane są po trzy konkurencje krótko-wiosłowe:

- jedyńki, dwójki podwójne, czwórki podwójne
- oraz cztery konkurencje długowiosłowe:
- dwójki bez sternika(-czki), czwórki bez sternika(-czki), czwórka ze sternikiem(-czką), ósemki ze sternikiem(-czką)

Tym razem najwięcej osad zgłoszono w dwójkach podwójnych junierek, czwórkach podwójnych juniorów oraz w obu jedyńkach. I tym razem aż pięć pierwszych najliczniej obsadzonych konkurencji to konkurencje krótkowiosłowe, co wynika z przyjmowanego systemu szkolenia na całym świecie z przyczyn głównie zdrowotnych, ale i organizacyjnych. Przyczyny zdrowotne to przede wszystkim ochrona młodego, nie do końca ukształtowanego organizmu (szczególnie układu kostnego) w momencie, kiedy kandydat na przyszłego olimpijczyka rozpoczyna naukę wiosłowania. Wiosłowanie na wiosłach krótkich jest symetryczne, układ mięśni rozwija się równomiernie, natomiast w długich asymetryczne, gdzie występują pewnego rodzaju skrzywienia kręgosłupa. Przyczyny organizacyjne to przede wszystkim bezpieczeństwo na wodzie, mniejsza możliwość wyrócenia się, kiedy jedna osoba trzyma jednocześnie dwa wiosła oraz możliwość indywidualnego treningu na jedyńce bez wzajemnego uzależniania się zawodników. Wśród sześciu najstabiliej obsadzonych konkurencji znalazły się na odmian wszystkie konkurencje długowiosłowe dziewcząt i obie ósemki. Ósemki w tej grupie wiekowej to przede wszystkim z powodów organizacyjnych kosztów przygotowania.

Ogółem do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów zgłoszono 191 osad (83 kobiece i 108 męskich) to jest dokładnie tyle samo co w 2019 roku. Mniej osad w tym okresie zgłoszono tylko w 2003 i 2015 roku bo po 186. Zdecydowanie najwięcej osad wystartowało w 2009 roku we francuskim Brive la Gaillarde.

LICZBA POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2021

Nasza federacja, z założenia zgodnie z zasadami kwalifikacji wysyła na mistrzostwa świata osady, które rokują nadzieję na podjęcie walki o miejsce w pierwszej ósemce poszczególnych konkurencji. Siedem osad zgłoszonych w tym roku na mistrzostwa świata juniorów w polskiej reprezentacji stanowiła 5-7 wielkość w historii startów ostatnich 22 lat. Najwięcej 10 osad zgłosiliśmy w 2006 roku, a w tamtej reprezentacji złoty medal na jedyńce zdobyła Mistrzyni Olimpijska z Rio de Janeiro Natalia Madaj. Trzykrotnie zgłaszaliśmy po osiem osad i trzykrotnie po siedem. Jak wynika z diagramu, średnia ilość zgłaszanych przez nas w ostatnich dwudziestu dwu latach to 5,6 osad, 2-3 kobiece i 3-4 męskie. Jednak taka średnia jest wynikiem bardzo dużej, jak na nasze możliwości przy pierwotnym założeniu dotyczącym prognozy szans walki o miejsce w ósemce mistrzostw, ilości zgłoszonych osad w latach 2003, 2004, 2006, 2012, 2013 i 2021.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Niemcy	9
2	Włochy	7
3	Francja	5
4	USA	4
5	Rumunia	3
6	Szwajcaria	2
7-18	Belgia, Chile, Czechy, Grecja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Kanada, Litwa, Polska , Rosja, Turcja	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Liczba medali
1-2	Niemcy, Włochy	4
3	Francja	3
4-6	Rumunia, Szwajcaria, USA	2
7-10	Chile, Grecja, Holandia, Irlandia	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Niemcy	5
2	Włochy	3
3-4	Francja, USA	2
5-13	Belgia, Czechy, Hiszpania, Kanada Litwa, Polska , Rosja, Rumunia, Turcja	1

LICZBA ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1999-2021

Lp.	Ilość medali	Miejsce w klasyfikacji
1999	1	7-10
2000	1	11-19
2001	0	-
2002	2	6-10
2003	2	6-10
2004	3	3-7
2005	1	7-14
2006	1	12-15
2007	0	-
2008	0	-
2009	1	9-16
2010	0	-
2011	0	-
2012	0	-
2013	3	4
2014	0	-
2015	0	-
2016	0	-
2017	0	-
2018	0	-
2019	0	-
2021	1	13-18

Jak widać nasza reprezentacje juniorów w 22 porównywanych Mistrzostwach Świata aż dwanaście razy nie zdobyły ani jednego medalu. Dwukrotnie (w 2004 i 2013 roku) zdobyły po trzy medale, również dwukrotnie po dwa medale i sześciokrotnie po jednym medalu. Najlepsze – trzecie miejsce naszej reprezentacji w klasyfikacji medalowej było w 2004 roku wspólnie z pięcioma innymi federacjami oraz czwarte w 2013 roku.

Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	USA	3 – 0 – 1
2	Niemcy	2 – 3 – 4
3	Rumunia	2 – 0 – 1
4	Szwajcaria	2 – 0 – 0
5	Włochy	1 – 5 – 1
6	Francja	1 – 3 – 1
7-9	Hiszpania	1 – 0 – 0
	Holandia	
	Litwa	
10-12	Belgia	0 – 1 – 0
	Chile	
	Turcja	

13-18	Czechy	0 – 0 – 1
	Grecja	
	Irlandia	
	Kanada	
	Polska	
Rosja		

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1-2	Szwajcaria	2 – 0 – 0
	USA	
3	Francja	1 – 2 – 0
4	Rumunia	1 – 0 – 1
5	Holandia	1 – 0 – 0
6	Włochy	0 – 3 – 1
7	Niemcy	0 – 1 – 3
8	Chile	0 – 1 – 0
9-10	Grecja	0 – 0 – 1
	Irlandia	

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	2 – 2 – 1
2	Włochy	1 – 2 – 0
3	USA	1 – 0 – 1
4-6	Hiszpania	1 – 0 – 0
	Litwa	
	Rumunia	
7	Francja	0 – 1 – 1
8-9	Belgia	0 – 1 – 0
	Turcja	
10-13	Czechy	0 – 0 – 1
	Kanada	
	Polska	
	Rosja	

Na czele klasyfikacji medalowej w tym roku znaleźli się Amerykanie z trzema złotymi medalami, a trzeba przyznać, że niewiele brakowało i mieliby także czwarty w jedynce juniorów (ostatecznie brązowy medal). Czternaście złotych medali rozdzieliło pomiędzy siebie dziewięć reprezentacji, srebrne medale zdobyło sześć federacji, a brązowe jedenaście. Polska reprezentacja z jednym brązowym medalem znalazła się na końcu klasyfikacji medalowej w grupie sześciu federacji. W konkurencjach junierek na czele klasyfikacji znalazły się Szwajcarki i Amerykanki z dwoma złotymi medalami, a siedem złotych medali zdobyło pięć federacji, srebrnych i brązowych po cztery federacje. W konkurencjach juniorów na czele klasyfikacji medalowej znaleźli się Niemcy, którzy jako jedyni wygrali dwa złote medale. Siedmioma złotymi medalami podzieliło się sześć federacji, srebrnymi cztery, a brązowe medale w każdej konkurencji zdobywała inna nacja.

Polscy juniorzy w całej historii rozgrywania swojej imprezy głównej pod dwoma nazwami zdobyli dotychczas 37 medali z podziałem widocznym powyżej. W podziale złotych medali do tej pory jest równowaga, ponieważ trzy z nich były udziałem osad kobiecych (dwa razy skifistki i raz dwójka podwójna) i trzy z udziałem osad męskich (dwójka ze sternikiem, ósemka i skifista).

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy, zajmując miejsca tuż za strefą medalową.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	79
2	Włochy	77
3	USA	49
4	Rumunia	42
5	Francja	40
6	Szwajcaria	27
7	Grecja	23
8	Holandia	18
9	Hiszpania	14
10-11	Irlandia, Rosja	13
12	Czechy	11
13	Litwa	10
14-15	Białoruś, Polska	9
16	Kanada	8
17-20	Belgia, Bułgaria, Chile, Turcja	7
21-22	Południowa Afryka, Ukraina	6
23-25	Dania, Łotwa, Słowenia	5
26	Norwegia	4
27	Węgry	3
28	Paragwaj	2

Obecnie w Mistrzostwach Świata Juniorów jest do zdobycia 518 punktów, z czego jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 126 punktów przy abstrakcyjnym założeniu, że zdobędzie czternaście złotych medali. W tym roku ze względu na ilość zgłoszeń do zdobycia było

506 punktów, 259 w juniorach i 247 w juniorkach. Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów drużynowo wygrali Niemcy wyprzedzając tylko dwoma punktami Włochów. Obie te reprezentacje zdobyły po ponad 60% możliwych do zdobycia przez jedną federację punktów. Trzeci w punktacji Amerykanie zdobyli 38.9% możliwych do zdobycia punktów. Te trzy reprezentacje miały w tegorocznych mistrzostwach jako jedyne komplet osad. Polska z dziewięcioma punktami wykorzystała jedynie 7.2% maksymalnej ilości punktów. Pięć pierwszych w punktacji reprezentacji zdobyła łącznie 56.8% wszystkich punktów.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Włochy	40
2	Niemcy	32
3	USA	28
4	Francja	27
5	Rumunia	24
6	Szwajcaria	18
7	Holandia	16
8	Grecja	13
9	Chile	7
10	Irlandia	6
11-14	Hiszpania, Łotwa, Słowenia, Ukraina	5
15	Południowa Afryka	4
16	Rosja	3
17-19	Czechy, Kanada, Paragwaj	2
20-22	Białoruś, Litwa, Węgry	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	47
2	Włochy	37
3	USA	21
4	Rumunia	18
5	Francja	13
6-7	Grecja, Rosja	10
8-12	Czechy, Hiszpania, Litwa, Polska, Szwajcaria	9
13	Białoruś	8
14-17	Belgia, Bułgaria, Irlandia, Turcja	7
18	Kanada	6
19	Dania	5
20	Norwegia	4
21-23	Holandia, Południowa Afryka, Węgry	2
24	Ukraina	1

W rozbiu na konkurencje kobiece i męskie w juniorkach najlepsze okazały się Włoszki z 40 punktami, czyli 63.5% maksymalnej ilości, a w juniorach Niemcy z 74.6% wykorzystaniem maksymalnej ilości punktów. W konkurencjach junierek cztery pierwsze reprezentacje zgarnęło 51.5% wszystkich możliwych do zdobycia w nich punktów, a w konkurencjach juniorów odpowiednio 47.5%. Polska reprezentacja punkty zdobyła jedynie w konkurencjach juniorów, a punktowały tylko trzy osady. Dziewięć punktów pozwoliło na zajęcie polskiej reprezentacji wspólnie z czterema innymi ósmego miejsca. Natomiast polscy juniorzy zdobyli 14.3% maksymalnej ilości punktów.

LICZBA ZDOBYTYCH PUNKTÓW W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1995-2021

Rok	Liczba punktów	Rok	Liczba punktów	Rok	Liczba punktów
1995	19	2004	30	2013	26
1996	17	2005	18	2014	1
1997	22	2006	24	2015	4
1998	16	2007	4	2016	1
1999	17	2008	8	2017	4
2000	17	2009	11	2018	12
2001	3	2010	3	2019	7
2002	22	2011	0	2021	9
2003	27	2012	11		

Jak wynika z zestawienia w tabeli w ostatnich 25 Mistrzostwach Świata Juniorów nasza reprezentacja maksymalnie zdobyła 30 punktów w 2004 roku w hiszpańskim Banyoles, natomiast raz na torze olimpijskim w angielskim Eton w 2011 roku nie zdobyła żadnego punktu.

Poniżej dla zobrazowania i porównania startów reprezentacji juniorów w poszczególnych latach, także w rozbiu na juniorki i juniorów, przedstawiono zbiorczą tabelę miejsc zajmowanych przez całą reprezentację i ilość zdobywanych punktów.

LICZBA PUNKTÓW I MIEJSCA W KLASYFIKACJI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2006-2021 RAZEM

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Miejsce Mistrzostw	Amsterdam NED	Pekin CHN	Linz AUT	Brive FRA	Racice CZE	Eton GBR	Plovdiv BUL	Troki LTU
Liczba punktów	24	4	8	11	3	0	11	26
Miejsce w punktacji	4-5	24-25	14-16	14-15	24	-	15-16	6
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2021	
Miejsce Mistrzostw	Hamburg GER	Rio de Janeiro BRA	Rotterdam NED	Troki LTU	Racice CZE	Tokio JPN	Płowdiw BUL	
Liczba punktów	1	4	1	4	12	7	9	
Miejsce w punktacji	30-31	23-27	26-30	25-29	11	21-23	14-15	

Tegoroczna pozycja polskiej reprezentacji juniorów w światowej klasyfikacji ostatnich piętnastu lat była 4-6 występem z kolei pod względem zajętego miejsca w punktacji drużynowej.

JUNIORKI

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2021
Liczba punktów	3	4	0	0	0	4	5	0	0	1	4	0	1	0
Miejsce w punktacji	19	13-15	-	-	-	15-17	14-15	-	-	17-19	19-21	-	20-22	-

JUNIORZY

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2021
Liczba punktów	1	4	11	3	0	7	21	1	4	0	0	12	6	9
Miejsce w punktacji	23-26	19-20	8-9	20-21	-	12-14	3	26-28	16-20	-	-	8	13-16	8-12

Najlepsze w historii czwarte miejsce w punktacji drużynowej nasi juniorzy zajęli w mistrzostwach świata w 2006 roku w Amsterdamie oraz dwukrotnie piąte w mistrzostwach świata 2003 i 2004 roku w Atenach i Banyoles. W czternastoletnim okresie od 2007 roku w konkurencjach

junioerek nasze zawodniczki siedem razy nie zdobywały żadnego punktu, a w konkurencjach juniorów trzy razy nie zdobywali w rywalizacji mistrzostw świata. Najlepsze miejsce reprezentacji juniorek w omawianym okresie to trzynaste miejsce w mistrzostwach świata 2008 roku w austriackim Ottensheim, natomiast juniorów to trzecie miejsce w litewskich Trokach w 2013 roku.

Mistrzostwa Świata Juniorów 2021 odbyły się na torze regatowym w bułgarskim Płowdiv, ponad 300 tysięcznym mieście położonym nad rzeką Maricą w środkowej części Bułgarii w zachodniej części Niziny Górnotrackiej. Płowdiv to drugie po Sofii pod względem liczby mieszkańców miasto Bułgarii i jedno z najstarszych miast w całej Europie. Pierwsza osada istniała tu już 6000 lat temu! W mieście

znaleźć można ślady po Cesarstwie Rzymskim (np. częściowo odsłonięte ruiny stadionu, które odkryto pod głównym deptakiem czy położone na zboczu zjawiskowe ruiny teatru), czy po Imperium Osmańskim (np. okazały, 600-letni meczet Dzhumaya). Płowdiv położony był na 7 wzgórzach: Dzhenem Tepe (najwyższe ze wzniesień), Bunarzhik, Sahat Tepe, Nebet Tepe, Dzhambaz Tepe, Taksim Tepe, Markovo Tepe. Ostatnie z nich niestety już nie istnieje. Na przełomie XIX i XX w. wydobywany z niego kamień został wykorzystany do budowy dróg i chodników w sporej części miasta. W miejscu, gdzie niegdyś istniało znajdują się obecnie budynki użyteczności publicznej. Ważny ośrodek gospodarczy i naukowo-kulturowy kraju (5 szkół wyższych). W mieście od 1882 r. odbywają się Targi Płowdiwskie.

Tor regatowy w Płowdiv jest sztucznym kanałem z długością sumaryczną 2300m, który był specjalnie zaprojektowany przez architekta Valentine Marinov z głównym doradcą - bułgarską działaczką we władzach Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA Svetli Otzetovej, by spełniać współczesne wymagania dla organizacji największych światowych imprez sportów wodnych. Zlokalizowanie układu toru było tak dobrane, aby było otoczone przez naturalne lasy, mając przez to równe warunki na wszystkich pasmach wody. Dodatkowo kierunek rozgrywania wyścigów jest ze wschodu na zachód i równoległy do kierunku przeważających wiatrów.

W Płowdiv nasza reprezentacja zamieszkała tym razem w hotelu Ramada Trimontium oddalonym około 5 kilometrów od toru wioślarskiego w pokojach jedno i dwuosobowych z klimatyzacją. Pomiedzy hotelem, a torem wioślarskim kursowały wahadłowo autokary organizatora.

W tym samym hotelu mieszkało jeszcze kilka innych reprezentacji m. in. Rumunia, Austria, Kanada, Słowenia i Grecja. Wyżywienie zapewniono w hotelowej restauracji w formie bufetu, ale jakość pozostawiała wiele do życzenia.

W trakcie całych mistrzostw w hotelu i na torze wioślarskim obowiązywało noszenie maseczek ochronnych zakrywających usta i nos zapobiegających rozprzestrzenianiu się wirusa COVID-19, a do uzyskania akredytacji niezbędny był test PCR wykonany przed samym wyjazdem w Wałczu. Na terenie wioski wioślarskiej nasza reprezentacja miała rozstawiony własny namiot z pełnym wyposażeniem niezbędnym do odpoczynku i regeneracji. Wewnątrz namiotu była stoły i krzesła ogrodowe, zestawy do robienia kawy i herbaty, tablice informacyjne i karimaty do rozgrzewki i wypoczynku.

KIEROWNICTWO EKIPY

Prezes

Dyrektor Sportowy

Lekarz

Fizjoterapeuta

Trener główny kadry juniorów

Trener JW4x

Trener JM2-, JM4-

Trener JM2x, JM4x

Trenerka JM1x

Trener JW4-

I. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI JUNIOREK JW4-

Konarska Julia	2003	SMS/AZS UMK Toruń
Rękas Dominika	2003	SMS/AZS UMK Toruń
Szyperska Martyna	2003	RTW Lotto Bydgoscia
Wojciechowska Martyna	2003	RTW Lotto Bydgoscia

Julia Konarska

Dominika Rękas

Martyna Szyperska

Martyna Wojciechowska

Trenerzy klubowi:

- Szymon Wiśniewski - AZS UMK Toruń
- Aneta Belka-Siemion - RTW Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Szymon Wiśniewski

Prognoza wyniku: 5 - 8 miejsce

Ostateczny wynik: 9 miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Plovdiv zgłoszono dziewięć czwórek bez sterniczki juniorek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego również dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-9.

Polska czwórka zbudowana została z dwóch najlepszych dwójek bez sterniczki juniorek z rankingu Centralnych Regat Kwalifikacyjnych w Kruszwicy. Obie dwójki w tym sezonie potwierdziły swoją dominację podczas wszystkich regat krajowych, włącznie z Mistrzostwami Polski Juniorów. Wygrywały na przemian i w związku z tym powstała koncepcja budowy czwórki bez sterniczki juniorek. Zawodniczki niestety posiadają przeciętne warunki somatyczne, ale nadrabiają ich brak wolą walki. W trakcie

przygotowań osada prezentowała bardzo niestabilną formę sportową i braki w utrzymywaniu stałej prędkości torowej, ale robiła postępy i w każdym sprawdzianie pływała szybciej.

Nasza czwórka w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Plovdiv wystartowała trzy razy: w przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując kolejno: czwarte, piąte i trzecie miejsce, ale zawsze było to ostatnie miejsce.

Start tej osady na Mistrzostwach Świata niestety nie był udany. Kompletnie przerosła ją ranga imprezy. Zawodniczki startując w Polsce wychodziły ze startu i miały pewną kontrolę nad przebiegiem rywalizacji. Na Mistrzostwach Świata robiąc starty, nie udawało się wyjść na prowadzenie, a nawet zabrać z czołówką, to kompletnie rozbiło ich pewność siebie i nastąpiło usztywnienie, które przełożyło się na skuteczność „przepychania” łodzi. Zawodniczki zaczynały chaotycznie szukać na własną rękę rozwiązań przez co jazda była bardzo nieekonomiczna. Jedynym poprawnym startem, był finał B, w którym osada podjęła równorzędną walkę z osadą Białorusi, którą jednak ostatecznie przegrała w końcowej części dystansu. Niestety na każdym etapie załoga uzyskiwała na mecie najslabszy rezultat czasowy w porównaniu z równoległymi wyścigami. Wszystko to skłania do stwierdzenia, że była to zdecydowanie najslabsza osada w tej konkurencji.

- Mistrzyniami Świata Juniorek w tej konkurencji zostały Rumunki przed Francuzkami i Włoszkami.

II. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIOREK JW4x

Gęsicka Julia	2004	WTW Włocławek
Krukowska Zofia	2004	SMS/AZS AWF Poznań
Stefaniak Gabriela	2005	SMS/Posnania RBW Poznań
Sulik Julia	2003	SMS/UKS Ateny Wałcz

Trenerzy klubowi:

- Krzysztof Gabryelewicz - WTW Włocławek
- Błażej Kamola - AZS AWF Poznań
- Mariola/Piotr Abrahamczyk - Posnania RBW Poznań
- Jacek Błoch - UKS Ateny Wałcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Abrahamczyk

Prognoza wyniku: 5 - 8 miejsce

Ostateczny wynik: 9 miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Plovdiv zgłoszono jedenaście czwórek podwójnych juniorek. Zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano dwa przedbiegi z których tylko ich zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finałów A. Następnie rozegrano dwa repasaże, z których po dwie pierwsze osady uzupełniały sześć-osadową stawkę finałową walczących o podział medali. Pozostałe załogi w finale B walczyły o miejsca 7-11.

Polska osada powstała z zawodniczek, które zajęły w tym sezonie pierwsze cztery miejsca w konkurencji jedynek w Centralnych Regat Kwalifikacyjnych w Kruszwicy. W trakcie przygotowań zawodniczki sprawdzane były w różnym ustawieniu, ale prędkości proponowanych osad nie odbiegały od siebie znacząco. Jakikolwiek doświadczenie w startach międzynarodowych miała jedynie Julia Sulik, która startowała w 2020 w Mistrzostwach Europy Juniorów w czwórce podwójnej, która zajęła tam szóste miejsce. Osada pracowała na zgrupowaniu bardzo ambitnie w kierunku zbliżenia wspólnej techniki wiosłowania, jednak można było odnieść wrażenie, że podczas długiego zgrupowania z czasem motywacja do pracy gasła.

Polska czwórka w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Plovdiv wystartowała trzy razy: w przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując kolejno: czwarte, piąte i trzecie miejsce. Załoga rozpoczęła bardzo bojaźliwie swój start w przedbiegu mistrzostw świata, w którym w pierwszej połowie dystansu po dość słabym otwarciu plasowała się na końcu stawki. Dopiero w drugiej części udało się odrobić straty do osad zajmując ostatecznie czwartą lokatę. Na mecie uzyskała ósmy rezultat z całej stawki obu przedbiegów. Ten przedbieg wygrały zdecydowanie Niemki, prowadząc niezagrożenie od startu do mety.

Bieg repasażowy ułożył się odwrotnie do przedbiegu. Załoga wystartowała bardzo ambitnie, zajmując trzecie miejsce po pierwszych 500 metrach. Niestety nie potrafiła dorównać tempa przeciwnikom w środkowej fazie wyścigu, uzyskując najslabsze rezultaty kolejnych dwóch pięćsetek. Ostatecznie Polki na mecie zajęły piątą - ostatnią lokatę i ponownie uzyskały ósmy rezultat, z tym, że łącznie wśród dziewięciu osad. Niedzielnny wyścig w finale B o podział miejsc 7-11, to także kolejny słaby start, podobny do biegu repasażowego. Po dobrym starcie i drugim miejscu na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach, zawodniczki nie potrafiły utrzymać skutecznej jazdy,

tym bardziej, że bardzo ambitnie w tym momencie zaczęły atakować Węgierki. Ostatecznie na metę przyplęły na 3 miejscu z czasem 6:52.08, będącym najlepszym wynikiem tej załogi podczas mistrzostw. Finał B wygrały prowadzące od startu do mety Czeszki przed ambitnymi Węgierkami.

- Mistrzyniami świata junierek w tej konkurencji zostały Szwajcarki przed Włoszkami i Niemkami.

Pociechą na przyszłość w przypadku tej załogi jest fakt, że trzy zawodniczki są z młodszych roczników, w tym nawet jedna nawet szesnastolatka.

III. JEDYNKA JUNIORÓW JM1x

Woźniak Jakub

2003

SMS/KW 04 Poznań

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Mirosław Rewers

Prognoza wyniku: 3 - 7 miejsce

Ostateczny wynik: 8 miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Plovdiv zgłoszono dwudziestu skifistów. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie czterech przedbiegów, z których po dwóch pierwszych skifistów zdobywało bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży także po dwie pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe osady walczyły w półfinale C/D. Z dwóch półfinałów A/B i dwóch C/D po trzech pierwszych skifistów zdobywało odpowiednio awans do finałów A i C, czyli walki o miejsca 1-6 i 13-18. Pozostałe pozostały odpowiednio w finale B i D, czyli walki o miejsca 7-12 i 19-20.

Reprezentujący nasze wioślarstwo Jakub Woźniak to tegoroczny Mistrz Polski w tej konkurencji. Dominował w rywalizacji krajowej, a bieg kwalifikacyjny podczas Centralnych Regat Kwalifikacyjnych w Kruszwicy wygrał z 7 sekundową przewagą. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy jako pierwszoroczny junior startował w konkurencji dwójki podwójnej, zdobywając srebrny medal.

Polski skifista w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Plovdiv wystartował trzy razy: w przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując kolejno: drugie, czwarte i drugie miejsce.

Przed pierwszym swoim startem Polak nie miał szczęścia w losowaniu, ponieważ trafił na późniejszego zwycięzcę tej konkurencji Litwina Juskiewiciusa. Litwin prowadził od startu do mety, ale Polak podejmował z nim równorzędną walkę. Ostatecznie przegrał na mecie z różnicą 2.12 sek. uzyskując przy tym siódmy rezultat wszystkich przedbiegów i awansując bezpośrednio do półfinałów. Wyścig półfinałowy z udziałem Polaka był bardzo wyrównany. Pierwsze cztery osady zmieściły się na mecie w niecałych trzech sekundach. Jakub Woźniak zajął wprawdzie czwarte miejsce ze stratą 2,85 sekundy do zwycięzcy, ale do awansu do „finału A” zabrakło zaledwie 0,6 sekundy. Uzyskany na mecie rezultat był wprawdzie ósmym w całej stawce obu półfinałów, ale siedem rezultatów zamknęło się w przedziale 2.28 sek.

Wyścig finałowy to niezmiernie wyrównana walka czterech skifistów od startu do mety. Polski skifista od startu do mety płynął na drugim miejscu za mającym lepszy rezultat w Półfinale Holendrem Lucasem Keijzerem, ustępując mu maksymalnie 1.20 sek. na 500metrów przed metą. Ale kolejny zawodnik w tym momencie ustępował Polakowi tylko 0.04 sek. Dobry finisz zdecydował, że Jakub Woźniak obronił swoją pozycję, zmniejszając swoją stratę do Holendra do 0.53 sek. Wpłynął na linię mety jako drugi 0.37 sek. przed Grekiem. Ostatecznie sklasyfikowany został na 8 miejscu.

- Mistrzem świata juniorów w tej konkurencji został Litwin przed Belgiem i Amerykaninem.

Potwierdziły się obawy, że start w tej konkurencji wymaga wieloletniego doświadczenia, którego zawodnik jeszcze nie posiadał. Był to jego pierwszy start międzynarodowy w tej konkurencji. Wszystkie jego starty to pokaz zdeterminowania i waleczności, ale z drugiej strony błędy taktyczne i deformacja techniki wiosłowania wraz z narastającym zmęczeniem miały istotny wpływ na wynik końcowy. Zawodnik po raz pierwszy w swojej karierze spotkał się z morderczą walką od pierwszych do ostatnich metrów wyścigu, a o awansie do poszczególnych finałów i zajętych miejsc decydowały ułamki sekund. Jakub Woźniak podczas zgrupowania przygotowawczego zrealizował w całości założony plan treningowy. W trakcie ostatniego zgrupowania miał problem z usterką łodzi co skutkowało koniecznością jej wymiany. Jednak zmiana łodzi pozytywnie wpłynęła na ostatni okres przygotowań.

Pomimo tego, że zawodnik nie zrealizował zadania wynikowego, start należy uznać za udany, a zdobyte doświadczenie połączone z rozwojem i postępem powinno przynieść wymierne rezultaty.

IV. DWÓJKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW JM2-

Lewicki Tomasz	2003	RTW Lotto Bydgosia
Sobecki Fryderyk	2003	RTW Lotto Bydgosia

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Aneta Belka-Siemion

Prognoza wyniku: 5 - 8 miejsce

Ostateczny wynik: 9 miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Plovdiv zgłoszono siedemnaście dwójek bez sternika juniorów. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwie pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży po trzy pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe w finale C walczyły o miejsca 13-17. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze dwójki stanęły do walki o medale w finale A. Pozostałe w finale B walczyły o miejsca 7-12.

Reprezentująca Polskę w tej konkurencji osada to najlepsza w tym sezonie dwójka bez sternika w rywalizacji krajowej. Wygrali również rywalizację w Centralnych Regat Kwalifikacyjnych w Kruszwicy. To również aktualni Mistrzowie Polski w tej konkurencji. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowali z powodzeniem w konkurencji czwórki bez sternika zdobywając brązowy medal.

Polska dwójka w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Plovdiv wystartowała trzy razy: w przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując kolejno: drugie, piąte i trzecie miejsce. Przedbieg był debiutem naszej osady na dwójce w regatach międzynarodowych. Start należy uznać za bardzo udany. Przystąpili do niego bez kompleksów. Od startu do mety prowadzili wprawdzie Włosi, ale nasi zawodnicy cały dystans ustępowali im niespełną sekundę. 0.88-0.63-0.44 sek. na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500

metrów. I tylko przez błąd techniczny w końcówce wyścigu spowodował, że skończyli na drugim miejscu ulegając Włochom 1.03 sek. Ostatecznie na mecie uzyskali czwarty rezultat wszystkich trzech przedbiegów, ale najważniejsze, że awansowali bezpośrednio do półfinału. W półfinale niestety chyba zabrakło doświadczenia, które nabiera się podczas bezpośredniej rywalizacji w wymagających biegach. Plan taktyczny zakładał, aby powtórzyć taktykę z pierwszego wyścigu i od początku kontrolować w nim

walkę. Jednak osada, rozpoczynając bardzo ambitnie rywalizację od przewodzenia całej stawce, chcąc utrzymać prowadzenie nie zeszła na jazdę torową. Jechała bardzo wysokim tempem dopóki starczyło sił. Zastosowała taktykę, która nigdy nie była sprawdzona w treningu. Niestety nie utrzymali prowadzenia, a jazda poprzez brak ekonomizacji ruchu stała się nieskuteczna. Ostatecznie osada słabnąc zakończyła dopiero na 5 miejscu, uzyskując przy tym na mecie dziewiąty rezultat obu półfinałów.

Finał B odbył się na drugi dzień rano, zawodnicy nie zdolali się odbudować zarówno fizycznie jak i psychicznie. Rozpoczęli tym razem od startu bardzo ostrożnie od szóstego – ostatniego miejsca na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu po 500 metrach ze stratą aż 4.09 sek. Potem wprawdzie przesuwali się kolejno o jedno miejsce co 500 metrów, ale wystarczyło to jedynie na zajęcie dziewiątej pozycji, co pozostaje dużym niedosytem dla tej załogi.

- Mistrzami Świata Juniorów w tej konkurencji zostali Rumuni przed Niemcami i Kanadyjczykami.

Podsumowując występ polskiej dwójki bez sternika trzeba podkreślić, że to najtrudniejsza indywidualna konkurencja wymagająca nawet od juniorów sporej dojrzałości sportowej.

V. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM2x

Gałęza Daniel	2004	Drakkar Gdańsk
Kulka Mikołaj	2003	Drakkar Gdańsk

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Tomasz Bykowski

Prognoza wyniku: 5 - 8 miejsce

Ostateczny wynik: 3 miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Plovdiv zgłoszono osiemnaście dwójek podwójnych juniorów. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwie pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży po trzy pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe w finale C walczyły o miejsca 13-18. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze dwójki stanęły do walki o medale w finale A. Pozostałe w finale B walczyły o miejsca 7-12.

Polskę w tej konkurencji reprezentowali zawodnicy pochodzący z jednego klubu i od kilku lat ze sobą pływający. Po testach trenerskich na początku sezonu tych dwóch zawodników zestawionych na osadzie dwójki podwójnej uzyskiwało dobre prędkości torowe. W tej konkurencji są również aktualnymi Mistrzami Polski Juniorów. W przejazdach kontrolnych bezpośredniego przygotowania startowego osada prezentowała wysoki poziom sportowy. Zawodnicy potwierdzili również swój wysoki indywidualny poziom sportowy. Daniel Gałęza i Mikołaj Kulka to drugi i trzeci skifista z Kontrolnych Jesiennych regat w Poznaniu, jak i czerwcowych Kontrolnych Regat Juniorów w Kruszwicy. Zawodnicy w latach ubiegłych mieli za sobą udane starty w zawodach krajowych jak i międzynarodowych (Olympic Hopes 2019 i Baltic Cup 2019). Bezpośrednie sześciotygodniowe przygotowania do Mistrzostw Świata Juniorów przebiegło bez problemów i osada praktycznie w 100% zrealizowała założony program.

Polska dwójka w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Plovdiv wystartowała trzy razy: w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: pierwsze i dwa razy trzecie miejsce.

W przedbiegu polska dwójka rozpoczęła spokojnie, płynąc do półmetka na drugi-trzecim miejscu ze stosunkowo niewielką stratą do prowadzących w tym momencie Irlandczyków. W drugiej połowie dystansu utrzymując stałą prędkość nasi zawodnicy systematycznie przesuwali się do przodu stawki. Ostatecznie wygrali z przewagą 2.70 sek. nad drugimi Grekami, uzyskując przy tym najlepszy czas konkurencji na etapie przedbiegów. W półfinale od startu do mety prowadził debel niemiecki, natomiast polska dwójka ponad ¾ dystansu toczyła walkę z Włochami, choć na początku około 600 metrów do walki próbowała się włączyć załoga Południowej Afryki. Jednak od tego momentu szanse na kwalifikację do finału A miały tylko trzy osady przewodzące stawce. Pozostali całkowicie nie liczyli się w stawce. Chociaż Czesi na finiszu bardzo ambitnie zaczęli walczyć co jednak pozwoliło im jedynie zmniejszyć nieco dystans do trzecich Polaków do różnicy 2.45 sek. Polska dwójka na mecie zajęła ostatecznie trzecie miejsce, które dawało awans do finału A i uzyskała także trzeci rezultat obu półfinałów. Sobotni start pokazał, że po bardzo wyrównanym biegu, szybkim pierwszym tysiącu, osadzie zabrakło dobrego finiszu dlatego taktyka na finał zakładała spokojniejszy pierwszy tysiąc na tzw. „zaczepieniu” z resztą osad i bardzo mocną drugą połowę dystansu. W finałowym wyścigu pewnie prowadzili Niemcy z przewagą 6.49 sek. na 500 metrów przed metą. Dlatego nie musieli już ogromnej wagi przywiązywać do finiszu bowiem pomimo, że mieli dopiero piąty czas z całej stawki ostatniego odcinka to i tak zwyciężyli z przewagą 5.88 sek. Nasi zawodnicy w 90% zrealizowali finałowe założenia taktyczne. Chyba zbyt długo płynęli na ostatnim – szóstym miejscu (ponad 1500 metrów) i trochę za dużo dali uciec płynącej na drugim miejscu osadzie Francji, która być może była w ich zasięgu. Polacy ostatnie 500m pokonali najszybciej ze wszystkich osad biorących udział w finale co przy tak wyrównanych, poza Niemcami pozwoliło się im przesunąć na trzecie miejsce na mecie.

- Mistrzami Świata Juniorów w tej konkurencji zostali Niemcy przed Francuzami i Polakami.

Trzeba zaznaczyć, że w naszej dwójce w całym okresie przygotowawczym jak i we wszystkich startach na Mistrzostwach Świata Juniorów widać było ogromne zaangażowanie, dobre przygotowanie mentalne oraz determinację ze strony zawodników.

VI. CZWÓRKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW JM4-

Kłodziński Maciej	2003	AZS Szczecin
Krajewski Jakub	2003	AZS Wrocław
Nowakowski Jakub	2003	AZS Szczecin
Skica Maksymilian	2003	AZS Wrocław

Trenerzy klubowi:

Robert Król - AZS Szczecin
 Jakub Szymerowski - AZS Wrocław

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aneta Bełka-Siemion

Prognoza wyniku: 5 - 8 miejsce

Ostateczny wynik: 7 miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Plovdiv zgłoszono dwanaście czwórek bez sternika juniorów. Zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano dwa przedbiegi z których tylko ich zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finałów A. Następnie rozegrano dwa repasaże, z których po dwie pierwsze osady uzupełniały sześć-osadową stawkę finałową walczących o podział medali. Pozostałe załogi w finale B walczyły o miejsca 7-12.

Podczas sezonu przeprowadzono przejazdy kontrolne do osady czwórki bez sternika. Kandydaci do osady zmieniali się wraz z dominacją w rywalizacji krajowej. Ostatecznie podczas regat kwalifikacyjnych drugą i trzecią lokatę w konkurencji dwójki bez sternika wygrali wyżej wymienieni zawodnicy. Skład osady stanowią wioślarze o dobrych warunkach somatycznych jednak mają mały staż treningowy i brak doświadczenia w startach międzynarodowych. Żaden z nich nie brał udziału w regatach międzynarodowych. Nierzadko ma to również swoje

zalety, ponieważ zawodnicy przystępują do walki sportowej bez kompleksów, z ogromną ambicją i wolą walki. Miejmy nadzieję, że rywalizacja na poziomie międzynarodowym nie ostudzi ich zapału.

Polska czwórka w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Plovdiv wystartowała trzy razy: w przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując kolejno: czwarte, piąte i pierwsze miejsce. Przed startem w przedbiegu zawodnicy bardzo zestresowani początek dystansu

pojechali bardzo asekuracyjnie. Po pierwszej pięćsetce zajmowali czwarte miejsce, a w środkowej części dystansu płynęli cały czas na ostatniej szóstej pozycji. Dopiero w końcówce dystansu odnaleźli swoją jazdę, podnieśli tempo i ostatecznie skończyli rywalizację na czwartym miejscu i swoich szans awansu do finału musieli szukać w biegu repasażowym. Polacy na mecie uzyskali szósty rezultat obu półfinałów.

Po tym przedbiegu u jednego z zawodników wystąpiły wyraźne dolegliwości zdrowotne. Diagnoza lekarska wykazała ze względu na bardzo wysokie temperatury powietrza panujące w tym czasie w Plovdiv przegrzanie

organizmu. Niestety do następnego startu w repasażu dolegliwości nie ustąpiły w pełni, a lekarz wyraził zgodę jedynie na lekki start bez pełnego zaangażowania. W związku z powyższym osada wyścig repasażowy zakończyła zdecydowanie na ostatnim miejscu i z najłabszym rezultatem tej fazy eliminacji.

Do finału B osada przystąpiła z pełną determinacją pomimo, że zawodnik nie do końca odzyskał pełną dyspozycję. W nim Polacy toczyli morderczy bój przez ponad 1600 metrów z Duńczykami, ulegając im na trzech pierwszych kontrolnych punktach pomiaru czasu 0.87-0.50-0.11 sek., aby ostatecznie ich przełamać i pokonać na mecie o 2.12 sek. Nasza czwórka uzyskała na mecie rezultat teoretycznie plasujący ich w środku finału A i tylko zdrowotne problemy nie pozwoliły zweryfikować faktycznej wartości tej osady.

- Mistrzami Świata Juniorów w tej konkurencji zostali Hiszpanie przed Włochami i Niemcami.

VII. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM4x

Chrościelewski Dawid	2003	MOS Ełk
Jędrzejczak Filip	2003	SMS/AZS AWF Poznań
Rańda Michał	2004	AZS Wratislavia Wrocław
Seroka Dawid	2003	MOS Ełk

Trenerzy klubowi:

- Sebastian Kosiorek, Paweł Żabiński - MOS Ełk
- Błażej Kamola - AZS AWF Poznań
- Wojciech Szymerowski - AZS Wratislavia Wrocław

Trener prowadzący w reprezentacji:

Tomasz Bykowski

Prognoza wyniku: 6 - 10 miejsce

Ostateczny a wynik: 12 miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Plovdiv zgłoszono dwadzieścia dwie czwórki podwójne juniorów. Zgodnie z systemem eliminacji przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano cztery przedbiegi, z których zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do półfinałów, a następnie cztery repasaże, z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniały dwunastkę osad w półfinałach A/B. Pozostałe załogi rywalizowały w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze dwójki kwalifikowały się do finałów, odpowiednio A i C, czyli do walki o miejsca 1-6 i 13-18. Pozostali ostatecznie startowali w Finałach B i D, czyli walczyli odpowiednio o miejsca 7-12 i 19-22.

Osada czwórki podwójnej powstała z kolejnych zawodników w rywalizacji krajowej (pierwszych trzech startowało z powodzeniem w konkurencjach 1xMJ, 2xMJ). Ze składu osady tylko Dawid Seroka startował w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów w tej samej konkurencji, która zajęła tam piąte miejsce. Zawodnicy posiadają bardzo dobre warunki somatyczne. Jednak na początku zgrupowań przygotowujących do mistrzostw świata wystąpiły problemy z ujednoczeniem techniki wiosłowania w osadzie wielowiosłowej. Większość z nich na co dzień pływa na jedyńce, w związku z tym mają duże trudności w opanowaniu techniki wiosłowania na dużym typie łodzi czwórce podwójnej. Pomimo tego załoga robiła znaczne postępy i wraz z upływem czasu uzyskiwała coraz szybsze prędkości torowe.

Polska czwórka w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Plovdiv wystartowała cztery razy: w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B, zajmując kolejno: dwa razy drugie, piąte i szóste miejsce.

W losowaniu do przedbiegów jak się później okazało Polacy mieli szczęście gdyż los przydzielił im jedynie jedną osadę z późniejszej dwunastki – Rosjan, którzy ostatecznie zajęli ósme miejsce. Przedbieg czwórka popłynęła dość udanie. Od startu do mety prowadzili Rosjanie, a Polacy drugą połowę dystansu mieli najlepszą z całej stawki. Niestety straty z pierwszego tysiąca okazały się decydujące i pomimo drugiego miejsca na mecie swoich szans awansu do półfinałów musieli szukać w repasażach ponieważ do półfinału awansowała tylko pierwsza osada. Uzyskany na mecie rezultat okazał się

szóstym w całej stawce dwudziestu dwóch czwórek. Wyścig repasażowy polskiej czwórki również należy ocenić pozytywnie. Od startu do mety prowadzili Białorusini, którzy ostatecznie w finale A zajęli miejsce tuż za podium. Nasza czwórka rozpoczęła repasaż spokojnie od piątego miejsca na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu po 500 metrach. Jednak już na półmetku była druga i ostatecznie zakończyła bieg na drugim miejscu pewnie awansowała do pierwszej dwunastki osad uzyskując trzeci rezultat wszystkich repasaży i swój najlepszy czas podczas regat. Niestety kolejny bieg o finał A/B to kompletnie nieudany wyścig. Po bardzo słabym starcie załoga została daleko z tyłu. Sparaliżowana takim obrotem sprawy nie potrafiła odnaleźć jazdy torowej co uniemożliwiło równorzędną walkę o pierwszy finał. Linie mety przekroczyła na miejscu piątym z takim samym rezultatem jak ostatnia Belgia tracąc przy tym do trzecich Szwajcarów 5.35 sek. Rezultat na mecie okazał się jedenastym - dwunastym z obu półfinałów.

Finał B pomimo próby motywacji zostawił trwały ślad w psychice zawodników. Cwórka podjęła walkę sportową, ale bez pełnej determinacji i chyba dwa bardzo wyczerpujące poprzednie wyścigi także nadszarpnęły siły zawodników. Po starcie w stawce po 500 metrach zajmowali piąte miejsce, ale ze stratą 1.45 sek. do prowadzących w tym momencie Rosjan. Jednak od 750 metrów płynęli już na szóstej pozycji. Co prawda cały finał przypłynął w niespełna 5 sekundach, ale nasza osada niestety przekroczyła linię mety na ostatnim - szóstym miejscu.

- Mistrzami Świata Juniorów w tej konkurencji zostali Niemcy przed Włochami i Czechami.

Mistrzostwa Europy

Mistrzostwa Europy zwińczyły sezon startów międzynarodowych kadry narodowej juniorów. Sezon wyjątkowy, ze zmieniającym się kalendarzem imprez sportowych. Powodem tego były ograniczenia spowodowane wirusem Covid 19. Tradycyjnie zawodnicy kończyli sezon Mistrzostwami Świata i oddawali się wakacyjnym wypoczynkom. W sezonie 2021 Mistrzostwa Europy Juniorów, które planowane były w maju odbyły się w październiku i to one były ostatnimi zawodami dla zawodników tej grupy. Sezon ten zaczął się i skończył wyjątkowo późno, co powodowało wiele korekt planów przygotowań. Planowo rozegrane miały być 21 -23 maja. Niestety wskutek pandemii w Monachium zabrakło kilku reprezentacji jak: Wielka Brytania, Szwecja, Finlandia, Portugalia, Hiszpania. Niemcy zaprezentowali drugą reprezentację i nie wystartował w niej żaden zawodnik, uczestnik tegorocznych mistrzostw świata. W Polsce nie odbyły się zawody kwalifikacyjne do tych regat, a reprezentacja zbudowana została na podstawie oceny startu w Mistrzostwach Świata w Płowdiw. Wybór kandydatów do reprezentacji juniorów jest o tyle trudny, że każdego roku reprezentacje juniorów budowane są od nowa. Wioślarstwo jest tzw. „sportem późnym” i w naszym kraju większość młodzieży rozpoczyna uprawianie go w wieku 14-15 lat, natomiast rywalizacja w Mistrzostwach Europy czy Świata Juniorów trwa już kilka lat. Stąd nieco mniej zwraca się uwagę na medalowe wyniki w tej grupie wiekowej, a przede wszystkim liczy się potencjał poszczególnych reprezentantów i doświadczenia wyniesione z międzynarodowej rywalizacji. Z powyższych względów bardzo trudne było określanie prognozy wynikowej, szczególnie w tym nietypowym sezonie wioślarskim.

Podobnie jak w ubiegłym roku, kalendarz startów był zmieniany w trakcie sezonu. Wracając do czasów przed ograniczeniami związanymi z pandemią, wszystkie poprzednie Mistrzostwa Europy rozgrywane były w trzeci weekend maja z wyjątkiem 2018 roku, które rozegrano w pierwszy weekend lipca. Od dwóch lat zawody odbywają się na koniec sezonu. Trzeba dodać, że pierwsze Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrano cztery lata po wznowieniu, po 34 letniej przerwie Mistrzostw Europy Seniorów, a od trzech lat rozgrywane są także Młodzieżowe Mistrzostwa Europy. Jako fakt historyczny trzeba też zaznaczyć, że pierwszymi organizatorami wszystkich Mistrzostw Europy były polskie miasta przy współudziale Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Poznań – pierwsze po wznowieniu Mistrzostwa Europy Seniorów w 2007 roku, Kruszwica – pierwsze Mistrzostwa Europy Juniorów w 2011 roku i Młodzieżowe Mistrzostwa Europy w 2017 i 2021 roku.

W pierwszych Mistrzostwach Europy Juniorów w 2011 roku z dużych federacji zachodnioeuropejskich szeroką reprezentację zgłosili jedynie Włosi i symbolicznie po jednej osadzie zgłosili jeszcze Szwedzi, Norwegowie i Portugalczycy. Pozostałym, albo nie pasował termin, albo podkreślali brak środków na dodatkową imprezę w kalendarzu finansowym. Inne federacje europejskie zaczęły włączać się do tej rywalizacji w następnych latach. Dla przykładu Niemcy uczestniczą w niej od 2014 roku. W 2014 i 2015 roku przysłali jedynie małe typy łodzi – jedynki

i dwójki, a w roku 2016, 2017 i 2019 jako jedyni mieli kompletne reprezentacje. Nie mogą się jeszcze jakoś przekonać Brytyjczycy, którzy też wprawdzie wzięli udział w 2014 i 2015 roku, ale jak na nich w śladowej ilości 1-2 osad, w 2016 roku w ogóle nie wystartowali, a w kolejnych dwóch latach zgłosili po cztery osady, a w tym roku ponownie tylko dwie. Natomiast niemal każdego roku komplet osad zgłaszali Włosi.

Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrano w dniach 9-10 października na torze regatowym w Monachium i były to jedenaste z kolei Mistrzostwa Europy Juniorów. Mistrzostwa rozgrywane są zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Jednak regaty trwają tylko dwa dni, podczas gdy w Mistrzostwach Świata Juniorów – pięć dni.

W Mistrzostwach Europy Juniorów podobnie jak w ubiegłym roku uczestniczyło 27 z 46 europejskich federacji zarejestrowanych obecnie w European Rowing Board. Ze względu na pandemię ich ilość utrzymała się na poziomie ubiegłorocznych Mistrzostw Europy Juniorów. Rekordowymi pod względem ilości uczestniczących państw były lata 2018 i 2019. Pozytywnym zjawiskiem jest niemal wyrównanie się federacji wioślarskich mających w swoich reprezentacjach zarówno osady w konkurencjach kobiecych jak i męskich.

Obecnie program mistrzostw Europy juniorów obejmuje rozegranie czternastu konkurencji. Tych samych siedmiu kobiecych i siedmiu męskich. W każdej grupie rozgrywane są trzy konkurencje krótkowiosłowe: jedynki, dwójki podwójne, czwórki podwójne oraz cztery konkurencje długowiosłowe: dwójki bez sternika(-czki), czwórki bez sternika(-czki), czwórka ze sternikiem(-czką), ósemki ze sternikiem (-czką).

W mistrzostwach wystartowało 490 zawodniczek i zawodników w 151 osadach. Rekordowymi dotychczas były Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrane w litewskich Trokach w 2016 roku. Ze względu na późny termin rozgrywania w tamtym roku - roku olimpijskim Mistrzostw Świata Juniorów jedyny raz mistrzostwa Europy odbyły się 9 – 10 lipca, a więc wtedy gdy wszyscy mają już wakacje w szkołach. Następnymi w kolejności pod względem ilości osad i uczestników były mistrzostwa rozgrywane w Niemczech; w Krefeld i w Essen. Jednak tu głównym powodem była maksymalnie duża reprezentacja gospodarzy. Ze 151 wszystkich osad największą ilość osad zgłoszono tym razem kolejno w czwórkach podwójnych juniorów i dwójkach podwójnych juniorów, a także w jedynkach oraz dwójkach podwójnych junierek. Natomiast na końcu zestawienia znalazła czwórka ze sterniczką junierek oraz czwórka bez sterniczki junierek.

Podobnie jak w latach ubiegłych wśród pięciu pierwszych pozycji w rankingu pod względem ilości startujących osad to konkurencje tzw. „krótkowiosłowe”, czyli te w których każdy zawodnik trzyma w każdej ręce po jednym stosunkowo krótszym wiosłem, przez co jego ciało obciążane jest symetrycznie. Natomiast na dole tego zestawienia sześć ostatnich konkurencji o najmniejszej ilości zgłoszeń to konkurencje tzw. „długowiosłowe” w tym kobieca ósemka i czwórki ze sternikiem lub sterniczką. Przewaga łodzi „krótkowiosłowych” w kategorii juniorów wynika z przyjmowanego w większości państw, systemu szkolenia w młodym wieku, na początku jego kariery wioślarskiej. Głównie z przyczyn zdrowotnych, ale i organizacyjnych.

- Przyczyną zdrowotną jest naturalna ochrona młodego, nie w pełni ukształtowanego jeszcze układu kostnego zawodnika rozpoczynającego naukę wiosłowania. Wiosłowanie na wiosłach krótkich jest symetryczne, stąd układ mięśniowy u wioślarza rozwija się równomiernie. Z kolei wiosłowanie na długich wiosłach, gdzie każdy zawodnik trzyma oburącz tylko jedno wiosło i wiosłuje tylko z jednej strony, jest asymetryczne i przy nieprawidłowościach w szkoleniu mogą występować różnego rodzaju skrzywienia kręgosłupa. Nieraz widzi się wioślarzy jednostronnie szkolonych, przekrzywionych na lewą lub prawą stronę.
- Natomiast przyczynami organizacyjnymi większej ilości zgłaszanych osad krótkowiosłowych w szkoleniu jest większe bezpieczeństwo w codziennym treningu na wodzie, mniejsza możliwość utraty równowagi, a przez to przewrócenia się oraz możliwości indywidualizacji szkolenia, bez wzajemnego uzależniania się czasowego zawodników. Na samym końcu tego zestawienia również identycznie jak w poprzednich kilku latach w Mistrzostwach Europy Juniorów znalazła się powracająca do łasek po ponad dwudziestu latach przerwy czwórka ze sterniczką junierek oraz ósemka junierek. Szczególnie czwórka ze sterniczką jest najcięższą dla wiosłujących w niej junierek, gdzie cztery zawodniczki musi ciągnąć dodatkowe obciążenie, jakim jest ważąca maksymalnie 50 kg sterniczka, a przez to jest mało popularna wśród uprawiających wioślarstwo. Natomiast ósemki w wielu federacjach, a szczególnie klubach stwarzają duże problemy organizacyjne i finansowe, gdyż finansowanie przygotowań ósemki to finansowanie przygotowań minimum 11 osób.

Sześć osad w polskiej reprezentacji to najmniejsza ilość w Mistrzostwach Europy Juniorów. W drugich mistrzostwach w Bled mieliśmy sporą grupę mocnych kandydatów, z których kilku stanowi obecnie podstawę pierwszej reprezentacji seniorów (Marta Wieliczko, Olga Michałkiewicz, Katarzyna Zillmann, Katarzyna Welna, Natan Węgrzycki-Szymczyk, Czaja). Jednak w większości stać nas było z uwagi na poziom sportowy na zgłoszenie około siedmiu osad. Trzy załogi w konkurencjach kobiecych i cztery - w konkurencjach męskich. W tym sezonie bardzo trudno było skompletować osady kobiece.

Pełna reprezentacja na Mistrzostwa Europy Juniorów ma w swoim składzie maksymalnie 50 osób, w tym po 25 dziewcząt i chłopców oraz czterech sterników lub sterniczki, gdyż zgodnie z obecnie obowiązującym regulaminem w osadach chłopców może pływać sterniczka i odwrotnie. Obowiązuje jedynie ten sam minimalny limit masy ciała. Wielkość reprezentacji jest zależna od typu łodzi zgłoszonych przez dany kraj do rywalizacji, a w szczególności od ósemek. W tegorocznych Mistrzostwach Europy największą liczebnie reprezentację mieli Niemcy i Rumuni. Dla naszej federacji ilość 20-26 zawodniczek i zawodników jest standardem wśród zgłaszanych reprezentacji do Mistrzostw Europy Juniorów, co pokazuje poniższy diagram. Z wyjątkiem pierwszych mistrzostw rozgrywanych w Polsce w Kruszwicy, gdzie wystawiliśmy niemal pełną reprezentację, ale trzy osady: obie ósemki i czwórka ze sternikiem wystartowały na wniosek i koszt swoich klubów.

Reprezentacja 2021 roku była najmniej liczną reprezentacją od jedenastu lat. Na tyle pozwala poziom naszego wioślarstwa juniorskiego przy utrzymaniu stałych zasad kwalifikacji.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1-2	Rumunia, Włochy	6
3-4	Białoruś, Czechy	4
5-6	Niemcy, Rosja	3
7-10	Grecja, Polska , Szwajcaria, Turcja	2
11-18	Belgia, Chorwacja, Holandia, Litwa, Łotwa, Norwegia, Słowenia, Węgry	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Rumunia	4
2	Włochy	3
3-6	Białoruś, Grecja, Niemcy, Szwajcaria	2
7-12	Czechy, Holandia, Łotwa, Słowenia, Turcja, Węgry	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Liczba medali
1-3	Czechy, Rosja, Włochy	3
4-6	Białoruś, Polska , Rumunia	2
7-12	Belgia, Chorwacja, Litwa, Niemcy, Norwegia, Turcja	1

Najwięcej medali, w połowie rozgrywanych konkurencji, zdobyli Rumuni i Włosi o dwa więcej od dobrze prezentujących się w tegorocznych mistrzostwach Białorusinów i Czechów. Gospodarze mistrzostw – Niemcy zdobyli wprawdzie dwa medale, ale wystartowali drugą reprezentacją. Polska wspólnie z Białorusią i Rumunią uplasowała się czwartym miejscu w zestawieniu juniorów. Polska reprezentacja w dotychczasowych Mistrzostwach Europy Juniorów w wioślarstwie zdobyła łącznie 16 medali. W poszczególnych latach nasi juniorzy zdobywali następującą ilość medali:

Rok i miejsce mistrzostw	2011 Kruszwica	2012 Bled	2013 Mińsk	2014 Hazewinkel	2015 Racice	2016 Troki	2017 Krefeld	2018 Gravelines	2019 Essen	2020 Belgrad	2021 Monachium
Łączna liczba medali	1	4	2	1	0	1	1	0	1	3	2

Polscy juniorzy z szesnastu medali zdobyli siedem medali srebrnych, osiem brązowych i po raz pierwszy medal złoty. Klasyfikację medalową zdecydowanie wygrali tym razem Rumuni, którzy wygrali pięć z 14 rozgrywanych konkurencji. Było to piąte zwycięstwo tej reprezentacji w jedenastoletniej historii rozgrywania Mistrzostw Europy Juniorów.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Rumunia	5 – 1 – 0
2	Włochy	2 – 2 – 2
3-4	Białoruś Czechy	1 – 1 – 2
5	Szwajcaria	1 – 1 – 0
6-8	Grecja Polska Turcja	1 – 0 – 1
9	Belgia	1 – 0 – 0
10-11	Niemcy Rosja	0 – 2 – 1
12-15	Holandia Litwa Norwegia Słowenia	0 – 1 – 0
16-18	Chorwacja Łotwa Węgry	0 – 0 – 1

Klasyfikację medalową wygrali Rumuni, drudzy byli Włosi, a trzeci Białorusini. Polska reprezentacja tym razem z dwoma medalami, ale jednym złotym zajęła wspólnie z Grecją i Turcją 6 miejsce. Sześć federacji rozdzieliło 14 złotych medali, również sześć federacji zdobyło srebrne medale i pięć federacji medale brązowe.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Rumunia	3 – 1 – 0
2	Włochy	1 – 1 – 1
3	Szwajcaria	1 – 1 – 0
4-5	Białoruś Grecja	1 – 0 – 1
6	Niemcy	0 – 2 – 0
7-8	Holandia Słowenia	0 – 1 – 0
9-12	Czechy Łotwa Turcja Węgry	0 – 0 – 1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Rumunia	2 – 0 – 0
2-3	Czechy Włochy	1 – 1 – 1
4	Polska	1 – 0 – 1
5-6	Belgia Turcja	1 – 0 – 0
7	Rosja	0 – 2 – 1
8	Białoruś	0 – 1 – 1
9-10	Litwa Norwegia	0 – 1 – 0
11-12	Chorwacja Niemcy	0 – 1 – 0

W klasyfikacji medalowej konkurencji junierek i juniorów po siedem złotych medali rozdzieliły pomiędzy siebie cztery reprezentacje. W podziale na konkurencje junierek i juniorów na czele obu klasyfikacji także znalazła się reprezentacja Rumunii. Polska w juniorach z jednym złotym i brązowym medalem zajęła czwarte miejsce.

W kolejnych latach rozgrywania Mistrzostw Europy Juniorów nasi reprezentanci zdobywali kolejno następujące medale:

Rok i miejsce mistrzostw	MEDALE			
	złote	srebrne	brązowe	RAZEM
2011 Kruszwica	-	-	1	1
2012 Bled	-	2	2	4
2013 Mińsk	-	1	1	2
2014 Hazewinkel	-	-	1	1
2015 Racice	-	-	-	-
2016 Troki	-	1	-	1
2017 Krefeld	-	-	1	1
2018 Gravelines	-	-	-	-
2019 Essen	-	1	-	1
2020 Belgrad	-	2	1	3
2021 Monachium	1	-	1	2
RAZEM	1	7	8	16

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	70
2	Rumunia	57
3	Niemcy	50
4	Czechy	41
5	Białoruś	31
6	Grecja	28
7	Szwajcaria	25
8	Polska	24
9-10	Rosja, Turcja	20
11	Węgry	16
12-13	Belgia, Słowenia	14
14	Holandia	13
15-16	Norwegia, Ukraina	11
17	Litwa	10
18	Dania	8
19-20	Bułgaria, Chorwacja	7
21	Łotwa	6
22	Austria	5
23	Moldawia	1

Punktację drużynową podobnie jak klasyfikację medalową wygrali Rumuni. Punkty zdobyło 19 federacji z 27 biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	39
2	Rumunia	34
3	Niemcy	26
4	Grecja	19
5	Szwajcaria	16
6	Białoruś	15
7	Czechy	14
8	Holandia	13
9	Węgry	10
10	Turcja	8
11	Słowenia	7
12	Łotwa	6
13-15	Austria, Belgia, Ukraina	5
16	Polska	4
17	Dania	3
18	Litwa	2
19-20	Chorwacja, Moldawia	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	31
2	Czechy	27
3	Niemcy	24
4	Rumunia	23
5-6	Polska, Rosja	20
7	Białoruś	16
8	Turcja	12
9	Norwegia	11
10-12	Belgia, Grecja, Szwajcaria	9
13	Litwa	8
14-15	Bułgaria, Słowenia	7
16-18	Chorwacja, Ukraina, Węgry	6
19	Dania	5

W konkurencjach kobiecych punkty zdobyło 20 federacji, natomiast w konkurencjach męskich także 19 federacji. Zarówno w konkurencjach żeńskich jak i męskich na czele punktacji drużynowej znaleźli się przedstawiciele Włoch, a na drugim miejscu Rumuni. Polscy reprezentanci w męskich zestawieniach zajęli piąte miejsce. W dziesięciu dotychczas rozegranych Mistrzostwach Europy Juniorów w punktacji drużynowej zwyciężyły tylko trzy nacje: Włosi i Rumuni – 4 razy oraz Niemcy 3 razy.

Tor wioślarski w Monachium na którym rozegrano tegoroczne Mistrzostwa Europy Juniorów to olimpijski tor Letnich Igrzysk Olimpijskich w 1972 roku. Baza toru regatowego oparta jest o kompleks obiektów, szatni, stałą wieżę sędziowską i stałe trybuny. Na ich zapleczu znajdują się budynki służące na czas regat do ich obsługi. Stelaże na łodzi w czasie mistrzostw rozmieszono

na wydzielonym i ogrodzonym terenie.

Polska reprezentacja miała tradycyjnie do własnej dyspozycji duży namiot przywieziony z kraju z pełnym wyposażeniem w krzesła, stoły i tablice informacyjne. Organizator wyznaczył specjalne miejsce na rozstawienie namiotu. Dla trenerów zabezpieczono związkowe rowery do obserwacji wyścigów i prowadzenia treningów w przerwach pomiędzy wyścigami z brzegu.

Mistrzostwa Europy rozgrywane były tzw. systemem FISA, czyli Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej według programu:

- Sobota 09 października – Przedbiegi i repasaże.
- Niedziela 10 października – Półfinały i wszystkie finały.

W trakcie rozgrywania tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Europy w sobotę i w niedzielę temperatury otoczenia były niskie i wynosiły w okolicach 3-7 stopni. Większość konkurencji odbyła się przy zachmurzonym niebie, ale w sprzyjających warunkach do przeprowadzenia zawodów. W sobotę wiał lekki wiatr w kierunku od startu do mety. W niedzielę kierunek wiejącego wiatru był zmienny, z małymi podmuchami, ale najczęściej sprzyjający. Zawodnicy, którzy byli szczepieni otrzymali akredytacje upoważniające wejście na tor bez ograniczeń. Dwóch zawodników niezaszczepionych: Jakub Woźniak, Grzegorz Hofman wykonywali codziennie testy i po negatywnym wyniku otrzymywali zgodę na wejście na teren obiektów sportowych.

Wioślarska reprezentacja polskich juniorów po skończonym zgrupowaniu przygotowawczym w COS-OPO w Wałczu w środę 6 października po wcześniejszym obiedzie udała się autokarem do Pegnitz, gdzie miała zapewniony nocleg i śniadanie w hotelu. Do docelowego hotelu w Monachium ekipa przyjechała około godziny trzynastej. W hotelu serwowano dobre i urozmaicone wyżywienie. Pomiędzy hotelem, a torom kursował autokar z kraju, którym przyjechaliśmy. Czas jazdy autokarem pomiędzy hotelem i torami wynosił około 15-25 minut.

I. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIOREK JW4x

Gęsicka Julia	2004	WTW Włocławek
Krukowska Zofia	2004	SMS/AZS AWF Poznań
Stefaniak Gabriela	2005	SMS/Posnania RBW Poznań
Sulik Julia	2003	SMS/UKS Ateny Wałcz

Trenerzy klubowi:

- Krzysztof Gabryelewicz – WTW Włocławek
- Błażej Kamola – AZS AWF Poznań
- Mariola/Piotr Abrahamczyk – Posnania RBW Poznań
- Jacek Błoch – UKS Ateny Wałcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jacek Błoch

Prognoza wyniku: V-VIII miejsce

Ostateczny wynik: V miejsce

Wynik tegorocznych mistrzostw świata tej osady nie był satysfakcjonujący (9 miejsce). Ze względu na to, że 75% osady stanowiły zawodniczki młodszego rocznika, postanowiono dać im drugą szansę, będącą podwalinami pod kątem przeszłego sezonu. Niestety dwie zawodniczki tuż przed zgrupowaniem chorowały i ich forma nie była odbudowana. Ewentualne kolejne kandydatki startowały na regatach Coupe de la Jeunesse. Podczas Mistrzostw Europy Juniorów w Monachium czwórka podwójna juniorek w pierwszym biegu zajęła drugie miejsce. Do finału awansowała jedynie pierwsza osada, w związku z tym miejsca do finału należało szukać w systemie biegów repasażowych.

Zadanie to zostało wykonane i zawodniczki plasując się na drugim miejscu uzyskały awans do pierwszego finału. W finale niestety nawiązały walkę jedynie do na odcinku pierwszych 500m i ostatecznie zostały sklasyfikowane na miejscu piątym. Zawodniczki zrealizowały prognozę wynikową.

II. JEDYNKA JUNIORÓW JM1x

Woźniak Jakub

2003

SMS/KW 04 Poznań

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Mirosław Rewers

Prognoza wyniku: V-VIII miejsce

Ostateczny wynik: IV miejsce

Jakub Woźniak to czołowy skiffista w Polsce. Dominował zdecydowanie podczas rywalizacji krajowej, a podczas tegorocznych mistrzostw świata zajął 8 miejsce. Podczas głównych zawodów sezonu wszystkie jego stary to pokaz zdeterminowania i waleczności, ale też deformacja techniki wiosłowania wraz z narastającym zmęczeniem. Podczas Mistrzostw Europy juniorów zawodnik po raz kolejny spotkał się z morderczą walką od pierwszych do ostatnich metrów wyścigu, a o awansie do poszczególnych finałów i zajętych miejsc decydowały ułamki sekund. Po raz kolejny zawodnik pokazał swój charakter do walki. Niestety nie udało się wyeliminować błędów technicznych, i to w nich należy upatrywać przyczyn ostatecznego wyniku. Kuba awansował do półfinału bezpośrednio z przedbiegu, zajmując pewnie drugą lokatę. Półfinał to również udany start, a zajęte drugie miejsce dawało przepustkę do walki o medale. Finał nie zakończył się szczęśliwie. Do połowy dystansu nasz zawodnik, jeszcze walczył o medal brązowy, jednak z pokonywaniem kolejnych metrów dystansu tracił skuteczność wiosłowania i ukończył rywalizację na miejscu czwartym. Zawodnik zrealizował zadanie wynikowe.

III. DWÓJKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW JM2-

Lewicki Tomasz
Sobecki Fryderyk

2003
2003

RTW Lotto Bydgoscia
RTW Lotto Bydgoscia

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Aneta Belka-Siemion

Prognoza wyniku: V-VIII miejsce

Ostateczny wynik: brązowy medal

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Belgradzie wymienieni zawodnicy startowali z powodzeniem w konkurencji czwórki bez sternika. Zdobyli medal brązowy. W związku z tym, że Lewicki Tomasz i Sobecki Fryderyk to aktualni Mistrzowie Polski w konkurencji dwójki bez sternika, wygrywający rywalizację krajową ze znaczną przewagą uzyskali nominacje do startu w tegorocznych Mistrzostwach Świata. Tam jednak zabrakło doświadczenia, które nabiera się podczas bezpośredniej rywalizacji w wymagających biegach. Osada nie awansowała do finału A. Ostatecznie zajęli 9 miejsce. Zawodnicy niezwykle zmotywowani, przepracowali kolejny okres przygotowania i przystąpili do kolejnej rywalizacji międzynarodowej. Start w Mistrzostwach Europy dwójka zaczęła od drugiego miejsca w przedbiegu, co dało pewny awans do półfinału. W kolejnym udanym wyścigu polska osada zajęła również drugie miejsce, co dało możliwość walki o miejsca na podium. Finał tej załogi to pokaz determinacji i konsekwencji. Cały czas w stawce, walczyli o każdy metr dystansu. Utrzymali siły do ostatnich metrów. Po zacieklej walce przepłynęli na linię mety jako brązowi medaliści tegorocznych Mistrzostw Europy. Są to jedyni zawodnicy, którzy powtórzyli ubiegłoroczny sukces.

IV. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM2x

Gałęza Daniel
Kulka Mikołaj

2004
2003

Drakkar Gdańsk
Drakkar Gdańsk

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Tomasz Bykowski

Prognoza wyniku: III-VII miejsce

Ostateczny wynik: złoty medal

Dwójka podwójna w tym składzie wygrywała ze znaczną przewagą rywalizację krajową sezonie 2021. Zawodnicy jako klubowa dwójka pływali razem od paru sezonów i w latach ubiegłych mieli za sobą udane starty w zawodach krajowych jak i międzynarodowych (Olympic Hopes 2019 i Baltic Cup 2019). Ale największym dotychczasowym sukcesem jest zdobycie brązowego medalu tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Plovdiv. Obaj zawodnicy posiadają odmienne warunki somatyczne, ale nadrabiają ich różnicowanie bardzo zblizoną techniką wiosłowania i wolą walki. W całym sezonie i we wszystkich startach widać było duże zaangażowanie, przygotowanie mentalne oraz determinację ze strony zawodników. Pierwszy start w tych zawodach, nie należał do udanych. Po pierwszym 1000m, nie mając pewności, że awansują bezpośrednio do półfinału, ale mając na uwadze, że bieg repasażowy jest za kilka godzin, pojechali mocno jedynie pierwszy odcinek dystansu. Repasaż był tylko formalnością, który wygrali ze znaczną przewagą. Półfinał przebiegł po ich myśli. Prowadzili od pierwszych do ostatnich metrów wygrywając tą rywalizację z najlepszym czasem wszystkich biegów. Finał był pełen nerwów, chociaż zawodnicy twierdzą, że kontrolowali przebieg wydarzeń. Po wygranych pierwszych 500 metrach, kolejne załogi zaczęły mijać naszą osadę. Na odcinku 1500 metrów nasza dwójka zajmowała czwartą lokatę. I wtedy nastąpił niesamowity finisz, deklasujący pozostałych rywali z imponującą prędkością ostatnich 500m, zakończyli rywalizację na pierwszym miejscu, stając tym samym na najwyższym stopniu podium Mistrzostw Europy.

V. CZWÓRKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW JM4-

Kłodziński Maciej	2003	AZS Szczecin
Krajewski Jakub	2003	AZS Wratislavia Wrocław
Nowakowski Jakub	2003	AZS Szczecin
Skica Maksymilian	2003	AZS Wratislavia Wrocław

Trenerzy klubowi:

Robert Król - AZS Szczecin
 Jakub Szymerowski - AZS Wratislavia Wrocław

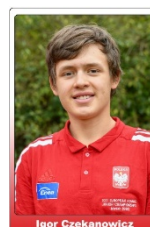
Trener prowadzący w reprezentacji:

Aneta Belka-Siemion
 Prognoza wyniku: III-VIII miejsce
 Ostateczny wynik: IX miejsce

Załoga w tym składzie zajęła VII miejsce w Mistrzostwach Świata Juniorów. Niestety w trakcie zawodów u zawodnika Jakuba Krajewskiego wystąpiły zdrowotne dolegliwości. Diagnoza lekarza wykazała przegrzanie organizmu. Do końca zawodów Michał nie uzyskał pełnej dyspozycji, a pomimo tego osada przystąpiła do finału B z pełną determinacją i ostatecznie wygrała ten finał. W związku z zaistniałą sytuacją załoga otrzymała drugą szansę w rywalizacji międzynarodowej otrzymując nominację na Mistrzostwa Europy. Niestety załoga nie powróciła do Włocławka w lepszej formie. Nie przepracowała odpowiednio okresu przygotowawczego poprzedzającego zgrupowanie. W Mistrzostwach Europy czwórka rozpoczęła rywalizację zajmując trzecią lokatę w przedbiegu, co gwarantowało bezpośredni awans do półfinału. Kolejna rywalizacja nie była udana. Załoga wpłynęła na linię mety piątą, co skutkowało kontynuowaniem zawodów jedynie w finale B, a dodatkowo podczas tego startu powróciły dolegliwości zdrowotne Kuby. W drugim finale po zacieklej rywalizacji osada czwórki bez sternika zajęła trzecie miejsce i ostatecznie została sklasyfikowana na dziewiątym miejscu. Do zrealizowania zadania wynikowego zabrakło sekundy i jednego miejsca w klasyfikacji.

VI. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM4x

Czekanowicz Igor	2004	SMS/Posnania Poznań
Rańda Michał	2004	AZS Wratislavia Wrocław
Hoffmann Grzegorz	2004	KW04 Poznań
Śliwiński Piotr	2003	WTW Włocławek

Trenerzy klubowi:

Maciej Hoffmann - Posnania Poznań
 Wojciech Szymerowski - AZS Wratislavia Wrocław
 Mirosław Rewers - KW04 Poznań
 Krzysztof Gabryelewicz - WTW Włocławek

Trener prowadzący w reprezentacji:

Błażej Kamola

Prognoza wyniku: VI-X miejsce
 Ostateczny wynik: IX miejsce

Osada czwórki podwójnej to jedyna zupełnie nowa osada, która nie startowała w Mistrzostwach Świata Juniorów w Plovdiv i powstała na potrzebę startu w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów w Monachium. Kandydaci do osady stanęli do bezpośredniej rywalizacji na jedynekach. Podczas zgrupowania poprzedzającego zaplanowany start międzynarodowy przeprowadzono przejazdy kwalifikacyjne i ostatecznie wybrano wyżej wymienionych zawodników. Z poprzedniej załogi pozostał jedynie Michał Rańda. W związku z tym, że skład

osady uległ zmianie postanowiono wydłużyć zgrupowanie. Wszyscy zawodnicy mają bardzo dobre warunki somatyczne, ale małe doświadczenie w startach międzynarodowych. Potrzebują więcej czasu na opanowanie techniki wiosłowania, która w osadzie wielowiosłowej znacznie odbiega od wiosłowania na jedynce. Po analizie startu wyglądało na to, że tego zadania nie udało się w pełni zrealizować. Dodatkowo podczas zgrupowania trwały poszukiwania szlakowego do zaproponowanej czwórki podwójnej. Nie udało się znaleźć skutecznego kandydata. W Mistrzostwach Europy podczas przedbiegu osada po przepłynięciu pierwszych 500 metrów nie podjęła rywalizacji, zakładając, że drogi

do półfinału poszuka poprzez system biegów repasażowych. Kolejny bieg był bardzo pomyślny. Załoga przystąpiła do współzawodnictwa bardzo ambitnie i wygrała ze zdecydowaną przewagą. Niestety półfinał przebieg zupełnie odwrotnie. Czwórka wystartowała bardzo słabo, nie podejmując pojedynku zakończyła na miejscu piątym. Drugi finał przebiegł poprawnie. Zabrakło jednak chęci walki w drugiej części dystansu od 1000 metrów, czego nie nadrobił dobry finisz. Ostatecznie czwórka została sklasyfikowana na dziewiątym miejscu. Podobnie jak w przypadku czwórki bez sternika do punktowanego miejsca zabrakło sekundy i jednego miejsca w klasyfikacji.

Puchar Młodzieży – Coupe de la Jeunesse

Coupe de la Jeunesse w 2021 roku został rozegrany w Linz w Austrii. Pierwotnie zawody w Linz miały odbyć się rok wcześniej jednak ze względu na pandemię, w 2020 roku zrezygnowano z ich przeprowadzenia i przeniesiono je na rok następny. Prawo udziału w tej imprezie mają juniorzy z 16 państw – Austria, Czechy, Dania, Francja, Hiszpania, Belgia, Holandia, Irlandia, Norwegia, Polska, Portugalia, Szwajcaria, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania i Włochy. Dodatkowym ograniczeniem jest zakaz startu zawodników, którzy startują w Mistrzostwach Świata Juniorów. Polski Związek Towarzystw Wioślarskich wysłał na tę imprezę młodszą reprezentację niż to wynika z przepisów tj. złożoną z zawodników do 17 lat. W ten sposób Związek chce dać szansę zdobyć więcej doświadczenia w startach w dużych regatach międzynarodowych młodszemu zawodnikowi, którzy dopiero w następnym roku powinni stanowić trzon reprezentacji na Mistrzostwach Świata Juniorów.

Impreza rozgrywana jest w systemie dwudniowym – każdego dnia przedbiegi i finały. W ramach programu regat przewidziane są starty w konkurencji ósemek zarówno dziewcząt i chłopców wg zasady, że zawodniczki i zawodnicy wchodzący w skład ósemek rekrutują się z zawodników startujących w pozostałych konkurencjach. Prowadzona jest punktacja drużynowa wszystkich konkurencji i wyłaniany zdobywca Pucharu Młodzieży. W punktacji kobiet zwyciężyli Francuzi, w punktacji mężczyzn Włosi, którzy również triumfowali w punktacji ogólnej regat i zdobyli Puchar Coupe de la Jeunesse. Polska reprezentacja w punktacji kobiet zajęła XI miejsce, w punktacji mężczyzn IX miejsce oraz w punktacji ogólnej regat IX miejsce. W 2021 roku w Coupe de la Jeunesse ze względu na ograniczenia związane z pandemią w regatach nie wystartowała reprezentacja Wielkiej Brytanii.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA W ROKU 2021

Lp.	Kraj	Kobiety	Mężczyźni	Razem
1	Włochy	193	234	427
2	Francja	204	197	401
3	Holandia	144	142	286
4	Austria	95	93	188
5	Hiszpania	75	100	175
6	Czechy	64	93	157
7	Norwegia	67	81	148
8	Szwajcaria	51	85	136
9	Polska	57	68	125
10	Belgia	61	30	91
11	Węgry	63	20	83
12	Dania	28	46	74
13	Irlandia	65	0	65
14	Portugalia	0	46	46
15	Szwecja	17	12	29

W 2021 roku trzy nasze osady zdobyły trzy medale. Wyniki polskich osad startujących w regatach Coupe de la Jeunesse w 2021 roku:

1. JW4- Barańska Aleksandra SMS/AZS UMK Toruń
Wyrzykowska Nikola SMS/AZS UMK Toruń
Zwierciadłowska Julia Posnania Poznań
Nolberczak Daria SMS/Posnania Poznań
Wynik I dzień: III miejsce Startowało 6 osad
Wynik II dzień: V miejsce Startowało 6 osad
2. JW4x Malicka Natasha RTW Lotto Bydgoscia
Facon Julia WTW Warszawa
Żukowska Maria MOS Ełk
Kalinowska Emilia Polonia Poznań
Wynik I dzień: IV miejsce Startowało 10 osad
Wynik II dzień: I miejsce Startowało 9 osad
3. JM1x Dudek Maksym Polonia Poznań
Wynik I dzień: IX miejsce Startowało 11 osad
Wynik II dzień: VII miejsce Startowało 11 osad
4. JM4x Śliwiński Piotr WTW Włocławek
Czekanowicz Igor SMS/Posnania Poznań
Hoffmann Grzegorz KW04 Poznań
Mickiewicz Kacper Zawisza Bydgoszcz
Wynik I dzień: III miejsce Startowało 8 osad
Wynik II dzień: IV miejsce Startowało 6 osad
5. JM4- Kozłowski Mateusz SMS/AZS UMK Toruń
Wachnicki Arkadiusz SMS/AZS UMK Toruń
Kardas Maksymilian SMS/AZS UMK Toruń
Bajeński Cezary SMS/AZS UMK Toruń
Wynik I dzień: V miejsce Startowało 6 osad
Wynik II dzień: VI miejsce Startowało 6 osad

Puchar Bałtyku – Baltic Cup

Impreza rozgrywana jest cyklicznie każdego roku od 1994, a powstała z inicjatywy Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich i ówczesnego Prezesa PZTW – Tomasza Waszczuka, który jest do dzisiaj szefem merytorycznym tej imprezy. Uczestnikami i organizatorami są poszczególne kraje leżące wokół basenu Morza Bałtyckiego. W Pucharze Bałtyku startują Litwa, Łotwa, Estonia, Rosja, Finlandia, Szwecja, Norwegia, Dania, Niemcy i Polska. Od kilku lat w zawodach tych startuje również Białoruś. Puchar Bałtyku rozgrywany jest na dwóch dystansach 2000 m pierwszego dnia oraz 500 m drugiego. Początkowo rozgrywano 4 konkurencje wśród junierek i 4 wśród juniorów (jedyńki, dwójki bez sternika, czwórki podwójne i czwórki bez sternika), a od 2007 roku włączono dwójki podwójne. W Pucharze Bałtyku startują zawodniczek i zawodnicy do 17 lat. W 2021 roku organizacja zawodów przypadła Litwie i zostały one rozegrane w Trokach w dniach 25-26.09.2021.

W 2021 roku polska reprezentacja uplasowała się na szóstej pozycji drużynowo, a punktację drużynową jak zawsze wygrali Niemcy.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA PUCHARÓW BAŁTYKU W ROKU 2021

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	202
2	Dania	169
3	Litwa	121
4	Estonia	116
5	Norwegia	92
6	Polska	88
7	Szwecja	73
8	Rosja	63
9	Łotwa	54
10	Kazachstan	27
11	Gruzja	26
12	Finlandia	22

W Pucharze Bałtyku w 2021 roku nasza reprezentacja zdobyła łącznie 8 medali.

	2021 - Troki
Kobiety	4
Mężczyźni	4
RAZEM	8

W polskiej reprezentacji w 2021 roku wystartowały następujące osady:

- JW4- Barańska Aleksandra SMS/AZS UMK Toruń
Wyrzykowska Nikola SMS/AZS UMK Toruń
Zwierciadłowska Julia Posnania Poznań
Nolberczak Daria SMS/Posnania Poznań
Wynik 2000 m: II miejsce Startowały 3 osady
Wynik 500 m: II miejsce Startowały 3 osady
- JW4x Malicka Natasha RTW Lotto Bydgoscia
Facon Julia WTW Warszawa
Żukowska Maria MOS Elk
Kalinowska Emilia Polonia Poznań
Wynik 2000 m: II miejsce Startowało 5 osad
Wynik 500 m: II miejsce Startowało 5 osad
- JM4- Kozłowski Mateusz SMS/AZS UMK Toruń
Wachnicki Arkadiusz SMS/AZS UMK Toruń
Kardas Maksymilian SMS/AZS UMK Toruń
Bajeński Cezary SMS/AZS UMK Toruń
Wynik 2000 m: II miejsce Startowało 6 osad
Wynik 500 m: III miejsce Startowało 6 osad
- JM4x Dudek Maksym Polonia Poznań
Pranke Michał Posnania Poznań
Kaczmarek Oliwier SMS/Posnania Poznań
Suszka Jacek SMS/Posnania Poznań
Wynik 2000 m: II miejsce Startowało 8 osad
Wynik 500 m: I miejsce Startowało 8 osad

Regaty Nadziei Olimpijskich – Olympic Hopes

Regaty Nadziei Olimpijskich odbywają się rotacyjnie w czterech państwach Układu Wyszehradzkiego czyli Czech, Słowacji, Węgier i Polski. W 2021 roku zawody zostały rozegrane w Czechach w miejscowości Trebon w dniu 20.08.2021. Uczestniczą w nich juniorzy młodszy 15-16 letni. Program obejmuje 11 konkurencji, czyli wszystkie z mistrzostw świata juniorów oprócz obu ósemek. W 2021 roku w zawodach poza konkursem wystartowała również reprezentacja Austrii.

W regatach prowadzona jest punktacja drużynowa wg następującej zasady:

dla 6 zgłoszonych osad	7-5-4-3-2-1
dla 5 zgłoszonych osad	6-4-3-2-1
dla 4 zgłoszonych osad	5-3-2-1
dla 3 zgłoszonych osad	4-2-1
dla 2 zgłoszonych osad	3-1

Nasza reprezentacja w 2021 roku zdobyła łącznie 4 medale:

Kobiety	3
Mężczyźni	1
RAZEM	4

W punktacji drużynowej w 2021 roku nasza reprezentacja zajęła trzecie miejsce:

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Węgry	54
2	Czechy	30
3	Polska	18
4	Słowacja	9

Wyniki polskich osad startujących w Regatach Nadziei Olimpijskich „Olympic Hopes” w 2021 roku:

1.	JWB2-	Lewandowska Wiktoria Dąbrowska Gabriela <i>Wynik:</i>	SMS Wałcz/Wiśła Grudziądz SMS/AZS UMK Toruń <i>II miejsce</i>	<i>Startowały 4 osady</i>
2.	JWB2x	Szczęch Emilia Kusiowska Kinga <i>Wynik:</i>	UKS 93 Kraków AZS Szczecin <i>III miejsce</i>	<i>Startowały 4 osady</i>
3.	JWB4-	Materna Wiktoria Stępień Barbara Mańczak Olga Kozłowska Zofia <i>Wynik:</i>	UKS 93 Kraków UKS 93 Kraków Poznania Poznań Poznania Poznań <i>IV miejsce</i>	<i>Startowały 4 osady</i>
4.	JWB4x	Klucznik Julia Jakuszko Kinga Pawłowska Amelia Stałęga Kinga <i>Wynik:</i>	SMS Wałcz/Wiśła Grudziądz KW04 Poznań SMS/AZS UMK Toruń SMS/AZS UMK Toruń <i>II miejsce</i>	<i>Startowało 6 osad</i>
5.	JMB1x	Syposz Dominik <i>Wynik:</i>	Pegaz Wrocław <i>V miejsce</i>	<i>Startowało 6 osad</i>
6.	JMB2x	Brzostowski Mikołaj Narożny Aleks <i>Wynik:</i>	Wiśła Grudziądz Poznania Poznań <i>VI miejsce</i>	<i>Startowało 6 osad</i>
7.	JMB4-	Zapałowski Rayan Wielgus Jakub Serafin Sylwester Guzy Hubert <i>Wynik:</i>	SMS/AZS UMK Toruń SMS/AZS UMK Toruń AZS AWFIS Gdańsk AZS AWFIS Gdańsk <i>V miejsce</i>	<i>Startowało 5 osad</i>
8.	JMB4x	Weichhaus Martin Hervet Tristan Rodak Krzysztof Osiński Igor <i>Wynik:</i>	SMS/AZS UMK Toruń UKS 93 Kraków Poznania Poznań SMS/AZS UMK Toruń <i>IV miejsce</i>	<i>Startowały 4 osady</i>
9.	JMB4+	Lewandowski Wojciech Nowak Nikodem Bielak Mateusz Kliber Bartosz ster. Syrytczyk Wiktoria <i>Wynik:</i>	Poznania Poznań SMS/Poznania Poznań KTW Kalisz KTW Kalisz Drakkar Gdańsk <i>III miejsce</i>	<i>Startowały 4 osady</i>

Szkoły Mistrzostwa Sportowego

Wioślarstwo posiada obecnie pięć Szkół Mistrzostwa Sportowego: w Wałczu, w Toruniu, w Płocku, w Poznaniu i w Gorzowie Wielkopolskim. W Szkołach Mistrzostwa Sportowego w 2021 roku szkolonych była następująca liczba zawodników:

2021	SMS Gorzów		SMS Płock		SMS Poznań		SMS Toruń		SMS Wałcz		Razem		
	M	K	M	K	M	K	M	K	M	K	M	K	Razem
	4	3	6	1	12	7	15	21	-	4	37	36	73

Trenerami głównymi w SMS w byli:

- Sławomir Kruszkowski – SMS Toruń
- Jacek Karolak – SMS Płock
- Błażej Kamola – SMS Poznań
- Jacek Bloch – SMS Wałcz
- Piotr Basta – SMS Gorzów Wlkp.

Natomiast w szkoleniu sportowym szkół brało udział w różnej formie zatrudnienia następująca liczba trenerów i instruktorów:

2021	
SMS Płock	3
SMS Poznań	6
SMS Toruń	3
SMS Wałcz	1
SMS Gorzów Wlkp.	1

W 2021 roku Szkoły Mistrzostwa Sportowego wykorzystały środki budżetowe w następującej wysokości:

Rok/Szkoła	SMS Gorzów Wlkp.	SMS Płock	SMS Poznań	SMS Toruń	SMS Wałcz	Razem
2021	70 000,00 zł	79 400,00 zł	177 725,46 zł	377 798,99 zł	100 000,00 zł	804 924,45 zł

W 2021 roku w młodzieżowych imprezach głównych startowała następująca liczba zawodniczek i zawodników z poszczególnych Szkół Mistrzostwa Sportowego:

SMS	Gorzów Wlkp.			Płock			Poznań			Toruń			Wałcz		
	K	M	Raz.	K	M	Raz.	K	M	Raz.	K	M	Raz.	K	M	Raz.
Mistrzostwa Europy Seniorów							1		1						
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata							1	1	2		1	1			
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy	1		1				1	1	2	2		2			
Mistrzostwa Świata Juniorów							2	2	4	2		2	1		1
Mistrzostwa Europy Juniorów							2	2	4				1		1
Coupe de la Jeunesse							1	1	2	2	4	6			
Puchar Bałtyku							1	2	3	2	4	6			
Regaty Nadziei Olimpijskich								1	1	3	4	7	2		2
Ogółem	1		1				9	10	19	11	13	24	4		4

W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio wystartowała czwórka absolwentów SMS, a jedna absolwentka SMS Wałcz – Katarzyna Boruch była zawodniczką rezerwową. Srebrny medal igrzysk zdobyła w czwórce podwójnej absolwentka SMS Toruń – Katarzyna Zillmann. Szóste miejsca w igrzyskach zajęli absolwenci: Olga Michałkiewicz – SMS Wałcz w czwórce bez sterniczki oraz Mirosław Ziętarski – SMS Toruń w dwójce podwójnej. Natomiast siódme miejsce w czwórce bez sternika zajął absolwent SMS Toruń – Michał Szpakowski.

W Mistrzostwach Europy Seniorów w Varese w 2021 roku siódme miejsce zajęła w dwójce podwójnej wagi lekkiej zawodniczka SMS Poznań – Wiktoria Kalinowska. W tych mistrzostwach startowali również absolwenci SMS. Piąte miejsce zajęli absolwenci SMS Toruń – Mirosław Ziętarski w dwójce podwójnej oraz Michał Szpakowski w czwórce bez sternika. Siódme miejsce zajęły Katarzyna Zillmann – SMS Toruń i Katarzyna Boruch – SMS Wałcz w czwórce podwójnej. Natomiast w czwórce bez sterniczki dziewiąte miejsce zajęła Olga Michałkiewicz, absolwentka SMS Wałcz.

Zawodniczka SMS Poznań – Wiktoria Kalinowska w 2021 roku zdobyła w dwójce podwójnej wagi lekkiej dwa medale: srebrny w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy oraz brązowy w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

Szkolenie zawodników z predyspozycjami do uprawiania wioślarstwa

PZTW kontynuowało program „Szkolenie zawodniczek i zawodników posiadających predyspozycje do uprawiania dyscypliny wioślarstwo”. W związku z dużym zainteresowaniem, postanowiono kontynuować program w kolejnym sezonie. Pomimo utrudnień z rekrutacją związanych z pandemią liczba chętnych kandydatów jest wysoka. W tym sezonie do rekrutacji zgłosiło się ponad 70 nowych kandydatów. Nową formą rekrutacji były zgłoszenia online. Program rozpoczęto w 2018 roku, od początku rekrutując jedynie zawodniczki i zawodników o doskonałych parametrach somatycznych. W kolejnej edycji do wyselekcjonowanej grupy kandydowali wioślarze i wioślarki w wieku 15-16 lat, u których w wyniku badań diagnostycznych stwierdzono dobre predyspozycje do wioślarstwa. Program kontynuują ubiegłorocznymi uczestnikami w wieku 17-18 lat. Zawodnicy, którzy ukończyli 19 lat i przeszli do kategorii młodzieżowej i tym samym zakończyli udział w programie. Pomimo dużej liczby kandydatów PZTW postanowiło ograniczyć liczbę szkolonych do 63 osób. Do projektu zakwalifikowali się zawodnicy z 20 polskich klubów. Pozytywnie zweryfikowano 35 nowych kandydatów. Dokonano oceny postępów wioślarzy kontynuujących udział w programie. W związku z założeniami, że udział w programie mogą brać zawodnicy o różnym poziomie sportowym analizie poddano przede wszystkim ich rozwój i progresywność. Zweryfikowano wyniki testów trenerskich oraz wzrost parametrów somatycznych i fizjologicznych. 28 zawodników kontynuuje udział w programie. Z ubiegłorocznych uczestników: 5 zakwalifikowało się do grupy kandydatów reprezentacji Kadry Narodowej. Do Szkół Mistrzostwa Sportowego trafiło na kolejny rok szkolny 7 wychowanków. 4 zawodników zostało odrzuconych ze względu na brak postępu. Do kategorii młodzieżowej przeszło 4. Zgodnie z wcześniejszymi założeniami szkoleniowymi do programu dołączył kolejny młodszy rocznik 2006, kontynuuje szkolenie 2005 i 2004 i najstarszy 2003. Zakładając program długofalowego szkolenia PZTW ma świadomość długości drogi prowadzącej do mistrzostwa sportowego. Szkolone grupy zostały podzielone nie tylko na wiek, ale również ze względu na ograniczenia wynikające z biologii rozwoju, szczególnie widoczne u zawodników o imponujących warunkach somatycznych. Uwzględniono, że w pierwszym etapie szkolenia najważniejszy jest rozwój wszechstronny z ukierunkowanymi ćwiczeniami, a dopiero po odpowiednim przygotowaniu i osiągnięciu wymaganego poziomu sportowego, zawodnik zostanie zakwalifikowany do treningu specjalistycznego. Na zgrupowaniach do współpracy zaproszono trenerów przygotowania ogólnego następujących dyscyplin: lekkiej atletyki, gimnastyki, pływania i narciarstwa biegowego. Projekt ma za zadanie odwrócenie aktualnie istniejącej tendencji, w której ze względu na priorytety ekonomiczne nie zważając na skutki, promowana jest krótkowzroczna praca sezonowa nagrodzona gratyfikacją w punktacji klubowej. Wszelkie działania osób biorących udział w projekcie będą nastawione na szeroko rozumianą poprawę wyszkolenia zawodników na jak najwyższym krajowym poziomie sportowym. Dodatkowym zadaniem jest wprowadzenie prawidłowych nawyków systematycznego treningu, szczególnie utrudnioną w okresach ograniczeń wynikających z Covid 19. Szczególnie dla tej kategorii wiekowej to okres wyjątkowo trudny. Zaplanowana jest również próba wdrożenia nawyków konieczności ćwiczenia mięśni głębokich i konieczności rozciągania po treningu. Kierując się planowaniem długoterminowym uwzględniono fakt, że zawodnikom o bardzo

dobrych parametrach somatycznych trudniej nawiązać równorzędną rywalizację z zawodnikami o słabszych parametrach somatycznych, ale lepszej koordynacji ruchowej. W początkowym etapie programu osiągane krajowe wyniki mają jedynie charakter informacyjny. Projekt obejmuje szkolenie uzdolnionych zawodników i zawodniczek przez około 40 dni zgrupowań centralnych. Uczestnicy biorą udział w obowiązkowych akcjach szkoleniowych. Zaplanowane są: zgrupowanie zimowe, zgrupowanie letnie oraz udział w Mistrzostwach Polski na ergometrze wioślarskim (Poznań), Centralnych Wiosennych Regatach Kwalifikacyjnych w Poznaniu i Centralnych Kwalifikacyjnych Regatach Jesiennych w Poznaniu, a dla zawodników reprezentujących wysoki poziom sportowy w regatach międzynarodowych w Brnie (Czechy).

Zadania szkoleniowe objęte dofinansowaniem dla uczestników programu w 2021 roku:

- Zgrupowanie zimowe Szczyrk 02-16.01.
- Konsultacje wiosenne Wałcz 18-21.03.
- Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Juniorów Poznań 01-02.05.
- Zgrupowanie wiosenne Wałcz 06.05-13. 05/13.05-20.05
- Regaty międzynarodowe Brno (18 zawodników) 21.05-23.05.
- Zgrupowanie letnie Wałcz 14- 28.08.
- Centralne Jesienne Regaty Juniorów Poznań 23-24.10.
- Konsultacje Jesienne Wałcz 10-13.11.

LICZBA ZAWODNIKÓW PROGRAMU W LATACH 2018-2021

Rok	Liczba zawodników	kobiety	mężczyźni	średnia wzrostu K	średnia wzrostu M	kontynuacja programu	nowy nabór	relegowani	kontuzje	rezygnacja z programu	szkolenie w SMS	rezygnacja z wioślarstwa	brak postępu	rezygnacja na wniosek trenera	kandydaci do KN juniorów	zmiana kategorii wiekowej na młodzieżową
2018	38	17	21	177	189											
2019	58	19	39	178	189	19	39	19	1	7	2	3	1	5		
2020	62	27	35	178	190	24	38	34	1	9	3	4	7	0	9	
2021	63	32	31	179	190	28	35	34	0	2	7	10	4	2	5	4

KLUBY BIORĄCE UDZIAŁ W PROGRAMIE W 2021 ROKU

Klub	AZS AWFIS Gdańsk	AZS Szczecin	AZS UW Warszawa	UKS Szóstka Gdańsk	Drakkar Gdańsk	Wisła Grudziądz	KS Posenania Poznań	Puma Ostróda	UKS 98 Kraków	Lotto Bydgoszcz	Polonia Poznań	KW 04 Poznań	AZS UMK Toruń	WIR Iława	KTW Kalisz	BTW Bydgoszcz	Zawisza Bydgoszcz	WTW Włocławek	WTW Warszawa	Wratislavia Wrocław
Liczba zawodników	5	1	1	2	2	1	3	1	2	13	2	4	3	2	2	3	6	1	8	1

„Mały Wielki Polak - Nadzieje Olimpijskie”

W 2020 r. rozpoczęto pierwszą pilotażową edycję programu „Mały Wielki Polak- Nadzieje Olimpijskie” ze środków Ministerstwa Sportu. Pomimo utrudnień z rekrutacją związanych z pandemią liczba chętnych kandydatów była wysoka. W ramach programu wsparciem objęci zostaną zawodniczki i zawodnicy w kategorii wiekowej junior młodszy. Zrezygnowano z udziału w programie kandydatów w kategorii młodzik ze względu na specyfikę dyscypliny. W rywalizacji młodzików biorą udział adeptci, którzy zaledwie rozpoczęli swoją przygodę ze sportem, więc trudno o prognozowanie przyszłych wyników. W związku z tym do programu kandydowali 15-16 -latkowie, którzy już odnieśli pierwsze sukcesy sportowe na arenie krajowej i tych, którzy posiadają bardzo dobre warunki somatyczne oraz fizjologiczne i podczas testów trenerskich odnieśli dobre rezultaty. Pozytywnie zweryfikowano 40 kandydatów. W programie udział biorą zawodniczki i zawodnicy z 16 polskich klubów. Z ubiegłorocznych uczestników w programie pozostało 7, ponieważ 3 zawodniczki zostały zakwalifikowane do Szkół Mistrzostwa Sportowego. Uzgodniono, że w pierwszym etapie szkolenia najważniejszy jest rozwój wszechstronny z ukierunkowanymi ćwiczeniami, a dopiero po odpowiednim przygotowaniu i osiągnięciu wymaganego poziomu sportowego, zawodnik zostanie zakwalifikowany do treningu specjalistycznego. Wszelkie działania osób biorących udział w projekcie będą nastawione na szeroko rozumianą poprawę wyszkolenia zawodników na jak najwyższym poziomie sportowym. W związku z założeniami, że udział w programie biorą zawodnicy o różnym poziomie sportowym analizie poddano przede wszystkim ich rozwój i progresywność. Szkolone grupy zostały podzielone ze względu na ograniczenia wynikające z biologii rozwoju, szczególnie widoczne u zawodników o imponujących warunkach somatycznych. Na zgrupowaniach do współpracy zaproszono trenerów przygotowania ogólnego (LA, gimnastyki, pływania i narciarstwa biegowego). Wstępnym priorytetem jest wprowadzenie prawidłowych nawyków systematycznego treningu, szczególnie utrudnioną w okresach ograniczeń wynikających z Covid19. Dodatkowym zadaniem jest wprowadzenie nawyków konieczności ćwiczenia mięśni głębokich i konieczności rozciągania po treningu. Projekt obejmował szkolenie uzdolnionych zawodników i zawodniczek przez około 40 dni zgrupowań centralnych. Uczestnicy biorą udział w obowiązkowych akcjach szkoleniowych. Zaplanowane były: zgrupowanie zimowe w Szczyрку,

zgrupowanie wiosenne i letnie w Wałczu oraz udział w konsultacjach wiosennych i jesiennych celem określenia postępów zawodników biorących udział w projekcie.

Współzawodnictwo sportowe

Krajowe współzawodnictwo sportowe obejmuje rywalizację w pięciu Mistrzostwach Polski na klasycznym dystansie 2000 m oraz w Mistrzostwach Polski na ergometrze wiosłarskim i Mistrzostwach Polski w Sprincie na dystansie 500 m.

- Mistrzostwa Polski Seniorów – powyżej 18 lat
- Młodzieżowe Mistrzostwa Polski – w przedziale wieku 19-22 lata
- Mistrzostwa Polski Juniorów – w przedziale wieku 17-18 lat
- Mistrzostwa Polski Juniorów Młodszych – w przedziale wieku 15-16 lat
- Mistrzostwa Polski Młodzików – w przedziale wieku 13-14 lat
- Mistrzostwa Polski na ergometrze – powyżej 14 lat
- Mistrzostwa Polski w Sprincie – powyżej 16 lat

W Mistrzostwach Polski Seniorów w roku 2021 w szczegółowym rozbiciu na wiek startowała następująca liczba osób:

LICZBA ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W IMPREZACH GŁÓWNYCH W ROKU 2021

	MP Seniorów	Młodzieżowe MP	MP Juniorów	MP Juniorów Mł.	MP Młodzików	MP Ergometr	MP Sprint
Kobiety	108	75	125	135	85	85	59
Mężczyźni	131	96	137	154	81	128	87
Razem	239	171	262	289	166	213	146

Na podstawie obowiązującego regulaminu powoływano kadry narodowe juniorów, młodzieżową i seniorów, która łącznie liczyła na koniec 2021 roku 392 osoby. W kadrze narodowej mieliśmy następujące ilości zawodniczek i zawodników.

LICZBA ZAWODNIKÓW KADRY NARODOWEJ W ROKU 2021

Seniorki	21
Seniorzy	33
Kobiety U23	50
Mężczyźni U23	83
Juniorki	89
Juniorzy	116
RAZEM	392

Przynależność do kadry narodowej jest na tyle ważna, że zgodnie z Ustawą o sporcie polskie związki sportowe za środki budżetowe mogą szkolić jedynie członków kadry narodowej. W związku z tym nie jest możliwe jakiegokolwiek powołanie zawodniczki czy zawodnika nawet na jednodniowe testy generujące koszty, który nie jest członkiem kadry narodowej.

Szkolenie i Doszkalanie

Pion szkolenia w roku 2021 po dwóch latach przerwy spowodowanych pandemią koronawirusa SARS-CoV-2 podobnie jak w latach poprzednich na przełomie listopada i grudnia zorganizował w Poznaniu, w oparciu o obiekty toru regatowego Malta, kursokonferencję dla trenerów i instruktorów wiosłarstwa.

W marcu 2021 Kolegium Sędziów planowało coroczną kursokonferencję dla sędziów wiosłarskich, jednak ze względu na pandemię została ona przeniesiona na rok 2022.

Wydawnictwa i Promocja

W 2021 roku pion szkolenia dokonywał bardzo szerokiej i szczegółowej analizy startów reprezentacji w igrzyskach olimpijskich, mistrzostwach świata i Europy seniorów, juniorów oraz młodzieżowców. Oceny i analizy opublikowano na stronie internetowej PZTW.

- Wydano kalendarz trójdzielny promujący naszą dyscyplinę i jej czołowych zawodników.
- Na bieżąco prowadzono stronę internetową PZTW, jak również profile na Facebooku, Instagramie, Twitterze oraz Youtube.

Wiosłarstwo Niepełnosprawnych

W 2021 roku zawodnicy niepełnosprawni wystartowali w dwóch imprezach głównych sezonu tj. w Mistrzostwach Europy Seniorów w Varese oraz Igrzyskach Paraolimpijskich w Tokio w dwójce podwójnej mikst PR2 Mix2x. Dwójka w składzie: Jolanta Majka i Michał Gadowski zajęła w mistrzostwach Europy czwarte miejsce, a w igrzyskach szóste.

Wioślarstwo Akademickie

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich w zakresie wioślarstwa akademickiego ściśle współpracuje z Zarządem Głównym AZS. Współpraca odbywa się przy realizacji dwóch programów finansowanych ze środków ministerstwa ds. sportu : Akademickie Centra Szkolenia Sportowego oraz Akademickie Mistrzostwa Świata. W roku 2021 realizowane był tylko program szkolenia w ACSS. Ponadto Zarząd PZTW podjął decyzję o powołaniu pełnomocnika ds. sportu akademickiego - Gabriela Pawlaka. Główne zadania zainicjowane w 2021 roku do zrealizowania także w latach następnych to:

- koordynacja działań w zakresie najbliższych akademickich imprez mistrzowskich: Uniwersjada 2022 - Chiny, Akademickie MŚ 2023- Kanada, Akademickie ME 2022 – Turcja.
- propagowanie tzw. dwutorowych karier sportowców na poziomie klubów wioślarskich i uczelni (przygotowanie wniosku do aplikowania o środki w ramach programu Erasmus+ Sport).
- koordynowanie działań i propagowanie możliwości łączenia osad (międzyuczelnianych) na Akademickich ME.
- popularyzacja sportu akademickiego w klubach akademickich w randze Mistrzostw Polski.

Akademickie Centra Szkolenia Sportowego

W ramach ustawowej działalności każdy ACSS musiał uzyskać akceptację składów osobowych i planów szkolenia na rok swojej działalności z Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Pierwotnym założeniem ACSS było szkolenie zawodników – seniorów i młodzieżowców, którzy w najbliższym czasie mieliby szansę dołączyć do grupy szkolenia olimpijskiego lub przygotowań do mistrzostw świata seniorów. W wioślarstwie funkcjonuje pięć ACSS przy Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku, Warszawie, Poznaniu, Gorzowie Wlkp. i Krakowie. Oprócz tego działają jeszcze dwa ośrodki ACSS w Toruniu i Szczecinie. Założeniem jest również, aby działający w regionie ACSS działający przy AWF skupiać najwybitniejszych zawodników – studentów z innych klubów niż AZS. W 2021 roku w ACSS szkolona była następująca liczba zawodniczek i zawodników:

ACSS Gdańsk	4
ACSS Gorzów Wlkp.	3
ACSS Kraków	2
ACSS Poznań	2
ACSS Szczecin	-
ACSS Toruń	3
ACSS Warszawa	7
RAZEM	21

Punktacja klubowa PZTW - 2021

ŁĄCZNA PUNKTACJA KLUBOWA		
Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	1622
2	Posnania RBW Poznań	1007
3	AZS UMK Toruń	696,25
4	BTW Bydgoszcz	650
5	AZS Szczecin	623
6	WTW Warszawa	570
7	AZS AWF Gorzów Wlkp.	436
8	AZS AWF Warszawa	426
9	AZS AWFis Gdańsk	402
10	AZS AWF Kraków	333
11	KW 1904 Poznań	305
12	PTW Płock	220
13	BKW Bydgoszcz	211
14	KTW Kalisz	173
15	KW PEGAZ Wrocław	166
16	Wisła Grudziądz	165,75
17	MOS Elk	163
18	MKS Dwójka Warszawa	158
19	AZS AWF Poznań	141
20	WTW Włocławek	121
21	AZS Wratislavia	95
22	Polonia Poznań	94
23	Drakkar Gdańsk	91
24	Gopło Kruszwica	88
25	TWDW Warszawa	47
	UKS Milenium Wrocław	47
27	Zawisza Bydgoszcz	45
28	WIR Ilawa	41
28	UKS 93 Kraków	40
30	UKS Ateny Wałcz	29
31	CHTW Chełmża	28
32	AZS UW Warszawa	25
33	Tryton Poznań	24
34	UKS Szóstka	23
35	Unia Tczew	19
36	WRC Warszawa	15
37	UKS Puma Ostróda	5
38	WKW PTTK Warszawa	4
	UKS Dwójka Kórnik	4
40	UKS Brdów	2
41	UKS Bekawianka	1

ŁĄCZNA PUNKTACJA KLUBOWA Kobiet		
Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	784
2	Posnania RBW Poznań	451
3	AZS UMK Toruń	387,25
4	AZS AWF Gorzów Wlkp.	374
5	WTW Warszawa	269
6	BTW Bydgoszcz	261
7	BKW Bydgoszcz	211
8	AZS AWF Kraków	201
9	AZS AWFis Gdańsk	183
10	AZS Szczecin	177
11	KTW Kalisz	114
12	AZS AWF Warszawa	111
13	KW 1904 Poznań	108
14	MOS Elk	97

15	KW PEGAZ Wrocław	76
16	Wisła Grudziądz	66,75
17	UKS Milenium Wrocław	47
18	WTW Włocławek	38
19	Drakkar Gdańsk	37
20	WIR Ilawa	31
21	UKS Ateny Wałcz	29
22	MKS Dwójka Warszawa	28
23	CHTW Chełmża	27
24	Polonia Poznań	26
	UKS 93 Kraków	26
26	AZS AWF Poznań	25
	AZS UW Warszawa	25
28	PTW Płock	23
29	Gopło Kruszwica	22
30	UKS Szóstka	16
31	WRC Warszawa	15
32	Unia Tczew	11
33	AZS Wratislavia	10
34	Zawisza Bydgoszcz	8
34	UKS Dwójka Kórnik	4
36	UKS Brdów	2
	WKW PTTK Warszawa	2
38	UKS Bekawianka	1

ŁĄCZNA PUNKTACJA KLUBOWA MĘCZYŹN		
Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	838
2	Posnania RBW Poznań	556
3	AZS Szczecin	446
4	BTW Bydgoszcz	389
5	AZS AWF Warszawa	315
6	AZS UMK Toruń	309
7	WTW Warszawa	301
8	AZS AWFis Gdańsk	219
9	KW 1904 Poznań	197
	PTW Płock	197
11	AZS AWF Kraków	132
12	MKS Dwójka Warszawa	130
13	AZS AWF Poznań	116
14	Wisła Grudziądz	99
15	KW PEGAZ Wrocław	90
16	AZS Wratislavia	85
17	WTW Włocławek	83
18	Polonia Poznań	68
19	MOS Elk	66
	Gopło Kruszwica	66
21	AZS AWF Gorzów Wlkp.	62
22	KTW Kalisz	59
23	Drakkar Gdańsk	54
24	TWDW Warszawa	47
25	Zawisza Bydgoszcz	37
26	Tryton Poznań	24
27	UKS 93 Kraków	14
28	WIR Ilawa	10
28	Unia Tczew	8
30	UKS Szóstka	7
31	UKS Puma Ostróda	5

32	WKW PTTK Warszawa	2
33	CHTW Chełmża	1

PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	527
2	BTW Bydgoszcz	296
3	AZS AWF Warszawa	280
4	Posnania RBW Poznań	252
5	AZS UMK Toruń	200
6	AZS AWF Kraków	194
7	AZS AWFis Gdańsk	179
8	AZS AWF Gorzów Wlkp.	178
9	AZS Szczecin	134
10	WTW Warszawa	124
11	KW 1904 Poznań	110
12	Gopło Kruszwica	77
13	BKW Bydgoszcz	72
14	PTW Płock	61
15	Wisła Grudziądz	49
16	TWDW Warszawa	36
17	KW PEGAZ Wrocław	30
18	CHTW Chełmża	19
19	WTW Włocławek	17
20	Drakkar Gdańsk	13

PUNKTACJA KOBIEC MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	266
2	AZS AWF Gorzów Wlkp.	161
3	AZS AWF Kraków	120
4	BTW Bydgoszcz	118
5	AZS UMK Toruń	115
6	Posnania RBW Poznań	106
7	AZS AWF Warszawa	91
8	BKW Bydgoszcz	72
9	AZS AWFis Gdańsk	71
10	KW 1904 Poznań	51
11	WTW Warszawa	30
	KW PEGAZ Wrocław	30
13	Wisła Grudziądz	26
14	Gopło Kruszwica	21
15	AZS Szczecin	19
	CHTW Chełmża	19
17	Drakkar Gdańsk	13

PUNKTACJA MĘCZYŹN MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	261
2	AZS AWF Warszawa	189
3	BTW Bydgoszcz	178
4	Posnania RBW Poznań	146
5	AZS Szczecin	115
6	AZS AWFis Gdańsk	108
7	WTW Warszawa	94

8	AZS UMK Toruń	85
9	AZS AWF Kraków	74
10	PTW Płock	61
11	KW 1904 Poznań	59
12	Gopło Kruszwica	56
13	TWDW Warszawa	36
14	Wisła Grudziądz	23
15	AZS AWF Gorzów Wlkp.	17
	WTW Włocławek	17

7	AZS AWFIS Gdańsk	66
8	AZS UMK Toruń	65
9	AZS AWF Poznań	49
10	PTW Płock	39
11	AZS AWF Kraków	30
12	Wisła Grudziądz	21
13	KW PEGAZ Wrocław	16
14	Drakkar Gdańsk	14
	WTW Włocławek	14
16	KW 1904 Poznań	10

16	AZS AWF Poznań	11
17	MKS Dwójka Warszawa	10
18	CHTW Chelmska	8
19	AZS UW Warszawa	5
20	Wisła Grudziądz	4,75
21	UKS Milenium Wrocław	4
22	AZS AWF Gorzów Wlkp.	3
23	WRC Warszawa	1
	Zawisza Bydgoszcz	1

PUNKTACJA ŁĄCZNA MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	374
2	Posnania RBW Poznań	363
3	BTW Bydgoszcz	176
4	WTW Warszawa	155
5	AZS AWFIS Gdańsk	142
6	AZS Szczecin	120
7	AZS UMK Toruń	119
8	AZS AWF Gorzów Wlkp.	104
9	MKS Dwójka Warszawa	89
10	AZS AWF Kraków	82
11	KW PEGAZ Wrocław	62
12	BKW Bydgoszcz	53
13	KTW Kalisz	52
14	AZS AWF Poznań	49
15	PTW Płock	47
16	Drakkar Gdańsk	24
17	Wisła Grudziądz	21
18	KW 1904 Poznań	18
	MOS Elk	18
20	WTW Włocławek	14

PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI JUNIORÓW

Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	123
2	Posnania RBW Poznań	106
3	AZS UMK Toruń	95,25
4	WTW Warszawa	73
5	MOS Elk	67
6	BTW Bydgoszcz	66
6	AZS AWFIS Gdańsk	60
8	WTW Włocławek	56
9	AZS Szczecin	52
10	KW 1904 Poznań	50
11	KW PEGAZ Wrocław	43
12	Drakkar Gdańsk	40
13	AZS AWF Kraków	35
14	AZS Wratislavia	34
15	WIR Ilawa	26
16	AZS AWF Poznań	24
17	Polonia Poznań	21
18	UKS Ateny Wałcz	18
19	KTW Kalisz	16
20	Wisła Grudziądz	14,75
21	BKW Bydgoszcz	14
22	MKS Dwójka Warszawa	12
23	Zawisza Bydgoszcz	10
24	CHTW Chelmska	8
25	AZS AWF Gorzów Wlkp.	7
26	AZS UW Warszawa	5
27	UKS Milenium Wrocław	4
28	Tryton Poznań	1
	UKS Puma Ostróda	1
	WRC Warszawa	1

PUNKTACJA JUNIORÓW MISTRZOSTW POLSKI JUNIORÓW

Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	66
2	MOS Elk	44
3	KW PEGAZ Wrocław	43
	AZS UMK Toruń	43
5	Drakkar Gdańsk	40
6	AZS Szczecin	37
7	AZS Wratislavia	34
	KW 1904 Poznań	34
9	Posnania RBW Poznań	27
	WTW Włocławek	27
11	BTW Bydgoszcz	26
	WTW Warszawa	26
13	AZS AWFIS Gdańsk	24
14	KTW Kalisz	16
15	AZS AWF Poznań	13
16	Wisła Grudziądz	10
17	Polonia Poznań	9
	Zawisza Bydgoszcz	9
19	AZS AWF Kraków	8
20	WIR Ilawa	5
21	AZS AWF Gorzów Wlkp.	4
22	MKS Dwójka Warszawa	2
23	Tryton Poznań	1
	UKS Puma Ostróda	1

PUNKTACJA KOBIET MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	166
2	Posnania RBW Poznań	135
3	AZS AWF Gorzów Wlkp.	104
4	AZS AWFIS Gdańsk	76
5	WTW Warszawa	61
	BTW Bydgoszcz	61
7	AZS UMK Toruń	54
8	BKW Bydgoszcz	53
9	AZS AWF Kraków	52
	KTW Kalisz	52
11	KW PEGAZ Wrocław	46
12	AZS Szczecin	32
13	MOS Elk	18
14	Drakkar Gdańsk	10
15	KW 1904 Poznań	8
	PTW Płock	8

PUNKTACJA JUNIOREK MISTRZOSTW POLSKI JUNIORÓW

Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania RBW Poznań	79
2	LOTTO Bydgoszcz	57
3	AZS UMK Toruń	52,25
4	WTW Warszawa	47
5	BTW Bydgoszcz	40
6	AZS AWFIS Gdańsk	36
7	WTW Włocławek	29
8	AZS AWF Kraków	27
9	MOS Elk	23
10	WIR Ilawa	21
11	UKS Ateny Wałcz	18
12	KW 1904 Poznań	16
13	AZS Szczecin	15
14	BKW Bydgoszcz	14
15	Polonia Poznań	12

PUNKTACJA ŁĄCZNA OGÓLNOPOLSKIEJ OLIMPIADY MŁODZIEŻY

Lp.	Klub	Punkty
1	AZS UMK Toruń	82
2	LOTTO Bydgoszcz	71
3	AZS Szczecin	43
4	Posnania RBW Poznań	39
5	UKS 93 Kraków	33
6	BTW Bydgoszcz	31
7	Polonia Poznań	29
8	KTW Kalisz	27
9	WTW Warszawa	23
10	AZS AWFIS Gdańsk	21
11	Wisła Grudziądz	20
	Zawisza Bydgoszcz	20
13	KW PEGAZ Wrocław	17
14	UKS Milenium Wrocław	16
15	WIR Ilawa	15
16	Drakkar Gdańsk	14
	WRC Warszawa	14
18	AZS AWF Gorzów Wlkp.	13
19	AZS Wratislavia	12
20	MKS Dwójka Warszawa	9
21	AZS UW Warszawa	6
	Gopło Kruszwica	6
	KW 1904 Poznań	6

PUNKTACJA MĘŻCZYZN MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania RBW Poznań	228
2	LOTTO Bydgoszcz	208
3	BTW Bydgoszcz	115
4	WTW Warszawa	94
5	MKS Dwójka Warszawa	89
5	AZS Szczecin	88

24	BKW Bydgoszcz	5
	PTW Płock	5
	UKS Szóstka	5
27	AZS AWF Kraków	4
	UKS Puma Ostróda	4
	WKW PTTK Warszawa	4
30	Tryton Poznań	3
31	MOS Elk	2
	Unia Tczew	2
33	CHTW Chełmża	1
	WTW Włocławek	1

PUNKTACJA JUNIOREK MŁODSZYCH OGÓLNOPOLSKIEJ OLIMPIADY MŁODZIEŻY		
Lp.	Klub	Punkty
1	AZS UMK Toruń	54
2	LOTTO Bydgoszcz	41
3	BTW Bydgoszcz	22
4	Posnania RBW Poznań	21
5	UKS 93 Kraków	19
6	UKS Milenium Wrocław	16
7	Drakkar Gdańsk	14
	WRC Warszawa	14
9	AZS Szczecin	12
	Wisła Grudziądz	12
11	WIR Iława	10
12	AZS AWF Gorzów Wlkp.	9
	WTW Warszawa	9
14	AZS Wratislavia	7
15	KTW Kalisz	6
	AZS UW Warszawa	6
	MKS Dwójka Warszawa	6
18	BKW Bydgoszcz	5
	KW 1904 Poznań	5
	UKS Szóstka	5
21	Polonia Poznań	4
	Zawisza Bydgoszcz	4
23	WKW PTTK Warszawa	2
24	Gopło Kruszwica	1
	Unia Tczew	1
	WTW Włocławek	1

PUNKTACJA JUNIORÓW MŁODSZYCH OGÓLNOPOLSKIEJ OLIMPIADY MŁODZIEŻY		
Lp.	Klub	Punkty
1	AZS Szczecin	31
2	LOTTO Bydgoszcz	30
3	AZS UMK Toruń	28
4	Polonia Poznań	25
5	AZS AWFIS Gdańsk	21
	KTW Kalisz	21
7	Posnania RBW Poznań	18
8	KW PEGAZ Wrocław	17
9	Zawisza Bydgoszcz	16
10	UKS 93 Kraków	14
	WTW Warszawa	14
8	BTW Bydgoszcz	9
13	Wisła Grudziądz	8
14	AZS Wratislavia	5
	Gopło Kruszwica	5
	PTW Płock	5
	WIR Iława	5
18	AZS AWF Gorzów Wlkp.	4
	AZS AWF Kraków	4

	UKS Puma Ostróda	4
21	MKS Dwójka Warszawa	3
	Tryton Poznań	3
23	MOS Elk	2
	WKW PTTK Warszawa	2
25	CHTW Chełmża	1
	KW 1904 Poznań	1

PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI MŁODZIKÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	UKS Szóstka	18
2	Unia Tczew	17
3	LOTTO Bydgoszcz	14
4	Posnania RBW Poznań	12
5	AZS Wratislavia	11
6	AZS UMK Toruń	9
	KW 1904 Poznań	9
	WTW Warszawa	9
9	KTW Kalisz	8
10	UKS 93 Kraków	7
	UKS Milenium Wrocław	7
12	AZS AWF Gorzów Wlkp.	6
	BTW Bydgoszcz	6
14	Gopło Kruszwica	5
	PTW Płock	5
	WTW Włocławek	5
17	AZS Szczecin	4
	KW PEGAZ Wrocław	4
	UKS Dwójka Kórnik	4
20	Zawisza Bydgoszcz	3
21	UKS Brdów	2
22	AZS AWF Kraków	1
	UKS Bekawianka	1

PUNKTACJA DZIEWCZĄT MISTRZOSTW POLSKI MŁODZIKÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	UKS Szóstka	11
2	Unia Tczew	10
3	LOTTO Bydgoszcz	8
4	Posnania RBW Poznań	7
	UKS 93 Kraków	7
	UKS Milenium Wrocław	7
	WTW Warszawa	7
8	PTW Płock	5
9	AZS AWF Gorzów Wlkp.	4
	UKS Dwójka Kórnik	4
11	AZS Wratislavia	3
	BTW Bydgoszcz	3
	Zawisza Bydgoszcz	3
14	AZS UMK Toruń	2
	KW 1904 Poznań	2
	UKS Brdów	2
17	UKS Bekawianka	1

PUNKTACJA CHŁOPCÓW MISTRZOSTW POLSKI MŁODZIKÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	AZS Wratislavia	8
	KTW Kalisz	8
3	AZS UMK Toruń	7
	KW 1904 Poznań	7
	UKS Szóstka	7
	Unia Tczew	7

7	LOTTO Bydgoszcz	6
8	Gopło Kruszwica	5
	Posnania RBW Poznań	5
	WTW Włocławek	5
11	AZS Szczecin	4
	KW PEGAZ Wrocław	4
13	BTW Bydgoszcz	3
14	AZS AWF Gorzów Wlkp.	2
	WTW Warszawa	2
16	AZS AWF Kraków	1

PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI NA ERGOMETRZE		
Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	237
2	Posnania RBW Poznań	235
3	AZS Szczecin	148
4	WTW Warszawa	134
5	KW 1904 Poznań	112
6	AZS AWF Poznań	68
7	AZS UMK Toruń	62
8	Wisła Grudziądz	56
9	BTW Bydgoszcz	55
10	MKS Dwójka Warszawa	48
11	Polonia Poznań	44
12	KTW Kalisz	42
13	AZS AWF Gorzów Wlkp.	40
14	AZS Wratislavia	38
15	Tryton Poznań	20
	UKS Milenium Wrocław	20
17	AZS AWF Kraków	17
18	AZS UW Warszawa	14
19	BKW Bydgoszcz	13
20	TWDW Warszawa	11
	UKS Ateny Wałcz	11

PUNKTACJA KOBIET MISTRZOSTW POLSKI NA ERGOMETRZE		
Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoszcz	116
2	Posnania RBW Poznań	103
3	WTW Warszawa	93
4	AZS Szczecin	65
5	AZS UMK Toruń	53
6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	37
7	KTW Kalisz	28
8	KW 1904 Poznań	26
9	UKS Milenium Wrocław	20
10	Wisła Grudziądz	19
11	BTW Bydgoszcz	17
12	AZS AWF Poznań	14
	AZS UW Warszawa	14
14	BKW Bydgoszcz	13
15	MKS Dwójka Warszawa	12
16	UKS Ateny Wałcz	11
17	Polonia Poznań	10
18	AZS AWF Kraków	2

PUNKTACJA MĘŻCZYZN MISTRZOSTW POLSKI NA ERGOMETRZE		
Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania RBW Poznań	132
2	LOTTO Bydgoszcz	121

3	KW 1904 Poznań	86
4	AZS Szczecin	83
5	AZS AWF Poznań	54
6	WTW Warszawa	41
7	AZS Wroclavia	38
	BTW Bydgoszcz	38
9	Wisła Grudziądz	37
10	MKS Dwójka Warszawa	36
11	Polonia Poznań	34
12	Tryton Poznań	20
13	AZS AWF Kraków	15
14	KTW Kalisz	14
15	TWDW Warszawa	11
16	AZS UMK Toruń	9
17	AZS AWF Gorzów Wlkp.	3

PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI W SPRINCIE

Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoscia	276
2	AZS AWF Warszawa	146
3	AZS UMK Toruń	129
4	AZS Szczecin	122
5	PTW Płock	102

6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	88
7	MOS Elk	76
8	BKW Bydgoszcz	54
9	WTW Warszawa	52
10	WTW Włocławek	28
	KTW Kalisz	28
12	BTW Bydgoszcz	20
13	Zawisza Bydgoszcz	12
14	KW PEGAZ Wrocław	10
15	Wisła Grudziądz	5

PUNKTACJA KOBIEC MISTRZOSTW POLSKI W SPRINCIE

Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoscia	130
2	AZS UMK Toruń	57
3	MOS Elk	56
	AZS AWF Gorzów Wlkp.	56
5	BKW Bydgoszcz	54
6	AZS Szczecin	34
7	KTW Kalisz	28
8	WTW Warszawa	22
9	AZS AWF Warszawa	20

10	PTW Płock	10
11	WTW Włocławek	8
12	Wisła Grudziądz	5

PUNKTACJA MĘCZYCZYN MISTRZOSTW POLSKI W SPRINCIE

Lp.	Klub	Punkty
1	LOTTO Bydgoscia	146
2	AZS AWF Warszawa	126
3	PTW Płock	92
4	AZS Szczecin	88
5	AZS UMK Toruń	72
6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	32
7	WTW Warszawa	30
8	MOS Elk	20
	WTW Włocławek	20
	BTW Bydgoszcz	20
11	Zawisza Bydgoszcz	12
12	KW PEGAZ Wrocław	10